

PETA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
(Peti dan rada)
9. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika, konstatujem da sednici prisustvuju 93 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutan 91 narodni poslanik i da imamo uslove za nastavak rada.

Obaveštavam vas da je danas sprečen da sednici prisustvuje poslanik Vladimir Marinković.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2017. GODINU (pojediniosti).

Na član 8. amandman je podneo poslanik Marko Parezanović.

Da li želite reč? (Da.)

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Kada pogledam ove udružene reakcije pojedinih medija i opozicije tokom sinoćne rasprave imam utisak da smo dirnuli u sam osinjak.

Moj amandman se odnosi na platu Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja. Tokom sinoćne rasprave ja sam pokušavao više puta da dobijem reč i kada je u pitanju Zaštitnik građana, pa bih sada, ako mi dozvolite, sagledao te dve teme, s obzirom na to da mislim da su jako povezane.

Napraviću samo mali uvod. Pre izvesnog vremena ja sam postavio poslaničko pitanje Zaštitniku građana u kome sam osudio njegovu sramnu

zloupotrebu dece u političke svrhe. Dobio sam odgovor na to pitanje u kome on kaže da je on i pre 2012. godine ukazivao na težak položaj dece. Ja to zaista ne sporim. Međutim, on nikada do sada, nije optužio nijednu Vladu da svojim merama ugrožava decu, kao što je to uradio pre par nedelja.

Moja prva namera jeste bila da podnesem amandman koji se odnosi na Zaštitnika građana, ali kako su to moje kolege već uradile, smatrao sam da Rodoljub Šabić, Poverenik za informaciju od javnog značaja, ne treba nikako da bude zapostavljen i da njih dvojicu nikako ne treba razdvajati.

Štaviše, mislim da je jako nekorektno što je čak sto građana Srbije predložilo Sašu Jankovića za predsednika Srbije, a ne i Rodoljuba Šabića. To nije fer, jer se čovek pošteno trudio da se dopadne opoziciji i da se dopadne različitim stranim ambasadama, da svakodnevno izlazi izvan svojih ingerencija i koristi funkciju u političke svrhe.

Ako realno pogledamo, ko je u ovoj zemlji pre 2012. godine znao za njih dvojicu? Bili su gotovo neprimetni. Posle 2012. godine njih dvojica postaju prave medijske ličnosti. Gotovo svaki dan možemo čuti neku i to pre svega političku izjavu od njih dvojice.

Postoji jedna jako važna stvar koju sad hoću da kažem vezano za lečenje bolesne dece. Samo u prvih deset meseci ove godine Republički fond za zdravstveno osiguranje na lečenje u inostranstvo poslao je 449 dece, dok je u 2012. godini ta cifra bila 49 dece, skoro deset puta manja.

Ako sagledamo da postoje pomaci u smislu da su obuhvaćene neke nove dijagnoze, da postoje nove klinike u inostranstvu na kojima lečimo decu, da je Vlada 2014. godine osnovala budžet za lečenje teško bolesne dece, potpuno je jasno da iz godine u godinu sve više sredstava odvajamo u tu namenu. I u takvoj atmosferi Zaštitnik građana kaže da Vlada svojim merama ugrožava bolesnu decu, ja mislim da je to apsolutno sramno ponašanje.

Moj je predlog, pre svega, ovaj amandman treba da navede Vladu Republike Srbije da razmotri ove visoke plate i ne samo ove dvojice javnih ličnosti. Ima tu još dosta plata, s obzirom na to da se radi o ozbiljnim ciframa. Mislim da tu možemo da napravimo ozbiljne uštede, a isto tako da navedem i Zaštitnika i Poverenika da i sami razmisle, s obzirom na to da im je jako stalo do položaja dece, da budu solidarni, pogotovo kada je u pitanju Zaštitnik građana, koji je otkako je stupio na dužnost na ime plate primio preko 300.000 evra, pa mislim da on jeste u mogućnosti da i na sopstvenom primeru pokaže brigu o deci. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Po amandmanu, koristim vreme šefa poslaničke grupe.

Imamo predlagača amandmana koji je predložio amandman u vezi sa Poverenikom za zaštitu informacija, a sve vreme je govorio o Zaštitniku građana. Ovo je treći amandman od sinoć koji se odnosi na ovu temu. Imamo,

očigledno, jedinstven pristup. Imamo jedinstven pristup u kome se pokušava da se diskvalifikuju svi oni koji bi predstavljali moguće političke protivnike, ozbiljne političke protivnike aktuelnoj većini.

Apsurdno je da je amandman usmeren na zaštitnika informacija, a da se sve vreme govori o Zaštitniku građana. Da bi se dobio odgovor na ovo pitanje, pre svega, mislim da treba da pozovete i Zaštitnika građana i zaštitnika informacija u Skupštinu da podnesu svoj izveštaj, po meni, to je tema za ovu skupštinu. Međutim, očigledno je da se ponavlja ono što danima gledamo u Skupštini, da se svaki potencijalni politički protivnik napada lično, diskvalifikuje lično, dakle, to slušamo iz dana u dan.

I još jedna apsurdna stvar. Čuli smo predlagače amandmana koji predlažu i obrazlažu ovakve predloge, a sami znaju i već su rekli da njihova većina to neće usvojiti, jer se o tome izjasnio i nosilac liste i predsednik Vlade.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima narodni poslanik Marko Parezanović, replika.

MARKO PAREZANOVIĆ: Razumem potrebu da kolega Goran Ćirić brani Zaštitnika građana, s obzirom na to da se radi o njihovom kadru. Ja sam govorio i o Zaštitniku i o Povereniku, jer tu primećujem jedan isti model ponašanja.

Sad, ono na šta nismo dobili odgovor u ova dva dana jeste – da li vi smatrate da je u redu da bilo jedan, bilo drugi zloupotrebljavaju svoju funkciju za političku promociju? Da li vi stvarno ne prepoznajete političku promociju u ponašanju pre svega Saše Jankovića?

Postavlja se pitanje – da li njima dvojici ovde bilo ko šta sme da kaže? Ako se dobro sećam, da li 2013. ili 2014. godine kada su bili u ovoj skupštini na neke oštrije kritike, čini mi se, gospodina Rističevića hteli su da napuste Skupštinu?

Ja mislim da je ovo tema o kojoj može da se govori. Ne vidim šta je sporno u tome. Rekao sam da je cilj amandmana da Vlada razmisli u budućnosti da li može da napravi tu uštede i uštede na mnogim drugim primerima, jer sigurno znamo da ima još funkcionera koji imaju izuzetno visoke plate i da možemo u merama štednje da napravimo jednu racionalizaciju. Ali hteli smo da vidimo da li je stvarno moguće da o nekim ljudima može stalno da se govori, da se stalno priča kolike su plate i to pre svega kada su u pitanju funkcioneri vlasti, a da o Povereniku i Zaštitniku nikada ništa ne sme da se kaže, a da pritom oni objektivno ne rade svoju funkciju kako treba.

Očigledno postoje ozbiljne zloupotrebe u tom pravcu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Očigledna je opsesivnost imenom i prezimenom Poverenika i Zaštitnika, i mnogih drugih ljudi, ali mislim da je važno reći ono što ponavljamo ovde u Skupštini i u raspravi o budžetu, jer ovde govorimo i o budžetu i amandmanima, da DS insistira na poštovanju zakona.

Pozivali smo i premijera i ministre i čitavu Vladu na poštovanje zakona o rokovima, u vezi predlaganja budžeta, o predlaganju mera za saniranje visine javnog duga, onako kako i po ovoj temi insistiramo na poštovanju zakona. Zakon definiše primanja tih pomenutih ljudi u visini primanja predsednika Ustavnog suda. Onog trenutka kada promenimo zakone, o tome možemo da razgovaramo i predložite u vezi toga zakone koje Skupština treba da usvoji. To je ono na čemu DS insistira. A o tome da li ti ljudi rade dobro svoj posao, mislim da rade, to je moje mišljenje, jer imaju dovoljno i hrabrosti i stručnosti da otvaraju sve teme u našoj Republici, i što posebno insistiraju na poštovanju ljudskih prava, poštovanju zakonitosti i poštovanju institucija koje ova država treba da gradi.

Još jednom, pozovite te ljude, ionako je naša zakonska obaveza da u Skupštini raspravljamo o njihovim izveštajima i o njihovom radu, i mislim da je ovo mesto na kome na takav način, civilizovano, možemo da razgovaramo o njima, a kada dobiju priliku da odgovore i vama i svim poslanicima koji imaju pitanja o njihovom radu, primedbe na njihov rad i o svemu onome što se moglo čuti u ovoj raspravi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Želim da uzmem diskusiju povodom ovog amandmana poslanika Marka Parezanovića.

Opet pojedini poslanici neće da diskutuju očigledno o suštini ovog amandmana. Suština amandmana, moram da ponovim, slična je onoj o kojoj smo govorili juče kada je bilo pitanje smanjenja plata Zaštitnika građana. I ovog puta se radi u ovom amandmanu o vrlo jasnoj stvari. Poslanik Parezanović je tražio da se plata, dakle, da se mesečna primanja Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti umanje. Njegova plata je sada, ovako kako je ovde navedeno, što stoji *de facto* i *de iure*, jer on taj novac mesečno prima, ispravio nas je juče ministar Vulin i on će nam dati tačnu informaciju, ali nešto malo manje od 400.000 dinara. Šta kažete? Izvinjavam se Povereniku, u pitanju je 376.000 dinara, a ne 400.000. Ja se duboko izvinjavam zbog greške od 25.000 dinara.

(Narodni poslanici pričaju uglas.)

Molim vas, samo nemojte mene da ometate.

Kolega, 'oćete biti ljubazni?

Dakle, šta poslanik Parezanović traži ovim amandmanom? On smatra da Poverenik za informacije od javnog značaja može svoj posao valjano i adekvatno da obavlja za platu koja bi bila primerenija i koja je otprilike u iznosu plate predsednika Republike Srbije, a to je nešto oko 130.000 dinara. Moramo se i možemo se složiti, a možda nećete da se složite da plata od 130.000 dinara uopšte nije mala u Republici Srbiji, da premijer Vlade Republike...

Ja zaista ne mogu da govorim ako poslanici viču i dobacuju.

(Predsedavajući: Gospodine Krasiću, molim vas da se umirite.)

Ne dobacuju meni, nego dobacuju jedni drugima, al' to prosto ometa poslanika. Ništa, sačekaću ja, imam ja vremena koliko hoćete, nije problem. Ja sam došla da radim za moju platu od, koliko smo juče rekli da poslanici imaju, 65,66 hiljada dinara, plus paušal. Ja ću pošteno da radim svoj posao, ne treba mi plata od 397.000 dinara da bi ovde slušala dobacivanja i viku. Meni to ne smeta.

Znači, ako predsednik Vlade Republike Srbije ima jednako nekih 120, 130 hiljada dinara, za poslanike se zna da imaju 65 hiljada dinara, postavlja se veliko pitanje i jedna moralna dilema pred svim poslanicima u ovom plenumu – šta to oni brane kada poslanici traže da plata od 396 - 397 hiljada dinara bude mnogo manja, da plata za ovaj važan posao bude nekih 130 hiljada dinara, i šta to sprečava poverenika, u ovom slučaju je u pitanju Poverenik za informacije od javnog značaja, dakle, šta to sprečava Poverenika za 130 hiljada dinara da dobro, valjano, posvećeno radi svoj posao i da građanima Srbije pruži sve informacije od javnog značaja, i da zaštiti podatke o ličnosti?

Dakle, mi taj argument nismo čuli. Mi smo čuli kako Srpskoj naprednoj stranci smeta ova ili ona ličnost. Nije istina. Nama ne smeta funkcija, nama smeta količina novca i te ogromne plate, a ne vidimo šta sve to suštinski znači. Ne vidimo šta seljak u Gornjoj Trepči ima od Poverenika za zaštitu ličnosti i onih koji imaju plate skoro 400 hiljada dinara, šta je on to konkretno učinio običnom građaninu ove države za taj ogroman iznos novca i zašto to ne može da mu pruži za 130 hiljada dinara. O tome se ovde radi. Nemojte da prodajete maglu građanima Srbije, pa – jao, mi smo protiv nekoga. Pa mi ne ukidamo funkcije.

Ovde pojedini poslanici koji neće da glasaju za ovaj amandman, neće glasati samo zato da vi ne biste govorili da smo mi protiv uvođenja ovih važnih funkcija za građane Srbije, a oni koji će glasati – za, oni smatraju da to može da se radi za sasvim primerenu platu od 120, 130 hiljada dinara. Hajde da vidimo koliko neurohirurzi u ovoj državi zarađuju. Pa nemojte da mi kažete da je njihov posao neki bezvezan posao i da oni mogu da rade i da operišu ljude za 120, 130 hiljada dinara, a poverenici za 400 hiljada dinara, i da im mi ugrožavamo njihovu samostalnost i njihov posao. Čitav budžet je nekih 203 miliona dinara. Nama će ministar Vulin sigurno reći, ja bih vas molila, ministre, da kažete koliki iznos od 203 miliona dinara ovog budžeta ide na plate, a koliki iznos ide za neke druge neophodne stvari da bi Poverenik za informacije mogao da obavlja svoju delatnost? I to je suština. Sve ostalo je prodavanje magle. Sve ostalo je diskusija i „Uticaj gama zraka na sablasne nevene“.

Znači, mi nećemo da govorimo o suštini. Da li neko treba u ovoj državi, u ovoj ekonomskoj situaciji, kada se štedi, da ima platu od 397 hiljada dinara i da li može svoj posao da obavlja časno, dobro, suštinski za 120, 130 hiljada dinara i da se ničim ne ugrozi njegova funkcija Poverenika? Hirurg može, arhitekta može, profesor na fakultetu može. Onda je stvarno ogroman znak

pitanja. Ja sam rekla da neću glasati za ove amandmane, ali kada vidim kako se diskutuje o tome, kada vidim kako teško žive ljudi u ovoj državi, intelektualci sa ogromnim platama koji brinu o nama, koji brinu o našem zdravlju, onda ću stvarno i ja razmisliti do dana glasanja o čemu se ovde radi ako čujemo samo argumente – vi ugrožavate njihovu funkciju, njihovu funkciju.

Znači, molim odgovor od ministra Vulina da nam kaže u ovom budžetu koji smo predvideli za funkcionisanje Poverenika za informacije od javnog značaja koliki iznos ide na plate, a koliki za funkcionisanje njega kao Poverenika? Ne njega kao Rodoljuba Šabića, ja uopšte nisam zainteresovana za ime tog poverenika, mene interesuje koliki iznos ide za plate, a koliki za nešto drugo, da čujemo konačno šta je to drugo što omogućava Povereniku za informacije od javnog značaja da dobro suštinski radi svoj posao.

Što se tiče ovih izveštaja, nemojte i tu da govorite neistine. Pre godinu i po dana, ovo je bio prvi saziv na kome su izveštaji ovde predstavljeni. Ovde su u sali bili poverenici, tri poverenika, razgovarali smo sa njima o izveštajima i usvojeni su im izveštaji. Da čujemo gde su bili, kad su bili u ovom parlamentu da ovde u plenumu brane svoje izveštaje i 2013, 2012, 2011, 2010. itd, do dana kada smo usvojili zakone kojima smo ustanovili ove važne funkcije?

Prema tome, hajde jednom da pričamo o suštini stvari, o suštini amandmana, a suština amandmana je novac i ništa više. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić, po amandmanu.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Ova diskusija pokazuje kako SNS vodi prljave kampanje. Znači, ovde slušamo diskusiju, kao, kako, evo, Zaštitnik građana i Poverenik za informacije od javnog značaja imaju ogromne plate i sada, evo, mi hoćemo da smanjimo te plate, ali ne možemo. I onda govorimo o tome u raspravi o budžetu. Od poslanika slušamo, koji su dugi niz godina poslanici koji bi trebalo da znaju i da kažu građanima Srbije kako se određuje plata Zaštitnika građana, Poverenika i drugih nezavisnih institucija, da su te plate određene zakonom koji kaže – plata je u visini plate predsednika Ustavnog suda za Zaštitnika građana, plata Poverenika je u visini plate sudije Vrhovnog suda. Njihove plate određuje Administrativni odbor. Znači, sve radimo mi ovde, a ne oni ljudi.

Vi ovde stvarate sliku sada kako su oni sami sebi odredili te plate i mi sad ne možemo ništa tu da uradimo. Pa, možete da uradite. Slušamo od predsednice Parlamenta kako ona ne može. Pa, stavite predlog izmena i dopuna zakona, izmenite zakon i smanjite te plate, ako je to jedini problem u ovoj državi i jedini problem u funkcionisanju tih institucija. Ne želim ovde da budem advokat ljudi koji obavljaju te funkcije, ali oni su više puta rekli da nije plata i sasvim je sigurno da nije plata ono što njih motiviše da rade taj odgovoran posao.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Đurišiću.)

Zašto da privodim kraju? Nemojte...

(Predsedavajući: Izvinite.)

Znači, o tome se ovde radi. Slušamo ovde prenemaganje sedam minuta – jao, imaju visoke plate i ne može niko da dira. Može da dira, možete, ali onako kako treba. Promenite zakon i smanjite plate. Vi ste ti koji možete da odredite, samo vi, većina, a to nećete da uradite, samo da biste imali način da vodite kampanju, onako kako vi jedino znate, najbesramnijim napadima na ljude već dve godine.

Ako hoćete o njihovom radu da govorite, stavite izveštaj. Stavili ste jednom pre tri godina, pa stavite ga ponovo. Treba svake godine da se stavi. Pa, stavite ga ponovo, ako smete, pa da razgovaramo o stanju građanskih prava, ljudskih prava u Srbiji i o tome na koji način se državni organi ophode prema informacijama od javnog značaja. Stavite to ovde na dnevni red, da raspravimo. Ne, nego vi ćete ovako da vodite kampanju – jadni mi, građani nemaju. Pa, građani nemaju para zbog vas. Vi ste tim hirurzima, profesorima, smanjili plate za 10%.

(Marko Parezanović: Lopino!)

Je l' u redu da meni kolega govori da sam lopov, predsedavajući? Je l' to u redu, da mi govori da sam lopina?

PRESEDAVAJUĆI: Ja zaista nisam čuo.

MARKO ĐURIŠIĆ: Niste čuli?

PRESEDAVAJUĆI: Nisam čuo.

MARKO ĐURIŠIĆ: Dobro. Srećom pa niste čuli. Slušajte malo. Sram vas bilo!

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Maja Gojković, pa Parezanović, pa na pominjanje stranke Aleksandra Tomić.

(Marko Đurišić: Parezanoviću replika zato što je on meni rekao da sam ja lopov? Je l' to osnova za repliku?)

Ne, nego njegov amandman o kome ste vi pričali i optužili ga da sprovodi izbornu kampanju. Je l' jeste ili niste?

(Marko Đurišić: Ja pričam o amandmanu, nisam njega ni pomenuo.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Sada da pomisli uvaženi poslanik da će zbog njegovog vikanja i vređanja neko ovde da odustane od svog stava – neću odustati od svog stava, možete da vičete. Možete da kažete da se ja prenemažem, pa ću nastaviti da se prenemažem, uvaženi poslaniče. Možete da kažete da vodim prljavu diskusiju. Važi, vi vodite čistu diskusiju, a ja vodim prljavu diskusiju. Znači, nećete nas učutkati da ovde govorimo o novcu.

Uvaženi Zaštitnik građana i uvaženi Poverenik za informacije od javnog značaja bili su ovde u plenumu, ja sam bila predsednik, stavila sam na dnevni red, čuli smo izveštaje i jednoglasno su usvojeni. Tačka.

Da li su građani u teškoj situaciji zbog Vlade Republike Srbije koju vodi Aleksandar Vučić ili su u teškoj situaciji pa moraju zajedno sa nama svima da sprovode ekonomske mere zbog pljačke njihove imovine, zbog srozavanja

njihovog standarda za vreme dok su neki drugi vladali ovom državom, to će građani da kažu na izborima, kao što su i u poslednja dva ciklusa rekli isključivo na izborima, jer se jedino tako ocenjuje da li je neko pljačkao ili nije pljačkao, i izabrali su ponovo za premijera Aleksandra Vučića. Tačka. Znači, ne možete da kažete da će ulice ili da ćete vi da određujete ko je kriv i šta građani Srbije smatraju ko je kriv za tešku ekonomsku situaciju. Očigledno da većina građana Srbije smatra da su prethodnici, raznorazni DOS-ovi članovi, bez obzira kako su se zvali ili kako se zovu, uništili ovu državu.

(Predsedavajući: Dva minuta, privodite kraju.)

Moje pitanje ostaje i dalje, koliko god da je to bilo besmisleno, glupo, prenemaganje – zašto Poverenik za informacije ne može da radi valjano svoj posao za platu manju od 396.000 dinara? Pa vičite i vređajte me i dalje. Ja smatram, kao i gospoda poslanici...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Gojković.

Pravo na repliku zbog spominjanja poslaničke grupe i stranke, narodni poslanik Aleksandra Tomić. Jednom je rečeno, dva minuta, pravo na repliku.

Narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovane kolege poslanici, da bi egzaktno postavili istinu u javnosti, zbog građana Srbije, na strani 76 Zakona o budžetu možete da vidite pod klasifikacijom 411 i 412 da je ukupno 139 miliona dinara fond za plate uopšte svih zaposlenih, kada govorimo o Povereniku za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka, što je ukupno 68,5% fonda ove institucije. Prema tome, nije SNS kriva što je napravljen ovakav fond plata, jer je Zakon donesen u vreme onih koji sada to brane. Mislili ste da ćete parama rešiti svoj politički uticaj, ali to ne ide više tako. Ta vremena su prošla. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Ja se zahvaljujem. Nadam se da imam pravo da diskutujem. Izgleda ako ste član SNS i poslanik ne možete da diskutujete. Pa bih molila da mi kupite, samo zato što sam član SNS, flaster. To bi bilo lepo.

Znači, ako možete da mi dozvolite, uvaženi predsedavajući, da nastavim da se prenamažem na ovu vrlo važnu temu za građane Srbije.

(Predsedavajući: Slažem se da je tema jako važna.)

Molim vas da mi dozvolite da se prenamažem koliko god mogu, u svom punom političkom kapacitetu koji su mi dali građani Srbije, kao poslanici. Nadam se da ću što prljavije diskutovati, kako je to rekao uvaženi poslanik Marko Đurišić, jer on smatra da je 400.000 dinara sasvim adekvatna nagrada za Zaštitnika, da bi radio svoj posao valjano. Nismo čuli suštinski šta je to dobro urađeno za 400.000 dinara i zašto ne može neko koga je izabrana Skupština Republike Srbije da radi dobro i valjano svoj posao za 130.000 dinara.

Sve ostalo je lepljenje etiketa na poslanike SNS, prodavanje magle i vođenje diskusije kako sam i rekla. Znači, uticaj sablasnih nevena na gama zrake, ili uticaj gama zraka na sablasnih nevena, zavisi da li imamo diskusiju pre podne ili u večernjim satima. Ovde se izbegava suština. Suština je samo novac. Samo novac. Znači, i njima ističe mandat, ne znam, za godinu dana, nisam pratila, stvarno nemam vremena, radim ovde oko 20 sati da bi pripremila sednicu na kojoj će doći neko da kaže da se prenemajem. Tako da ne mogu da pratim te rokove.

Za godinu dana će biti izabrani neki drugi. Nemam pojma ko su ti? Možda vi znate. Eto, vi ćete biti u situaciji da vodite ovu državu, možda, iduće godine, i imaćete većinu i te druge. Ma, i te druge ćemo pitati – zašto plata mora da bude 397.000 dinara? Zašto buru izaziva amandman gde se traži da bude plata 130.000 dinara.

Evo, da ne kažemo da visoki funkcioneri u ovoj državi imaju toliku platu, da poslanici imaju 65.000 dinara platu, nije bitno. Neka se izjednači Poverenik, koji štiti prava građana ove države u raznim oblastima, na platu nekog profesora na univerzitetu, na platu nekog hirurga. U čemu je problem? Pa ne, al' mi ćemo čuti, evo, ovaj, evo onaj. Nećete diskutovati o suštini. Zašto? Pa, zato što će vam oni telefonirati popodne i kaže – šta radite, ljudi, što nam smanjujete plate? 'Oću da imam platu 396.000 dinara.

Smanjite na 130.000 dinara. Ja mislim da je to izuzetno velika plata, i moja komšinica Jelena će onda možda i da glasa za vas. A ovi seljaci iz Gornje Trepče svi će da potrče da glasaju za vas. Ne brinite ništa, i ovi u Futogu će da glasaju za vas. Ali pokažite, ne da štitite ovog i onog koji će možda da bude vaš kandidat na nekim izborima, i koji su davno prestali da obavljaju funkciju onoga za šta smo ih mi ovde izabrali u Parlamentu. Ma, nije ih izabrao narod, mi smo glasali za njih, svi jednoglasno, i SNS je glasala za njih pre nekoliko godina. Pa, što to ne kažete? Davno su izgubili tu svoju funkciju, bave se politikom.

(Zoran Krasić: Vreme.)

Nije vreme, imam vreme poslaničke grupe i mogu da pričam koliko hoću, jer me je ovlastila moja poslanička grupa. Tako je, mogu da se prenemajem koliko hoću, mogu prljavo da diskutujem koliko hoću, ali hoću da građani znaju, da ljudi koji obavljaju posao u njihovo ime i za njih, znači, u ime i za interes građana Srbije danas u ovoj teškoj situaciji imaju platu od 397.000 dinara. Budžet koji je predviđen za njihovo funkcionisanje je ogroman, a 80% toga ide isključivo za plate njih i njihovih saradnika. Amandmani koji su predložili pojedini poslanici SNS samo traže da se te plate smanje i da te plate budu oko 120, 130.000 dinara i ništa više. Ja uopšte ne vidim šta je tu tako problematično?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, zaista nisam mislio da se javljam po ovoj tački dnevnog reda. Još juče smo rekli šta smo imali da kažemo, ali kao što vidim politička uloga gospodina Jankovića, Šabića tolika je da jednostavno izaziva političke reakcije.

Što se tiče samih institucija, mogu da govorim o njima, a kao što vidim Skupština ih je prepoznala obojicu kao političke ličnosti koje imaju svoje političke stavove i o političkim stavovima se ovde izjašnjava. Ali da se vratimo na sam amandman i ono što je od mene traženo.

Dakle, što se tiče Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja, njegov budžet je 203 miliona dinara, od toga: 140 miliona dinara odlazi na plate, a na usluge po ugovoru 33 miliona 061 dinar. Kod gospodina Šabića je zaposleno 71 lice i dobili smo zahtev da se zaposli još 17 lica.

Hoću samo da vam skrenem pažnju da su ovo jedine institucije kroz koje nije prošla nikakva racionalizacija, nikakvo otpuštanje i nikakvo umanjenje, ni budžeta, ni bilo kog od zaposlenih. Dakle, ovo je o institucijama, institucije moraju da se čuvaju i da se brane i ne treba ih nikako mešati sa onima koji ih vode. Ako sam do sada i sumnjao da će biti kandidati određenih političkih partija, posle ovih reakcija, dvodnevni, u Parlamentu, uopšte ne sumnjam, ali očigledno postoji jedan problem. Ne verujem ja da i bi ova gospoda radila za tako malo platu za predsednika Srbije, mislim da se oko toga dvoume da li da prihvate kandidaturu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate, kolega Đurišiću, pravo na repliku, nijednom vas nije spomenula.

Reč ima po amandmanu narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, i uvaženi ministri, SNS nema očigledno nikakvu nameru da se smanji plata niti Povereniku za informacije, niti Zaštitniku građana. Da ste hteli da se smanje njihove plate mogli ste da predložite izmene zakona kojima su regulisane njihove plate. Pet godina ste na vlasti, vi ste izabrali Jankovića 2012. godine i sada pričate o tome da mu je velika plata. Ako mu je velika plata, smanjite platu. To može da uradi većina, to može da uradi Administrativni odbor.

Ovde se podmeće građanima kako neko traži da se zaposli više lica u jednu ili drugu službu. Sistematizaciju radnih mesta i u jednom i u drugom nezavisnom regulatornom telu određuje Skupština Srbije i Skupština Srbije može da odredi i tu racionalizaciju ako hoće, ali očigledno Srpska napredna stranka nije to htela da uradi i SNS to neće da uradi ni danas. Podneti su amandmani na budžet kojima sigurno ne može da se smanji plata i sve je urađeno da bi se urušila institucija i Zaštitnika građana i Poverenika za informacije.

Nema to nikakve veze ni sa Jankovićem, ni sa Šabićem. Srpska napredna stranka ne može da istrpi drugačiji glas, a iz ovih institucija se čuje drugačiji glas poslednjih godina. I vi hoćete da urušite te institucije, da one ne postoje, da građani nemaju poverenja u njih. A čuje se drugačiji glas zato što

vlast Srpske napredne stranke krši ljudska prava u ovoj zemlji i dobro je da se taj glas čuje. Zato ovde i vodimo ovu raspravu koju ste vi inicirali.

Dakle, jedini cilj je uništiti ove institucije pričom o tome kako su velike plate koje ste vi odredili. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme čitave grupe. Zahvaljujem.

Samo momenat, puna mi je lista. Inače, napravili ste jednu grešku u govoru, nisu to nezavisna regulatorna tela, uvaženi predsedniče, nego nezavisne institucije. Dobro, izvinite, mislila sam da je on predsednik grupe. To je vama najveći problem. Pa, da, samo polako, da se smire poslanici, ne mogu da vam dam reč. Hoću čim vam dozvole kolege i lista da se isprazni, da vidim vaše ime.

Znači, nisu nezavisna regulatorna tela, to je REM, nezavisne su institucije, uvaženi poslaniče. Nisam znala da niste predsednik grupe.

Pravo ne repliku ima ministar. Znači, da u Poslovniku piše, nakon obraćanja onog kome je data reč. Ja sam dala ministru Vulinu repliku vama.

(Marko Đurišić: Vulinu se niko nije obratio.)

Ja ću dati reč ministru, zato što on ne viče, a vi vičete, pa čovek uljudan, pa čeka da mu dam reč.

ALEKSANDAR VULIN: Meni se čini da smo sada zaista došli do suštine problema. Dakle, pazite, ovde se ovim amandmanima traži smanjivanje ličnog dohotka, plate, u skladu, smatrajući da će se posao obavljati podjednako dobro i za manje novca. Ovde se o tome ne raspravlja. Ovde se kaže – zato što se čuje drugi glas.

Čekajte, čekajte, znači, nije važno kako oni rade, da li rade i šta rade, i da li mogu da rade to što rade za ovu ili manju količinu novca, nego kakav im je glas, da li je različit glas, pretpostavljam od vlasti, pretpostavljam da je taj glas različit od vlasti. Znači, to je kriterijum – koliko se suprotstavljaš vlastima, toliko si dobar za Poverenika ili Zaštitnika. To nema veze sa onim što je zakonom predviđeno da oni rade. Oni se bave stanjem ljudskih prava ili šta je već predviđeno u njihovom zakonu, a ne da li su u sukobu sa vlastima ili nisu u sukobu sa vlastima.

Upravo zbog toga i molim poslanike da ne razmišljaju o ličnostima, već da razmišljaju o institucijama o kojima govorimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala. Zoran Krasić, nemate više vremena. Imate od grupe. Da li želite?

(Zoran Krasić: Da.)

ZORAN KRASIĆ: Je l' može? Može.

Ja bih vam samo skrenuo pažnju, reklamirate amandman i reklamirate da nećete da glasate za amandman. Sad ste nas doveli u zabunu kada da vam verujemo, kad ste obrazlagali amandman ili kad ste priznali da nećete da glasate za amandman.

E sad, meni je amandman interesantan. Zašto? Pa, ako je moglo penzionerima na ovaj način, što ne bi moglo i drugima, ali očigledno da je promašen zakon.

U svetlo doba Mladana Dinkića, ove stvari, kresanje, radilo se budžetom, pa ga je neko doveo pred ogledalo, pa je onda počeo te stvari da radi i Prelaznim i završnim odredbama Zakona o budžetskom sistemu i one su one arheološke, tamo, oni članovi na kraju.

Pa ima nekih nagoveštaja da ove stvari mogu da se reše onim propisom kojim je to rešeno, po toj logici stvari, ako je ovde uslov da se reguliše plata Zakonom o Zaštitniku građana, onda dajte da vratimo i penzije u Zakon o penzijskom i invalidskom, pa tamo da regulišemo visinu penzija, pa da u Zakonu o sudstvu regulišemo plate sudija Vrhovnog kasacionog suda, pa da idemo na Zakon o Ustavnom sudu, pa i njima tamo da srežemo te plate.

Znači, moralno je da trpe penzioneri, moralno je trpe državni službenici, a nije moralno da trpe Zaštitnik, Poverenik, sudije Ustavnog suda, Vrhovnog kasacionog suda, Danica Drašković. Što nju ne pomenuste? Ona je najplaćeniji državni službenik, prima u NIS-u od sedam do deset hiljada evra.

Pa, ljudi, ako želite da budete humani, ako želite da vam se ruke pozlate, onda krenite svim materijalnopравnim propisima skrešite te plate, pa kažite: predsednik Republike – najveća, predsednik Vlade do njega, potpredsednici treći, sudije četvrti, peti tužioci, šesti ovi, sedmi oni, poslanici neka budu dvadeseti, nije problem, ali dajte sistem, a ne ovako, mi bismo da mu smanjimo, al' ko bajagi ne znamo kako ćemo da mu smanjimo, a pojedinačni akt o visini plate doneo Administrativni odbor.

Molim vas, koncentrišite se u vremenu i prostoru i da budete i tata i mama za sve, i penzionere, i prosvetne radnike, i policajce, i vojnike i sve, sve, sve redom.

Nekome se štiti nezavisnost velikom platom. Ajde da štitimo platom elementarnu egzistenciju ljudi, to je za mene primarnije od njegove nezavisnosti, ili ova regulatorna tela koja prepisuju sve propise koji već postoje u Hrvatskoj, jer oni su članovi EU, pa i mi ćemo da budemo, pa ajde da prepisemo njihovo. E, pa, odredite vi koji ste na vlasti šta hoćete. Ako hoćete da se stvarno to smanji, kažite, napisaćemo vam kako to može po zakonu da se smanji, ali nemojte da imate selektivno, nego, dajte, u skladu sa fiskalnom strategijom, sa finansijskom konsolidacijom, da podelimo svi isto. Pa, ako se nekome skinulo 10, ajde svima da se skine 10, a ne ovo – sad mi se ne sviđa Zaštitnik, e, ajde, sad ćemo da mu skidamo platu pogrešnim zakonom. Nemojte tako. Dugo su neki ovde poslanici, moralo je da vam uđe u glavu kako to ide.

PREDSEDNIK: To je to. E sad, ne mogu one koji se javljaju ovako da prozovem zato što su drugi na listi.

Milan Lapčević nema vremena više. Potrošili ste svoje vreme. Znači, jedan manje.

MILAN LAPČEVIĆ: Hteo sam da podržim ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Verujem da ste hteli da podržite, ali nemate više vremena. Raspustili ste grupu, morate nešto da učinite povodom toga. Onda ćete imati vreme za diskusiju. Šta da radim.

Saša Radulović ima vreme i na listi je. Mogu da mu dam reč da bih oslobodila listu, a daću i ostalima.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Ove dve nezavisne institucije sistema Zaštitnik građana i Poverenik za informacije od javnog značaja su zaista prave nezavisne institucije sistema koje rade svoj posao u skladu sa zakonima i Ustavom, i nadležnostima koje su dobile. Očigledno da to jako smeta vlasti, i to ne samo ovoj vlasti, ko god je na vlasti, u Srbiji očigledno mu smetaju nezavisne institucije sistema.

Da nije bilo tih institucija sistema mnoge stvari ne bi bile moguće u Srbiji. Kad pogledamo njihove budžete, oni su na primer manji od budžeta koji je dobio Krkobabić; Krkobabić je dobio 225 miliona dinara, zamislite, i Ombudsman, Zaštitnik građana je dobio nešto malo više od 200 miliona, i Poverenik za informacije od javnog značaja je dobio, takođe, samo nešto malo više od 200 miliona.

Ova cela rasprava je očigledno krajnje licemerna, jer, znate, budžetom ne možete smanjiti nečiju platu. Prema tome, ovo je jedna politička predstava, odnosno pokušaj dobijanja nekih poena. Meni nije jasno, pošto je očigledno, ovo je u stvari jako dobra kampanja podrške i Ombudsmanu i Povereniku za informacije od javnog značaja da dobro rade svoj posao, a građani znaju da te dve institucije zaista dobro obavljaju svoj posao.

Ombudsman je pokrenuo neke jako važne teme. Nije dao da problem „Savamale“ prođe neopaženo. Radio je svoj posao. Nije dao da pitanje „helikoptera“ prođe neopaženo, da se nekako zataška, nego je zaista krenuo da radi svoj posao, i onda smo videli kakve se stvari dešavaju iza kulisa i koliko vlast loše radi svoj posao. Onda, pored toga, dao je malo svetla i na dešavanja u vezi sa problemima sa bratom premijera za vreme „Parade ponosa“, pa na sve te stvari koje se dešavaju u društvu, ta nezavisna institucija sistema, zapravo, radi svoj posao i radi u interesu građana, kako bi građani znali šta se dešava u društvu i kako bi se otkrilo ono što vlast pokušava da sakrije.

Kada govorimo o Povereniku za informacije od javnog značaja, svi koji se bave bilo kakvim istraživanjem, koji žele u Srbiji da dobiju informaciju o tome šta radi država, kako se troši njihov novac, o tajnim ugovorima koji su potpisani, da nema Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja ti podaci uopšte ne bi izašli na svetlost dana, tako da je ovo jedna velika zahvalnost od naše poslaničke grupe, i u ime svih građana koji glasaju za Dosta je bilo zahvalnost i Ombudsmanu i Povereniku za zaštitu informacija od javnog značaja što odlično obavljaju svoj posao.

Takođe, ova diskusija, jedna ovako bizarna tačka dnevnog reda, odnosno da ovaj jedan bizaran amandman uopšte bude na dnevnom redu je dokaz da to što oni obavljaju svoj posao žulja vlast.

Ja ću dati jedno obećanje ovde, a to je, kada pobedimo na izborima, a to će se desiti jako brzo, mi nikada nećemo opstruisati nezavisne institucije sistema. Oni su tu da štite interese građana, da rade u skladu sa zakonom, i taj

nadzor koji vrše i kritika koju daju su u interesu građana i, naravno, treba da drže vlast pod kontrolom, da ih nadziru i kontrolišu, kao što bi ova skupština trebalo da nadzire i kontroliše vlast, a u stvari pretvorila se u otirač vlasti, gde vlast radi šta joj padne na pamet.

PREDSEDNIK: Poslaniče, izričem vam opomenu. Ne možete da kažete za Parlament Republike Srbije da je otirač. Ovo je nešto najgore što je do sada izrečeno. Ako vi smatrate da ste vi kao poslanik nečiji otirač, 249 poslanika ne smatra. Dobili ste opomenu od mene samo zato što poredite Parlament Republike Srbije sa otiračem. Zahvaljujem.

Znam da sam uradila dobru stvar za Parlament Srbije, čak i za vaše glasače koji ne misle da su otirači, time što su vas poslali.

(Vladimir Đukanović: Povreda Poslovnika.)

Aleksić dugo čeka na povredu Poslovnika, poslanik Zukorlić, i tako dalje. Idemo dalje. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsedavajuća.

Tačno, ja dugo čekam zato što je gospodin Arsić, dok ste vi govorili, zloupotrebio Poslovnik i nije dao repliku poslaniku Marku Đurišiću, reklamiram član 104, koga ste vi, lično, direktno pomenuli po prezimenu, vi se verovatno toga dobro sećate, i gospodin Arsić je odbio da da repliku gospodinu Đurišiću.

Dakle, posle toga, na osnovu člana 103, sve vreme ne dobijam pravo na povredu Poslovnika da reklamiram ono što je bila greška gospodina Arsića. I u ovoj diskusiji, po ovom amandmanu, zapravo, gde ste vi iskoristili da napadate poslanike opozicije zato što žele da odbrane nezavisne institucije od jedne sramne kampanje, koja nema veze sa institucijama, nego sa ličnostima. Ovde se vodi kampanja protiv Saše Jankovića, van se vodi protiv Vuka Jeremića.

Dakle, to je odgovor na budžet o kome vi treba da govorite ovde u ovom domu, a pritom ne date pravo na repliku opozicionim poslanicima da iskoriste svoje pravo i odgovore na prozivke koje ste uputili njima. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Evo, složiću se sa vama. Uzećemo stenogram. Ako sam ja spomenula prezime poslanika Đurišića, ja ću mu dati repliku i nastavićemo da razgovaramo. Znači, nećemo razmatrati ovu povredu dok ne dobijemo taj deo diskusije. Daćemo repliku i idemo dalje. Nisam u mogućnosti da ispratim da li sam izgovorila ili nisam.

Poslanik Zukorlić, takođe, izuzetno dugo čeka na povredu Poslovnika. Izvolite, poslaniče.

MUAMER ZUKORLIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, uvaženi narodni poslanici, dame i gospodo, jedan sistem opstaje u onoj meri u kojoj ima bar relativnu pravičnost. Imamo sa jedne strane Zaštitnika građana, a sa druge strane predstavnike građana, Zaštitnika građana koji ima platu od 400.000 i predstavnike građana, narodne poslanike koji imaju platu od 65 ili 80.000. Dakle, Zaštitnik građana je toliko važan, predstavnici građana nisu važni.

Meni je žao što moram otvoriti ovu temu i na neki način pokušati da razbijem ovu opnu koja je savijena oko narodnih poslanika, svojevrsnom hipokrizijom pritiska od javnosti, da su poniženi ovakvim platama, a da ne smeju o tome progovoriti, jer će biti linčovani od medija, javnosti. I siguran sam da će i meni neko kazati – evo ovog neiskusnog političara koji pre izbora traži da se povećaju plate narodnim poslanicima. Da, ja tražim da se narodnim poslanicima povećaju plate, a da se ovim predstavnicima institucija o kojima govorimo smanje plate, pa da se negde sretnemo na pola, jer na toj pravdi bismo mogli održati sistem u, nekoj, meri realnog i da dišemo kao ljudi, da ne gundamo u kuloarima kako radimo za bedne plate, a predstavljamo narod. Plata člana Gradskog veća u Novom Pazaru i drugim opštinama u Sandžaku je veća nego plata narodnog poslanika.

Govorimo permanentno o Srbiji kao lideru u regionu, a kao narodni poslanici imamo najniže plate u celom regionu. Kako mislite liderovati sa ovako jadnim platama? Dakle, plata jednog narodnog poslanika ...

PREDSEDNIK: Hvala, poslaniče.

(Zoran Živković: Povreda Poslovnika.)

Zašto povreda Poslovnika? Moraćete da sačekate Vukadinovića...

(Vladimir Orlić: Povreda Poslovnika.)

Ko?

(Vladimir Orlić: Marijan Rističević.)

Da li želite da glasamo o članu 106, poslaniče, koji sam povredila? Vi ste naveli da može da se govori samo o tački dnevnog reda. (Ne.) U redu.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Moram prvo da obrišem listu. Svi koji smatraju da je povređen Poslovnik su u sistemu.

Pre nego što nastavimo sa radom, dozvolite mi da u vaše i u svoje ime pozdravim predstavnike Sindikata radnika u prosveti Srbije, Sindikata obrazovanja Srbije i Granskog sindikata prosvetnih radnika Srbije „Nezavisnost“ koji prate ovaj deo današnje sednice. (Aplauz.)

Izvolite, poslaniče.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana predsedavajuća, reklamiram član 104. i član 106. Ja poštujem prvo član 106 – zabranjeno je ometanje poslanika dok govore na bilo koji način. Zato tražim od Službe da zatvori vrata. Ako ovi koji nemaju kućno vaspitanje to već nisu učinili, gospođa predsedavajuća, mene otvorena vrata, koja poslanici drže non-stop, ometaju u slobodi govora. To mi se garantuje članom 106. Dakle, tražim da se vrata zatvore, ako već poslanici koji to rade nemaju kućno vaspitanje, postoji služba koja to može da omogućiti.

Član 104. Poštujem što predsedavajući favorizuje opoziciju, evo opet, ali sam nekoliko puta bio ometan, nekoliko puta prozivan. Uporno sam

pokušavao da dobijem repliku, da dobijem pravo na povredu Poslovnika, a zbog njihovih prava moje pravo nije ostvareno.

Gledano fizički, nemam ništa protiv što se favorizuje opozicija, ali reklamiram Poslovnik, jer je pravo predsedavajućeg da odredi ko će da dobije reč. Na određeni način – u zdravom telu zdrav je duh. Dakle, nemojte sprečavati opoziciju da jutarnjim vežbicama dođe do zdravog duha. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević. Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, još sam pod utiskom naziva za Narodnu skupštinu, da je to otirač, pa čisto da prokomentarišem da svaki normalan narodni poslanik ...

(Predsednik: Poslaniče, molim vas, o amandmanu. Pustite poslanike.)

Svaki normalan narodni poslanik sebe vezuje za Narodnu skupštinu, a ono što je prljavo sebe vezuje za otirač.

(Predsednik: Poslaniče, molim vas o vašem amandmanu. Nemojte da trošite vreme.)

Dakle, vezano za ovaj amandman, podneli smo amandman kojim tražimo da se definiše, tj. smanji plata Poverenika za informacije od javnog značaja. Čini mi se da nije stavljena ni tačka na tekst ovog amandmana došlo je do munjevite reakcije i javnosti, ali meni je najzanimljivija reakcija samog Poverenika. On je rekao za jedan medij: „Pravo poslanika je da predlažu amandmane, ali moja plata nije regulisana Zakonom o budžetu.“ To je u redu. „Ipak, očigledno je da me poslanici SNS cene čim misle da treba da imam platu kao premijer, za koga imaju samo reči hvale.“ Je li ovo treba da bude odgovor jednog poverenika? Smatrao sam da je osnov te institucije politička neutralnost.

Dakle, šta smo mi to njemu loše rekli? U vezi ovog amandmana koji je apsolutno čist i traži samo da se smanji ta plata, on odgovara ovako. Mi premijera u amandmanu, tj. gospodin Parezanović pominje samo u kontekstu smanjenja plate na premijerovu, a on premijera pominje u ovom kontekstu, svi možete zaključiti u kom. I onda se dešava, naravno, mnogo konferencija za novinare koje se više bave ovom temom nego ijednom stavkom ovog budžeta, što je jedan od dokaza da je ovaj budžet dobar, ali opet je veoma zanimljiva situacija.

Dakle, nije teško zaključiti da postoji jedna jasna relacija na nivou opozicija, deo opozicije i Zaštitnik građana, Poverenik, u smislu – mi vama štitimo plate, vi po Vučiću tvit i onda smo kvit. Još jednom se vraćam na ovaj deo komentara: „Ipak, očigledno je da me poslanici SNS cene čim misle da treba da imam platu kao premijer, za koga imaju samo reči hvale.“ Zašto ovakav komentar? Da mi nismo slučajno naleteli na predizborni štab za kampanju za predsednika Srbije, ako jesmo, izvinite, nismo vas prepoznali? Lepo je kada se

neko veoma rano kandiduje za predsednika, čak, mislim da znamo što se neko veoma rano kandiduje za predsednika Srbije. Pa duže vremena će mu se članovi uže porodice, poneki komšija i poneki prijatelj obraćati sa – družu budući predsedniče, kako ste predsedniče, pomerite se da sedne drug budući predsednik, a njima lepo, znate, oni uživaju u tome. I u toj bajci žive sve do dana izbora. Neki se toliko užive u tu bajku da daju sebi pravo da psuju i oca i majku. Dakle, svaka bajka takvih ljudi traje samo do dana izbora. Čuli smo sve. Čuli smo kolike su plate, svima. Čuli smo kolika je plata Jorgovanke Tabaković, posebno. Hiljadu puta smo to čuli, a nijednom nismo čuli kolika je plata ovih poverenika. Samo je jedno zanimljivo, je li je visoka plata Jorgovanke Tabaković? Jeste. Je li bila visoka inflacija 2012. godine kada je došla na čelo NBS? Jeste, bili smo prvaci Evrope, 12,2%, danas 0,3%, vezuje ih zajednička reč – inflacija. Sa njom imamo borbu protiv inflacije, sa njima imamo inflaciju čudno konstruisanih afera. Zahvaljujem.

(Zoran Živković: Povreda Poslovnika.)

PREDSEDNIK: Izvolite, poslaniče Živkoviću. Al' prijavite se prvo.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Mislim da je očigledno da je prekršen član 106, ne samo kod ovog prethodnog govornika, nego kod mnogih pre toga. Nisam primetio da je amandman o kome se diskutuje vezan za Zaštitnika građana, nego za zaštitnika podataka od interesa, a i da jeste, mislim da je to potpuno promašena tema. Prvo, znamo svi da budžet ne određuje platu Zaštitnika građana ...

PREDSEDNIK: Poslaniče, vi sada diskutujete. Vi smatrate da sam ja povredila ...

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Tako je.

PREDSEDNIK: Mora da bude samo na ovu diskusiju, mora da bude neposredna.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Na ovu i na one pre, ali za ovog ste sada...

PREDSEDNIK: On je predlagač.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Svejedno.

PREDSEDNIK: Nije svejedno.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: On koristi vreme diskusije o amandmanu za priču koja nema nikakve veze sa amandmanom. Zaštitnik građana, zaštitnik za ravnopravnost, zaštitnik za informacije imaju toliko velike plate godinama, pola decenije, deceniju. To samo neko ko je jako glup ili jako zao može tek sada da se seti. A ja...

PREDSEDNIK: Hoćete da kažete da je predlagač glup i zao?

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ja ovde ne vidim nikoga ko je zao.

PREDSEDNIK: I glup, je l' tako?

Znači vi kažete da je predlagač glup.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ne, nije tačno.

PREDSIEDNIK: Dobro, samo da znamo da ne kažete da je glup.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Samo hoću da se vratio na temu, a to je budžet Srbije, koji je nešto malo važniji nego predizborne kampanje ljudi koji su došli da čitaju svoje eseje.

PREDSIEDNIK: Poslaniče, zloupotrebili ste Poslovnik. Nemojte da mi vičete svi po celoj sali povreda Poslovnika, sada ću prekinuti sednicu. Samo polako, pustite me da vodim sednicu. Znači, ne treba mi niko da mi pomaže, a kamoli da mi odmaže.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Znači, sve vreme govorimo o amandmanima, uvaženi poslaniče Živkoviću. To što on govori jednako kao i poslanici opozicije o radu i neradu onoga koji treba da ima manju platu ...

ZORAN ŽIVKOVIĆ: To nije opravdanje za njega.

PREDSIEDNIK: Možemo da diskutujemo. Kada bi čula i sa leve strane da se priča samo o iznosu plate ja bih kažnjavala.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Niste vi sudija u ringu, vi treba da poštuje Poslovnik.

PREDSIEDNIK: Tako je. Hvala vam. Puno ste mi pomogli, sada ću da poštujem Poslovnik.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Evo, uvek kada treba ja sam tu spreman da vam pomognem.

PREDSIEDNIK: Hvala. Vazda ste bili tu da mi pomognete.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Dvadeset godina.

PREDSIEDNIK: To je sasvim u redu, poslednjih dvadeset godina.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Tako je.

PREDSIEDNIK: Izvolite, Vukadinoviću.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

U poslednje vreme nisam često koristio Poslovnik, a član 107. stav 1. dostojanstvo Narodne skupštine, to je često potezani i često zloupotrebljavan član Poslovnika, ali ovoga puta imamo jednu situaciju koja je relativno čista, čak i za one koji površno prate ovaj naš rad. Ne ulazim u to kakav je rad, jer svako od nas ima mišljenje kako rade dotične institucije, mislim da rade dobro, uvek može bolje, ali kamo sreće da nam i druge institucije rade tako kao što rade ove dve, ali to nije tema. Imamo konkretan amandman, mislim da je suštinski povređeno dostojanstvo ovog doma, ali zaista, time, ako neko predlaže amandmane, a to nije prvi put, za koje unapred računa i zna da neće biti i ne želi da budu usvojeni.

Sada podržavam, kao i neke kolege odavde, nemam nikakav problem da se smanji plata dotičnoj gospodi, ne zato što su oni loše radili, nego zaista mislim da postoji velika disproporcija između plate predsednika, plate premijera, članova Vlade i šefova ovih institucija. Treba, ili podići plate predsednika, premijera, bez ikakve demagogije, ili ovo ujednačiti. Dakle, nemam nikakav problem, bez licemerja, bez zle volje, da podržim taj amandman, ali je

meni žao i mnogo sam tužan što imam utisak da članovi vladajuće većine neće glasati za ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Poslaniče, sada već ulazite u diskusiju. To kako će ko glasati nema veze sa Poslovnikom.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Upravo ima. Ovo je poenta.

PREDSEDNIK: Cenim to što ste malo ukrali vremena i dali sebi, i svaki pokušaj je vredan poštovanja, ali dalje ne.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Ja to ne koristim. Samo vas molim glasajte za svoj sopstveni amandman.

PREDSEDNIK: Ovo nema veze sa Poslovnikom.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Ima. Ako se predlaže amandman koji znate da nećete ili sami da glasate, to jeste zloupotreba i povreda Poslovnika ove skupštine.

PREDSEDNIK: U ovom smo sazivu više od pola godine, poslanici opozicije većinom ulažu amandmane i to je sasvim u redu. Retko dolaze na glasanje. Prema tome, ta vaša teza da onaj ko predloži treba i da glasa pada u vodu odmah.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Ne, ne pada.

PREDSEDNIK: Uzmite rezultate glasanja i videćete da oni koji predlažu jako malo dolaze na glasanje. Tako da je to neka druga tema, nema veze sa Poslovnikom. Ne mogu da teram poslanike da dolaze na glasanje, da glasaju: za, protiv, uzdržan.

Lapčević je hteo povredu Poslovnika. Da li sam dobro zapamtila? Koji član samo?

Poslaniče, ne znate koji član.

MILAN LAPČEVIĆ: Član 158.

PREDSEDNIK: Član 158, dobro.

MILAN LAPČEVIĆ: Gde se reguliše materija kada poslanici koji nisu članovi poslaničkih grupa imaju pravo da govore u trajanju do pet minuta. Mislim da tu evidenciju niste dobro vodili i da nije potrošeno to vreme.

Samo sam hteo jednostavno i kratko da podržim ovaj amandman, i da kažem da ste potpuno u pravu da su tolike plate neprimerene, da treba da budu smanjene, ali da treba da se krene od onih najviših, od gospodina Bajatovića, pa Jorgovanke Tabaković, pa od viceguvernera NBS, pa od direktora kontrole leta, pa od direktora javnih preduzeća Pošte, Telekoma, pa od Danice Drašković. Ima tu ...

PREDSEDNIK: Sve je to u redu, poslaniče, ali sada ste vi zloupotrebili Poslovnik. Hvala vam puno.

I poslanik Zukorlić je juče došao da se žali, mislim da je u pitanju samo što niste dobro pazili. Znači, može tri poslanika koji su samostalni poslanici. Ima vas deset, iskoriste vreme po pet minuta, troje je potrošilo to, a vi ste četvrti.

MILAN LAPČEVIĆ: Nije potrošeno, u tome je fazon. Potrošio je gospodin Živković svojih pet minuta, ja sam potrošio 40 sekundi, nakon toga mi ne dajete reč.

PREDSEDNIK: Do pet minuta, ne više puta da se javljate, pa da brojimo pet minuta. Znae, vi ste tu 20 godina, nemam ja problem sa vama.

(Milan Lapčević): Nisam.

Imam problem to što poslanici zloupotrebljavaju Poslovník, a ne predsedavajući. Vi biste da diskutujete.

Ko još ima povredu Poslovníka? Hajde, Đukanoviću.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Članovi 103, 104. i 106, to su ta tri člana koja se flagrantno krše i time se čini vreda Poslovníka, prvo, ja sam poslanik i mandat je moj i ja sam odlučujem kakav ću amandman podneti, kao i moje kolege. Imamo pravo da podnosimo, zamislite, amandman.

Ovo nije amandman SNS nego moj lično. Vrlo sam ljubomoran na njega. Prema tome, ja ću svakako glasati za taj amandman, nadam se da ću dobiti podršku i od drugih kolega. Da li će on proći, ja to ne znam, ali imam pravo da podnosim amandman i ne dam nikom odande da mi uskraćuje. Ja vas molim da ubuduće reagujete kada neko želi da mi uskrati pravo da podnosim amandman, kao i da ga obrazlažem.

S druge strane, ja razumem da neko brani svog predsedničkog kandidata, to uopšte nije problem, slobodno vi branite vašeg predsedničkog kandidata ...

PREDSEDNIK: Poslaniče, to nema veze sa Poslovníkom.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Ima, ima.

PREDSEDNIK: Nema.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Evo, dopustite mi samo, završiću. Da je on bio tako dobar, reagovao bi nekad u ono staro vreme, na primer da zaštiti radnike koje ste upropastili u privatizacijama ili kao jedan od poslanika koji je u devetnaest preduzeća istovremeni bio stečajni upravnik....

PREDSEDNIK: Zahvaljujem, poslaniče, ušli ste u diskusiju.

Ušli ste u diskusiju.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Tad se nije setio da zaštiti ni jednog jedinog radnika

PREDSEDNIK: Poslaniče, molim vas.

Član 112. Određujem pauzu od dve minute da možemo da nastavimo po amandmanu.

Dakle, isključivo mislim da nema želje i volje da razgovaramo o amandmanima koje imamo ispred sebe i molim, jedino tako mogu da napravim red.

(Posle pauze – 11.30)

PREDSEDNIK: Reč ima Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Da se vratimo na amandmane, ja sam se u stvari javio za repliku, ali pošto nikad ne dobijam repliku onda ne mogu ni da govorim pošto sam pomenut od strane poslanika, TV voditelja Đukanovića.

Što se tiče samog budžeta, ako pogledamo u budžetu, da ponovim, Zaštitnik građana ima budžet od 216 miliona dinara, Poverenik za informacije od javnog značaja oko 203 miliona dinara, a ministar bez portfelja, Krkobabić, 225 miliona dinara. Mislim da samo na osnovu ovoga građanima treba da bude jasno kuda novac ide i kako se rasipa u budžetu, a koliko malo dobijaju nezavisne institucije sistema koje zaista i rade svoj posao.

Da nije bilo Zaštitnika građana mi ne bismo mnogo toga saznali i o „Savamali“, o aferi „Helikopter“, i o aferi povodom brata premijera za vreme Parade ponosa, i o mnogim drugim stvarima. Da nema Kancelarije Poverenika i svih ljudi koji tamo rade mnoge korupcionaške afere ne bi bile otkrivene, mnoge ugovore ne bi dobili. Oni, zaista, rade svoj posao i rade na transparentnosti.

Predsednica Skupštine je netačno kazala građanima da su ovo amandmani o smanjenju plata Ombudsmana i Poverenika. To nije tačno.

Ovo su amandmani koji smanjuju razdeo za plate celoj instituciji. To se jasno vidi iz budžeta. Znači, razdeo za plate celoj instituciji Zaštitnika građana i celoj instituciji Poverenika. Budžetom se ne može menjati pojedinačna plata. To poslanici SNS jako dobro znaju. Međutim, očigledno iz nekog razloga su izmislili da je ovo dobra predizborna kampanja. Ja mislim da će cenu ovog platiti na izborima.

Što se tiče stečajnih postupaka, ja sam, naravno, ponosan što sam štitio interese poverilaca u njima, i to poverioci mogu da potvrde. Međutim, što se samog SNS-a tiče, njihovi poverioci su građani Srbije koji su im dali glas i ja ću sa zadovoljstvom za te poverioce sprovesti stečaj SNS-a.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Gospodine Raduloviću, vaš osnov javljanja bio je po amandmanu. Delimično ste se bavili političkim kalkulacijama, a i pokušali da odgovarate na ono o čemu je već bilo reči tokom malopredašnje rasprave.

Ovog puta vas samo upozoravam, a sledeći put ću morati da vam oduzmem to vreme.

(Saša Radulović: Da li ćete upozoriti poslanike SNS?)

Uvek, uvek, gospodine Raduloviću. Znao sam da sam uvek pravičan i pravedan.

Uvek, naravno. Svakako.

(Saša Radulović: Ajde, držimo vas za reč.)

Ali ovog trenutka ste izazvali bar dva osnova za repliku.

Najpre osnov za repliku ima narodna poslanica Maja Gojković, koju ste pomenuli, a osnov za repliku ima i ovlašćeni predstavnik SNS, jer ste pomenuli SNS.

Najpre dajem reč narodnoj poslanici Maji Gojković.

Replika. Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Želim samo javnosti da objasnim da je netačno iznošenje – šta je, u stvari, bila suština moje diskusije. Ja sam zaista izrekla istinito navode, a to je, da čitav budžet koji je opredeljen za rad Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti iznosi 203 miliona, i onda smo od ministra Vulina čuli tačan podatak da od tih 203 miliona 80% odlazi na plate.

Znači, ja ne znam šta sam ja izrekla neistinito. Osamdeset posto sredstava predviđenih za rad odlazi isključivo na plate, što Poverenika u iznosu od 396-397 hiljada i ostalih njegovih saradnika, a samo 20% za nekakav rad.

I zato je moja diskusija bila usmerena ka tome, znači, da li bi Poverenik, hajde da kažemo, ali ovde se radi o smanjenju plate Poverenika i njegovih saradnika, i njegovi saradnici mogli adekvatno da rade svoj posao, a to je da nam daju informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti za jednu primerenu platu od 130.000 dinara, ako uzmemo u obzir, hajde da političare sklonimo na stranu, da jedan hirurk bez dežurstava dobija 86 hiljada dinara. Tačka. Ja ne bih više da učestvujem.

Suština moje diskusije bila je samo o tome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Raduloviću, javljate se po amandmanu?

(Saša Radulović: Replika.)

Nemate osnova za repliku, dobili ste odgovor na postavljena pitanja. Zapravo, vi ste izazvali repliku i dobili samo konkretne odgovore na ...

(Saša Radulović: Ako mogu da obrazložim po amandmanu.)

Ne možete da obrazložite. Po amandmanu možete, svakako.

(Saša Radulović: Replika.)

Nemate osnova za repliku. Zahvaljujem.

(Saša Radulović: Onda po amandmanu.)

Po amandmanu, izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Da ponovim. Ono što je netačno rekla predsednica Skupštine je da su ovo amandmani za smanjenje plata Ombudsmana i smanjenje Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja. To je netačno.

Ono što je tačno, oba amandmana smanjuju razdeo, odnosno predloženi amandmani smanjuju razdeo za plate svih zaposlenih kod Poverenika i svih zaposlenih kod Ombudsmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ovo je bilo pravo na repliku? Je l' tako? Hvala lepo.

Kako se ono kaže, uvek nam je drago da iskoristimo ta dodatna dva minuta prostora, i uvek je dobra prilika da se koje čega podsetimo.

Što se tiče rasprave kojoj prisustvujemo sada i upornog imputiranja da se na ovaj način skreće sa teme, odnosno da se odlazi šire od rasprave o budžetu, znate kako, potpuno je čudno da mi takve komentare slušamo od ljudi

koje smo sami na to ponašanje upozoravali, pa koliko već ima, četiri dana uzastopno.

Dakle, slušamo to od ljudi koji su doslovce podnosili amandmane bez ikakvog obrazloženja. Zamislite univerzitetske profesore koji nisu sastavili celu jednu jedinu rečenicu da bi napisali odgovarajuće obrazloženje, dokaz je da su podnosili amandmane samo da bi pričali o nečemu što samo njih zanima.

I sada, da neko takav iz tih redova, ko niti predlaže išta, niti nudi išta, niti je u stanju da ponudi išta zamera narodnim poslanicima što su podneli određene amandmane i što žele da diskutuju o njima. Zaista neverovatno.

Od koga slušamo zamerke? Od ljudi koji su ne samo demonstrirali probleme sa elementarnom matematikom i na šta im je bilo vrlo precizno, ljubazno ukazano od strane ministra, koga je inače, iskoristiću priliku i to da napomenem, uvek veliko zadovoljstvo slušati i velika je šteta što ne koriste priliku da od njega uče oni koji se bave ovakvim sitnim pakostima, nego insistiraju na tim greškama, na toj pogrešnoj matematici i pričaju ovde o subvencijama, katastrofama, izvode mađioničarske trikove, pritom zaboravljaju samo jednu jedinu stvar, troše vreme, ne naše, mi ćemo da izdržimo ovu diskusiju jer je to naš posao, troše vreme građana Srbije i svoje mađioničarske hokus-pokus varijante uopšte ne treba da objašnjavaju nama – to, da li subvencije i posao znači nekome. Neka objasne ne nama, nego svim tim silnim ljudima koji su na taj način dobili posao.

(Predsedavajući: Zahvaljujem se, gospodine Orliću.)

Ali, jedna napomena, moraće da obave deset hiljada veoma važnih razgovora.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se, gospodine Orliću.

Gospodine Raduloviću, sada imate osnova za repliku. Direktno obraćanje. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Zahvaljujem se poslanicima SNS koji koriste svaku priliku da upute uvrede i pokušaju da omalovaže poslanike iz opozicije. To im je očigledno manir, pošto o suštini ne mogu da govore.

Znači, veliki je znak slabosti kada neko pokušava da vredi i omalovaži bilo koga. To svi građani znaju. To znaju i poslanici SNS, ali pošto nemaju ništa drugo, onda moraju na takav način da razgovaraju u Skupštini.

Ovo nije prvi put. Svaki put kada se javi gospodin Orlić priča je otprilike ista. Na njegovu veliku žalost postoje video-klipovi koji ovo pokazuju. Znači, ne pričamo stvari koje nisu istina. One su naravno istina. Kada pogledate klipove, pogledate sva njegova izlaganja onda vidite da nikada ništa nije imao da kaže, osim da pokuša neke lekcije da održi, tobože drugi se ne drže teme, tobože drugi ne znaju matematiku i tako dalje.

Pošto smo kolege, možemo da razgovaramo o matematici, pošto matematiku jako dobro poznajem. Međutim, suština svega ovoga je da razgovaramo o amandmanima. Ti amandmani pokušavaju da smanje plate svim

zaposlenima u kancelariji Ombudsmana i kancelariji Poverenika. To je suština amandmana.

Budžetom se ne može menjati plata Ombudsmana i plata Poverenika, jer su oni regulisani drugim zakonima. Građani to moraju da znaju.

Ovo je jedna velika farsa i politička lutkarska predstava u kojoj treba da se napadaju iz nekog razloga, znano samo glavnom lutkaru, Poverenik i Ombudsman. Ja mislim da će cenu ovakvog ponašanja SNS, zajedno sa lutkarem, platiti na izborima u aprilu, za koje čujemo da će iznova biti svi zajedno. Mi im se jako, jako radujemo.

I da ponovim, povodom svih stečajeva u kojima se pominjem, ja ću rado sprovesti stečaj nad SNS u ime građana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Replika. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Tako je. Ovaj put po osnovu ličnog obraćanja, ali opet nije loše primetiti da imamo sada i onaj drugi osnov koji se tiče stranke, i opet ćemo da razmislimo da li ćemo da iskoristimo i njega. Obično nema potrebe. Obično nema potrebe, jer politički potpuno irelevantni ljudi ne zaslužuju da im se posvećuje baš previše vremena.

Interesantno, dame i gospodo, kako suština bilo kakve rasprave jako brzo dođe na video-klipove. Od strane koga? Od strane onih ljudi kojima je suština bilo kakve političke aktivnosti da se snimaju, da se montiraju, da se dive sebi na klipovima, da to posle sponzorišu po društvenim mrežama.

Ne vodi se politika tako što se skupljaju lajkovi, šerovi i kako se to već zove. Ne vodi se tako.

I kada pričamo o tome šta ko ovde ima da kaže i šta ima da ponudi, onaj ko svodi sopstveno političko delovanje na pravljenje nekakvih video-klipova, sličica i tako dalje taj pokazuje da ima, odnosno nema da ponudi nešto. Kada to govori, govori samo o sebi.

Ja niti mu pominjem ime, niti mu pominjem stranku, samo mogu, eto, s vremena na vreme, da apelujem da montažeri uzmu i snime malo amandmana koje predlažu ti veliki junaci na video-klipove, pa da snime kako sami ne mogu da dovrše jednu rečenicu u opisu obrazloženja amandmana. Možda da se time pohvale.

Kada nam govore o matematici, milijardama se gađaju. Videli smo to pre neki dan, a videćemo i danas u amandmanskoj raspravi, kako se neko lepo igra posle narodnog poslanika, kako se neko gađa milijardama, a pritom ovde predstavlja da ima neke fantastične ideje.

Neka taj neko svoje fantastične ideje objašnjava, još jednom, ne nama, nego silnim hiljadama ljudi koji su poslove dobili upravo zahvaljujući naporima ove vlade. Nek njima objasni da im ti poslovi nisu potrebni, da im je bez posla bolje. Ako mu oni poveruju, ma, nema nikakvih problema, poverovaćemo svi. Ali nešto se bojim, od toga – mrka kapa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

(Saša Radulović: Replika.)

Gospodine Raduloviću, shodno članu 103. zatvaram krug replika i nastavljamo po amandmanu.

(Saša Radulović: Prvo replika.)

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri, ja sam u suštini veoma dobro shvatio nameru koju je predlagač amandmana imao. Moj prijatelj i moj kolega Krsto Janjušević je zaista, vidi se prema obrazloženju, imao pre svega jednu humanu nameru. Umanjenje plate Povereniku za informaciju od javnog značaja je direktno usmereno u Fond za lečenje oboljenja dece koja boluju od retkih bolesti u Srbiji.

Ali postoji jedna druga strana. Naime, moj prijatelj i kolega, Krsto, koga malopre poslanici opozicije nazvaše glupim, zlim, lutkarom i kakvim ne još imenima... Zamislite, čoveka koji je diplomirani inženjer industrijskog menadžmenta! I ko ga tako naziva? Oni koji to nisu, oni koji ni to formalno obrazovanje nemaju blizu koliko to ima moj kolega Krsto, a on u stvari amandmanom staje u zaštitu i poslanike opozicije. Odavno smo svedoci da su se ove dve institucije pretvorile delovanjem pojedinaca, nažalost, u političke institucije. Svi njihovi poslovi i njihovi stavovi su politički. Pa Krsto staje u zaštitu, i predlagač, poslanike opozicije. Vi se mnogo više danas zalažete ovde za odbranu nekih političkih stavova, za napade na vlast, nego što to rade ove dve političke institucije. Vaša plata je 67.000, a njegova 400.000. Ja mislim da vas mnogo više treba platiti. E, to je u stvari suština amandmana.

Čovek koji se bori za sve vas, za vašu veću platu, napadate ga i kažete da je glup i zao. Mislim da je to u najmanju ruku licemerno. Za nas niste ni glupi, ni zli, ni lutkari, predstavnici naroda i kao takve vas poštujemo. U istoj meri poštujemo one koji su Zaštitnik građana i Poverenik, ali u onoj meri u kojoj obavljaju tu funkciju, a ne u onom delu koji se tiče političkog delovanja i ne na osnovu toga koliko dugo mogu da nose žutu patku i koliko dugo mogu da stoje na protestima. Da, gospodine, upravo to. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović. Izvolite.

LJUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, ja ću odmah na početku da kažem da se slažem sa ovim amandmanom i da ću glasati za taj amandman. Znači, nemojte uopšte da imate predrasuda da treba neko da mi određuje da li mogu da glasam ili ne mogu, i da li sam jedan od onih koji neće podržati taj amandman, a podneli smo, naša poslanička grupa, odnosno kolega do mene i kolega Krsto su podneli taj amandman.

Ali šta je tu, po meni, najveći problem? Najveći problem je što smo svi mi krenuli u diskusiju vezanu za neke ljude koji obavljaju određene funkcije. Ma, uopšte me ne interesuje ko je na kojoj funkciji. Srbija je u problemima.

Srbija je u reformi. Kako da pomognemo Srbiji? Pa, svako od nas, svaki građanin mora da da makar najmanji doprinos da bi Srbija izašla iz ove muke u kojoj se našla. Šta sad to vredi što ću ja da kažem, ili neko od mojih kolega, da je za ovo što je zadesilo Srbiju kriva neka bivša vlast? Ništa ne vredi, ali svi zajedno moramo da uradimo nešto da bi se Srbija oporavila.

Kako ćemo to da uradimo? Ja mislim da treba svako od nas da podnese teret, zavisno od onog sa kolikim sredstvima raspolaže. Oni koji imaju veće plate, treba da imaju veća odvajanja. Oni sa najnižim, minimalnim platama, po meni, zapravo, te ljude bi trebalo izostaviti iz bilo kakvih sankcija, odnosno skidanja plata.

Da li je lako to uraditi? Normalno da nije lako. Vi svi mislite da je Aleksandar Vučić, predsednik Vlade, neki, ne znam ni ja šta, čarobnjak koji ima neki čarobni štapić, pa će sad vic, vic i sve da reši. Ma, ne može to tako. Aleksandar Vučić da ima taj čarobni štapić, on bi najverovatnije sa njim prvo poprskao neke stručnjake da se uvošte i onda bi ih poslao kod Palme u onaj muzej voštanih figura, da mogu građani Srbije da vide ko ih je doveo u ovu situaciju u kojoj danas žive.

Zato mislim da moramo da budemo korektni i da iskreno kažemo – neka radna mesta, neki ljudi na tim radnim mestima su preplaćeni. Vi ćete reći, sa pravom – to nije stvar ovog amandmana i to ne može na taj način da se rešava. Slažem se, ali ko kaže da ja kao predlagač amandmana moram sve to da znam? Pa, moje je kao poslanika da ukažem na nešto. Zašto bi Marijan Rističević bio toliko pametan da to zna? Ja mislim da on to ne zna. To nije njegova struka i on ne zna. Ima tu pravnik koji će nam pomoći, kad se saglasimo, da promenimo mnogo toga.

Što se tiče tih reklama za predsedničke izbore i tako dalje, imajte na umu onu narodnu – pevac koji rano kukuriče, obično završi u loncu. Prema tome, nemojte...

(Radoslav Milojević: Toma.)

Što se Tome tiče, nemam blage veze, ako se bude kandidovao, neka mu je sreća. Ako se bude kandidovao neko od vas, isto nek mu je sreća. A ko će za koga da glasa, pa svako od nas ima to pravo. Ja se nadam da ćemo se uvesti u neke normalne tokove i da ćemo ozbiljno raditi po pitanju glasanja, odnosno diskusije o ovom budžetu. Nemojte da spominjemo imena. Nije bitno, danas je na tom mestu jedan, sutra drugi. Šta to znači? Pa, ne borimo se za ime, nego se borimo za neki princip, da svako mesto bude nagrađeno onoliko koliko zaslužuje. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Rističeviću, pomenuti ste direktno kroz izlaganje gospodina Stojmirovića i imate osnov za repliku. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, samo da ovi gimnastičari izađu, molim vas da me ne ometaju i Službu molim da pokupi te kartice i da zatvori vrata.

Istina je da sam ja dva puta glasao protiv Izveštaja, odnosno protiv zaključaka o Izveštaju i Poverenika i Zaštitnika. Zašto? Kada poverenik postane – zaverenik, a zaštitnik – zaštićenik, i kada postanu očigledno predmet političkog spora između političkih stranaka, tu nema ni „p“ od poverenika, tu nema ni „z“ od zaštitnika.

Evo, vidite kako me ometa onaj Pink Panter, a ja ne mogu da govorim kada neko stoji tu kao okočen paradajz.

To je bio razlog zašto sam glasao protiv izveštaja, jer ne mogu branioci ljudskih prava da budu, a treba da budu nezavisni pravnici iz oblasti ljudskih prava koji su se u svom poslu istakli braneći ljudska prava. Druga stvar, što nisu potpuno bili nezavisni. Jedan je bio činovnik u Miloševićevoj vladi, a drugi je bio ministar za državnu upravu ispred jedne stranke. Bio je potpredsednik Skupštine, bio je poslanik, bio je član tri stanke. Kako neko može da bude nezavisan, da obavlja funkciju Poverenika ili Zaštitnika, ukoliko je bio na svim tim funkcijama? Tu nema ni „n“ od nezavisnosti.

Nije samo stvar plate, ali mislim da se ljudska prava ne mogu braniti količinom novca, to moraju da budu ugledni pravnici i zato ću glasati za ovaj amandman. Dakle, ugledni pravnici koji će svoju umešnost iskazivati ne količinom plate, ne količinom novca, već količinom posvećenosti ljudskim pravima za koja treba da se bore, a ne sa 100.000 evra koje su dobili od Britanske ambasade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Vi želite povredu Poslovnika? (Da.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Povređen je član 104. Ako ćemo na ovakav način igrati pingpong između poslaničkih grupa, mogla bi to i opozicija da radi, na primer, da ja pomenem nekoga iz Poslaničke grupe DS ili Dveri, ili bilo koga i da vi onda date pravo na repliku. Znači, zaista ne bi trebalo takvu praksu da uvodimo ovde i da na ovakav način jedni drugima nameštamo reč. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Član 104. stav 3. Poslovnika o radu Narodne skupštine Republike Srbije vrlo jasno kaže da predsedavajući odlučuje o pravu na repliku. Ovde je reč o dva poslanika koja pripadaju različitim poslaničkim grupama. Gospodin Stojmirović je rekao da gospodin Marijan Rističević ne razume, a on je kroz odgovore i kroz repliku pokušao da pokaže da razume i na pravi način sagledava temu o kojoj danas govorimo.

Najpre moram vas da pitam, gospodine Raduloviću – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Saša Radulović: Naravno, gospodine predsedavajući.)

Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić, po amandmanu.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Koristiću i vreme Poslaničke grupe LSV.

Moram odmah na početku da kažem da je za nas potpuno neverovatno da predlagač ovog amandmana i svi koji ga podržavaju nema svest o tome čemu zapravo služe institucije Poverenika i, u prethodnom slučaju, Zaštitnika građana. Ako je nešto sigurno, to je da njihov posao zapravo služi upravo tome da se budžet štedi, ako ćemo pričati o ekonomskim parametrima, odnosno služi tome da građani o koje se država ogrešila i državni organi ne dođu u situaciju da tuže državu, već da se intervencijama Zaštitnika i Poverenika preduprede ove tužbe i da se zapravo budžet Republike Srbije i u tom smislu štedi i smanji.

Ja ću vas konkretno podsetiti na nešto što smo već čuli, a to da je budžet za Zaštitnika građana 216 miliona, budžet za Poverenika 203 miliona, a budžet koji je pojedinačno predviđen u svim budžetima direktnih korisnika, a ukupno računajući se za sve penale i sudske presude, odnosno štete na osnovu sudskih presuda je 20 milijardi dinara u ovom budžetu.

Stoga, LSV je jedina koja je podnela amandmane da se za po 30 miliona povećaju budžeti Poverenika i Zaštitnika, ne plate, nego budžeti, da bi se te institucije dodatno osposobile i zapravo da bi pomogle budžetu da smanji troškove sudskih postupaka građana protiv državnih organa, to je u prvom redu jako bitno. Ili, mogu i ovako da kažem – 216 miliona za Zaštitnika građana, 203 miliona za Poverenika, a za avio-službu Vlade 270 miliona, potpuno je neprimereno.

Ono što, naravno, želim na kraju da dodam, što je potpuno skandalozno, jeste personalizacija imena i prezimena lica koje u ovom trenutku obavlja funkciju Zaštitnika građana i stavljanje u kontekst predsedničke kampanje od strane pozicione većine i to kreiranja atmosfere naročito potpiruje i ovde prisutan ministar Aleksandar Vulin, koji najaktivnije učestvuje od jutros u ovoj raspravi. Ja ću podsetiti da je vrlo slična atmosfera bila i uoči predsedničkih izbora 2000. godine, kada je šefica njegove tadašnje partije, Mirjana Marković, vrlo aktivno učestvovala u stvaranju atmosfere koja je dovela do toga da Ivan Stambolić dobije metak u telo.

(Predsedavajući: Ja vas molim da se ipak vratimo na amandman.)

Ja vas molim da ne dozvolite, predsedavajući, nadalje ...

(Predsedavajući: Dozvoljavam da govorite o amandmanu na član 8. ovog predloga.)

... Više ovakvu diskusiju i da ne stavljate sve nas narodne poslanike u situaciju da se osećamo da saučestvujemo u stvaranju ovakve atmosfere. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Osnov za repliku, ministar Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Prizemnost i gadost uvrede koju je izrekla gospođa nije nešto što bi moglo da se izrazi rečima. Jako mi je žao što ovo niste rekli na nekom drugom mestu da bih mogao da vas tužim sudu, pa da

razgovaramo, ali štiti vas autoritet ove govornice, pa shodno tome, da znaju građani Srbije, neću moći da dobijem zadovoljenje na sudu, ali probaću da ga dobijem ovde.

Vrlo je zanimljivo da ste tako laki u određivanju, kako ste rekli, „atmosfera za ubistvo Ivana Stambolića“, u kojoj sam, pretpostavljam, ja učestvovao. Jako lepo od vas. Žao mi je što ne znate ili ne želite da znate da je jedini čovek koji je pravio atmosfere za ubistvo i najavljavao takve stvari upravo vaš šef. Je l' to onaj što je vešao Miloševića kao svinju, za uši, na Terazijama?! Je l' to možda vaš šef ili ja, ili moj šef prebijao ljude po kafanama?! Jesam li možda ja ili vaš šef pijan vozio motorne sanke po pešačkoj zoni Novog Sada? Jesam li ja možda ili vaš šef razbijao table RTS u Novom Sadu, pljuvao majku i psovao majku beogradsku?! Je l' to nije bila atmosfera? U vreme vlasti vašeg šefa ubijali su se ljudi po ulicama Beograda i ubijani su ljudi zato što su drugačije mislili. Pa je l' to, onda, priprema atmosfere za drugačiji politički govor?

Dakle, bedno je, jedno je što ste pokušali da iskoristite argumentovanu raspravu u kojoj sam ja štitio institucije, a vi štitite lica, ja se borim za položaj institucije, a vi se borite za položaj vaših političkih poena. I da vam kažem još jednu stvar, kao neko ko je ipak duže u politici i politički iskusniji od vas, nemojte se iznenaditi kad budete jednog dana morali da ližete to što pljujete, jer vaš šef je to veoma, veoma često radio, podržavajući svaku vlast koju je pljunuo.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, član 109. Poslovnika govori o tome kada se izriče opomena, i danas je predsedavajući izrekao opomenu za reč „otirač“, a sada upotreba psovki i uvredljivih izraza da je neko „jadan“ i „bedan“ mislim da je to sasvim dovoljan osnov da ministra, koji sada ovde nastavlja da krši Poslovnik i dobacuje nešto govorniku, jednostavno, pošto ne možete novčano da ga kaznite, izbacite iz sale, kako bismo ovu skupštinsku raspravu mogli da nastavimo na normalan način.

Znači, uvrede koje je ovde ministar sada iznosio jesu potpuno neprimerene. Ja vas molim da primenite Poslovnik. „Jadni“ i „bedni“, to su možda izrazi koje on koristi u političkom životu i može slobodno da nastavi da ih koristi – i zato što ih koristi ima i takav ugled u narodu kakav ima i rezultate na izborima kakve ima, ali ovde u Skupštini mora da se poštuje red, mora da se poštuje ovaj poslovnik, koji kaže da se za upotrebu ovakvih izraza i reči izriče opomena. Nažalost, pošto ne možete da primenite direktno ovaj poslovnik, u smislu opomena i novčanog kažnjavanja, ja vas molim da ga onda udaljite iz sale. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đurišiću, na meni je najpre da vas pitam da li želite da se Narodna skupština Republike Srbije u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Marko Đurišić: Ako mi ne objašnjavate ništa – da.)

Da, želite.

Vrlo je interesantno da ste primetili teške kvalifikacije koje je izrekao, navodno, ministar Vulin, a niste primetili teške kvalifikacije – da je neko pripremao ubistvo, o čemu je bilo reči od strane koleginice pre izlaganja gospodina Vulina.

Ali ću se složiću u jednom sa vama, s obzirom na to da smo se previše udaljili od teme, sada ćemo shodno članu 112. napraviti pauzu od pet minuta, da bismo nakon toga nastavili rad po amandmanima. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 12.05)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Nastavljamo sa radom.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Govoriću o amandmanu, neću da govorim o stvaranju nikakve atmosfere, kako je to rekao ministar Vulin.

Što se tiče mog amandmana, predložio sam da se sa pozicije tekuće budžetske rezerve skinu sredstva u korist Ministarstva zdravlja i u korist Ministarstva unutrašnjih poslova. Dakle, vi ste ovde napravili jednu konverziju – prvo, umesto da danas razgovaramo o Zakonu o budžetskom sistemu, gde vi predviđate podizanje budžetske rezerve sa 2,5 na 4%, mi danas govorimo prvo o budžetu. Iza toga ste još za 400 miliona podigli budžet za tekuću budžetsku rezervu, a smanjili ste Skupštini, a iz tekuće budžetske rezerve se sredstva troše netransparentno i onako kako to odluči ministar finansija, odnosno premijer, po svom ličnom nahođenju.

Hoću da se deo sredstava u iznosu od 400 miliona prebaci Ministarstvu zdravlja za lečenje teških oboljenja i retkih bolesti za koje mi nemam uslove ovde u Srbiji, da se građani ne bi i nadalje putem SMS poruka i na različite druge načine snalazili da mogu da plate lečenje u inostranstvu.

Drugo, i MUP-u za opremanje i Sektora za vanredne situacije, kada su bile poplave ljudi nisu imali ni čamce, ni motore, ali i za opremu za ceo MUP, jer danas, gospodo, opštine kupuju gume policiji, daju papire, danas se u MUP-u, u policijskim stanicama, čak i u Starom gradu kuca na pisačkoj mašini „olimpija“, jer nema para za tonere. Policajci nemaju nikakva sredstva za normalan rad, a vi se ovde rasipate i prebacujete pare tamo gde vama odgovara. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Aleksiću.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović. Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, svi smo bili svedoci kada je SNS smanjila priliv sredstava lokalnim samoupravama i to sredstva koja su direktna i sredstva koja su najsigurnija za lokalne samouprave, a to su sredstva od poreza na zarade.

Smanjili ste taj porez sa 80% na 74% i na taj način smanjili lokalnoj samoupravi 4,6 milijardi dinara.

Podneo sam amandman koji ima za cilj da poveća sredstva lokalnoj samoupravi. Ta sredstva postoje u budžetskoj rezervi, a dobili smo odgovor da nema sredstava i da budžetska rezerva ne može da se smanjuje. Sredstava ima, 400 miliona dinara ima više sada u budžetskoj rezervi od kada je SNS podnela amandman da smanji sredstva Narodnoj skupštini. Srpska napredna stranka je na Administrativnom odboru, gde su samo oni raspravljali i niko drugi nije imao prava da dobije reč, odlučila koliki treba da bude budžet Skupštine, a onda je ista ta SNS smanjila taj budžet za 400 miliona.

Zašto se ta sredstva ne daju lokalnoj samoupravi? Građani ostvaruju svoja prava u prvom redu u lokalnoj samoupravi. Građani dolaze u lokalnu samoupravu kao servis. Taj servis treba da radi, treba da pomogne. Svima su puna usta decentralizacije, samo nema nigde para za lokalnu samoupravu. Dakle, sredstva postoje i mogu se prebaciti lokalnoj samoupravi, mi to tražimo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Goran Ješić.

Reč ima narodni poslanik Goran Ješić. Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Predsedavajući, korišću vreme i za amandman, a posle toga i od Poslaničke grupe.

Pre svega želim nekoliko rečenica da kažem u vezi atmosfere u ovom parlamentu. Vodite računa šta se dešava u Parlamentu, ovaj parlament će nam jako trebati, vrlo brzo, da reši ozbiljne političke probleme pred kojima se nalazimo, s jedne strane. S druge strane, nedopustivo je, gospodine Vulin, da se, druže Vulin, da se obraćate poslanicima na takav način...

PRESEDAVAJUĆI: Mislim, da to ipak nije osnov vašeg javljanja.

GORAN JEŠIĆ: Znam, ali prekinuli ste debatu kada je neko izvredao narodnog poslanika, a niste opomenuli...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Ješiću, i vi pokušavate, ne možemo imati dvostruke aršine i ja vas molim da se vratite na amandman koji ste podneli na član 8. Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Upravo sam prešao na amandman, ali moram da kažem da ste napravili pauzu pre toga.

Što se tiče amandmana, prvo primite moje izvinjenje, juče ste vi predsedavali kada ste mi dali reč, pobrkao sam amandmane, tako da, prihvatite izvinjenje.

Mi smo pre nekoliko nedelja debatovali na ime smanjenja transfernih sredstava koja su namenjena lokalnim samoupravama, a ovaj amandman se tiče toga, i potpuno je prirodno da Poslanička grupa DS, koja je bila protiv izmena i dopuna Zakona, danas, odnosno ovih dana podnese ovakav amandman. Ja se ne bih bavio zašto nije dobro da umanjite sredstva jedinicama

lokalne samouprave, kao što nije dobro da umanjite plate zdravstvenim radnicima, prosvetnim radnicima, policiji i vojsci, ali ću se baviti onim što je bila debata juče u toku dana, a to je odakle želimo da uzmemo ta sredstva da bi preraspodelili ka lokalnim samoupravama. To su direktna davanja koja Vlada ima ka takozvanim stranim investitorima i apsolutno mi nemamo ništa protiv toga.

Bio sam deo tima koji je 2006. godine pisao taj zakon, samo je bila dramatično različita situacija. Inicijativa da date podsticaje je bila napravljena, sa strane, pod pritiskom konkurentnih zemalja koje su tada bile ili u EU ili na putu u EU da privučemo investitore, odnosila se isključivo na grinfild investicije. Ministar Nedimović i ministar Knežević, koji nije u sali, znaju to dobro, da ste tada dobijali podsticaje koji su bili maksimalno deset hiljada evra, minimalno dve hiljade evra po radnom mestu, za radno ekstenzivne i nekvalifikovanu radnu snagu, a faktički je to bila pozajmica, jer su ti investitori kroz grinfild, kroz kupovinu zemljišta, izgradnju, kroz PDV vraćali u budžet ta sredstva vrlo brzo.

Mi danas imamo situaciju koja je potpuno nenormalna. Kritikovali ste SIEPA, pa ste ugasili SIEPA, koja je imala kakav-takav transparentan pristup. Imala je konkurse, javne oglase i javno objavljivala kome je dala sredstva. Mi smo preuzeli politiku da diskrecionim pravom članova Vlade vi možete da dajete investiciju kome hoćete, a što je još ružnije i što je još gore za ovu zemlju, dozvolili smo i naterali smo, možda je premijer samoinicijativno hteo to pravo, ali smo ga naterali da on bude trgovačke putnik za ovu zemlju.

To se ne radi, sem ukoliko nisu u pitanju važni i veliki investitori, ukoliko nije u pitanju „Mercedes“, ukoliko nije u pitanju „Majkrosoft“, „Tisen Krup“ ili neka velika kompanija. Mi imamo situaciju da nam premijer ide po belom svetu, umesto to da rade agencije, Ministarstvo privrede, gradonačelnici i Privredna komora, on ide i pregovara sa investitorima. Nemate pojma koliko je to loša poruka i koliko to pokazuje da nemamo institucije ove države.

Netransparentan način podele sredstava, a na to je ukazao poslanik u prvom danu zasedanja ove skupštine kada smo kazali da imate izvesnu firmu „Endava“, a na tu tačnu izjavu Marka Đurišića je reagovao premijer potpuno neprimereno, počevši da vređa i Marka Đurišića i predstavnike opozicije, umesto da se izvinio Parlamentu i rekao – izvinjavam se, promašio sam, tu je ministar Knežević, on će objasniti, jer nije normalno da znate svaku poziciju u budžetu. A to se desilo zato što imamo potpuno netransparentan postupak i tu se apsolutno ne slažem sa vama, pa zato i tražim da se te pare alociraju na druge pozicije.

Na kraju, moramo da izanaliziramo efekte. Nije normalno da date 27 hiljada evra po radnom mestu. To ne bi dali ni Mercedesu, a ne „nekoj trikotaži“. Iako je važno otvoriti svako radno mesto, moramo da znamo šta su nam prioriteti. Mislim da nam je prvi prioritet obrazovanje i prvi prioritet zdravstvo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Ministre Vulin, vi želite repliku, s obzirom na to da ste direktno pomenuti? Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Jedino što je nedopustivo, a to je nedopustivo koristiti ovaj visoki dom za iznošenje takvih prizemnih laži i neistina, samim tim i uvreda. Ja sam na laži odgovorio istinom. Ja sam na laži o sebi odgovorio istinom onima koji te laži o meni iznose. I dopustićete mi, ja mislim da bi mi Zaštitnik građana dopustio da je to moje ljudsko pravo da branim svoje dostojanstvo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, kao predstavnik predlagača, ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Mislim da je dobro kada u ovom domu razgovaramo o najvažnijoj stvari, ona se tiče zapošljavanja, i mislim da je dobro iskoristiti svaku priliku da podsetimo na statističke brojke koje postoje i zašto je važno zapošljavanje, i zašto je važno koristiti mere koje stoje na raspolaganju na osnovu propisa, na osnovu Zakona o ulaganjima.

Ono što bi trebalo da znate, s obzirom na to da ste učestvovali u ovom poslu, s obzirom na to da i sami kažete da ste učestvovali u kreiranju nekih pravnih okvira, danas postoji transparentan postupak vezano za strane investitore. Mislim da je jako važno da svi akteri na političkoj sceni, počevši od predsednika Vlade, ministara, učestvuju u ovome.

Ja ću vas podsetiti na jednu stvar koju sam ja vama davno ispričao. Radilo se o jednoj američkoj kompaniji koja je imala ideju da investira na prostoru Srbije, a konkurencija nam je bila Makedonija, Bugarska, Rumunija, Mađarska. Tada je ispred Makedonske vlade, 2011. godine, išao ministar ekonomije direktno da pregovara, a ja sam tada kao gradonačelnik, nažalost, morao da idem sam. Zamislite tu situaciju kada nemate takvu vrstu političke podrške, ali ta investicije je došla u Srbiju.

Važno je koristiti sve instrumente koje vam pozitivno zakonodavstvo daje. Jasno je utvrđena procedura, na osnovu Zakona o ulaganjima, postoji uredba koja definiše ovakvo ponašanje i kako se odnosi prema investitorima, a Savet koji postoji u okviru tih pozitivnopravnih propisa daje predlog prema Vladi Republike Srbije.

Mislim da je jako važno da zadržimo ovo kao jedan od mehanizama podrške investitorima, ne zbog novca.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Goran Ješić, pravo na repliku.

GORAN JEŠIĆ: Da, jako je važno da imamo jedan od instrumenata. Prvi instrument je vladavina prava i ekonomski ambijent. U trenutku kad čekate u vašem katastru, katastru Indije ili u Rumi tri, četiri meseca da završite uknjiženje, hipotekarno uknjiženje ili konverziju zemljišta, onda imamo problem. To je premijer izgovorio ovde i ja to podržavam. Nisu

instrumenti direktna davanja, a mi smo eskalirali sa 2.000 za radno mesto, koje su se izdvajale 2006. godine, na 27 hiljada evra po radnom mestu. To nije normalno. Za radno ekstenzivnu industriju nije normalno. I tada je bila ideja, i tada se prodavalo zemljište. Vi ste prodavali zemljište, mi smo prodavali zemljište. Danas zemljište dajemo za džabe, i u Mitrovici, u 99% lokalnih samouprava kada kupite zemljište, vratite PDV. To je jedna stvar.

Druga stvar, tih 27.000 evra može da se uloži u ono što je puno važnije u ovom trenutku – da pokušamo da uložimo u obrazovanje, koje nam je u katastrofalnoj situaciji.

Pre neki dan sam razgovarao sa direktorom jedne od najvećih kompanija koja posluje ovde i rekao mi je – nećemo nastaviti drugu fazu, imamo problem sa HR i ljudskim resursima. Radi se o *Grundfos*. Ima problem sa visokoobrazovanim kadrovima, zato što nemamo dovoljno i nemamo dovoljan kvalitet. Pametnije je te pare u ovom trenutku uložiti tu, nego davati 27.000 za radna mesta, ako već para nemamo, koja su radno ekstenzivna i koja neće doneti dodatnu vrednost koja je neophodna. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ješiću.

Pravo na repliku, predstavnik predlagača ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Samo kratko, pre svega radi istine.

Neki dan sam gledao analizu vezano za investitore i uopšte te cifre koje se pominju, da se daje po 20.000 evra, to nije tačno. Prosečno davanje je četiri hiljade i 600 ili 700 evra za radno ekstenzivne delatnosti, o tome što ste pričali.

Neki dan sam gledao analizu za 2015. godinu i onoga što je dato u 2016. godini.

Jako je važno reći da je nama pored radno ekstenzivnih delatnosti neophodan i ovaj drugi sektor, o kojem ste vi malopre pričali, ali morate posmatrati Srbiju celu, a ne pojedinačne slučajeve.

Slažem se apsolutno da nama treba radne snage, znam za taj problem sa HR i tu je kompletno teška situacija. Tu kolega Šarčević može mnogo da učini, naročito kroz afirmisanje koncepta dualnog obrazovanja i uopšte saradnjom sa visokoškolskim ustanovama. Ali ono što morate znati, nema u svakoj lokalnoj samoupravi investitora.

Ono o čemu vi pričate to je sledeća faza u privlačenju investitora. Moramo svi, cela država, da prođemo kroz ovu prvu fazu, a ne na bazi pojedinačnih slučajeva da generalizujemo stvari.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Vreme preostalo vašoj poslaničkoj grupi je minut i devet sekundi.

MARINIKA TEPIĆ: Sasvim dovoljno. Zahvaljujem, predsedavajući.

Pošto ste mi uskratili pravo na repliku u sledećem krugu, hvala što ste uvažili ovaj zahtev da govorim po amandmanu. A rasprava po ovom amandmanu kolege Gorana Ješića započela je tako što je ministar Vulin, a potom i sledeći ministar, nekoliko puta koristio reč – istina. Ja sam zabeležila tri puta u nekoliko rečenica da su se pozivali na istinu.

Ja tu moram da kažem da je jedina istina to da je bilo pameti da se poslušao Nenad Čanka bila bi sprovedena lustracija i Vulin nikada više ne bi donosio odluke u naše ime. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospođo Tepić, dobili ste reč da govorite po amandmanu na član 8. koji je podneo narodni poslanik Goran Ješić. Ono o čemu ste govorili nema apsolutno nikakvih dodirnih tačaka. Ja vas molim da ne zloupotrebljavate to ubuduće.

Izazvali ste repliku i pravo na repliku u ovom trenutku ima Aleksandar Vulin, jer ste ga direktno pomenuli.

ALEKSANDAR VULIN: Pa istina je, da, istina je da vas boli istina i istina je da ste, evo, čak, uspeli sad da zloupotrebite i pravo koje vam je dao predsedavajući. I istina je da je do kraja izvedeno to što je predlagao Nenad Čanak, bilo bi streljanja, ali, eto, istina je da se to nije desilo, pa, nažalost, narod je odlučio da je on u dubokoj opoziciji, a da smo mi na vlasti. Toliko o tome šta je narod video kao istinu, kao što je istina da ste smatrali da je najveće dostignuće vaše demokratije prvo paljenje ove skupštine, prebijanje Milanovića, a onda posle toga je trebalo i nama zabraniti da učestvujemo na izborima.

Jedini način da budete na vlasti bi bio da nema izbora. To je istina.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Skrećem pažnju da ste povredili član 104. ovog poslovnika i molim da se pridržavate svih pravila na kojima insistirate da ih i mi jednako uvažavamo, a apsolutno ne obraćate pažnju kada gosti u Narodnoj skupštini, članovi Vlade Republike Srbije i ministri uvredljivo govore o narodnim poslanicima, o šefovima poslaničkih grupa i o svima koji ovde predstavljaju građane.

Apsolutno se neću osvrnati na džiberski rečnik ministara. To je ispod moje časti i neću da saučestvujem u toj vrsti diskursa, ali vas molim da intervenišete i da jednako uvažavate sve nas narodne poslanike, a naročito gostima da skrenete pažnju koja je granica ponašanja prema narodnim poslanicima. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

(Nenad Čanak: Replika. Spomenut sam.)

Gospodine Čanak, dobićete pravo na repliku, ali molim vas da se prijavite.

Izvolite.

NENAD ČANAK: Dame i gospodo narodni poslanici, vidite i sami da se u ovoj skupštini reč istina koristi kao dnevno-politička laž. I upravo zbog toga priče o streljanju, gospodine Vulin, koje ste izneli su čista nepatvorena laž i molim da se to konstatuje.

Nikada se u životu nisam zalagao za nasilje, a bio sam uvek izložen nasilju koje ste vi i vaši saučesnici organizovali nad ljudima devedesetih godina. I upravo zbog toga, da je bilo lustracije vi ne biste bili u poziciji da sa ovakvim načinom funkcionisanja nastavljate.

A to što se dogodilo sticaj je nesrećnih istorijskih okolnosti, koje će, nadam se, ubrzo prestati. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku. ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: E vidite, ovde imate dva shvatanja politike: jedno po kome je sve dozvoljeno, jedno po kome izbori nisu ni potrebni, po kome se pozicija vlasti, opozicije ili bilo kakvog položaja, pa i opstanka u društvu rešava političkom voljom – lustracijom, zabranimo ljudima da se bave politikom. Jednom, koja vas na ovaj način može optužiti za bilo šta. I, podsetiću da ne postoji ni jedan jedini slučaj dokazan na sudu ili pokrenut na sudu da sam vršio bilo kakvo nasilje, a za neke narodne poslanike ovde bi se i te kako moglo razgovarati i o sudskim procesima, ali i o izjavama koje govore o vešanju na Terazijama za uši, kao svinje.

Dakle, u ovom parlamentu imam najveće moguće poštovanje prema svakom od vas narodnih poslanika. Vi ste, bez obzira da li ste vlast ili opozicija, došli ovde voljom naroda, ali nećete biti ni uvođeni ni izvođeni iz vlasti „lustracijom“ i nećete biti ni uvođeni ni izvođeni iz vlasti nasiljem i paljenjem ove skupštine. Ta vremena su zauvek prošla.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Goran Ješić, povreda Poslovnika. Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Član 106. i član 107.

Molim vas, predsedavajući, da skrenete pažnju ministru Vulinu da se drži teme. Debatu je izazvao on ovde tako što je počeo da vređa poslanicu, a da vas podsetim, gospodine Vulin ili družu Vulin, vi ste bili deo većine kada je ubijen bivši predsednik Republike Ivan Stambolić. Vi imate... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, koristite povredu Poslovnika da biste ušli u dijalog i u raspravu sa ministrom Vulinom i to ne mogu da vam dozvolim.

I ponavljam, pokušavate da celokupnu situaciju sagledavate dvostruko. Pokušavate da imate dvostruke aršine kada je reč o poziciji i kada je reč o opoziciji. Nije ovu raspravu započeo ministar Aleksandar Vulin, kao što ministar Aleksandar Vulin u ovom trenutku, bez obzira što se javio i što je u

sistemu, nema pravo na repliku, jer ste se vi javili po povredi Poslovnika, a na povredu Poslovnika nemoguće je dati repliku.

(Goran Ješić: Da li mogu da završim?)

Ne možete završiti iz jednog prostog razloga, jer koristite povredu Poslovnika da biste replicirali i da biste vodili dijalog sa ministrom Vulinom, a mi nastavljamo po amandmanima.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Petrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Ovo je sad član 8. Podneo sam amandman i na član 1. praktično da pokažem kako je moguće penzionerima vratiti novac i skinuti sa nepotrebnih trošenja, a to su uglavnom subvencije i bacanje novca javnim preduzećima.

Praktično, amandmanom se ukidaju velike subvencije, među njima su i onih 11 milijardi dinara koje idu „Fijatu“, koje idu svim ovim preduzećima koja subvencionišemo, koja onda, s druge strane, otvaraju jeftina radna mesta u Srbiji. To je nepotrebno trošenje i, praktično, penzioneri, kojima je uzeto 20 milijardi dinara, plaćaju taj deo računa.

Budžet je Superhik, odnosno kao taj lik iz stripa Alana Forda. Superhik uzima siromašnima da bi dao bogatima, tako i ovaj budžet uzima građanima, penzionerima, zaposlenima u javnom sektoru i daje stranim investitorima i partijskom parazitskom sistemu, odnosno partijskim kadrovima.

Znači, promena ovde, takođe, uvodi ono što smo već imali u budžetu za 2014. godinu, što sam predložio kao ministar, što je Skupština usvojila, a posle toga su izbacili iz budžeta, nakon što sam podneo ostavku, a to je osnivanje Garantnog fonda. Preko tog garantnog fonda možemo da snizimo kamatne stope za sva privredna društva u Srbiji, bez obzira da li su u vlasništvu stranih investitora ili je pitanje o domaćim građanima i pravnim licima.

Takođe, predviđa se odvajanje sredstava za pokretanje *Venture Capital* fondova u Srbiji. To su fondovi koji podstiču inovacije i praktično predlog je, kao što je bio 2014. godine, usvojen u budžetu, pa posle promenjen, ne predlaže se da država direktno investira, nego da pomaže stvaranje privatnih *Venture Capital* fondova, koji bi onda dalje ulagali. To je mnogo bolje nego davati subvencije pojedinačnim kompanijama kao što je „Endava“. Znači, napraviti sistem i taj sistem onda može da nam da rezultate. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Predlog amandmana je jako dugačak i nemam vremena u dva minuta da navodim sve tehničke razloge zašto je neprihvatljiv. Navodim samo jedan razlog, a to je da se predložene sume u preraspodeli i alokaciji sredstava ne slažu za dve milijarde.

Drugo, kao što je uopšte u raspravi bilo naglašeno, ovaj amandman predlaže da država ne ispunjava obaveze po garancijama, što bi dovelo do nesagledivih posledica na kreditni bonitet Republike Srbije. Nikakav kreditni fond to ne bi mogao da ispravi, doveo bi do kros difolta, što bi praktično Srbiju gurnulo u situaciju da nema pristup nijednom izvoru finansiranja. Mislio sam da je to svima poznato u ovoj zemlji, a vidim da nije.

Treće, ovaj amandman bi ugrozio funkcionisanje, odnosno direktno mešanje u nadležnosti drugih organa, odnosno ministarstava i fondova, odnosno nadležnosti definisane Zakonom o ulaganjima. Prema tome, on ne samo što direktno menja, bez dubokih ili boljih objašnjenja, alokaciju sredstava, nego se direktno meša u nadležnosti.

Inače, osnovnu ideju o tome da bismo subvencijama i svim upotrebama sredstava mogli da upravljamo bolje, prihvatam. Tu nema nikakve dileme, ali na ovaj način to ne može da se uradi. Tehnički nije ispravno i način da rušimo svoje obaveze i svoj kreditni rejting sigurno nije put da se to uradi. Hvala lepo.

(Saša Radulović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Niste spomenuti u negativnom kontekstu, gospodine Raduloviću, možete dobiti reč po amandmanu.

Imate vreme.

(Saša Radulović: Moram da objasnim. Rečeno je nešto...)

Možete da objasnite, ali kroz vreme koje pripada ...

(Saša Radulović: Član 104. jasno kaže kada je rečeno nešto što ne oslikava...)

Stav 3. kaže da predsedavajući odlučuje o tome da li imate osnova za repliku ili ne.

(Saša Radulović: Nije tako.)

Smatram da nemate i dobićete reč, ukoliko želite, nakon gospodina Arsića, jer imate vreme kao šef poslaničke grupe.

(Saša Radulović: Imam pravo pre toga na repliku.)

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, po amandmanu. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Evo o čemu se radi u ovom amandmanu. Ovo je nastavak jedne politike koja traje već nekoliko godina. Recimo, ovim amandmanom ne treba da se izvrši rekonstrukcija železničke pruge Niš – Dimitrovgrad. Recimo, to ne treba da se uradi.

Recimo, Ministarstvo finansija, eksproprijacija zemljišta u cilju izgradnje kapitalnih objekata, ekonomska klasifikacija 541 Zemljište, znači, da se ne prave auto-putevi, da se ne prave mostovi, da se ne prave tuneli. O tome je reč u ovom amandmanu, i kad pročitam obrazloženje eksministra, podnosioca amandmana, kaže se: „Ovim amandmanom se ukidaju subvencije privredi i

umesto subvencija uvodi kreditna podrška sa obavezom vraćanja kredita“. Pazite kakav je to, kad neko pročita pomne rečenice.

Međutim, ja bih se vratio malo više u prošlost, o razlozima nastajanja ovog amandmana. To je bio neki zakon, koji je bio upućen u Narodnu skupštinu Republike Srbije, pod nazivom Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju, pa je za predstavnika Vlade u Skupštini bio određen eksstečajni upravnik, ministar privrede, i tim zakonom, pazite, ukida se Agencija za licenciranje stečajnih upravnika, i tim zakonom se uvodi Komora, koja je profesionalno udruženje u koje se udružuju svi stečajni upravnici upisani u imenik. Pa po tom istom Predlogu zakona, Komora obavlja sledeće poslove kao poverene – odlučivanje o zahtevu za upis u imenik stečajnih upravnika, kancelarija stečajnih upravnika i asistentata stečajnih upravnika, vođenje imenika i tako dalje.

Nadzor nad radom Komore u delu poverenih poslova obavlja eksstečajni upravnik nadležan za poslove privrede.

Pa, onda u članu 34. Ministarstvo, odnosno eksstečajni upravnik – daje saglasnost na statut i druge opšte akte Komore u delu koji se odnose na poverene poslove.

Idemo dalje, predsednik Komore predstavlja i zastupa Komoru, to je gospodin Dobrivoje Petrović.

Čuli ste premijera, da gospodin eksministar, sada narodni poslanik, i stečajni upravnik, sat i po nije provodio na poslu, a znate zašto? Zato što je ovaj zakon pisao Dobrivoje Pavlović sa njim u, kako se zove, Savezu stečajnih upravnika Srbije. Jesam li lepo izgovorio? Mislim da jesam.

Predsednika Komore, odnosno Dobrivoja Pavlovića, biraju na tri godine i može biti jednom reizabran, sasvim dovoljno.

Nadzor nad radom stečajnih upravnika obavlja Komora.

I da ne nabrajam dalje šta sve piše u tom predlogu izmena i dopuna Zakona. O čemu je ovde reč i zašto se na jednoj ovakvoj politici eksministar, stečajni upravnik i narodni poslanik bavi? Sećate se one priče oko ličnih karata preduzeća koja su u restrukturiranju. Mora da se utvrdi njihova imovina, šta je sve njihovo, šta sve poseduju, koja je njihova aktiva, koja je njihova pasiva, kakva su potraživanja, kakva su dugovanja. U redu, uradi se tako nešto, a onda ministar, odnosno eksstečajni upravnik, ne da saglasnost ni na jedan UPPR, a u međuvremenu je ovakav zakon usvojen. Zna li šta to znači? Zna dobro taj koji je napisao da treba da se vraćaju, da preduzeća u restrukturiranju treba da podižu kredite, zna dobro da nemaju kreditnu sposobnost i da ne mogu nijedan kredit da podignu. I zna dobro da ako im kao ministar privrede, odnosno eksstečajni upravnik, ne potpiše saglasnost na UPPR, šta im sledeće sledi? Stečaj! Stečaj koji će da vodi eksstečajni upravnik, u liku ministra i Dobrivoje Pavlović, u liku predsednika Komore stečajnih upravnika.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Arsiću, samo da se vratimo na amandman.

VEROLJUB ARSIĆ: Ja dovodim u vezu, i upravo sam citirao Obrazloženje amandmana...

PRESEDAVAJUĆI: Ali ste pomalo preširoko otišli, molim da se vratite na amandman.

VEROLJUB ARSIĆ: E sad, tim amandmanom koji je predložen i koji je nastavak ovoga, ako bi se prihvatio, i da je plan gospodina eksministra, a stečajnog upravnika i narodnog poslanika zaživeo, imali bismo stečaj RTB Bor, imali bismo stečaj Sartida, da ga nismo privatizovali, imali bismo stečaj Petrohemije, imali bismo stečaj Azotare, Prve Petoletke, IMT, IMR, i tako dalje i svih drugih preduzeća koja se nalaze u restrukturiranju.

Dame i gospodo narodni poslanici, svrha bavljenja politikom eksministra, inače stečajnog upravnika, jeste – da sva ova preduzeća odu u stečaj, da par stotina hiljada ljudi ostane bez posla direktno, 150 hiljada još indirektno, jer, bože moj, lepa je nagrada stečajnog upravnika od 20%, to je ona javna. Postoje i one druge koje nisu javne. A što se tiče gospodina Dobrivoja Pavlovića koji bi trebalo da vodio Komoru, već je kažnjen sa 800.000 dinara od te iste agencije, što samo govori kakva nam je sudbina pretela da nismo videli sa kakvim čovekom imamo posla.

(Saša Radulović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, najpre jedno obaveštenje, nastavićemo sa radom, naravno.

Primili ste ostavku narodnog poslanika Velimira Stanojevića na funkciju narodnog poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srbije i izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine povodom razmatranja ove ostavke, koji je utvrdio da je podnošenjem ostavke nastupio slučaj iz člana 88. stav 1. tačka 2) Zakona o izboru narodnih poslanika i predlaže da Narodna skupština, u smislu člana 88. stav 3. i stav 4. istog zakona, konstatuje prestanak mandata ovom narodnom poslaniku.

Saglasno članu 88. stav 1. tačka 2) i stav 3. i stav 4. Zakona o izboru narodnih poslanika, Narodna skupština, na predlog Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, konstatuje da je prestao mandat pre isteka vremena na koje je izabran, narodnom poslaniku Velimiru Stanojeviću danom podnošenja ostavke.

Saglasno Zakonu o izboru narodnih poslanika, izvršiće se popunjavanje upražnjenog poslaničkog mesta u Narodnoj skupštini.

Gospodine Raduloviću, vidite da veoma vodim računa o primeni člana 104. stav 3, pomenuti ste kao eksminister i podnosilac amandmana, narodni poslanik, i u ovom slučaju ću vam dati reč. Imate pravo na repliku. Izvolite.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala vam.

Iznešeno je niz neistina u vezi onoga što sam radio kao ministar. Naravno, sami smo pisali zakon. Ta agencija za licenciranje stečajnih upravnika je jedna korumpirana državna agencija, preko koje partijski ljudi, u vrhovima

političkih stranaka, utiču na stečajne postupke i praktično varaju poverioce, zaposlene i protiv toga sam se borio.

Inače, u Srbiji postoji Komora advokata, Komora izvršitelja, pa bi, naravno, trebalo da postoji i Komora stečajnih upravnika, koja je njihovo telo i koja vodi računa o toj struci, a državni organi, naravno, nadgledaju, pre svega, Ministarstvo privrede. Tako da je to jedna čitava serija neistina.

Ono što je jako bitno u tom Zakonu o stečaju, a koji sam predložio, koji gospodin Arsić nije smeo da pomene, a to je jedan član koji kaže – da smo u prvi isplatni red stavili sve zaostale zarade neisplaćene radnicima za sve godine radnog staža i da smo, takođe, stavili povezivanje radnog staža za sve zaposlene, za sve godine unapred, pa da je taj zakon prošao, prošao je Vladu, na kraju je povučen iz Skupštine, svi zaposleni koji su u stečaju ostali bez svojih zarada i ostali bez povezanog radnog staža, njima bi bio povezan radni staž. To je ta politika čistih računa za koju smo se zalagali. Da je to prošlo, građani Srbije bi sve to skupa videli i to je ono što je zaustavio Aleksandar Vučić. Ovakve stvari ćemo ponovo staviti na dnevni red kada pobedimo na narednim izborima.

Inače, što se tiče svih tih priča o stečajevima, ponosan sam na sve što sam radio u stečajnim postupcima, gde sam zastupao interese poverilaca, zaposlenih, i nisam dao lupežima da pljačkaju. Oni su uglavnom dolazili preko političkih linija koje su pokušavale da uzmu poveriocima ono što je ostalo nakon što su neodgovorni vlasnici doveli te firme u stečaj.

I na kraju, da ponovim još jednom, biće mi zadovoljstvo da u ime građana Srbije, kao poverilaca, budem stečajni upravnik SNS-a.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Najpre pravo na repliku narodni poslanik Veroljub Arsić, direktno obraćanje i pomenuli ste ime i prezime gospodina Arsića, narodnog poslanika Veroljuba Arsića. A potom, pravo na repliku, pominjanje predsednika SNS-a, ima i zamenik šefa Poslaničke grupe SNS-a Vladimir Orlić.

Reč ima najpre Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: U tome i jeste razlika između nas, Srpske napredne stranke i eksministra, sada narodnog poslanika i stečajnog upravnika. Razlika je u tome što smo mi hteli, i dan-danas radimo na tome da sva moguća preduzeća u restrukturiranju izvučemo iz stečaja, a vi ste hteli da ih bacite u stečaj. Vi ste hteli da ti ljudi ostanu bez posla.

Zašto? Nije tu briga za radnike, dobiće nešto i oni, bitna je provizija, i ona javna i ona tajna, od 20% koje dobija stečeni upravnik, kao nagradu. Pa, koliko je to? Pazite, to su desetina milijardi, stotine milijardi dinara, preko dve, tri milijarde evra. To je hteo gospodin Radulović da stavi u stečaj ovim zakonom. Vama je to smešno. Meni nije.

(Saša Radulović: Kako lažete.)

Upravo ste sami rekli, brinuo sam o radnicima RTB „Bor“, tako što ću da ih stavim u stečaj.

(Saša Radulović: Nisam to rekao.)

Upravo ste to rekli, ništa drugo. „Sartid“ – i to biste stavili u stečaj, tamo su stranački paraziti, partokratija. Pa, idite pa ima kažite to u kampanji. Da vidite kako ćete da prodete. Slobodno, izvolite, i u „Petrohemiju“ i u „Azotaru“ i u „Prvu petoletku“ u Trsteniku, idite i recite im da su partokratija. Slobodno izvolite.

Vi pričate o javnim preduzećima, kojim javnim preduzećima? Ovde je reč o realnom sektoru za koji se bori ova vlada da sačuva. A vi ste hteli sa nekim, izvesnim, Dobrivojem Pavlovićem da sve to rasprčkate kao stečaj i da prodajete to deo po deo, kao što se radi, deo po deo da seckate imovinu da biste je rasprodavali. O tome se radi. Znači, zato vam je taj zakon i povučen i zato zakon i nije dobar.

Pa, ne može, kakva komora?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Pravo na repliku najpre narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, za slučaj da je ko propustio, bilo je to pominjanje predsednika stranke i opet jedna jako lepa prilika da se podsetimo nekih stvari.

Slušao sam pažljivo ono obrazloženje, ili je možda bolje nazvati ga pokušajem da se ovde nešto obrazloži. Pominjale su se tu opet nekakve političke linije, neka strašna partokratija, već poznati repertoar političkih govorancija onoga koji bi ovde trebalo malo da se bavi nekim svojim predlogom, ali, s obzirom na to o kakvom je predlogu reč, i bolje što nije.

Opet gomila paušalnih, odnosno na jednu gomilu nabacanih teza, da li je ikad iko čuo ovde na koji način je utvrđeno to postojanje nekih političkih linija, prisustvo te partokratije, koliko je ima, da neko uzme pa onako iz rukava kaže, ma 100.000, 200.000, a možda da naraste i na 300 nekih partijskih kadrova. Kako li ih je prebrojao, čiji su, šta su?

To je, dame i gospodo, samo jedna priča priče radi i ništa sem toga. Jer, kako bih ja drugačije mogao da razumem, na primer, neko udruženje koje se lažno predstavlja kao pokret, bori se protiv strašne partokratije pa zato želi da postane – šta? Partija, je l' tako? Tako se bori protiv partokratije, verovatno? Šta je neko radio dok je, na veliku žalost i to zaista jeste jedna nesrećna okolnost, nekada bio na poziciji nekog ministra, a za asocijacije ja ne odgovaram, o kome god da je reč, a ja znam na koga mislim, najveći problem je što nije želeo, očigledno, da se bavi svojim poslom, nego je od samog starta želeo da se bavi samo politikom, ličnom promocijom, da sebe lansira. Koliko je u tome uspešan videli smo i videćemo, još preciznije, ali da objasni, na primer, ljudima iz „Železare“, moraće da obavi, pa, bar jedno 5.000 razgovora zašto je bio bolji njegov plan da oni završe na ulici, nego što je plan da im posao ostane. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Ukazana povreda Poslovnika, narodni poslanik Đorđe Komlenski.

DORĐE KOMLENSKI: Poštovani predsjedavajući, povredili ste član 106. stav 3. i član 108. Vrlo su se jasno i glasno ovde u sali čule uvrede tipa – lažeš, vičeš zato što lažeš, od strane gospodina Radulovića, upućene gospodinu Arsiću za vreme dok je govori. Vi ste dužni ne samo da omogućite da govornik može nesmetano da govori za vreme koje ste mu vi odobrili kao predsjedavajući, već ste dužni da omogućite i nama da slušamo govornika, a ne da slušamo uvrede na račun govornika, a i samog ovog doma.

Ne tražim da se o ovome izjašnjavamo u danu za glasanje, ali vas molim da o ovome povedemo računa, jer sve češće na ovakav način, uvrede koje nismo dužni da trpimo u Skupštini, ni na čiji račun, jesu uvrede na celokupan ovaj dom i sve češće i sve glasnije se čuju. Hvala.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Komlenski.

Teško je propratiti svakog govornika, ali zato računam da će i govornici voditi računa o dostojanstvu Narodne skupštine Republike Srbije, a i vi ste tu kao poslanici da ukažete.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, replika.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Da ponovim šta je bio plan Ministarstva 2014. godine, pošto se očigledno pokušava to izvrnuti.

Znači, ideja nije bila da se iko istera na ulicu, naravno, ideja je bila da se zaštite radnici, da se zaštite firme i to se radi tako, i svuda u svetu se radi tako, prvo se uradi ta lična karta, uradi se jasan popis imovine, uradi se vrednost te imovine, znači procena vrednosti. Napravi se neka analiza tržišta, uradi se neki poslovni plan, uz njega ide i taj finansijski plan i sistematizacija radnih mesta. Onda, nakon toga, kada imate red, kada znate šta vam je imovina, vi znate šta su vam obaveze, onda pravite plan za restrukturiranje.

I to je upravo bilo ono što smo krenuli da radimo, ali je bio ogroman otpor partokratije. Znači, ne radnika koji su prepoznali ovo što je radilo Ministarstvo kao dobru stvar, koji su podržavali to što radi Ministarstvo, nego partijski postavljeni kadrovi koji su na vrhu svih tih firmi i „Petrohemije“, i „Železare“ i raznih firmi, koji su praktično godinama uništavali ta preduzeća.

Setimo se samo tog divnog menadžmenta koji je postavljen u „Železari“, koji je u poslednje dve godine napravio gubitak oko 270 miliona evra. Tako i u „Petrohemiji“ i u svim drugim firmama gde država nikad nije imala hrabrosti, u stvari, i znanja da uspostavi red.

Znači, posao Ministarstva je bio da spreči da te firme odu u stečaj, da se raspadnu, nego da uvede red i napravi te planove. Pošto niko nije bio u stanju da uradi to, onda smo krenuli sa tim da ćemo otpuštati sve te partijske kadrove.

Priča o tome kako ih nema, to svi građani Srbije znaju – bez partijske veze ne možete nigde da dođete na vrh, da vodite bilo šta, zbog toga nam Srbija i propada. Zbog toga nam deca beže iz zemlje, zato što u zemlji nema

prilika. Ovo je to što uništava Srbiju, ta partokratija koja nas izjeda i to ćemo skinuti sa grbače građana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, replika.

VEROLJUB ARSIĆ: Ako je tako, znači Ministarstvo je napisalo izmene i dopune Zakona o stečaju, ja sam rekao, ni jedan jedini UPPR nije potpisao za preduzeće u restrukturiranju.

Hoće li neko da mi kaže da je „Tigar“, neautomobilski deo tada radio loše? Radnici su primali plate i smanjivao je dugove. Što im nije potpisao UPPR? Hteo je da ih stavi u stečaj.

Šta je problem sa „Trajalom“, i pre UPPR počeli su oporavak i restrukturiranje i da smanjuju dugove. Što njima nije potpisao UPPR? Što nije potpisivao te UPPR ako je hteo da ih sačuva? Ne, hteo ih je u stečaju.

I cela svrha bavljenja politikom jeste da taj zakon zaživi. Zašto će mu lične karte? Pa sve mu pripreme, ta partokratija, kompletnu imovinu, proglasi se stečaj... Zna li onda za koliko se završi? Za 60 dana. Pripremljeno sve. A eksstečajni upravnik, u liku ministra, ne osporava i ne vrši nadzor nad Komorom. Pa zato sam i rekao – tri godine je bilo sasvim dovoljno, Srbije više ne bi bilo.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda poslovnika, narodni poslanik Vladimir Đukanović.

(Saša Radulović: Nije pomenut, na osnovu čega?)

Znači, Arsić je povredio Poslovnik.)

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala. Član 107. vređanje dostojanstva ovog parlamenta, uvaženi gospodine Milićeviću, morali ste da reagujete, jer ne može više ovako da se obmanjuje i laže javnost. To je zaista uvreda i za Parlament i za kompletnu javnost. Ne može neko da priča o partokratiji koji je pola svoje buduće partije zaposlio u državnim organima, od Saveta za borbu protiv korupcije do svog ministarstva.

(Saša Radulović: Je li ovo u okviru povrede Poslovnika?)

A da ne pričam kada je bio stečajni upravnik, u 19 preduzeća, gde je rekorder, gotovo u svim je davao poslove svojoj ženi, firmi njegove žene. I da je sreće, a naše pravosuđe jeste loše samo iz jednog razloga, što je ovaj čovek na slobodi, a nije u zatvoru. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đukanoviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Nisam imao te informacije, ali ponavljam, zato su tu narodni poslanici da ukažu na to.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, replika.

SASA RADULOVIĆ: Predsedavajući, u okviru povrede Poslovnika dozvolili ste repliku.

Da ponovim što se tiče ovih par firme koje su pomenute. Naravno, traženo je od tih firmi da naprave popis imovine, procenu vrednosti imovine, a

onda kada su napravili sastavili su taj partijski UPPR koji kaže ovako – država da odustane od svega, radnici da ne dobiju ništa, a oni ponovo da dobiju novu mogućnost da troše novac građana. To je bio samo jedan UPPR, i drugi u pokušaju, pa smo taj jedan UPPR koji se pojavio vratili i kazali – promenite ove stvari, neće država da se odrekne svog dela, neće radnici da ostanu bez plata, nego da napravimo UPPR po kome će svima zaposlenima da budu izmirene zaostale zarade, da svima bude povezan radni staž i država ako daje neki novac, odnosno ako treba da podrži taj UPPR, takođe, njena potraživanja, kao i sva druga potraživanja moraju da budu prepoznata unutar tog UPPR.

Krenuli su da ga rade dalje. Videli su da je tvrdo u Ministarstvu, pošto nismo dozvoljavali da se razbacuje sa novcem poreskih obveznika, pa su nakon toga sačekali da podnesem ostavku, a nakon toga su progurali te UPPR-ove. Na primer, posle se pojavio za RTB „Bor“ jedan UPPR koji je potpuno neodrživ, kojim je država obrisala ogroman deo svojih dugova, gotovo milijardu evra, a nakon toga vidimo, evo u ovom budžetu, da nastavljaju da traže pare zato što je isti menadžment potpuno nesposoban da vodi tu firmu.

Izmene Zakona o stečaju, na primer, koje smo predlagali i izmene Zakona o privatizaciji su nalagale popis imovine, procenu vrednosti imovine i ako se direktor ne slaže sa tim da bude otpušten.

Inače, da građani znaju, direktore postavlja Kadrovska komisija Vlade, kojom upravljaju političke stranke koje su na vlasti. Ako se pitate zašto negde imate nesposobnog direktora, to je zbog kancelarije Vlade.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Želite po amandmanu?

VLADIMIR ORLIĆ: Po amandmanu.

Neće biti potrebno više od desetak sekundi, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo, pozivam da se ne prihvati. Prvo, zato što je toliko fantastično napravljen predlog da je promašio kalkulaciju za samo dve milijarde, i to piše u odgovoru Vlade.

Neka bude manje važno, ali i zbog toga što je predlog katastrofalno nepismen. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović. Osnov za repliku.

(Saša Radulović: Nema osnova.)

Sve ovo o čemu ste govorili je zapravo upućeno predstavniku predlagača, koliko sam shvatio, i najadekvatniji odgovor možete dobiti od predstavnika predlagača.

Izvolite, ministre Vujoviću.

DUŠAN VUJOVIĆ: Pošto u odgovorima niste to pomenuli, ja sam hteo da poštedim i Parlament i našu javnost suštinske ocene ovog predloga, a sada ću morati da kažem da prekinemo ovu diskusiju.

Ovim se predlaže da se prekine sa plaćanjem garancija države Republike Srbije i sa kamatama. Predlaže da se prekinu svi investicioni projekti, plaćanje svih učešća. Predlaže da se ukinu Fond eksproprijacije koji je preduslov, prvi korak u realizaciji bilo kog projekta. Predlaže da se ukinu subvencije „Železnici“, „Resavici“ i svima ostalima, što bi proizvelo znate kakav efekat. Ne samo to, predlaže da se ukinu sredstva za energetski ugroženog kupca, za najsiromašnije i najosetljivije delove ovog društva.

Ukratko, predlažete bankrot Srbije prema međunarodnim finansijskim poveriocima. Predlažete zaustavljanje svih investicionih projekata, socijalni bunt. Ja ne znam, ja iz suštinskih razloga, bez obzira na to da li se cifre slažu ili ne slažu, apsolutno ne mogu da prihvatim razgovor o ovom amandmanu, a kamoli bilo šta drugo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Pa i prvi put ste to rekli. Nisam stigao da vam odgovorim, a bio sam na redu. Vi ste, očigledno, dobili drugi put.

Pa pogledajte, ministre, u samom amandmanu piše – realokacija sredstava. Znači, ja sam protiv poklanjanja, davanja subvencija koje su poklon, plaćanja garancija za ono što je uradilo javno preduzeće, jer to je poklon, i prevođenje toga na stavku 621, pogledajte piše u amandmanu, 48 milijardi na jednoj stavci i četiri milijarde na drugoj. Kada ne poklonite, nego uvedete red u javnom preduzeću, ovo se beleži u knjigama kao zajam koji je dala Republika Srbija da se zna u svakom od tih preduzeća da nisu izmirili svoje obaveze, a ne ovako poklonom samo da obrišete dug, pa onda posle toga još prikažete profit tih firmi, pošto im je obrisan dug. To je suština onoga što piše u amandmanu. Pa vi sigurno ovo razumete, tako da ne mogu da shvatim način na koji obrazlažete zašto ste protiv amandmana.

Da ponovim još jednom, u pitanju je realokacija. Mi smo protiv poklanjanja, ne pada nam na pamet da država ne ispunjava svoje obaveze po garancijama, ali ne možete samo da platite nečiji dug po garanciji, recimo, „Srbijagasa“, takvih preduzeća, a da onda s druge strane ta preduzeća mogu u svojim bilansima da pokažu pozitivno poslovanje jer im je država platila ono što su morali sami da plate.

Znači, ti gubici moraju tamo da se prepoznaju. O ovome vam govori i Svetska banka, i MMF i svi da ispod tepiha guramo stvari. Ovo je pitanje samo potpune transparentnosti i da lepo izade u knjigama. Znači, ne pada nam na pamet, još jednom, da se ne plate garancije, samo da se drugačije provedu i drugačije knjiže.

Isto je tako kod eksproprijacija. Drugačije se knjiži, a ne tako što se pokloni. Imamo problem kod javnih preduzeća, ne zna se koja im je imovina, pa kada im kupujete zemljište ne znate čije je šta, pa onda nam, recimo, budzašto ode NIS i tako dalje. To je razlog za amandman, a ne da uvedemo bankrot. I u

„Resavici“ takođe, podrška – kreditna, a ne poklon kroz subvenciju, i da bi se uveo red. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ono što piše u predlogu ne odgovara onome što sada govorite. Ovo što sada govorite obezbeđeno je već postojećim uzusima vođenja. Postoji regresno pravo koje Republika Srbija uvek evidentira. Znači, kad god neko efektuira garanciju ili plaćanje kamata po garanciji, to postoji u odnosima između Republike Srbije i „Srbijagasa“ i svih ostalih. Prema tome, to apsolutno nije sporno.

Vi predlažete ovde da se ukinu sredstva za plaćanje garancija. Drugim rečima, obesmišljavate garancije. Bez garancija, prvo, oni ne bi ni dobili te kredite, a drugo, kada bi se dogodilo da se garancija efektuira mi ne bismo imali odakle da platimo.

Prema tome, vi pozivate na difolt. To piše ovde, jer nema načina, nema drugog načina. Drugo, samo morate da znate da ne postoji nijedna međunarodna, komercijalna ili bilo koja druga organizacija koja će da finansira eksproprijaciju plaćanja indirektnih transfera, takozvanih poreza i svih drugih stvari. U svakom međunarodnom kreditu očekuje se da ih oslobodimo od PDV, da ih oslobodimo od akciza i svega ostalog, ako to uopšte pripada tom projektu. Prema tome, eksproprijacija se uvek smatra učešćem.

Treće, konkretna situacija ovde sa učešćem Srbije u kreditu, na primer, koji daje Ruska Federacija za „Železnice“ bez tog učešća taj kredit staje i svaki drugi kredit gde nemamo učešće taj kredit staje. Vi sve to predlažete. Vi predlažete takođe ukidanje subvencija za plate u „Resavici“, za već iskazane gubitke, znači, predlažete zatvaranje „Bora“, guranje u stečaj „Bora“.

I još jedna stvar, koju apsolutno ne razumem, a to je Uredba o energetski ugroženom kupcu, koji ima opredeljena sredstva u budžetu, vi kažete – briše se. Ovo što vi govorite i ovo što ste napisali u amandmanu apsolutno ne odgovara jedno drugom. Vi predlažete da se isprazne sve ove aproprijacije, praktično, da Srbija ode u bankrot i međunarodno i da ode u socijalni kolaps u zemlji. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Gospodin Radulović, po amandmanu.

SASA RADULOVIĆ: Ja ću da ponovim još jednom, pošto se očigledno ovde igramo gluvih telefona.

Ne pada mi na pamet da država odustane od svojih garancija, ali umesto da garanciju knjiži kao poklon treba da je knjiži tako što će onom javnom preduzeću koje ne može da izmiri svoju garanciju, koja ne može da izmiri svoje obaveze da da kredit, da ga obezbedi hipotekom na imovini kako bi to preduzeće u stvari moglo da izmiruje svoje obaveze, a ne mimo knjiga da samo brišete sa liste dugova što je napravilo to javno preduzeće. Za to služi ovih 48 milijardi dinara, koje stoje u ovom predloženom amandmanu.

Što se tiče „Resavice“ i RTB „Bor“, umesto da se poklanja novac, treba prvo uvesti red, popisati imovinu, obaveze, utvrditi poslovni i finansijski plan, utvrditi sistematizaciju radnih mesta, a onda i kreditno podržati kada se takav plan napravi, a ne otpuštati i zatvarati. Tako da učitavate nešto što nit sam rekao, niti mislim.

Ovde se radi o realokaciji sredstava. Znači, umesto da, mimo knjiga, samo otpisujemo i poklanjamo, što se godinama radi u Srbiji, a unutar ovog budžeta imate 47 milijardi dinara takvih sredstava, 47 milijardi. Uzeli ste penzionerima iz džepova 20, zaposlenima u javnom sektoru, nastavnicima i lekarima 22 milijarde, na akcizu na struju 14,9. Ovo su sve stvari koje vam stoje u budžetu. Ovo je ovde predlog o realokaciji takvih sredstava.

Znači, moramo da uvedemo red, mora da se zna kada neko napravi gubitak da taj gubitak bude i prepoznat u knjigama. Bez tog uvođenja reda imamo nastavak javašluka, u kome Superhik budžeti, koji se ređaju iz godine u godinu, uzimaju od građana i privrede koji štede da bi se smanjio deficit i, s druge strane, podržava nesposobna partokratija, koja ne ume da vodi privredu, i podržavaju strani investitori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić. Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Nisam ja rekao ovo, nego eksministar: „Sve firme u restrukturiranju poslati u stečaj. Država treba odmah da isplati minimalne zarade radnicima, kao i da im se poveže staž.“

Dalje: „Reformisati penzioni sistem, ne dirati stečena prava penzionera. Teret reforme moraju da podnesu i deca i unuci penzionera.“

Da nastavim dalje da čitam? Ukinuti, znači, Fond PIO.

Samo znate šta, razgovarao sam i viđao sam mnoge, doduše, stariju gospodu, oni sebe vole da nazivaju drugovima, koji su pravili ovu državu i koji su imali preduzeća koja su bila u stečaju, ali uglavnom se kod te starije gospode, koja su sebe nazivala drugovima, stečaj nije završavao likvidacijom kao kod eksministra, a stečenog upravnika, nego su te firme nastavljale da rade.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik...

(Saša Radulović: Replika!)

Ali niste pomenuti.

(Saša Radulović: O meni je sve vreme pričao eksministar.)

Vi ste se prepoznali, ali znate koliko, pa i u ovoj sali verovatno ima više eksministara, tako da je mogao svako da se prepozna.

(Saša Radulović: Zaista mislite da je ovo ozbiljna rasprava?)

Nastavljamo sa radom, nemate osnova. Evo, i prof. Snežana Bošković Bogosavljević je eksministar, pa se nije prepoznala, a i gospodin Krasić je eksministar, pa se nije prepoznao.

Nastavljamo dalje sa radom.

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik mr Goran Čabradi.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvinjavam se, nisam vas video da ste se prijavili.

Dakle, na član 8. amandman je podneo narodni poslanik mr Goran Čabradi.

Reč ima narodni poslanik mr Goran Čabradi. Izvolite.

GORAN ČABRADI: Hvala, predsedavajući.

Poštovane kolegice i kolege poslanici, poštovani ministri, ja sam kao poslanik Zelene stranke podneo amandman koji se tiče dela budžeta iz oblasti životne sredine, pa mi je posebno drago da je tu ministar Nedimović.

Predloženim amandmanom predviđene su tri promene koje se tiču dela sredstava predviđenih za aktivnost: pod brojem 006 – Podrška projektima civilnog društva, predviđeno je povećanje za 20 miliona, zatim, aktivnost – Trajno zbrinjavanje istorijskog otpada, predviđeno povećanje za 10 miliona, i Podsticaji za ponovnu upotrebu i iskorišćenje otpada kao sekundarne sirovine za 10 miliona.

Znam da je ovo, faktički, kozmetičke prirode, znam da je životna sredina jako važna tema za građane Srbije i mislim da ste vi toga svesni, jer je to ministarstvo sadržano u vašem, ali mislim da smo propustili, nažalost, da ovaj put reagujemo kao društvo i da kao Vlada oformimo posebno ministarstvo životne sredine.

Mislim da je u ovom budžetu sadržan predlog, konačno je formiran Zeleni fond posle nekoliko godina i to je dobra stvar, ali mislim da je potcenjen. Ne znam da li su vam vaši saradnici rekli koliko je iznosio ranijih godina, kolika su bila prikupljena sredstva. Znao, on sad za milijardu ima manje nego što je prikupljeno 2015. godine, a potencijal celog tog fonda, ne znam da li su vam to saradnici govorili...

(Predsedavajući: Vreme, dva minuta je isteklo.)

Evo, završavam.

Dakle, potencijal tog fonda je 14 milijardi, po procenama. Četrnaest milijardi, proverite. Ja moram reći, iako sam poslanik iz ovog dela, da sam jedini, ja mislim, koji je digao ruku kada se birala Vlada, za izbor ove vlade, i neću podržati ovaj budžet iz napred navedenih razloga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Imali ste još dodatnih 29 sekundi koje pripada poslaničkom klubu, pa sam produžio.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, poštovani poslanici, zahvaljujem se na prilici da koju reč progovorimo i o ovoj

jako važnoj temi, životnoj sredini. Obavestiću vas samo jednu stvar, da je jedno od poglavlja gde nisu ustanovljena merila, odnosno gde imamo dobru prirodu i gde ćemo brzo otvarati poglavlja, jeste poglavlje koje se odnosi na životnu sredinu. Mislim da je to jako važno istaći, iz jednog prostog razloga, zato što je urađen dobar posao u tom pravcu. Zeleni fond je još jedan od rezultata.

Ovo što ste rekli vezano za to koliki je kapacitet, apsolutno se slažem. Mi trenutno pravimo registar svih zagađivača kako bismo povećali kapacitet, ali i kasnije ne samo utvrdili osnovu, nego i mogućnost naplate kod svih zagađivača. To je ono što je naša intencija.

Druga stvar koju isto tako želim da vam kažem, imali ste u jednom delu vašeg amandmana koji se tiče istorijskog otpada, mi smo predvideli posebnu lokaciju, i 205 miliona dinara, koja će biti namenjena uklanjanju istorijskog otpada. Zašto je to važno? On mora biti u funkciji razvoja ove države i razvoja privrede. Braunfeld investicije na starim industrijskim kompleksima nema bez ove pozicije, iz jednog prostog razloga. Sve je to lepo što mi kažemo da imamo dosta fabričkih hala u mnogim gradovima, jeste, ali one nisu interesantne bilo kom investitoru, da li je u pitanju domaći kapital, strani kapital, ukoliko se ne rešimo ovog istorijskog otpada. On je jako važan da egzistira kao pozicija, i mislim da ste to dobro prepoznali i da ste kroz ovaj amandman intervenisali.

Ono što isto tako želim da istaknem, a što niste verovatno zbog vremena koje ste imali mogli da primetite, to je da smo vezano za monitoring vazduha po prvi put utvrdili sredstva u iznosu od 40 miliona, da se krene sa kvalitetnom kontrolom vazduha na prostoru Srbije, a kroz Agenciju za zaštitu životne sredine. To je jako važno i to je jako važna mera zbog zdravlja stanovništva.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministri, govorio sam već ranije da ceo budžet, praktično, da se sva sredstva koja se troše u 2017. godini nalaze u ovom jednom članu. Sada je bila velika dilema na koji način praviti intervenciju, jer sigurno da postoje ideje da se u svakom ili kod svakog ministarstva ili institucije koja se nalazi u budžetu na neki način interveniše. Ja sam se opredelio za jednu malu intervenciju ovde i moram da priznam da mi je žao što Vlada nije htela da prihvati ovaj predlog.

Moj predlog je da se iz sredstava budžetske rezerve, koje su inače sa 1,6 milijardi povećane na dve milijarde usvojenim amandmanom Odbora za finansije koji je smanjio sredstva Skupštini, a između ostalog i u razdelu – naknade članova za biračke odbore, što je verovatno i uvod u izbornu pljačku, ali da se vratimo na amandman, tih 100 miliona dinara prebaci u budžetski Fond za profesionalnu rehabilitaciju i podsticanje zapošljavanja osoba sa invaliditetom.

Zašto sam to predložio? Taj iznos koji postoji u budžetu je 550 miliona, njime je po ovom programu Vlade predviđeno da se u narednoj godini obuhvati 7.590 ljudi, što je za 30 ljudi manje od bazne vrednosti. Inače, broj osoba sa invaliditetom radno sposobnih u Srbiji je preko 330.000, njih 170.000 traže posao, a svega manje od 10% je zaposleno. Ovaj program bi trebalo da omogući da se što veći broj ljudi obuči i bude spremno za tržište. Mislim da bi ovim povećanjem pomogli izuzetno ugroženoj grupi ljudi da dođe do posla u Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Ja se zahvaljujem poslaniku na amandmanu i zahvaljujem se što smo se konačno vratili na budžet, razlog zbog kog smo danas ovde.

Mi smo opredelili 550 miliona dinara za podsticaj zapošljavanja osoba sa invaliditetom kroz aktivne mere zapošljavanja Nacionalne službe za zapošljavanje, što je identična suma onoj koju smo imali i prošle godine. Samo da vidite šta su razlozi. Prošle godine smo zaposlili 4.913 osoba sa invaliditetom kroz ovu meru, a 2016. godine, evo i još uvek, znači, po podacima koje sada imamo, nisu ušli novembar i decembar, dakle januar–oktobar već smo zaposlili 5.166 osoba sa invaliditetom. Ostala je značajna količina i nepotrošenog novca.

Dakle, sada smo u ovoj situaciji smatrali da treba da ostane ista količina novca, a imamo dogovor sa Ministarstvom finansija da ćemo ukoliko se pokaže veća potreba za zapošljavanje osoba sa invaliditetom iz budžetske rezerve dobiti novac. Tako da nema potrebe sada da rezervišemo unapred, kada nismo sigurni šta će se dešavati na tržištu. Onog momenta kada se oseti potreba za povećanim zapošljavanjem osoba sa invaliditetom, odnosno više zahteva koji nam stižu, sigurno ćemo reagovati, možete biti sigurni da ćemo podići količinu novca. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87, stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Žigmanov.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Čanak.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Maja Videnović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Goran Ćirić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane dame i gospodo ministri, Poslanički klub DS je dao amandman na član 1. Naši prioriteti u ovoj raspravi jasno su usmereni pre svega ka mladim ljudima, ka onima koji se školuju, ka 850.000 đaka u osnovnim i srednjim školama, i našim amandmanom pokušamo da dovedemo makar u približno jednaki status po osnovnim mogućnostima sve one koji krenu u školovanje u našoj Republici Srbiji.

Ovaj amandman je kreirao moj kolega poslanik Balša Božović. Nažalost, on nema tu priliku, pošto je nepravedno isključen sa zasedanja Skupštine, toga smo svi svesni, kao i način na koji je to potvrđeno na Administrativnom odboru, i toga smo svi svesni. Ja u njegovo ime potpisujem ovaj amandman i branim ga ovde pred narodnim poslanicima.

Pozivam gospodina ministra, jer smo se načelnoj raspravi složili da je ovo važna tema, i ministar prosvete je pre svega tu, mislim da ćemo se razumeti kada analiziramo stanje u prosveti i stanje opšteg znanja naših đaka.

Mi smo ovde želeli da povećamo, jednostavno rečno, inovacioni fond i da sa pozicija subvencija, i tu neću preterano ulaziti u mnogo detalja, želim da govorim o suštini, prenesemo i realociramo dve milijarde dinara na Fond za inovacije, želeći da podstaknemo, ovim amandmanom, pre svega razvoj onih najtalentovanijih i onih koji se ističu u usvajanju naučnih znanja. Znamo i svesni smo toga da mnogi od naših učenika pokazuju izuzetne rezultate, pre svega, u takmičenjima iz matematike, prirodnih nauka, u informatičkim tehnologijama, a govorili smo opet o potrebi podizanja nivoa budžeta i bruto društvenog proizvoda

u Srbiji kroz, pre svega, visoke tehnologije i mogućnosti da u tim oblastima postignemo visok razvoj.

Imamo dokaz i primer, i jednu veliku sramotu za sve nas, a i za Vladu Srbije, možda će vam ovo delovati kao teška reč, ali bila je skoro informacija, i to znamo, propuštanje PISA testiranja i mogućnosti da zaista egzaktno utvrdimo kakav je nivo znanja naših učenika. Ušli smo u opšte testiranje koje se organizuje na nivou OECD-a od 2002. godine i, nažalost, 2009. i 2012. godine sa malim iskorakom i sa malo boljim, ali nedovoljno dobrim rezultatima ne možemo da budemo zadovoljni. Tim rezultatima 2012. godine dolazimo do toga da 2015. godine nemarom prethodnog ministra prosvete ili nekog drugog, ali je ukupno odgovorna Vlada, nismo ušli u to testiranje da bismo utvrdili sposobnosti naših đaka. Na osnovu tog testa znali bismo gde se ukupno nalazimo kao društvo i šta treba uraditi.

Imajući u vidu sve to, jer se testiranje vrše iz tri oblasti na PISA testiranju, iz oblasti čitanja, iz oblasti matematike, iz oblasti razumevanja i primene tog aktivnog znanja, mi ovde želimo da doprinesemo time što bismo dve milijarde alocirali upravo na Fond za inovacione delatnosti i podstakle one koji imaju tu vrstu sposobnosti i time promovisali takvu vrstu znanju i takvu vrstu napredovanja, a i takvu vrstu unapređenja naše prosvete, da prosto prepozna tu temu i da pošalje svim onim đacima koji bi imali dodatnu motivaciju da se na takav način dalje edukuju i da ih u svemu tome podržimo.

Zbog toga je ovaj naš amandman poziv i ministru prosvete i ministru finansija, i svima vama u Vladi da ovo prihvatite, jer mislim da bismo na takav način pokazali upravo tu želju i poslali poruku svakom đaku u Srbiji da ih treba posmatrati kao pojedinačne bisere koje ne smemo da propustimo, jer često imamo situaciju i kao roditelji znamo da u mnogim školama, ako imate 13 predmeta, imate na desetine sjajnih profesora, ali dovoljno je da imate troje izuzetno loših, da ćete neke talente neke dece strašno propustiti ako dobiju rupu u znanju, zahvaljujući nedovoljno edukovanim profesorima i nedovoljno dobro prenesenom znanju. A još ako imamo ovaj problem u integrisanju svih tih različitih znanja i nedovoljnoj obučenosti i navici da primene ta znanja na integrisani način, onda znamo gde imamo kao ogroman problem čitavo društvo.

Zbog toga je ovaj naš amandman na takav način i predložen. Dve nove milijarde, dodatne, u Fond za inovacije, sa pokušajem da oni najkreativniji pokreću i svoje poslove. Ne radi se samo tu o najmlađima. Imate inovativne ljude koji su u srednjem dobu, imate i one starije. Mislim da je važno podsticati sve one koji mogu da daju novu vrednost, sa novim privrednim subjektima koje mogu da razviju zahvaljujući svom znanju. Mislim da je ključna poruka u svemu tome da ćemo to prepoznati, ali zaista se vrednost neke države, neke institucije ne meri kvadratnim metrima, kilometrima teritorija, nego znanjem ljudi, njihovim vrednostima i pre svega njihovoj spremnosti da rade na sebi, uče i na takav način doprinose svojoj državi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Mladen Šarčević. Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Moraću ovako pošto ne radi ova jedinica.

Prvo da pozdravim Dom Narodne skupštine, i da pozdravim moje kolege koje su otišle, predstavnike sindikata, nisam imao priliku ranije.

Za kratko vreme, a meni bi trebalo više od 45 minuta da kažem šta sam sve spremio i šta možemo da uradimo u datom trenutku, i propadanje obrazovanja je trajao decenijama, to znate svi. Ja radim 37 godina i više, i moga bih istorijat ove priče da napravim dužim.

Ono što je tačno i što smo u budžetu planirali, što neke stranke koje su dale amandmane nisu prepoznale, to su sredstva iz kredita Svetske banke koja smo ove godine aktivirali, koja nisu korišćena prošle godine, i ranijih godina, u iznosu su od, negde, preko pet miliona evra samo za ovaj period, to je ovo što vi pominjete.

Kada je u pitanju PISA testiranje, To je lično odgovornost pojedinaca. Znači, ne prethodni ministar, nego onaj pre njega, odnosno njegov neki pomoćnik, znam im imena i prezimena i dao sam u saopštenju u javnost.

Znači, da se ne bi vukla hipoteka nečijeg nerada, pretpostavljam da je bio samo nemar, daleko od toga da je namera. Mi sada imao tim, mi smo uplatili za 18 PISU i imaćemo 2017. godine probnu varijantu. Uvodi se četvrta komponenta, a to je ekonomska pismenost, gde moramo da nađemo među predmetnim ciljevima i zadacima naših učenika kroz predmete koji postoje, matematiku, geografiju, neke druge oblasti, da ne bismo nedeljno opteretili, opterećenost đaka.

Na toj komponenti možemo da se pomerimo. Na akciju koju smo pomerili kada je u pitanju čitanost biblioteke, možemo da se pomerimo, a to ćemo izmeriti već 2017. godine. Teško ćemo se pomeriti kada su u pitanju one druge komponente, a to je vezano za funkcionalno znanje i učenja, zato je potrebna reforma obrazovanja. Zato moramo da promenimo načine rada nastavnika, obuke, direktora, licence i sve ono što se čak i ovde navodi u budžetu. To ćemo raditi do one mere, a koliko ćemo se zaista 2018. godine pomeriti unapred, sigurno za više mesta.

Iskoristio bih priliku da kažem da smo sa ovim malim đacima od prvog do četvrtog, učiteljima, imali na sličnom tretmanu, zauzeli smo dvadeset sedmo mesto u svetu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Šarčeviću.

Po amandmanu, narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Hvala, ministru na ovom odgovoru.

Dakle, da, moguće je, da je neki od pojedinaca u Ministarstvu napravio lični propust, ali odgovornost po principu subordinacije, nije samo na njemu, nego je na čitavoj Vladi.

I, to je zaista ogroman izazov za društvo, jer se radi o čitavom društvu, jer mi imamo nedovoljno podataka u ovom trenutku o tome u kom je statusu znanje naših učenika, a propustili smo tu priliku i propustili kontinuitet

koji bi nam omogućio pravo praćenje i pravo donošenja odluka što bi olakšalo i vama posao danas. Teško je reći, da, to je neki pojedinac, čije ime i prezime znamo, ali eto ne bismo želeli da govorimo o njemu.

Ali, ono što je važno i što bih želeo da istaknem ovde, sve uspešne zemlje, jer smo videli, i od njih možemo da učimo, da su deca iz Singapura najuspešnija, već više godina, i način na koji oni rade, ali vidim da od evropskih zemalja izuzetne uspehe prave deca iz Estonije i Finske, pre svega. Mislim da Finska zaista može da nam bude ugledna zemlja i o načinu na koji su oni reformisali svoje školstvo.

E sada kada govorimo i kada smo govorili o profesorima i učiteljima koji primaju decu sa otvorenom mogućnošću za prenos znanja, upravo je početak Finske reforme znanja bio pre svega na selekciji najboljih đaka koji će biti učitelji i koji će biće motivisani da izaberu poziv učitelja.

Dakle, kod nas, nažalost, nemamo takvu vrstu interesovanja za poziv učitelja, jer su, nažalost, njihove plate nedovoljne, pa nemate ni tu motivaciju i, između ostalog, tu dolazimo isto do motivacije onih koji uzimaju decu, dakle, problem nije niti jednostavan, niti lak. Zbog toga se mi zalažemo za vraćanje plata i prosvetnim radnicima, za vraćanje onima koji dobijaju decu u šestoj godini kao otvorenu knjigu i mogu da prenesu na njih znanja koja će im značiti za čitav život i na neki način određuju njihov život.

Dakle, početak upravo treba da bude tu, naći načina, motivaciju, motivisati upravo one koji biraju najbolje đake koji će birati poziv učitelja i koji će od početka napraviti tu reformu u našem školstvu. Nije slučajno da je ta Finska, i to nije jednostavno i lak proces, tek posle 20 godina takve reforme došla do proizvoda i kompanije kakva je „Nokija“ i inovativnih modela, koji onda doprinose čitavoj zemlji i čitavom razvoju. Dakle, tu jeste početak i tu su prioriteti, i to je ono za šta će se DS zalagati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine ministre, omogućiću vam dodatna dva minuta da odgovorite na postavljena pitanja.

Izvolite, reč ima ministar Mladen Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Hvala vam.

Svakako, finske lekcije sam čitao vrlo davno i ono što je bitno primenio sam u svojoj privatnoj prosvetnoj praksi. Treba ceo društveni konsenzus da se sklopi i da ovo bude pitanje svih partija, a to je ovo o čemu i vi govorite, i tu se potpuno slažem. Napravljena je neka nematerijalna šteta neizlaskom na ovaj test. Znači, ona se može popravljati i moramo imati u vidu da ćemo imati sigurno bolje rezultata 2018. godine, kažem za ove neke dodatne napore.

Uz mnogo para, potrebno je novih zakona, potrebna je druga svežina ljudi, drugačija selekcija. U tom istom kontekstu prva faza u Finskoj, prva decenija je trajala podugo, osam godina je bio ceo ciklus, a dve godine

pripreme. Parlament Finske je nekoliko puta odustao od ove ideje i teme kako da krene dok se nije napravio društveni konsenzus oko toga.

Naravno, Finska nije imala ratove kao mi, nije imala probleme koje smo imali mi i sve ono što se kod nas dešavalo, znači, mi ne možemo da uzmemo nju za uzor. Mi uzimamo za uzor okolne zemlje. Znači, imamo intenzivnu saradnju sa svim zemljama koje su nama slične, posmatramo naš društveni milje, ali moramo da popravimo mnoge stvari kada je u pitanju ta neka društvena zajednica, ta sredina škola, ne samo spoljna motivacija.

Mi sa sindikatima vrlo intezivno razgovaramo, i na Vladi, da se unutar sistema iznađu sredstva. Neki dan je bio Kongres sindikata, kako spoljna motivacija tih ljudi koji rade, tako i selekcija, tako i jedna konstantna obuka i, zaista, sektor koji ja vodim ima mnogo posla na toj temi.

Ovo su sada efekti koje možemo brzo sustići. Videli ste, ovih dana su bili dobri rezultati nauke, što nije naravno zasluga ovog tima nego i prethodnih timova, ali da može više. Mi nemamo, kao Bugari, 300 miliona iz evropskih fondova za nauku. Imamo ovo ovde što smo sada budžetirali, a verujte mi da imamo bolje rezultate, recimo, kada uzimamo bar tu zemlju. Znači, nije baš da i nemamo neke rezultate, imamo talentovane ljude. Ovde treba mnogo posla, svesni ste svi. Imate decu, radite većina po raznim ustanovama, pa znate kakve su navike i običaji. Mi za proleće pripremao čitave setove zakona da bismo to počeli.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Vreme preostalo Poslaničkoj grupi Dveri je minut i 34 sekundi. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Veliko hvala, predsedavajući.

Pre svega, sve bi to bilo lepo o čemu ministar govori da nema ove informacije o kašnjenju isplata plata zaposlenima na univerzitetima u Srbiji, gde se jasno kaže da Ministarstvo prosvete ne raspolaže u ovom trenutku u svom budžetu sa dovoljno raspoloživih sredstava na poziciji –zarada zaposlenih za mesec novembar 2016. godine i da će naknadno, kada dođe na red i uspe, transferisati ta sredstva kad ih obezbedi iz tekuće rezerve.

Dakle, to je prava slika vašeg budžeta. A što se tiče nastupajuće godine, mi smo, naravno podržavajući amandman kolege iz opozicije, nešto slično želeli da uradimo sa našom božićnom nagradom koja nije naša ideja, nego ideja onih koji nisu prisustvovali ovde na galeriji, koliko znam, gospodine ministra, a to je Unija sindikata prosvetnih radnika Srbije – najozbiljniji sindikat u Srbiji koji vam je jasno predočio i dao predlog kako možete raznim racionalizacijama i uštedama u budžetu da obezbedite sredstva u postojećem budžetu ako ih pametno preraspodelite na stavku božićne nagrade, kojom bi se svim zaposlenim u prosveti isplatilo 6.455 dinara.

Uz sve to što vi kao povećavate platu zaposlenima u prosveti oni neće doći ni na nivo plate iz 2014. godine kada ste im smanjili platu, a danas imate prosvetne radnike u Srbiji koji u proseku imaju platu za 13% manje nego

prosečna plata u Srbiji. To vam je slika prosvete. To vam je slika vašeg odnosa prema prosveti i zato je veoma važno da ste podržali naš amandman za božićne nagrade za sve zaposlene u prosveti.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Reč ima ministar Mladen Šarčević, pravo na repliku.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Svakako podržavam svoje kolege, pa i Uniju, koja je mogla isto da dođe gore, pa ne znam zašto nije, ali mi intezivno razgovaramo i ovde imamo više stvari.

Vi ste nabrojali gde sve to može da se štedi da bi se stvorila neka suma novca i podelila božićna nagrada. Ja sam pravoslavni hrišćanin i zaista slavim Božić, ali ima ljudi koji to ne slave, te bi bilo umesno da to bude nekakva druga nagrada, kada bi za to bilo uslova. Prvo, za to nema zakonskih rešenja, a drugo, nema ni para, jer ove pare koje vi navodite su pare koje su limitirane i vezane su za kredit kada je u pitanju nauka, kao i inovacioni fondovi, objasnio sam vam malopre, kada su u pitanju JUP i druge institucije, već sam uticao na smanjenje.

Kada su u pitanju sudski sporovi, nažalost, uticaću tek sa licencama direktora i sekretara škola, kao što ste videli iz predloga za budžet. Za sada imamo sporove iz devedesetih i početkom dvehiljaditih koje ja ne mogu da smanjim, bar ćemo nekome ubuduće napraviti bolju sliku da to nema kao mi, tako da ćemo mi zaista raditi na dobrim uštedama. Ja sa svim sindikatima, pa i Unijom, imam odlične odnose i mislim da smo dobri partneri i da mi je cilj da nađemo što bolje rešenje.

Propadanje prosvete je intenzivno od 2009. godine. Tad je trebalo neko da se bori da ne dozvoli da se srozavaju toliko brzo. Mi smo sada prvi put počeli da se dižemo sa okolnostima i uslovima koje imamo.

Znači, tražićemo neka druga sredstva, tražićemo ravnopravniji status kada bude neko novo povećanje i mislim da će ova vlada to raditi. Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate osnova za repliku, gospodine Obradoviću, niti se ministar uvredljivo izrazio.

(Boško Obradović: Po članu 104, pogrešno sam protumačen.)

Želite da pojasnite ono o čemu ste govorili? To je osnov?

Izvolite, dodatna dva minuta.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, ja inače imam veoma ozbiljnu i dobru komunikaciju sa ministrom prosvete. U više navrata sam učestvovao u radu skupštinskih odbora kada je on bio prisutan i javno govorim o tome da podržavam neke njegove ideje, poput vraćanja uniformi u škole ili poput veoma važne strateške stvari, da neki ključni školski predmeti ne mogu biti pravljeni i štampani od strane stranih izdavača.

Ako sprovede te dve stvari, evo, javno, kao što sada govorim, ja ću ga podržati i podržati njegov rad.

Ali ima stvari koje ne radi dobro, ima stvari koje su problematične. Problematične, kada on javno kaže da on sada podiže standard prosvetnih radnika. To nije tačno. Nije tačno iz prostog razloga što ste im pre dve i po godine ukrali 10% od plate i sve što ste im malo povećali prošle, ove, i što planirate za iduću godinu, neće ni dopreti do onoga kakva im je bila plata pre vaše krađe 10% od plate.

Dakle, nemojte tvrditi da povećate standard prosvetnih radnika. Vi još ne možete da stignete ni onu visinu plate koja je bila pre smanjenja od 10%. Budite poštteni prema prosvetnim radnicima.

Pod jedan, priznajte da imaju manje prosečne plate nego što je prosečna zarada u Srbiji, što je skandal nad skandalima, što je katastrofalan odnos ove vlasti prema prosvetnim radnicima, a onda priznajte i to da vi njima ništa ne povećavate, nego da se vi trudite da im vratite na nivo pre nego što ste ih opljačkali za 10%. E onda bih vam ja rekao – svaka čast. To je pošteno. To je istina.

Znači, trudite se da im vratite ono što ste im opljačkali...

(Predsedavajući: Molim vas da se ipak biranim rečima obraćamo.)

Da vratite na nivo pre smanjenja, a onda kad vratite na nivo pre smanjenja tek tada ćete početi da im podižete platu. To je istina, gospodine predsedavajući. Znači, istina je da sa svim povećanjima u 2017. godini prosvetni radnici neće doći ni blizu one visine zarada koje su imali pre nego što ste im uzeli 10% od plate. Da l' ste im opljačkali, uzeli, smanjili, nazovite to kako god hoćete, ali to je činjenica i to je vaš odnos prema prosvetnim radnicima.

PRESEDAVAJUĆI: Zavaljujem, gospodine Obradoviću.

Reč ima ministar Mladen Šarčević, pravo na repliku.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Ja bih mogao da počnem istorijat od 1979. godine, kada sam počeo da radim. Znači, ova priča ima duge korene. Država je davala para koliko je imala i u kojim okolnostima. Govorim o istorijatu, razgovoru sa sindikatom, mada je 2009. godine njima počelo više da se smanjuje i da se obara u odnosu na druge, i to je opšta činjenica. Nemam ja šta da osporim tu. Nemam šta da vraćam i da dodajem, nego imam interes da zajedno sa Vladom i u dogovorima sa sindikatom popravljamo njihov materijalni status. To je ono što mogu da izjavim jedino pametno.

Što se tiče svih drugih pitanja vezanih za udžbenike, za nečuvanje nacionalnog interesa i svega onog drugog, i da su zakoni o udžbenicima loše napravljeni, svakako da pripremamo, danas smo imali sastanke, ja tad nisam bio ni ministar, niti sam koristio nacionalne udžbenike, ali sam sagledao da je to nešto što je zrelo da se reformiše. Tako da, upravo danas smo imali sastanke sa sindikatima koji se bave tim oblastima i bićemo sigurno sa valjanim predlozima u Skupštini Srbije. Ako je bilo određenih nepravilnosti u primeni tog zakona, sa time je upoznata Agencija za borbu protiv korupcije i to je nešto što ću ja svakako podržati da se uvede u legitimne tokove i, podvlačim, da se poštuje put Srbije ka nekom cilju gde je krenula, ali i nacionalni interes u okviru toga.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić, po amandmanu. Izvolite

MIHAILO JOKIĆ: Mislim da je trenutak da pohvalim Ministarstvo prosvete i ministra prosvete što su predložili da se u gradu Valjevu, gde postoje dve škole – Poljoprivredna i Tehnička škola, za koje se može konkretno reći da su već u dualnoj nastavi, što su izdvojena sredstva u visini od 62,5 miliona dinara da se izgradi regionalni centar, odnosno republički centar, odnosno i šire od toga, jer će u formiranju ovog regionalnog centra učestvovati i grad Valjevo i Slovenija kao republika, tako da će ovo biti centar koji će opslužiti možda ceo zapadni Balkan.

Ja se u ime prosvetnih radnika, u ime grada Valjeva zahvaljujem ministru, odnosno Ministarstvu što su prepoznali Valjevo kao mesto gde se može uraditi najbolje, najstručnije i najjeftinije. Hvala i toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov, po amandmanu.

Vreme preostalo Poslaničkoj grupi DS je 46 sekundi.

ALEKSANDRA JERKOV: To se nešto smanjuje.

PRESEDAVAJUĆI: Dakle, 46 sekundi, ne može se smanjiti.

Sistem je jako precizan. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Prilično sam sigurna da nas potkradate sa tim vremenom.

Vi kažete, gospodine ministre, da radite u dogovoru sa prosvetnim radnicima. Vidite, problem sa tim je što prosvetni radnici kažu da vi dogovor ne poštujete i da Vlada Republike Srbije, koju vodi Aleksandar Vučić, možda vi niste lično sedeli u njoj, nije ispoštovala ni jedan jedini dogovor sa prosvetnim radnicima, da su njihove plate i dalje 13% ispod republičkog proseka, iako je velika većina njih visokoobrazovana i sada vas mole, preko medija, za 15.000 dinara jednokratne pomoći, što vi nemate, baš kao što nemate ni za ovaj fond za inovacione tehnologije, a s druge strane, imate onih sada već čuvenih 11 milijardi dinara koje poklanjate svojim koalicionim partnerima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Ne bih da komentarišem unazad. Ja stvarno počinjem da gledam, da budem fer i da saradujem sa svim sindikatima, i za visoko, srednje i osnovno i tako dalje. Ali za 15.000 čuo sam danas, jutros, tu neku priču, i ona nije realna. To je vajno ušteda od nečega što smo zajedno uradili, raspoređivanje tehnoloških viškova. To je nešto od nečega, a vezano je sa ovom pričom zašto kasne plate, idu iz budžetske rezerve za visoko, za učenički i studentski standard, jer nije dobro budžetirano, nije rađena nikakva racionalizacija, te sam ja preuzeo Ministarstvo sa više od tri milijarde minusa, tako da ne možemo deliti nešto što smo iz minusa i počeli.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman je podneo poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem.

Predlogom zakona o budžetu Upravi za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama predviđena je jedna milijarda dinara prihoda iz budžeta. Amandmanom se predlaže realociranje 500.000.000 dinara prihoda iz budžeta u korist Ministarstva zdravlja za Program razvoja infrastrukture zdravstvenih usluga i to za Programsku aktivnost izgradnje i opremanja zdravstvenih ustanova na lokalnom nivou, za koji je originalnim predlogom budžeta bilo predviđeno samo 30 miliona dinara.

Ja ću pročitati koje su to aktivnosti predviđene budžetom, kako je Vlada dostavila. Eksplicitno ću pročitati tekst Obrazloženja, da vidite da li su te aktivnosti bitnije od aktivnosti Uprave za saradnju sa crkvama.

Dakle: „Kroz ovu programsku aktivnost, u kojoj predlažemo dodeljivanje dodatnih 500 miliona dinara, vrši se sufinansiranje kapitalnih i drugih ulaganja u izgradnju i opremanje zdravstvenih usluga na lokalnom nivou. Time se doprinosi ujednačavanju uslova za ravnomerno ostvarivanje zdravstvene zaštite na celoj teritoriji Republike, a posebno na primarnom nivou zdravstvene zaštite u opštinama sa nepovoljnim demografskim karakteristikama i nedovoljno razvijenim opštinama. Najveći deo sredstava se koristi za nabavku medicinske opreme i investiciono održavanje zdravstvenih ustanova“. Ovo je pročitano iz Predloga zakona o budžetu.

Dakle, mi smatramo da je realociranje 500 miliona dinara na teret Uprave za saradnju sa crkvama, a u korist ovog programa Ministarstva zdravlja, i ovakvo opredeljivanje budžetskih sredstava društveno odgovornije, jer smatramo da su građanima na lokalnim zajednicama potrebniiji lekari i domovi zdravlja, a ne popovi i crkve. Preostala sredstva namenjena Upravi za saradnju sa crkvama, dakle, preostalih 500 miliona dinara, realociraju se na planirane projekte, kako je originalno zamišljeno, ali se sredstva srazmerno umanjuju, s tim da predlogom u amandmanu planirana sredstva na ime administracije i upravljanja i na ime penzijskog, invalidskog i zdravstvenog osiguranja sveštenika i verskih službenika ne umanjujemo, već se umanjenje vrši srazmerno samo na planiranim programskim aktivnostima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem.

Pročitacu, zbog kratkog vremena. Naš fantastični fitosanitarni sistem ne prepoznaje grešku ili previd, pa je za naknadu štete za povrede nanete od strane državnih organa u Upravi za zaštitu bilja predviđeno 1.000 dinara. Zbog toga smo predvideli ipak nešto veća sredstva.

Uprava traži da kupi još meteoroloških stanica, ali smo mi apsolutno protiv toga dok se ne rasvetli propust prognozne službe u koju su uloženi milioni dinara, a ipak smo imali slučaj u Balugama, Zableći i Goričanima, gde su poljoprivrednici izgubili kompletan usev na preko 200 hektara krompira. Da su na vreme bili upozoreni, te štete ne bi bilo. Mislim da je pravedno da im se ona nadoknadi, osim ako će možda biti kažnjeni što su Čačani, pa imaju taj simpatični naglasak.

Razlog zbog kojeg smatram da treba promeniti naziv programa je u tome što je pitanje nepostojanja nacionalne laboratorije bolna tema ovog društva, u kome je sve više bolesnih od posledica konzumacije zdravstveno nebezbedne hrane. Finansiranje Direkcije za nacionalne referentne laboratorije zaista nema smisla dok se ne utvrdi koja je uloga države i njenih službenika, kao i EU i njenih službenika u tome što nacionalna laboratorija i njen jednako važan prateći sistem još nisu funkcionalni ni posle 15 godina ulaganja. Laboratorija je nekoliko puta otvarana, a ni danas nije funkcionalna, a novac se i dalje daje za opremu i objekte, a niko da objasni gde je sistem koji je opisan u zaključcima Vlade još 2004. godine. Gde su u sistemu Direkcije sanitarne, veterinarske i fitosanitarne laboratorije? Opis poslova i cilj rada Direkcije koji se koristi da više opiše programsku ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Janjušević.

(Marija Janjušević: Opširno je, al' dobro.)

Reč ima narodna poslanica Snežana Bošković Bogosavljević, po amandmanu. Izvolite.

SNEŽANA BOŠKOVIĆ BOGOSAVLJEVIĆ: Zahvaljujem.

Koristiću vreme Poslaničke grupe, pošto je kolegica narodna poslanica pokrenula više pitanja. Mislim da i odgovori zaslužuju da budu adekvatno obrazloženi.

Pre svega, amandman je neprihvatljiv, drage kolege narodni poslanici, i predlažem da ga ne prihvatimo iz prostog razloga što bi prihvatanjem amandmana mi zapravo ukinuli Upravu za zaštitu bilja i predviđena sredstva za funkcionisanje ove uprave preusmerili bi na Direkciju za nacionalne referentne laboratorije.

Moram da vas posetim da je Direkcija za nacionalne referentne laboratorije formirana sa ciljem sprovođenja laboratorijskih analiza i sa njima povezanih i stručnih poslova u lancu hrane. Direkcija nema inspekciju.

Želim da vas podsetim i na to da je sistem za zaštitu bilja na nivou Srbije koncipiran u skladu sa Međunarodnom konvencijom o zaštiti bilja, a ona podrazumeva tri karike koje se ne isključuju, već naprotiv, ne mogu jedna bez druge. To su: administracija, inspekcija i laboratorija.

Pri tom, želim da vas podsetim i na to da smo mi prošle godine u oktobru mesecu imali radnu posetu FBO inspekcije iz EU, koja je trajala 10 dana. Nakon te posete, inspekcija je nedvosmisleno konstatovala da imamo izuzetno dobar fitosanitarni sistem na nivou Republike Srbije, što znači da imamo i dobro strukturiran sistem i da imamo jasno definisane uloge u procesu sprovođenja fitosanitarne kontrole, da imamo dobar dijagnostički servis i jasne procedure.

Jedino što je bila primedba u tom momentu jeste da se dovrši proces izgradnje staklenika, karantinskog staklenika, koji inače nije postojao tada u kompleksu u Batajnici. Mi smo tada rekli da ćemo u 2016. godini jedan deo tog kompleksa završiti, odnosno jedan deo karantinskog staklenika završiti, a jedan deo će biti završen i sagrađen 2017. godine i za to su sredstva opredeljena.

Pomenuli ste malopre, u svom obraćanju, problem koji je zaista bio evidentan na terenu prošle godine, krajem leta, radi se o krompirovom moljcu. Rekli ste da tada fitosanitarna služba nije dobro odreagovala. Ja moram da vam kažem da je poljoprivredna stručna savetodavna služba u Čačku na vreme informisala javnost, poljoprivrednike o povećanoj brojnosti ove štetočine.

Naravno, neki su pretrpeli štetu, jer se propustio optimalan rok za blagovremeno reagovanje, a svi su se složili, dakle, struka se složila, da je bio sticaj nepovoljnih okolnosti i loše primenjenih agrotehničkih mera, kao i nepovoljnih klimatskih prilika i nastao je problem, zaista. Niko ne beži od problema. Oni će sada tražiti da se šteta nadoknadi, ali država Srbija nema tu obavezu iz jednostavnog razloga što moljac nije na listi karantinskih štetnih mikroorganizama. Zbog toga nije ni imala obavezu da o istima, na neki način, informiše poljoprivrednike, mada ih je i informisala.

Što se tiče Nacionalne referentne laboratorije, 2014. godine to je projekat koji je označen kao sporan projekat sa liste projekata koje finansira EU. Tačno je da je EU u taj projekat, odnosno u Projekat opremanja laboratorije, uložila 7,88 miliona evra, država Srbija 2,9 miliona i, kao što rekoh, 2014. godine je označen kao sporan. Mi smo tada dobili jasne naznake da ovaj projekat ili pokrenemo ili da država Srbija vrati novac. I mi smo ga pokrenuli 2015. godine. Jedan deo Direkcije je započeo, znači jedan deo laboratorija, to su one laboratorije koje se odnose na fitosanitarna ispitivanja, one su počele sa radom. Taj napredak je konstatovan u Izveštaju Evropske komisije za napredak Srbije 2015. godine i to je lako proverljivo i možete jasno videti.

Zatim smo nastavili sa opremanjem drugog dela Direkcije i uspele smo da u potpunosti opremimo deo koji se odnosi na ispitivanje kvaliteta mleka, i to je konstatovano kao napredak u i Izveštaju Evropske komisije za 2016. godinu.

Nije tačno da je više puta otvarana, a da ne radi. Sada možete otići i videti da jedan deo radi. Više ovaj projekat nije sporan, ali je tačno i to da treba još vremena da se i ostali delovi laboratorije, koji su zamišljeni prvobitnim projektom, završe. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević, replika.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Malo sam zbunjena. Evo, primera radi, koliko se i dalje laže javnost, dovoljno je sagledano kroz opis aktivnosti Direkcije, gde se kaže da se ona i dalje razvija pod podrškom EU. Ispravite me ako grešim, ali u budžetu ne stoji da više EU pomaže rad Direkcije, nego samo Srbije.

Drugo, postoje, ja se slažem da sistem postoji, ali koliko funkcioniše? Jer mi u ogromnom broju imamo registrovane pesticide, problematične efikasnosti i toksikologije, širenje genetski modifikovanih organizama, pogotovo soja, izostanak praćenje GMO u gajenju kukuruza, uljane repice, krompira, i tako dalje.

A, što se tiče mleka, razlozi zbog kojih smatramo da ne treba finansirati taj kapitalni program nabavke zapravo dok se ne reši pitanje sa opremom koju je Saša Dragin kupio, pa je onda smestio na Poljoprivredni fakultet u Novom Sadu. Kako on to sada kontroliše? Ko uzima novac? Sad ima i pomoć još jednog bivšeg ministra poljoprivrede Dragana Glamočića.

I dozvolite, kada smo kod te EU, da prenesem jedan utisak sa susreta sa delegacijom Češke. Pili smo divno vino iz Srbije i oni su nam rekli – podižite vinograde što možete više, jer kad uđete u EU – to vam neće biti moguće. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Snežana Bogosavljević Bošković, po amandmanu.

Izvolite.

SNEŽANA BOGOSAVLJEVIĆ BOŠKOVIĆ: Želim samo da kažem da nije tačno da EU nije zainteresovana za projekat koji je finansirala u prethodnom periodu. Naprotiv, izveštaji koji se godišnje publikuju jasno govore da je posebna pažnja usmerena na projekte za koje su već opredeljeni novci, i rekla sam malopre, 2015. godine konstatovan je napredak, priznali su da smo uradili značajne korake. Taj projekat više nije sporan, kao što je konstatovan napredak i 2016. godine.

E sada, u onom drugom delu, gde vi kažete da se ne kontroliše bilje, da imamo puno parcela pod GMO zasadima itd. Pa, vi upravo svojim amandmanom predlažete da ukinemo fitosanitarnu inspekciju. Ovo su sredstva koja su namenjena za rad fitosanitarne inspekcije, odnosno za službene kontrole uzoraka biljnog materijala na terenu. Oni moraju da uzorkuju materijal da bi taj materijal bio, je l' tako, laboratorijski ispitan. Zbog toga kažem, naš sistem je, nemojte imati sumnje, izuzetno dobar. Tačno je da se uvek mora raditi na unapređivanju sistema. Tačno je to da je potrebno više fitosanitarnih inspektora, ali verujte da možete sve ovo što sam rekla da proverite, jer ovo su zaista podaci koje sam iznela i koji su proverljivi, kao što je proverljiv dokument koji se odnosi na izveštaj Evropske komisije o napretku, tako isto imate izveštaj inspekcije Evropske komisije o tome kakav je taj fitosanitarni sistem u Srbiji. Jer, ne zaboravite, mi jako puno trgujemo biljem, voćem, povrćem sa EU. Oni nama

ne bi nikada kupili naše voće i povrće da taj sistem nije usaglašen sa njima. Prosto, želim da kažem da sam jako ponosna na ono što rade naši službenici u Ministarstvu, i kada se radi o Upravi za zaštitu bilja, i kada se radi o Upravi za veterinu. Jako puno rade, puno su na terenu, a, nažalost, nije to uvek tako vidljivo i građani to ne prepoznaju u toj meri, jer uvek će više da veruju ovim poslanicima, odnosno onima koji kažu – to nije dobro, naša jabuka nije dobra, puna je pesticida.

Nije tačno. Naši poljoprivrednici znaju da rade. Ima jedan broj njih koji koriste ili zloupotrebe sredstva za zaštitu bilja, nažalost, ali oni nekako uvek dobiju više na značaju nego svi oni drugi koji dobro rade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem se.

Imao sam mnogo toga da kažem, ali vidim da je ovde bila intenzivna rasprava između poslanika. Želim da ukažem samo na nekoliko stvari. Nulta tolerancija je na GMO useve, to je tako na osnovu naših propisa, i naša fitosanitarna inspekcija je pre neki dan uništila na 11 hektara, gde je postojao dokaz da se radi o GMO usevima, i to na prostoru Mačve, i na prostoru Srema. To je ono što je činjenica i zato nam treba dobra inspeksijska služba.

Druga stvar što želim da kažem, činjenica je da u kontroli kvaliteta mleka moramo da radimo mnogo, jer je to jedna od osnovnih namirnica koja se pojavljuje u domaćinstvima. Mi smo spremili set izmena Zakona o bezbednosti hrane i zaštiti bilja, kako bismo taj sistem unapredili. Činjenica je da je naš izvoz voća van Srbije 590 miliona evra. Pre svega, mislim na EU i na Rusiju. Bilo je pojedinačnih iskanja iz sistema, ali zajedno sa ruskim kolegama i sa kolegama iz EU gledamo da taj sistem upeglamo i od 15. septembra ove godine mi apsolutno pratimo svaki tok pošiljke od proizvođača do onoga gde se voće distribuira na prostoru Rusije, i to je ono što je dobro. Verujte mi, da imamo problema u ovom delu naše voće i povrće ne bi niko hteo da primi. I u tom delu idemo jako dobro.

Ono što ste dobro primetili jeste sistem nacionalne referentne laboratorije. Tu moramo dosta da uradimo i zato ćemo ići na formiranje nacionalnog saveta za bezbednost hrane i dalje u sistemu kontrole kvaliteta mleka, kao jedne od najvažnijih namirnica koje se pojavljuju, pogotovo zbog starosne populacije i zbog dece.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se, gospodine Nedimoviću.

Na član 8. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica magistar Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica mr Jasmina Nikolić. Izvolite.

JASMINA NIKOLIĆ: Zahvaljujem se.

Uvažena Skupštino, poštovani predsednici predlagača, budžet predviđa oko 100 miliona dinara za tri aktivnosti u vezi sa dualnim obrazovanjem na svim nivoima obrazovanja. Te aktivnosti podrazumevaju promociju, razvoj, ali i implementaciju dualnog obrazovanja, za koje, ako dobro razumem, Srbija još uvek nema potpun pravni okvir. Ne postoji zakon koji uređuje učenje na radnom mestu, niti zakon koji uređuje sklapanje ugovora između obrazovne ustanove, učenika i preduzeća. Zašto je to važno? Važno je zato što šaljemo učenike u fabrike, i potreban je pravni okvir za zaštitu učenika na radu. Takođe, ne postoji zakon, niti zakonsko rešenje koje uređuje licenciranje instruktora na radnom mestu. I, ono što zaključujem odavde jeste da Vlada izdvaja ovih sto miliona dinara za finansiranje aktivnosti koje još sistem nije ponudio kao rešenje.

Da pogledamo sad samo koje su to aktivnosti, ukratko.

Prva aktivnost tiče se unapređenja kvaliteta obrazovanja i vaspitanja kroz uvođenje dualnog modela. Ovde se misli na dualno obrazovanje u okviru Centra za stručno obrazovanje i usavršavanje u Valjevu, 62,5 miliona dinara za rekonstrukciju objekta i opremanje Centra, koji, ja nisam uspela da nađem kao registrovan centar. Moje pitanje, zapravo, sada je molba za pojašnjenje, ako bude bilo prilike, da li je reč o Centru koji pripada Univerzitetu Singidunum Poslovni fakultet Valjevo, i ima sedište u Šapcu, u redu?

Ono što me ovde, uslovno rečeno, brine, zašto sam podnela amandman i predložila vraćanje sredstava na neku drugu osnovu, jeste to što mi indikatori deluju nerealno, ili ih bar nisam razumela. Jedan od indikatora je da će benefit od ovoga imati jedna srednja škola, u 2017. godini, i 120 prosvetnih radnika koji će proći kroz obuku za uključivanje i rad na novim nastavnim smerovima u 2017. godini...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Nikolić.

JASMINA NIKOLIĆ: Dakle, moje pitanje je...

Trošiću vreme poslaničke grupe.

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak da proverimo, mislim da nemate više vremena.

Moja greška, imate još 6 minuta 35 sekundi, nadoknadićemo.

Izvolite. Izvinite, još jednom.

JASMINA NIKOLIĆ: Hvala lepo.

Dakle, po nastavnim smerovima u 2017. godini, sada je moje pitanje – da li su nastavni smerovi razvijeni i postoji li regulativa za smerove, jer znamo svi šta znači standardi u obrazovanju i koliko im treba vremena da se razvijaju uopšte.

Drugi projekat se zove „Duh mladosti“. Tiče se promocije i postepene implementacije dualnog obrazovanja, pa je mene to sad dalje zaintrigiralo, u preko 150 osnovnih i srednjih škola u Srbiji, u 2017. godini, i 30.000 roditelja, znači, oni će na neki način dobiti informaciju šta je dualno obrazovanje. U pitanju je bezmalo 20 miliona dinara za Karavan koji obavlja

aktivnosti u 33 grada, gde promovišu nešto što još sistem nije ponudio, a opet me brine ko će promovisati. Kažemo da će to biti studenti, volonteri, srednjoškolci, koji treba da znaju šta je dualno obrazovanje koje se promovise, odnosno treba da postoji opet neki pravni okviri, ili neka definicija dualnog obrazovanja u čiju promociju ulažemo.

Treća programska aktivnost je aktivnost koja košta 51 milion i tiče se reforme sistema visokog obrazovanja, kroz, između ostalog, dualno obrazovanje. Cilj ove aktivnosti je da se razviju i primene koncepti dualnog obrazovanja na visokoškolskim ustanovama. Zbunilo me je, pošto znam da je dualno obrazovanje stručno, odnosno lokejšnl stajls. Sad me zanima taj deo kako će se implementirati, šta je ideja, na visokoškolskim ustanovama, jer su one akademske, i ima onaj deo koji je stručan, ali u redu, to ostavljam vama ako bude prilike da odgovorite.

Dakle, šta me sada ovde dalje brine, jeste proces akreditacije ovakvih studijskih programa. Znamo svi da proces akreditacije prvo zahteva standarde za akreditaciju. Mi nemamo ni pravni okvir za ovo. To je, dakle, opet mi indikatori kažu da ovaj novac neće moći da bude potrošen na to, jer kažu da će se razviti deset studijskih programa u 2017. godini.

Razumela sam da se zakonska rešenja spremaju za proleće, takođe razumem da će iza toga ići proces akreditacije, standardi, ali mi ne deluje realno da imamo 10 studijskih programa u 2017. godini. Stoga, opet kažem, predlažem da se sredstva vrate na plate.

I, konačno, pitanje, zapravo, ako bude prilike za pojašnjenje, kako ovaj novac, ovih 100 miliona dinara, utiče na sprovođenje Akcionog plana Strategije visokog obrazovanja do 2020, budući da se tamo podrazumeva uvođenje saveta poslodavaca, rešavanje, zakonsko uređivanje učenika, privrede i visokoškolskih ustanova – da li ih obuhvata?

Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Mladen Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Hvala vam na pitanjima, ja ću za duplo kraće vreme morati da vam odgovorim brzo.

Znači, pripremamo sve ovo što ste vi nabrojali, znači u fazi je i priprema zakona, ali i zakona o visokom, koji će podrazumevati deo toga. Imamo puno partnera, između ostalih i naša komora, zatim Konferencija gradova i sa njima radim upravo na visokom obrazovanju, naročito na inženjerskim studijama, koje imaju taj koncept jako razvijen.

Nedavno smo imali partnersku priču sa Česima, sa Mađarima, gde je to otišlo mnogo daleko i gde dualno nije vezano za srednje stručno obrazovanje, nego radimo jedan nacionalni koncept, jer je drugačije kako kod nas izgleda jedna poljoprivredna škola, malopre je kolega pomenuo, a Valjevo je nešto drugo.

Valjevo nije centar samo za Valjevo, nego za neki region od 100 kilometara u krugu. On podrazumeva jedan koncept koji su, recimo, Slovenci radili sa „Velenjem“, to smo mi pogledali u „Velenju“, a to je bila jedna zabluda da se prepiše samo model, austrijski, nemački ili bilo koji drugi, jer ni slovenačka privreda ne odgovara tome, te se dešava da zbog mladih učenika od 14 godina, koji ne mogu otići u fabriku, morate imati centar gde on to može da radi, gde su opasna zanimanja, gde se ne mogu izlagati drugome. Cela ova druga – „Duh mladosti“, to je samo segment te priče.

Rade se brošure za roditelje, upravo da se sva ova pojašnjenja dobro i kvalitetno urade, da se dođe do zadnjih škola, mesta i tako dalje. Rade se modeli, u tim brošurama, vezani za ugovore, za mentore. Znači, treba mi zaista mnogo vremena da sve to elaboriram, naravno ako nešto pretekne iz „Duha mladosti“ nije nam za Valjevo dosta. Slovenci ulažu 700.000 evra i ovo je prvi centar gde mi dokazujemo da ne mora da bude samo u fabrici, jer imamo gde simuliramo uslove gde to možemo da pripreмимо i mimo toga, jer nemamo uslove kao što ima Švajcarska, Austrija i Nemačka. Upravo radimo nacionalni model te priče i koristimo nauku sa svih fakulteta. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Vesna Marjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović. Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Prvo, jedan mali utisak, vidite koliko može, u ovih par sekundi, kad nema politikantstva i želje da se demonstrira nešto i skupljaju poeni da rasprava ide ipak relativno normalnim tokom. To je pohvala i za ove ljude ispred Vlade, a i za kolege poslanike. Elem, ja sam predložio, iako nema iluzije da se tu može mnogo učiniti, da se sa ove stavke – Razvoj sistema u oblasti javnog informisanja i nadzor nad sprovođenjem zakona, umanju iznos i da se prebaci na drugu stavku.

Šta je poenta? Meni u odgovoru Vlada kaže da bi to umanjilo sredstva za plate zaposlenima u ovoj službi, odnosno kako se to kaže Sektoru za informisanje i medije za 40%. Upravo to jeste intencija mog amandmana, odnosno pozadina ili motiv. Ja smatram da zapravo naše ministarstvo, odnosno dotična služba, odnosno dotični Sektor ne radi ili barem javnost od toga nema ništa, ili ne vidi efekte toga rada.

Zato sam i predložio smanjivanje ove stavke. Dakle, podsećam ili citiram ono što je rekla Vlada, šta je nadležnost tog sektora, da se ta sredstva koja ne mogu da se umanje, a koja sam predlagao da se umanje, odnose na pripremu i sprovođenje strateških akata u oblasti javnog informisanja, pripremu nacrt

zakona i nadzor nad sprovođenjem zakona kojima je regulisana oblast javnog informisanja.

Moje mišljenje, a rekao bih i mišljenje većine ljudi u sali i, nažalost, većine građana ove zemlje jeste da u Sektoru javnog informisanja nema sistema, ima haosa. Nema nadzora, već ima samo javašluka i anarhije. Upravo zbog toga, dakle, ne da bi umanjio plate kolegama ili ljudima koji tamo rade, nego da bih apelovao na Ministarstvo da te ljude rasporede na neke poslove ili na neke delatnosti gde mogu više da doprinose, ili da se bave svojim poslom. Dakle, to je bila namera amandmana i voleo bih da čujem šta ministar na tu temu ima da kaže.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar Vladan Vukosavljević.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Uvaženi poslaniče Vukadinoviću, ne delim vaše gorke utiske o efikasnosti rada dela Ministarstva kulture i informisanja, koji se odnosi na ovaj deo za informisanje.

Bez sumnje da postoji prostor za poboljšanje, ovaj vaš predlog, i utisci koje ste izneli, verovatno se odnosi na neki period koji je bio predmet vaše analize, ali nas čekaju složeni poslovi u tom delu. U toku je izrada medijske strategije, prethodna je istekla, potrebno je prvo da se predloži, pa da se usvoji nova. Radi se o vrlo delikatnim i važnim procesima za koje se procenjuje, i mi smo čvrsto uvereni, da je neophodno da unesu više reda u našu medijsku scenu.

Naravno, tu postoje druge aktivnosti koje se tiču Sektora informisanja. Mogu se složiti sa vama u oceni da su možda neke prilike propuštene i da neki potezi nisu preduzimani na neki idealan način ili na način koji bi mogao da se proceni kao blizak idealnom, ali opredeljenje jeste to da se sa više elana i više konkretnih rezultata stupi u sledeću godinu.

Mislim da je sledeća godina dosta važna kada je reč o setu medijskih zakona, pogotovo kada je reč o strategiji informisanja i sudbini nekih od glavnih pitanja koja se tiču naše medijske scene.

Ne bih želeo da ovo što ću reći zvuči demagoški, ali mislim da bi prilika za ocenu uloge Sektora za medije i informisanje u Ministarstvu kulture i informisanja bila dobra otprilike sada pa za godinu dana kada vidimo da li u ovoj situaciji koja je pred nama, a koja je prilično izazovna, takav sektor za koji sam čvrsto uveren da je neophodan i da ima čime da se bavi i to na vrlo kvalitetan način sa merljivim posledicama, koje će imati prilike da zapazi cela javnost, dakle, da je to onda trenutak da ocenjujemo.

Jer u ovom slučaju videli ste, da ne ponavljam ovo što je i obrazloženje, da bi sprovođenje tog predloga bilo u koliziji sa nekim drugim propisima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović. Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Mislim da smo se razumeli, u jednoj meri i složili, ali bih vas konkretno pitao zbog javnosti – koliko ljudi radi u tom sektoru? Koliko ima zaposlenih u tom sektoru?

Skrenuo bih pažnju i vama, takođe i kolegama poslanicima, da to nije samo slučaj u oblasti kulture i medija, nego i sa mnogim drugim, rekao bih i važnijim oblastima, gde je još pre desetak i više godina praksa bila da se važni poslovi izmeste iz Ministarstva, da se osnuju agencije, u ovom slučaju REM, odnosno nekadašnji RRA, da se bavi neposrednije, kao nezavisno regulatorno telo, recimo, tom oblašću, bilo da je privatizacija, bilo da su mediji.

Onda na neki način Ministarstvo i Vlada peru ruke, a zadrži jednak broj zaposlenih i jednaka izdavanja za plate, a zapravo oni se više ne bave poslom i uvek mogu da kažu – pa ne radimo to mi, to radi nezavisno regulatorno telo.

Tako da ja ovim ne apelujem da se otpuste ljudi, ne apelujem da se smanje plate, nego apelujem da Ministarstvo vrati deo nadležnosti ili preuzme odgovornost za stanje u Sektoru informisanja i medija, koje je po meni katastrofalno.

Dakle, prvo konkretno pitanje – koliko ima zaposlenih? To nije mnogo bitno, nego samo prosto da bismo znali. Mislim da je mnogo gore stanje u pojedinim agencijama, nego u ministarstvima. Inače, mislim da su ljudi u Vladi, državni službenici u Vladi, generalno, vrlo loše plaćeni za vrlo veliki posao koji obavljaju, za razliku od njihovih kolega sa jednakom ili manjom stručnom spremom, recimo, po raznim agencijama.

Dakle, voleo bih ako može u tom smislu, da i u toj budućoj strategiji o kojoj govorimo i koja je zaista neophodna, jer je prethodna bila katastrofalna, nije na vaš račun, čak ne pada ni na račun one vlasti, da budemo poštteni, dakle, da se u toj budućoj strategiji više vodi računa da ne mislimo da je svako razdržavljenje, svako skidanje, oduzimanje ingerencija od države automatski napredak u slobodi medija i demokratizaciji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, predstavnik predlagača, ministar Vladan Vukosavljević.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Odgovor na jedan deo vaših pitanja je šest, šestoro ljudi je zaposleno. Odgovornost na drugi deo vašeg komentara je taj da se ja načelno mogu složiti sa nekim opštim uglovima iz kojih vi gledate tu stvar. Ministarstvo kulture i informisanja, a lično bih voleo da imam više ovlašćenja kada je reč o medijima, naravno, to zakon reguliše na dosta drugačiji način, nezavisna regulatorna tela se bave tim stvarima.

To i jeste i može biti tema, to je povezano sa iskustvom i praksom zemalja EU i sa propisima koji vladaju u EU. O efektima, ovo nije prilika da komentarišemo detalje, ali o efektima pojedinih situacija i strogosti gledam sa izvesnom rezervom. Dakle, sigurno je da postoji prostor da Ministarstvo kulture i informisanja aktivnije deluje. Mi ćemo se truditi da taj prostor iskoristimo.

Mislim da ovo nije preveliki broj zaposlenih i da oni, ukoliko budu radili kvalitetno, a to se od njih očekuje i to će im biti zadatak, već i jeste, možemo da očekujemo da će u nekom posmatranom periodu, već kažem i do kraja sledeće godine, ako sve bude u redu, čitava javnost biti u prilici da ocenjuje iz više uglova efekte takvog rada i smisao postojanja Sektora za informisanje u Ministarstvu kulture i informisanja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremont i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Čabraja. Izvolite.

I uz još jedno izvinjenje vašoj poslaničkoj grupi zbog moje malopredašnje greške, dobićete dodatni minut za poslaničku grupa. Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Ovim amandmanom sam predložila da se određena sredstva dodele ustanovama kulture, pre svega to sam učinila jer smatram da se sa nedopustivo malo sredstava, materijalnih, finansijskih i svakih drugih, i da se uopšte jako malo pažnje posvećuje kulturi u Srbiji.

Mi smo ovih dana imali prilike da čujemo kako je ovo skoro idealan budžet, kako je to najbolji budžet u istoriji, najbolji budžet u okruženju i tako dalje.

Dakle, ja nisam imala prilike da pročitam budžet Republike Makedonije, jedva da sam stigla da se upoznam i sa ovim budžetom koliko smo vremena imali za to, ali sam zato letos bila pozvana kao prevodilac, naravno srpski prevodilac, najvećeg živog pisca Margaret Atvud na „Večeri poezije“. Pozvana sam bila u Strugu na njihovu tradicionalnu manifestaciju „Večeri poezije“ da bih imala priliku da se upoznam sa ovim velikim piscem.

S obzirom na to da vrlo pomno pratim, i profesionalno se bavim ovakvom vrstom dešavanja, poznato mi je koliki su troškovi, recimo, jednog ovakvog gostovanja i znam da oni nisu zanemarljivi, ali nisu nimalo nedostižni za jednu državu koja vodi računa o svojoj kulturi.

Nažalost, država Srbija se vrlo retko odlučuje, njene organizacije, institucije da organizuju ovakvo jedno gostovanje. Mi se inače stalno žalimo na

to šta naša publika gleda, čita i sluša, ali vrlo retko vodimo računa o tome šta toj publici nudimo.

Pre svega, mislim da treba da znate da srpska čitalačka publika, recimo, pokazuje izuzetno interesovanje. Prošle godine smo imali gostovanje nobelovca Maria Vargasa Ljose. Meni je jako žao ako niko od vas nije imao prilike da vidi sa koliko je strpljenja srpska publika čekala da vidi, da upozna i da popriča sa ovim velikim piscem, dobitnikom Nobelove nagrade i veoma mi je žao što se kod nas ne vodi računa da se sredstva za kulturu usmeravaju u takve projekte.

Podsetiću vas samo da se ovakvo gostovanje uglavnom odlučuju da upriliče, recimo, privatne izdavačke kuće iz svog džepa, a da to državne organizacije, institucije veoma retko ili nikako ne radi, a naravno svi zvaničnici pohrle da se slikaju sa ovakvim velikanima i da sa njima vode mudre razgovore kada oni dođu. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima najpre narodna poslanica Milanka Jevtović Vukojičić. Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Amandman naravno ne treba prihvatiti pre svega iz razloga što se amandmanom traži da se iz Razdela 28, koji se odnosi na Ministarstvo rada, zapošljavanja, boračka i socijalna pitanja, a tiče se prihoda i ti prihodi potiču od transfera lokalnih samouprava u iznosu od 4.966.611.000, prebaci na drugu aproprijaciju. To pokazuje sve licemerje i politikantstvo tobožnje brige što su juče čitav dan predstavnici opozicije, iznosili za najsiromašnije i najugroženije građane Republike Srbije i tobožnju brigu za decu koja navodno, po njihovim rečima, nemaju obrok.

Moram da istaknem da su ova sredstva, u stvari, sredstva lokalnih samouprava koje su po Zakonu o socijalnoj zaštiti nadležne da u svojim budžetima projektuju i sredstva za pomoć najugroženijim stanovnicima svoje opštine.

Predlagači ovih amandmana hteli bi da jednokratne novčane pomoći u lokalnim samoupravama nemaju lica koja se nađu u stanju socijalne potrebe, znači, da to pravo nemaju samohrane majke, da to pravo nemaju lica žrtve porodičnog nasilja, da to pravo nemaju deca u dnevnim boravcima za decu sa poteškoćama u razvoju, da to pravo nemaju korisnici novčane socijalne pomoći kada je neophodno izvršiti isplatu pogrebnih troškova, da to pravo nemaju socijalno i materijalna ugrožena lica koja je neophodno opremiti radi smeštaja u ustanovu socijalne zaštite itd.

Amandman je sa tog aspekta potpuno neprihvatljiv, jer se on odnosi na transfere lokalnih samouprava i na ono što je po Zakonu o socijalnoj zaštiti utvrđeno. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Govorim o članu 27. Pre bih zamolila i upozorila i vas i ostale predsedavajuće kada narodni poslanici, a dešava se to skoro svaki dan, iz vladajuće koalicije govore o opoziciji, onda se ono što kažu odnosi na celu opoziciju.

Mi srpski radikali nismo deo te opozicije. Mi jesmo opozicija vlasti, mi jesmo najjača opoziciona partija u Parlamentu, ali ne dozvoljavamo da nas stavlja u koš sa nekim drugim delovima opozicije. Niti smo licemerni, niti smo učestvovali juče u raspravi o kojoj je malopre bilo reči, niti smo protiv pomaganja bolesnoj deci i tako dalje. Svašta je ovde malopre „zbučkurisano“ u ovoj raspravi i to me apsolutno ne bi zanimalo da nije rečeno da se to odnosi kao primedba na ono što je juče govorila opozicija.

Molim i poslanike vladajuće koalicije da vode računa o tome na koga misle, odnosno ne na koga misle, nego na koga može da se odnosi određena primedba. Ovo je pre svega i radi javnosti, dakle, i vas molim da vodite računa, i sve predsedavajuće u tom smislu, a javnost treba da zna, i javnost to zna, ali samo sada to da potvrdim, SRS jeste opoziciona partija, ali SRS nije deo nikakvih saveza, novih DOS-ova, ne znam ni ja kakvih organizacija koje se okupljaju u okviru opozicije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodna poslanica Ana Ćirić. Izvolite.

ANA ĆIRIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, kao što smo već videli tokom rasprave, pojedine poslaničke grupe podnose veliki broj besmislenih amandmana.

Mi ovde možemo da vidimo da ovaj amandman jasno pokazuje da ne umeju da tumače budžet. Ja se u potpunosti slažem sa kolegicom, Milankom, koja je lepo obrazložila o čemu se radi u ovoj stavci, transferi do drugih nivoa vlasti. Jasno se vidi zašto je ovaj amandman neprihvatljiv, jer se ne radi o sredstvima Ministarstva, već se radi o sredstvima lokalnih samouprava i to sredstvima koja finansiraju isključivo socijalno ugrožene.

Govori se o sredstvima za jednokratnu pomoć. Govori se sredstvima za korisnike narodnih kuhinja.

Sve i da postoji mogućnost da se ova sredstva preusmere, ja bih u najmanju ruku to prihvatila kao nešto potpuno, okarakterisala bih da je suludo da se oduzima novac od jednokratne pomoći za najugroženije kako bi se preusmerio u druge svrhe.

Ovaj amandman je definitivno paradigma njihove populističke politike, a meni je drago što su podneli ovaj amandman jer građani Srbije mogu

da vide i dobro zapamte kako bi izgledao budžet Republike Srbije kada bi oni došli na vlast. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Imate osnova za repliku.

Replika, narodna poslanica Aleksandra Čabraja. Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Hvala lepo.

Pre svega, želim da kažem da je tačno da je moguće da dođe do određenih grešaka u smislu našeg tumačenja, jer sami znamo koliko smo imali vremena za ovo. Ali isto tako je tačno da ovo nisu jedina sredstva koja se koriste za ove namene o kojima vi govorite, a ja sam čula lično ministra Vulina, pre neki dan, da je rekao da i sam zna da se ova sredstva iz njegovog ministarstva vrlo često troše nenamenski, pa znamo da se ponekad dodeljuju upravo tamo gde ne treba da budu dodeljena.

Nas upravo interesuje, znate kako narod kaže – nije čoveku žao na malo, nego na nepravo, a to što se ova sredstva vrlo često, koja jesu namenjena najugroženijima, troše upravo na one koji su najmanje ugroženi, to je problem nekih drugih. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Ovde jednostavno zaista imamo problem sa čitanjem budžeta. Ovo nisu naše pare. Ovaj novac je nemoguće uzeti. Ovo je novac lokalnih samouprava koji se nalazi na računima lokalnih samouprava, a ovde se samo evidentira. Dakle, morali ste da nađete, evo, tu je gospodin Đorđević, recimo, uzmete sa neke njegove stavke... Dakle, mogli ste isto tako paušalno da stavite bilo koga. Ovo jednostavno nije novac koji se nalazi na računu države, on se nalazi na računu lokalne samouprave, samo da bismo mi imali evidenciju koliko se troši u socijalnoj zaštiti.

Dakle, taj novac nije na našem računu. On se uglavnom koristi za isplatu jednokratne socijalne pomoći. To je, recimo, kada je čoveku potreban lek, ili je neophodno putovanje radi lečenja, ili nešto slično. O tome odlučuju isključivo lokalne samouprave, dakle, one su te koje odlučuju o načinu trošenja novca. Po zakonu imate pravo tri puta godišnje da tražite isplatu jednokratne novčane socijalne pomoći.

Dakle, samo da rezimiramo, ovaj novac nije na računu države, to su od lokalne samouprave i jednostavno je nemoguće prihvatiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović. Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Trudiću se da budem što kraći, mislim da je dato dosta obrazloženja.

Samo ću vam izneti primer. Lokalnoj samoupravi iz koje dolazim godišnje se opredeljuje 6.000.000 dinara za jednokratnu pomoć upravo iz ovih

sredstava. U prošloj godini 2.200 korisnika, nemojte me držati za tačan broj, negde oko 2.200 korisnika, dobilo je u više navrata, pošto Odluka o proširenim pravima u oblasti socijalne zaštite dozvoljava isplatu tri puta u toku godine.

E, došli smo do toga da su konačno maske pale. Ceo dan, celu nedelju ovde slušamo tirade o navodnoj borbi za najugroženije kategorije, o penzionerima, o korisnicima novčane socijalne pomoći, o deci, i došli smo do toga da ćemo u potpunosti da ukinemo jednokratnu novčanu socijalnu pomoć najugroženijim kategorijama stanovništva.

Meni je drago, Vlada je ove godine u budžetu našla balans između te dve stvari, najugroženijih i onih koji su u kulturi. Podsećam, evo, pre par trenutaka prihvatila je amandman o izgradnji Narodnog pozorišta u Subotici – 111.000.000 dinara. Da vam kažem, više nego ikada. Četiri puta više nego prošle godine, tj. preprošle godine. Videli smo, imam ispred sebe, adaptacija, rekonstrukcija Muzeja savremene umetnosti – 600. 000.000 za sanaciju i adaptaciju Narodnog muzeja – 900.000.000 dinara. Drago mi je da je Vlada našla meru između te dve stvari. Niti je ugrožena kultura, niti su ugroženi najsiromašniji slojevi stanovništva. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Želite repliku ili po amandmanu?

(Aleksandra Čabraja: Kultura je veoma ugrožena ovim amandmanom. Samo toliko. Hvala.)

Samo trenutak, molim vas.

Po amandmanu, reč ima predstavnik predlagača, ministar Vladan Vukosavljević.

Ministre Vukosavljeviću, imate još minut kao predstavnik predlagača, s obzirom na to da je ministar Vulin iskoristio u prethodnom obraćanju minut. Izvolite.

VLADAN VUKOSAVLJEVIĆ: Hvala lepo. Biću vrlo jezgrovit.

Prvo, želeo bih da kažem da je prethodni govornik rekao tačne stvari. Ja sa zadovoljstvom mogu da konstatujem da je ove godine budžet za kulturu povećan, da smo dobili podršku i za kapitalne investicije i za ova dva muzeja, čija rekonstrukcija i izgradnja ide dobrim tokom. Tako da, imamo razloga da u ovim okolnostima budemo relativno zadovoljni.

Što se mene tiče, za kulturu nikad dosta, ali, imajući u vidu ovo ekonomsko stanje države, ovu finansijsku stabilizaciju, mislim da su Vlada i Ministarstvo finansija imali razumevanja za potrebe, i sledeću godinu čekamo sa optimizmom.

Još jedno, u vezi vašeg komentara, tačno je da uglavnom izdavači dovode pisce, ali to nije ekskluziva, pisci dolaze na Beogradski sajam knjiga u velikom broju i to se dešava svake godine, a Ministarstvo kulture u vezi sa gostovanjem poznatih svetskih pisaca priprema jedno iznenađenje za početak juna. Pa to ne bi bilo iznenađenje ako bih sada rekao o čemu se radi, ali očekujte neke vesti s tim u vezi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Radojičić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Radojičić. Izvolite.

ZORAN RADOJIČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovane dame i gospodo ministri, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, delom ovog amandmana želeo sam da ukažem na to da je potrebno opredeliti više sredstava za podizanje borbene gotovosti naše vojske, opredeljujući ih pre svega za nabavku novog naoružanja i opreme, razume se kroz podizanje životnog standarda svakog pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, ali i na umanjene određene stavke kao što su, recimo, usluge po ugovoru ili pak specijalizovane usluge.

Zašto sada ovde posebno izdvajam usluge po ugovoru ili specijalizovane usluge? Zato jer se u skoro svakom antikorupcijskom izveštaju ili pak u revizorskim izveštajima sve ove stavke navode kao primer trošenja i to najočigledniji primer trošenja sredstava iz budžeta, a da se pri tome ne zna tačno gde će ići taj novac. Zato smo se mi, dakle, opredelili da predložimo umanjene sredstava kada je reč o uslugama po ugovoru, zatim specijalizovanim uslugama, ali i da se povećaju sredstva kada je reč o tekućim popravkama i održavanjima, zatim platama, dodacima i naknadama, kao što sam rekao, ili, recimo, povećanje za mašine i opremu.

Ovom prilikom želim da ukažem na jedan poseban problem. Dakle, u ovom trenutku, tačnije, mi smo do pre dva meseca imali 573.000 dinara, odnosno bruto, tj. 410.592 dinara neto, i to bez obračunatog minulog rada, bez obračunatog koeficijenta i bez naknade od 20% duga svakom pripadniku Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, jer se ne poštuje član 95. Zakona o Vojsci Srbije, koji kaže da osnovica za obračun takozvane vojničke plate more iznositi 75% od prosečne zarade.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Radojičiću.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Zoran Đorđević. Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Prvo bih se vratio na to, kako se zove, vaše kršenje zakona i dug koji postoji. Radi informacije, Zakon o budžetskom sistemu je iznad svih zakona. Ako on propiše drugačije da se obračunava plata, onda se ona obračunava na drugi način. U vašem obračunu svakom pripadniku vojske, posle povećanja od 5%, koje će biti sada u decembru, trebalo bi u budžetu za sledeću godinu da se izdvoji 8,7 milijardi dinara ili da se smanji brojno stanje za devet i po hiljada pripadnika vojske, a mi to smatramo prosto nemogućim i neumesnim predlogom sa vaše strane.

Što se tiče budžetskog fonda, budžetski fond, da vas samo informišem, on se puni tako što se na kraju uradi završni račun i budžet sa

neutrošenim sredstvima iz prethodne godine prenosi u sledeću. Stoga vama sada deluje da ima malo u njemu, ali on će biti otprilike na nivou kao što je bilo prošle godine. Prošle godine je bilo 1,9 milijardi od prodaje naoružanja i 0,9 od neraspoređenog viška. Ove godine imamo 200.000.000 i 2.000.000 za sada neutrošenih sredstava, s tim što će u toku godine biti još dodatnih sredstava.

E sad, povodom ovog vašeg predloga kako i na koji način da se dođe do povećanja materijalnog položaja, vrlo pažljivo sam uzeo u obzir sve što ste rekli. On predviđa, ovako, samo da narodni poslanici znaju precizno: smanjenje Ekonomske klasifikacije 426 – Materijal za 4.826.000.000 dinara tj. da na toj aproprijaciji ostane samo 4.000.000 od 4.800.000.000; smanjenje Ekonomske klasifikacije 424 – Specijalizovane usluge za 0,3 milijardi i Razdeo koji je za – Vanredne situacije 0,526 milijardi dinara; smanjenje Ekonomske klasifikacije 423 – Usluge po ugovoru za 0,18 milijardi dinara.

Šta to znači u prevodu? To znači u potpunosti da vojska ostaje bez uniformi, bez obuće, bez hrane, bez goriva, bez lekova, bez protivpožarnih sredstava, nema naknade za učenike, kadete i kadetkinje, za angažovanje u Kopненоj bezbednosti na administrativnoj liniji sa AP KiM, znači naše neučešće u sedam mirovnih misija UN, ukidanje školovanja za profesionalne pripadnike vojske ...

PREDSEDAVAJUĆI: Moraću da vas prekinem, dva minuta je isteklo. Zahvaljujem još jednom.

Pravo na repliku ima narodni poslanik Zoran Radojičić.

ZORAN RADOJIČIĆ: Hvala, gospodine ministre, na odgovoru.

Zašto sam posebno istakao ove cifre koje se odnose na umanjjenje, dakle, na poštovanje člana 95. Zakona o Vojsci Srbije? Upravo zato što smatram da umanjjenje koje svaki zaposleni u Ministarstvu odbrane i Vojsci Srbije ima zbog nepoštovanja tog zakona veoma utiče na napuštanje, na odlazak naših profesionalnih vojnika i vojnika po ugovoru. Ako se ne varam, mislim da smo samo u ovoj kalendarskoj godini „izgubili“, pod znacima navoda, da je „otišlo“ preko 1.000 pripadnika Vojske Srbije i to me veoma, veoma zabrinjava. Zato sam istakao taj momenat.

Što se tiče određenih mirovnih operacija, vi i ja smo o tome diskutovali na Odboru za odbranu i unutrašnje poslove. Dakle, mi jesmo umanjili sredstva. Smatramo da kada je reč o mirovnim operacijama pod okriljem EU, mi na njih, kao što znate, gledamo kao na prikriivanje misije NATO i mislimo da naši pripadnici Ministarstva odbrane i Vojske Srbije tu i ne treba da učestvuju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku ima predstavnik predlagača ministar Zoran Đorđević. Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Kada je reč o mirovnim misijama EU, treba da znate da je tamo nema svega ni deset ljudi, a da 320 ljudi imamo u UN, a vi ukidate sve mirovne misije, znači, ukidate i mirovne misije UN. Da nastavim samo da ukidate i plate za vojnike i kadete i kadetkinje, ukidate i medicinske

usluge za iste i ukidate mogućnost da imamo dobrovoljno služenje vojnog roka. Pitanje da li treba da se nastavi školovanje na Vojnoj akademiji, da li treba da bude dobrovoljno služenje vojnog roka, smatram da treba, da je nužno, da je ukidanje toga štetno po odbrambene sposobnosti ove države i vojske, i da je štetno za bezbednost Republike Srbije.

Stoga predlažem Narodnoj skupštini da ne prihvati vaš amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate sada osnova za repliku. Dobili ste dodatna dva minuta da pojasnite pitanje i iznesete dodatne konstatacije vezano za amandman.

Po amandmanu reč ima narodna poslanica Marjana Maraš. Izvolite.

MARJANA MARAŠ: Zahvaljujem.

Samo bih ponovila ono što stoji u obrazloženju zbog čega ovaj amandman ne treba prihvatiti, a to je da on predviđa smanjenje sredstava na Razdelu Komesarijat za izbeglice i migracije, u cilju smanjenja priliva migranata kako se u obrazloženju ovog amandmana navodi, ugrozilo bi izvršenje nadležnosti utvrđenih ne samo u Zakonom o azilu, već i drugim zakonima, odnosno podzakonskim aktima kojima se regulišu pitanja izbeglica, interno raseljenih lica, reintegracija povratnika po Sporazumu o readmisiji, kao i rad Komisije za nestala lica – iz prostog razloga što smo mi dobili pohvale, Srbija i naše društvo, za odnos prema migrantima, to je deo naše tradicije, mi smo jedno humano društvo i to smo pokazali, da imamo razumevanja za migrante. A isto tako želim da napomenem da je neophodno da ova sredstva postoje iz razloga, konkretno u opštini iz koje ja dolazim, u opštini Vrbas, ukupan broj izbeglih lica na teritoriji opštine Vrbas je 2.500, a broj izbeglih koji i dalje imaju status izbeglica je 225, bez obzira što se godinama unazad pomaže da se reši njihovo pitanje, kako kroz ekonomsko osnaživanje, tako i kroz kupovinu kuća, pomaže im se u ogrevu, lekovima. Iz tog razloga ponavljam da ne bi trebalo prihvatiti ovaj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Milimir Vujadinović. Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Kratko ću.

Nije dovoljno biti patriota, niti možete biti patriota time što ćete samo svakog jutra reći „pomaže bog“. Odgovor „bog pomogao“ znamo svi mi.

Odmah da kažem, ovaj amandman treba odbiti i te kako.

Moja koleginica je već izrekla deo stvari. Ako dobro pogledate, amandman predviđa veoma velike iznose kada je u pitanju zbrinjavanje izbeglih i raseljenih sa teritorije bivše Jugoslavije. U opštini u kojoj živim 12.000 ljudi je registrovano i dan-danas kao interno raseljena lica i izbeglice. Pre neki dan smo potpisali ugovor, tj. gradonačelnik Subotice je potpisao ugovor sa Komesarijatom za izbeglice i migracije u iznosu od 600.000 evra upravo iz ovih sredstava. Reč je o izgradnji 30 kuća za izbegle i raseljene i kupovini 30 seoskih kuća. Kolega pored mene je u svojoj opštini već potpisao ugovor na 70.000 evra.

Nemojte mi reći da je ukidanje ovih sredstava briga za Srbe u regionu, briga za naše izbeglice i, tobože, briga za celokupnu našu naciju. Hvala vam.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate osnova, gospodine Obradoviću, za repliku.

Ne znam u čemu ste se prepoznali. Verujem da se kolega nije vam obraćao.

(Boško Obradović: Ko jedini kaže „pomaže bog“?)

Ali osnov za dodatna dva minuta ima predstavnik predlagača ministar Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Zaista ću samo kratko.

Naravno da ne treba prihvatiti ovaj amandman, iz vrlo jednostavnog razloga. Na ovom razdelu je predviđeno više od 800.000 miliona dinara za interno raseljena lica i za izbegla lica. Samo da znate da na teritoriji Republike Srbije još uvek blizu 30.000 lica ima status izbeglica. Dakle, govorimo o našim sunarodnicima proteranim iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske itd. Kada bi se ovako nešto uradilo, ostali bismo bez bilo kakve pomoći, ostali bismo bez mogućnosti da učestvujemo u poboljšanju njihovog života. I naravno, ne smemo nikada zaboraviti i uvek moramo to glasno govoriti da u ovoj zemlji još uvek živi oko 200.000 interno raseljenih lica, dakle, ljudi proteranih sa KiM kojima je oduzeta mogućnost da koriste svoju imovinu i brojna druga prava. Dakle, kada bi se ovaj amandman prihvatio, svi ovi ljudi o kojima govorimo ostali bi bez ikakve potpore, a to je zaista nešto što je apsolutno nemoguće. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Radojičiću, ni vi ni gospodin Obradović nemate osnova za repliku. Vreme poslaničke grupe ste iscrpli, kao i vreme koje pripada šefu poslaničke grupe, tako da nemate osnova za javljanje.

(Boško Obradović: A uvreda? Kaže da sam lažni patriota zato što kažem „pomaže bog“. Jedino ja tako kažem.)

Nisam imao prilike da čujem. Ne znam zašto ste se prepoznali u tome.

Nastavljamo dalje sa radom.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Petar Jojić i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Petar Jojić. Izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo, u ime SRS podneo sam amandman na član 9. predloženog zakona. Ostajem kod njegovog obrazloženja i smatramo da ga treba prihvatiti.

Kada je u pitanju budžet i kada su u pitanju ovi organi koji se finansiraju, prema odredbi ovoga člana, tu su obuhvaćeni državni organi, između ostalog obuhvaćeni su i organi pravosudnih institucija, dakle, pravosudni organi,

sudije, tužioci i njihovi zamenici. Mislim da se jedan deo, kako ste predvideli, finansira 70% iz budžeta, a 30% ide iz naplaćenih prihoda od taksi. Međutim, lično smatram da je krajnje vreme da 50% od naplaćenih sudskih taksi treba prebaciti da to bude isplaćeno nosiocima pravosudnih funkcija, ali u prvom redu zaposlenih u pravosudnim institucijama, jer su njihove plate izuzetno male.

Šta utiče na budžet i kako se čerupa budžet Republike Srbije? Neću da kažem da je ovaj budžet, kao što se ranije govorilo, pun šupljih rupa kao što je to švajcarski sir, međutim, finansiranje i sudski troškovi, kako se budžet čerupa? Stečajna mafija u Beogradu, u jednom predmetu je bilo šest njih optuženih, prvostepenom presudom je bilo izrečeno 23 godine zatvora, međutim, usled držanja predmeta u fioci kod sudije 11 meseci, ako je to tačno, Veroljuba Cvetkovića, taj predmet je zastareo. Troškovi za odbranu osumnjičenih iznosili su oko milion evra.

Za taj iznos iz budžeta se moglo isplatiti 4 hiljade i 100 plata zaposlenima u pravosudnim organima, a pre svega zaposlenim administrativnim radnicima. Mislim, da je krajnje vreme da Ministarstvo finansija i Ministarstvo pravde usaglase kontrolu i nadzor kako se troše ova sredstva.

I još samo da dodam, ako mi dozvolite, ukupni rashodi i izdaci u budžetu koji se predviđaju za usluge i robe su 105 milijardi 914 hiljada. Za taj iznos mogla je da se kupi 71 hiljada traktora, da se pokloni individualnim poljoprivrednim proizvođačima da oni mogu da oru ovu bogatu srpsku zemlju, da proizvode za sebe, da proizvode za državu, i da proizvode za izvoz. Tri puta više sredstava se moglo okrenuti od ovoga iznosa i prihodi bi bili daleko veći.

Zbog toga imate i ovakve situacije, po optužnicama koje sud oslobađa izdaje se nepotrebno nekoliko milijardi dinara na sudske troškove, ne računajući one koji se odnose na pritvore gde slede tužbe i izdaci iz budžeta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman kojim bi se vratila osnovica za isplatu plata sudija i tužilaca. Smatram da nema smisla ukoliko želimo u ovoj zemlji pravnu državu, ukoliko želimo borbu protiv korupcije da se plate sudijama i tužiocima smanjuju.

Vi ste pre dve godine doneli jedan zakon, gde ste svima u javnim službama smanjili plate. Nadam se da posle dve godine postoji i neka analiza, a ta analiza bi trebalo da kaže, da je sudijama i tužiocima plata smanjena 10%, a onda onima koji rade u opterećenim sudovima, odnosno koji imaju po 500

predmeta u radu, da su ukinuti i dodaci kao opterećenim sudijama. Dakle, jednom sudiji Prvog osnovnog suda u Beogradu smanjena je plata sa tim ukinutim dodatkom od 15.000 dinara i desetak hiljada dinara plata po zakonu, to znači, da su njima za 25.000 dinara smanjena primanja.

Ovim amandmanom predlažem da se vrati makar onih 10% koji su smanjeni i da se pronade način da onima koji imaju po 500 predmeta u radu i koji ne mogu da dignu glavu da se nagrade za taj veliki trud i rad.

Nemaju dovoljno saradnika, nema dovoljno saradnika iz razloga zato što nema para u budžetu da svaki sudija ima jednog saradnika, ali nemaju više saradnika i zato što svi odlaze u advokaturu. Odlaze saradnici u advokaturu, odlaze tužioci u advokaturu, odlaze sudije u advokaturu i ko će ostati da sudi, a znate svi koliko nam je potrebno da imamo nezavisno i efikasno pravosuđe, odnosno pravosuđe koje poseduje znanje da može da sudi u predmetima koji se pred njih stavljaju. Zato predlažem da podignemo ove plate.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Konstanti-noviću.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Kratko ću da komentarišem dva predloga koji su već ovde dati.

Jedan predlog je da se vrati ova osnovica na početnu vrednost, a drugi predlog je bio da se promeni učešće plata u sudskim taksama. To se reguliše drugim zakonom, učešće plata, i prema tome ne može biti predmet ovog zakona. A promena osnovice na iznos koji je važio do oktobra meseca 2014. godine, za to jednostavno, kao i za bilo koje druge plate u javnom sektoru, još uvek nema fiskalnog prostora. Onog momenta kad se stvori prostor, e to će i biti urađeno. Prema tome, mi se rukovodimo istim principima za sve.

Razumem vašu brigu i za sudije, a ja bih proširio tu brigu i na sve ostale delove javnog sektora. Ovde je koleginica ministar pravde, i ona može dalje da vam komentariše. Moj komentar je samo, nažalost, fiskalni prostor je ograničen i okviru tog prostora moramo da odlučujemo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača ministarka Nela Kuburović. Imate još minut vremena kao predstavnik predlagača. Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažene dame i gospodo narodni poslanici, evo samo da se nadovežem na ono što je već ministar Vujović istakao, tačno je da nije bilo povećanja kada su u pitanju plate sudija, javnih tužilaca, ali veliki problem je upravo zbog toga što zbog reforme pravosuđa koja je bila sprovedena 2009. godine još uvek plaćamo naknadu na materijalne i nematerijalne štete, i ti iznosi iznose preko milion dinara za svakog sudiju koji je vraćen. Ako znamo da je vraćeno u sistem 800 sudija, koji su po odlukama Ustavnog suda morali da se vrate na svoja radna mesta, i oko 200 tužilaca, znači, kad preračunate videćete o

kojim iznosima se radi, tako da je to jedan od razloga zašto nije bilo moguće da dođe do povećanja plate sudija i tužilaca.

Još nešto moram da istaknem, kada je reč o dodatku za opterećenost na rad sudije i tužioca, takav dodatak nikad nisu ni primali. Tako da ne znam uopšte o čemu govorite. Možda je u vaše vreme to postojalo i možda se primalo, ali zakonski osnov za tako nešto ne postoji. Dodatak za opterećenost može samo da postoji kada je reč o državnim službenicima i nameštenicima, ali taj dodatak je Zakonom u budžetskom sistemu ukinut za sve državne službenike i nameštenike u sistemu, a ne samo za zaposlene u sudovima i u tužilaštvu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Imate pravo na repliku.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Dakle, dobili smo dva kontradiktorna odgovora od resornog ministra i ministra finansija.

Suficit ste pominjali i rekli ste da ćemo završiti ovu godinu u suficitu, deficit nikad manji. Dakle, ako postoji suficit to znači da para ima. Smatram da pare treba opredeliti za ove svrhe. Ako tvrdite da nema zakonskih mogućnosti da neko ko više radi dobija veću platu, a neko ko ne radi ništa ima istu takvu platu, pa napravite taj zakonski okvir. U čemu je problem? Imate uvid u to, vidite koliko imate predmeta po sudiji u Prvom osnovnom sudu u Beogradu, a koliko imate u nekim drugim sudovima. Pa ne mogu da budu isto plaćeni ljudi koji različito rade.

Dakle, to je na vama da napravite okvir, a para ima jer govorite o suficitu i rekli ste završićemo ovu godinu u suficitu. Ne može prema svima da bude isto. Gde je analiza posle dve godine – šta smo dobili tim zakonom, šta smo izgubili tim zakonom. Smatram da bi u ovom delu, koji je veoma važan, to su sudije i tužioci, trebalo da napravimo korekciju da ovaj zakon za njih više ne važi, nego da im se plate vrata na onaj nivo, kako vi kažete, kad je neko bio na vlasti, vi ste bili u tom istom ministarstvu i kad je bila druga vlast, vi ste bili u Ministarstvu pa ste takve stvari i određivali.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministarka Nela Kuburović. Pravo na repliku. Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Ispraviću vas, nisam bila tada u Ministarstvu, bila sam u Visokom savetu sudstva, ali, nažalost, nisam bila neko ko odlučuje, već sam bila obični državni službenik. Tako da nisam bila ta koja je donosila odluke, u svakom slučaju.

Ono što je bitno, kada govorite o sudijama i javnim tužiocima, reč je o funkcionerima čija se plata utvrđuje Zakonom o sudijama i Zakonom o javnom tužilaštvu gde je propisan koeficijent. Zakonom o budžetu propisana je osnovica na osnovu koje se određuje njihova plata i nikakav drugi dodatak ne mogu da ostvare na platu, bez obzira na njihovu opterećenost. Tako da se ne pravi razlika između sudijske plate da li su u Beogradu ili u Surdulici.

Da li je to pravično ili ne, složićemo se verovatno da nije, s obzirom na to da postoje različiti sistemi opterećenosti i jedina mogućnost koju Zakon o sudijama njima predviđa je tamo gde nije popunjen broj sudijskih mesta da može da se uveća plata. Tu mogućnost je svakako Visoki savet sudstva koristio pa je upravo Prvi osnovni sud, gde je i najopterećenije odeljenje, Građansko, tu mogućnost iskoristilo i ima uvećanje plate od 15%.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Logično je da svi mi želimo da pravosuđe bude što efikasnije, pa je u smislu tog cilja efikasnosti pravosuđa logično da i nosioci pravosudnih funkcija imaju adekvatne zarade i logično je da te zarade budu značajno veće nego što su sada. Međutim, ono što moramo da prihvatimo kao činjenicu jeste da je prevashodno ovaj budžet takav kakav jeste i nije moguće intervenisati u budžetu. Moguće je intervenisati u Zakonu o sudijama, moguće je intervenisati u Zakonu o državnim tužiocima. Kada? Kada se steknu finansijski uslovi za jednu takvu intervenciju.

Podsećanja radi, Ministarstvo pravde i državne uprave je pre nekoliko godina učinilo nešto što je jako afirmativno za sudije i tužioce, nažalost, odlukom Ustavnog suda je suspendovano. Šta je to? Sudijama na republičkom nivou, odnosno sudijama republičkog ranga je upravo Zakonom o sudijama priznato pravo da imaju novčanu naknadu za odvojen život. To su bile sudije Vrhovnog kasacionog suda, Privrednog apelacionog suda, i mislim da je to bio Upravni sud. Sve ostale sudije, nažalost, nisu mogle imati takvu naknadu, zbog čega je i podneta inicijativa Ustavnom sudu, pa je Ustavni sud doneo odluku da se jedna takva odredba smatra neustavnom.

Naravno da je u tom pravcu i bilo postavljeno poslaničko pitanje SPS i na taj način, da bi i u tom pravcu trebalo u budućem periodu poraditi na tome da se sve sudije na neki način ravnopravno tretiraju i da imaju ravnopravan status. Međutim, u ovoj situaciji u kakvoj je trenutno i budžet i u kakvoj trenutnoj situaciji se Ministarstvo pravde određuje prema tome, tim pre što je Ministarstvo finansija odvojilo određena sredstva za socijalna davanja, mislim da to trenutno nije moguće. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodna poslanica Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodna poslanica dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica dr Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala.

Predložila sam amandman koji kaže da će svaki direktni i indirektni korisnik budžeta na internet prezentaciji mesečno objavljivati detaljno izvršenje budžeta sa punom analitikom. Svakog meseca najkasnije do desetog u tekućem mesecu, a za prethodni mesec svaki budžetski korisnik će objaviti tačno koliko je sredstava potrošeno iz budžeta po svim budžetskim stavkama. Primenjujući odredbe o zaštiti podataka o ličnosti, propisane Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti, neće se objavljivati pojedinačna imena zaposlenih, već će se objavljivati njihov broj po svim vrstama ugovora, sve sistematizacije radnih mesta, isplaćeni iznosi i ti podaci će se objavljivati zbirno.

Pored toga, amandmanom predlažem da Ministarstvo finansija bude u obavezi da putem svoje internet prezentacije svakog meseca objavljuje izvršenje budžeta po svim budžetskim stavkama, obezbedi potpunu transparentnost i javnu kontrolu trošenja budžetskih sredstava. Ne objavljuju se samo informacije koje su Ustavom i zakonom proglašene tajnim, posebno u oblastima nacionalne bezbednosti i odbrane.

Na osnovu obrazloženja zaključujem da Vlada ne razlikuje i poistovećuje pojam opšte javnosti sa pojmom izveštavanja između pojedinih državnih organa. To zaključujem jer je u obrazloženju navedeno da je utvrđena obaveza ministra da najmanje dva puta godišnje informiše Vladu o izvršenju budžeta. Ono na čemu sam ja insistirala jeste da javnost u svakom trenutku može da pristupi internet prezentaciji na kojoj će se mesečno, a ne dva puta godišnje, objavljivati detaljno izvršenje budžeta sa analitikom.

Takođe, amandmanom sam jasno istakla da se neće objavljivati pojedinačna imena zaposlenih po ugovoru o radu na određeno vreme i privremenim i povremenim poslovima, već će se objavljivati njihov broj po svim vrstama ugovora, sve sistematizacije radnih mesta, isplaćeni iznosi, i ti podaci će se objavljivati zbirno. Dakle, moj amandman se odnosi na analitiku, a to ne podrazumeva objavljivanje konkretnih imena.

Dakle, naglašavam još jednom, u svom amandmanu sam tražila da podacima i analitici može da pristupi bilo koji građanin, a predlagač u obrazloženju to poistovećuje sa obavezama koje ministarstva imaju prema Vladi, a Vlada dalje prema Skupštini, a to nije i nikako ne može biti isto. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, amandman koji predlažu Dveri je nešto potpuno logično i nešto što je interes upravo vas građana Srbije, a to je – da su svi direktni korisnici budžeta u obavezi da na svojoj internet prezentaciji objavljuju mesečno izvršenje budžeta do kraja meseca za prethodni period.

Dakle, šta to znači? Svaki građanin Srbije hoće da vidi šta vi radite sa narodnim parama.

Šta vi nama odgovarate u odbijanju amandmana, tj. šta Vlada Republike Srbije odgovara? Da ne može to da prihvati iz razloga što je već predviđena obaveza da ministri dva puta godišnje informišu Vladu o izvršenju budžeta, a onda Vlada to dostavlja Narodnoj skupštini. Kakve to veze ima sa građanima Srbije? Dakle, građani Srbije hoće direktno da vide kako vi trošite njihove pare, bez bilo kojih posrednika, pa makar to bila i Narodna skupština Republike Srbije.

Šta bi građani Srbije mogli da saznaju kada bi, recimo, mogli na internet prezentaciji da čitaju izvršenje budžeta? Mogli bi da saznaju na primer da gospođa Mira Petrović, bivša sekretarica Milana Krkobabića, bivši savetnik direktora Pošte, koji je imao platu 200.000 dinara, sadašnji direktor Pošte, izabran bez javnog konkursa i bez fakultetske diplome, radi na tri mesta: ona je istovremeno direktor Pošte, ona je istovremeno narodni poslanik, a danas nije ovde, a prima platu i ne sedi na sednici Narodne skupštine, i ona je član Programskog saveta RTS-a.

Vidite, kada bi građani Srbije to mogli da saznaju da samo jedan kadar iz PUPS-a prima tri plate – direktora Pošte, a nije izabran na konkursu i nema fakultetsku diplomu, narodnog poslanika – a nije na svom radnom mestu danas kada se raspravlja o najvažnijem skupštinskom zakonu, odnosno godišnjem najvažnijem skupštinskom zakonu, i takođe, zamislite još, stručna je i za – Programski savet RTS-a.

E to mi tražimo da se sazna, kada sve to morate da objavite na internet prezentaciji...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vera Paunović, povreda Poslovnika.

VERA PAUNOVIĆ: Ja bih samo htela da kažem gospodinu Obradoviću da gospođa Mira Petrović ovde ne prima poslaničku platu. Ona samo prima paušal i ona je zaposlena kao direktor Pošte.

PRESEDAVAJUĆI: Izvinjavam se, kolegice Paunović, daću vam naknadno vreme.

Najpre morate da kažete na koji se član Poslovnika pozivate, a onda da obrazložite povredu Poslovnika.

VERA PAUNOVIĆ: Član 107.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

VERA PAUNOVIĆ: Mislim, nije korektno što vi već dva dana ovde prozivate PUPS, gospodina Milana Krkobabića i gospođu Miru Petrović. Mislim da su to ljudi koji stvarno zaslužuju da budu na tim mestima gde su sada i mi iz PUPS-a dajemo njima apsolutnu podršku, a Milan Krkobabić je svoj rad dokazao vodeći Poštu Srbije četiri godine sa izuzetnim rezultatima, i koji je uplaćivao od profita Pošte u budžet Srbije. Time je smanjivao obaveze prema budžetu.

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas da ipak govorite o povredi Poslovnika.

VERA PAUNOVIĆ: Gospođa Mira Petrović je došla na mesto direktora Pošta Srbije, ali Mira Petrović ne prima platu poslanika, nego samo prima paušal. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospođo Paunović.

Ne mogu da vam omogućim da nastavite dalje da govorite iz jednog prostog razloga, jer koristite čini mi se povredu Poslovnika da replicirate i da uđete u diskusiju. Mogli ste da se javite, ako ste to želeli, po amandmanu, jer Poslanička grupa PUPS ima vreme, a povredu Poslovnika mogu da načinim samo ja kao predsedavajući.

Moja je obaveza da vas pitam da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Vera Paunović: Želim.)

Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Ne može replika na povredu Poslovnika, gospodine Obradoviću.

(Boško Obradović: A kako može replika unutar povrede?)

Gospodine Obradoviću, povreda Poslovnika je bila.

Reč ima predstavnik predlagača ministar Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Evo ovako, mislim da obmanjujete javnost u nekoliko stvari. Prvo, pojedinačno ne može ništa da se vidi iz takvog izvršenja. Postoje informatori na sajtu svakog ministarstva gde se vidi ko šta radi i kako radi.

Kada je u pitanju primanje i koja je plata, njih vrlo jasno i transparentno vidite u Agenciji za borbu protiv korupcije i tamo može da se vidi tačno kolika su primanja svakog funkcionera.

E sada, kada je u pitanju izveštavanje i kada kažete obelodanjivanje jednom mesečno vi morate da znate da će to obelodanjivanje da izgleda ovako, u

jednim opštim brojevima gde vi ništa ne vidite. I svako ko nije ekonomista i ko nije stručan za finansije neće uopšte imati uvid u to šta se dešava.

Vama ništa ne znači izvršenje kada ne znate koliko treba da bude dinamika tog izvršenja po određenoj ekonomskoj aproprijaciji. Možda bi vam više značilo, al' vi niste ekonomista, da imate balansne karte, pa da ih vidite ovako u bojama, pa da vidite da li je crvena, zelena ili žuta. To bi više možda značilo. Ali vi ste pitali da li bi trebalo da se objavljuju čisto brojke. Brojke javnosti ništa ne znači. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Obradoviću, sada imate osnova za repliku.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Veliko hvala, gospodine predsedavajući.

Naravno, znam da je osetljivo kada otkrijemo još jednu aferu u vrhu vlasti i da to nije popularno za vlast, jer ako se ispostavi da jedna od vedeta nove vlasti, a to je svakako PUPS, koji je lažni zaštitnik penzionera, priča o uštedama u državi, uzima penzionerima 10%, izbacuje odredbu kojom se usklađuju visina isplate penzija sa troškovima života i visinama cena, a onda jedan od glavnijih političkih zaštitnika penzionera, lažnih, naravno, potpredsednik PUPS-a, Mira Petrović, ostvaruje prihode na tri strane.

Dakle, direktor Pošte, ako je kao savetnik imala 186.000, onda računajte koliko ima kao direktor Pošte. Paušal koji dobija kao narodni poslanik 27.000, mesto člana programskog saveta RTS-a, računajte da gospođa Mira Petrović nema ispod 400.000 dinara primanja na mesečnom nivou.

A pričamo o uštedama, i pričamo o Saši Janković i pričamo o ne znam čemu, a zamislite kada se setimo, recimo, Dušana Bajatovića sa milion dinara, pa se setimo Jorgovanke Tabaković sa 700.000 dinara, pa dođemo do Mire Petrović iz PUPS-a sa 400.000 dinara i onda pričamo o uštedama. Nema nikakvih ušteda. Ovo je pljačka budžeta i građana Srbije, jer vi stalno pričate da mora da se štedi. Vi uzimate 10% od plate i penzije, ali nikada ne štedite na sebi.

Juče sam otkrio i dalje me niste demantovali. Da, evo svi ministri ćute, ćuti i gospodin Vulin, ćuti gospodin Šarčević, ćuti gospodin Nedimović, ćuti gospodin Đorđević kad im kažem da ste povećali budžet Vlade za milijardu i šest stotina miliona, otvarate novu vladinu kancelariju. To znači ne štedite, nego trošite narodne pare.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Vidite, bio sam isuviše korektan. Osnov javljanja je bila replika na izlaganje ministra Đorđevića, a ovo o čemu ste vi govorili ali baš nijednu dodirnu tačku nije imalo sa izlaganjem ministra Đorđevića koji se vama direktno obraćao.

(Boško Obradović: Mogu li sada da dobijem reč?)

Ne, sada nećete dobiti na vašu veliku žalost, osnov za repliku nemate.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Čisto, samo radi istine i radi pojašnjenja.

Ova tvrdnja koja je malopre iznesena vezana je za troškove koji se prave u okviru ministarstava. Ja sam i pre neki dan, kada je bila načelna rasprava, govorio o troškovima Ministarstva poljoprivrede. Ja se izvinjavam ako niste bili tu, ja sam ovde sve vreme i tokom načelne rasprave, rasprave o amandmanima i mislim da je to moja obaveza i moj posao. Osamdeset i sedam posto troškova, 87% budžeta Ministarstva poljoprivrede ide na subvencije i kapitalne izdatke, za 1.500.000.000 dinara, tačnije milijardu i 539 smanjeni su troškovi funkcionisanja ovog ministarstva.

Ovo je jedna stvar koju ne želim da mi spočitavate, iz jednog prostog razloga, prva stvar koju sam uradio kada sam došao u Ministarstvo jeste smanjenje troškova unutar funkcionisanja razdela, a sve smo prebacili za poljoprivredne proizvođače i povećali kvantum sa 520.000.000 na milijardu i dvesta da bi 5.440 poljoprivrednih gazdinstava dobilo sredstva po osnovu investicija od Uprave za agrarna plaćanja.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Obradoviću, samo ste dobili odgovor na pitanje i konstatacije koje ste izneli, a imali ste i dodatna dva minuta da pričate. Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Rekao je da nisam u sali, a u sali sam.)

Nadam se da razumete i ne možete dobiti osnov za repliku. Ne možete u ovom trenutku dobiti osnov za repliku.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Poštovani građani Srbije, poštovana gospodo ministri, moj amandman je sličan kao prethodni amandmani i predviđa obavezu da se na internet stranici Ministarstva finansija objavljuju podaci o izvršenju budžeta do kraja tekućeg meseca za prethodni mesec.

Vidite, Vlada je u svim odgovorima na ovakav tip amandmana dostavila da ministri kvartalno i na svakih šest meseci dostavljaju izveštaje Vladi Republike Srbije i da to Vlada usvaja i isti dostavlja Skupštini.

Postavljam pitanje, posle 5. oktobra, sve Dosove vlade, od Dosove vlade Zorana Đinđića do Dosove vlade Aleksandra Vučića, da li je ijedna dostavila završni račun Skupštini na usvajanje? Mi nemamo predstavu o izvršenju budžeta. To je jedan veliki problem i zato što smo čuli ovde, kada je bila jedna polemika i jedna velika rasprava gde smo uhvatili Vladu Republike Srbije da ne govori istinu, a tiče se kompanije „Endava“, oko subvencija toj britanskoj kompaniji... Zaključili smo iz odgovora Vlade i možemo da se složimo da to što piše u budžetu ne mora da znači.

Dakle, može da bude, ali ne mora da znači. Sve cifre i sve stvari koje su napisane u budžetu treba uzeti zdravo za gotovo, pa upravo zbog toga da

bismo kao narodni poslanici, pa i svi zainteresovani građani, a verujte da bi mnogo zainteresovanih građana sa znanjem iz ekonomije, gospodine Đorđeviću, pratilo to što se objavljuje na sajtu i sasvim sigurno i novinari mogli da prevedu na prost jezik običnim građanima i da tako budu blagovremeno informisani kako se troše naše pare.

Ne vidim šta je sporno, šta to Vlada Republike Srbije želi da sakrije. Verujem da većina stvari odlazi na namenske troškove, ali nas zanima upravo onaj deo koji vi želite da sakrijete, a koji sigurno nije mali, i zbog toga apelujemo, radi transparentnosti, pogotovo ako nemate šta da krijete, da usvojite jedan ovakav amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar Zoran Đorđević. Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Prvo, da vam kažem da se budžet troši na osnovu nekog plana koji se usvaja i koji odobrava Vlada Republike Srbije. Taj plan se nakon usvajanja i nakon njegove realizacije ne uništava. On postoji i danas. Posle svakog završetka budžetske godine, postoji Državna revizorska institucija koja sve to kontroliše i koja do sada nije imala primedbu na izvršenje budžeta. Tamo gde je imala primedbu dala je preporuke i možda je pokrenula prekršajne postupke. Generalno, nije imala primedbe, a ministar Vujović i predsednik Vlade Aleksandar Vučić su vam rekli da ćete dobiti završni račun i za 2015. i za svaku sledeću godinu, i od sada će to biti obaveza svake Vlade. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

LJUBIŠA STOJMIROVIĆ: U principu ne bih se javljao. Slažem se da je ovaj amandman neprihvatljiv, ali nešto mi je zasmetalo kod izlaganja naših kolega, naročito sad u ovom izlaganju kolege prethodnog govornika. Oni, ljudi, koji se deklarišu kao Srbi, kao patriote, kao srpska stranka koja poštuje srpski jezik, srpsko pismo i tradiciju, iznenađuje me da veoma često upotrebljava reči: transparentno, informacije itd.

U našem jeziku postoje jednostavne, fine reči koje obeležavaju to što ste vi hteli da kažete. Postoji reč obaveštenje, postoji reč jasno, pa vas molim u duhu tog srpstva i našeg jezika i pisma da ubuduće upotrebljavate naš jezik i pismo.

(Boško Obradović: Replika, jedan od nas dvojice.)

PREDSEDAVAJUĆI: Osnov za repliku ima narodni poslanik Srđan Nogo, jer je on predlagač amandmana. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Zahvaljujem se uvaženom kolegi i mogu da se složim sa njegovom konstatacijom da je jako važno očuvanje srpskog jezika i svi, kao narodni poslanici, treba da se trudimo da negujemo naš zaista izuzetan i lep jezik. Naravno, svi smo izloženi raznim sadržajima sa medija koji kvare naš jezik. Prosto, i mi smo živi ljudi, pa često nam završe neke strane reči u izgovoru. Izvinjavam se i trudiću se da toga bude što manje.

Ali mi je drago da su sva izlaganja na ovaj moj amandman išla u pravcu da zaista nema nijedan razlog da ga ne usvojimo, jer je i sam ministar Đorđević, a i vi ste, kolega Stojmiroviću, jasno rekli da Vlada Republike Srbije apsolutno nema šta da krije, da je kod nje sve jasno i vidljivo, i da bi upravo mogla da se ponosi sa svojim izvršavanjem budžeta, tako da zaista ne vidim zašto ne bi Ministarstvo finansija na svom sajtu objavljivalo, onda, kako se svakoga meseca troši budžet.

Isto tako, sam zahvalan što niko nije demantovao da je i Vlada SNS, samo jedna od postpetooktobarskih Dosovih vlada.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Replika na izlaganje, pominjanje stranke. Ko o čemu, vojnik o skraćanju, a patriote o poštenju. Je l' tako?

Prema tome, danas govorimo o budžetu i govorimo o javnim finansijama. Znači, opšte nepoznavanje situacije kada su u pitanju javne finansije. Svaki budžet Srbije se usvaja godinu dana pre same realizacije prethodnog. Danas usvajamo Predlog kako će se trošiti pare građana Srbije u sledećoj godini. U sledećoj godini ćemo dobiti izveštaj o realizaciji iz prethodne na koji ćemo, na osnovu DRI, njegovog izveštaja, dobiti, u stvari, završni račun za prethodnu godinu.

Prema tome, građani Srbije, i na osnovu svih međunarodnih standarda, i svih zakona koji su doneseni u Skupštini, koji se odnose na javne finansije, moći će da vide kako su trošene pare. I to je procedura, i to oni koji ne znaju moraju da nauče. Hvala.

(Boško Obradović: Replika)

PRESEDAVAJUĆI: A osnov za repliku sada je...?

(Boško Obradović: Da li ste čuli šta je rekla o patriotama?)

A vi ste se prepoznali u...? Ne mislim da imate razlog i osnov za repliku. Želite povredu Poslovnika?

(Srđan Nogo: Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, povreda Poslovnika.

SRĐAN NOGO: Uvaženi predsedavajući, povređen je član Poslovnika 107. malo je možda degutantno i neumesno, moja uvažena koleginica Tomić, citirala jednu, onako, uzrečicu u srpskom narodu, ali ne stidim se što sam patriota i, da, patriota treba da govori o poštenju, šta god ona mislila pod tim.

Ako nema nikakvog spora da se dostavi taj završni račun, inače, mi ćemo pohvaliti Aleksandra Vučića, ako posle pet godina vlasti konačno bude dostavio završne račune i to će biti veliki izuzetak i...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, ukazali ste na povredu Poslovnika, ali koristite to, dao sam vam mogućnost da ukažete na povredu Poslovnika, pozvali ste se na član...

SRĐAN NOGO: Povređen je član 107, gospodine Milićeviću.

PRESEDAVAJUĆI: Slažem se, pozvali ste se na član 107.

SRĐAN NOGO: Vezano za član 27. takođe, vi ste dužni da se starate o redu na sednici, gospodine Milićeviću.

PRESEDAVAJUĆI: Upravo se staram o redu na sednici i moraću da vas prekinem, jer koristite pravo koje sam vam omogućio kroz povredu Poslovnika da nastavite dijalog i debatu sa koleginicom, a moram vam reći niko nema monopol na patriotizam. Ubeđen sam, gotovo svako od 250 poslanika u ovoj Narodnoj skupštini smatra sebe patriotom, i ne vidim nijedan razlog da ste se vi prepoznali u onom o čemu je ...

Ne mogu u odgovoru i obrazlaganju povrede Poslovnika dodatno da povredim Poslovnik i da povredim ono o čemu je govorio gospodin Nogo.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

(Boško Obradović: Povređen je drugi član.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Boško Obradović.
Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala.

Gospodine predsedavajući, član 104. jasno kaže: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku“, dakle, ako član vladajuće stranke kaže, za sve patriote da su nepošteni, a govori u kontekstu prethodnog govornika koji je Srđan Nogo, član Poslaničke grupe Dveri, onda je jasno na koga se odnosi njegova insinucija... (Isključen mikrofoni.)

(Boško Obradović: Šta je vama problem da date mogućnost da odgovorim? Isključili ste mi mikrofoni. Nemam pravo da obrazložim. Kako znate šta ću ja da kažem?)

PRESEDAVAJUĆI: Ja nemam problem, zaista.

Isključujem, jer reklamirate i uporno pokušavate da kroz ukazanu...
Vaš kolega kaže...

(Srđan Nogo: Mene neko može da vređa slobodno.)

(Boško Obradović: Ja nisam ništa rekao. Ja nisam završio. Imam dva minuta.)

Samo trenutak. Dobićete dodatno vreme da obrazložite, samo trenutak, molim vas, do dva minuta.

(Boško Obradović: Vi znate šta ću ja u stavku da kažem.)

Dovoljno ste rekli u uvodnom izlaganju, da bih shvatio da želite, da kroz ukazanu povredu Poslovnika nastavite da replicirate koleginici.

A kada pominjete član 104. i pravo na repliku, stav 3. člana 104. kaže: „O korišćenju prava iz st. 1. i 2. ovog člana odlučuje predsednik Narodne skupštine.“ I ja sam odlučio da nemate osnova za repliku.

(Boško Obradović: Član 104 jasno kaže da ako je neko uvredio drugog).

Ja vam se zahvaljujem. Vas niko nije uvredio. Zahvaljujem.

Shvatio sam obrazloženje i nisam dozvolio da u nastavku vašeg obrazloženja vodite dijalog i da nastavite.

Evo izvolite, da vidimo šta ćete dodatno obrazložiti. Prijavite se. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Predsedavajući, ja sam vas, do sada, zaista izuzetno cenio kada ste preuzimali ulogu predsedavajućeg, mislio sam da ste bili objektivni i da ste umeli da, zaista, podjednako tretirati i poslanike vlasti i poslanike opozicije. Nemojte da narušite tu sliku u mojim očima.

Dakle, 104. jasno kaže – ako je neko uvredio drugog narodnog poslanika, vi ste dužni da se starate o primeni Poslovnika i da date repliku. Vi tu repliku niste dali. Zašto je bilo osnova za repliku? To sam počeo da vam objašnjavam. Bilo je osnova za repliku jer je prethodni govornik, gospođa Tomić jasno rekla da je u izlaganju prethodnog govornika, Srđana Noga, videla nešto što je asociralo na njeno pametovanje po nekoj narodnoj poslovcici o poštenju i nepoštenju.

Dakle, to je toliko jasno i toliko precizan osnov za repliku, da ne vidim kako i sami ne vidite da ste povredili Poslovnik.

PREDSEDAVAJUĆI: Dobili ste dodatni minut.

Dakle, niti je koleginica pomenula u svom izlaganju prethodnog govornika, niti ste vi imali osnova za repliku. Ne mogu ja to da kažem sa ove pozicije. I dalje koristim pravo iz stava 3. člana 104, da o korišćenju prava iz stava 1. i 2. ovog člana odlučuje predsednik Narodne skupštine, što sam i učinio.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Boško Obradović: Naravno.)

Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodna poslanica Mira Petrović. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Evo, biće nam malo i zanimljivo.

Vidim da svi junaci nikom ponikoše kad sam ja ovde, ali kada me nema, bogami, hrabrih ima. E, pa, evo, da vam se ja obratim.

Prvo, neću se mnogo pravdati, ali moram da kažem, da je zaista neprimereno da jedan narodni poslanik koji smatra sebe intelektualcem, pošto ističete to šta ste završili, da iznosi neistine. Ja imam i poslaničko vreme, ja sam šef poslaničke grupe, mogu komotno da pričam.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Petrović, vi imate vreme kao...

MIRA PETROVIĆ: Ja pričam po amandmanu, vraćam se na ono gde sam lično ...

PREDSEDAVAJUĆI: Ja sam upravo želeo da vas zamolim da govorite o amandmanu na član 9, koji je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

MIRA PETROVIĆ: Da, ja se izvinjavam, pošto sam ja šef poslaničke grupe, a pošto se ovde govorilo vrlo uvredljivo o meni lično, imenom i prezimenom, ja, prosto, moram da tražim vreme.

PRESEDAVAJUĆI: O tome ste mogli da govorite u trenutku kada se o tome govorilo.

MIRA PETROVIĆ: Pošto sam, nažalost, bila na putu, za razliku od većine koja ne radi, iz te poslaničke grupe, ja iza sebe imam 36 godina ...

(Marko Đurišić: Sad se vređamo. Šta mi radimo ceo dan ovde. Ona putuje.)

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak, molim vas, gospodine Đurišiću, svakako neću dozvoliti da rasprava ide u ovom pravcu.

Dakle, molim vas, kolegice Petrović, vrlo precizno sam vam rekao, imate vreme poslaničke grupe, imate vreme kao šef poslaničke grupe. Mogli ste da govorite (samo malo) o ovome na šta ukazujete da ste bili u sali u trenutku kada se o tome vodila rasprava.

Ne, sačekajte, molim vas.

U ovom trenutku ja ne mogu da vam dam reč po tom osnovu, i kao šef poslaničke grupe vi možete da govorite po amandmanu – u ovom trenutku, na član 9, amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite, molim vas, govorite po amandmanu. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Ja ću kao predstavnik Poslaničke grupe PUPS reći da mi nećemo kao poslanička grupa prihvatiti i glasati za ovaj amandman, da smo protiv njega. Ja, kao neko ko nije dovoljno kvalifikovan da bude na mestu direktora Pošta Srbije, jer po nekim poslanicima ne ispunjavam uslove, što je netačno, što je laž izgovorena ovde javno, pred svima, da nisam bila na konkursu...

Konkurs za v.d. ne postoji, da sam zaposlena na tri radna mesta i da

...

Ne, ja vam samo kažem da ja, kao neko ko sve to nema, imam prava da kažem iz kog razloga mi nećemo prihvatiti. Znači, kao neko ko nije član Programskog odbora, već godinu i po dana, ja smatram da bi ovde poslanici ipak morali, bar ovi koji se trude da se ističu, to da znaju.

Poslanička grupa PUPS nikada, jer smo krajnje lepo vaspitani, pristojni ljudi, ne iznosi neistine. Mi nećemo podržati ovaj amandman, zato što smatramo da nije u skladu sa stavovima koje mi branimo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate osnova za repliku, a povreda Poslovnika, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Član 106. gospodine predsedavajući. Molim vas da, prosto, dužni smo da se govori o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Ja znam da gospođa nije bila u sali i da ne zna koji je amandman u pitanju. Ona je zloupotrebila javljanje po amandmanu i govorila je repliku na

neko izlaganje koje se desilo pre nekih 25 minuta. Ona je to videla, verovatno, pa je dotrčala ovde iz Pošte da se javi za reč.

Gospodine Milićeviću, ja mislim da je svima nama u sali jasno da PUPS nije ozbiljan i dajte da ne pridajemo pažnju takvim beznačajnim pojavama, jer, koga više interesuje PUPS. Ja mislim da ni članove SNS ne interesuje PUPS.

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, sada već ponovo ulazite u raspravu i pokušavate povredu Poslovnika da iskoristite u smislu replike ka kolegici, šefu Poslaničke grupe Partije ujedinjenih penzionera.

Da li želite da se Narodna skupština u Danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Zahvaljujem.

I, ako ste primetili, pokušavao sam kolegici da ukažem da ipak govori o onome što jeste tačka dnevnog reda.

(Mira Petrović: Replika.)

Želite po amandmanu? Ne možete imati repliku na ukazanu povredu Poslovnika. Ne može replika na povredu Poslovnika, možete po amandmanu dobiti reč, a ne možete dobiti repliku, jer ako želite da se javite po osnovu izlaganja kolege Srđana Nogo, on je upravo ukazao na povredu Poslovnika član 106. i ja vama ne mogu dati repliku na ukazanu povredu Poslovnika. Nemam osnov za to.

(Mira Petrović: Po amandmanu.)

Po amandmanu, da. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Izvinjavam se, ali govoreći o članu 9. i amandmanu koji ste vi predali, ja sam rekla da mi nećemo glasati. Na to je gospodin ukazao na grešku, i pritom se vrlo negativno izrazio o mojoj partiji. Ja, naravno, na to moram da reagujem.

To ko je ovde miniran a ko nije miniran, pokazaće i sledeći izbori. Vrlo dobro znate kako ste ušli u ovaj parlament – finansirani i podržani spolja. Nikada u životu ne biste završili u ovom parlamentu da ste se borili sami.

(Boško Obradović: Ko to?)

Vi sa balkona, vi koji ste pretili, vi koji ste gurali, vi koji ste siledžijski ušli u ovu skupštinu. Ja ne dozvoljavam poslaničkoj grupi koja postoji godinama...

PRESEDAVAJUĆI: Moraću da vas prekinem, gospođo Petrović, uz dužno poštovanje i uvažavanje, zaista, i vas i poslaničke grupe, ponavljam, i vas i poslaničke grupe Partije ujedinjenih penzionera Srbije, ponavljam, dobili ste reč po amandmanu na član 9. koji je podneo narodni poslanik Srđan Nogo. To zaista nema apsolutno nikakve veze sa ...

MIRA PETROVIĆ: Ukazujući na grešku vašu, na povredu Poslovnika, poslanik je rekao da smo mi, PUPS, minorna partija, nebitna partija, ako vi smatrate da to nije neozbiljna partija, ako vi smatrate da to nije uvreda, zašto tada niste reagovali?

Izvinite, ne možete da dozvolite da neko može da govori takve stvari, a da ja kao šef poslaničke grupe ne mogu da uzmem u zaštitu svoju poslaničku grupu...

(Predsedavajući: Naravno da možete, to je vaše...)

Ja vam kažem, svaki put kada budete izašli na izbore, pogotovo ponašajući se ovako...

(Boško Obradović: Ko?)

Vi. Vi iz vaše poslanike grupe, pa jedini ste vi ovde neprimereni. Jedini. Loše ćete proći.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospođo Petrović, legitimno je pravo da zaštitite poslaničku grupu, kao šef Poslaničke grupe Partije ujedinjenih penzionera Srbije. Molim vas da u buduću činite u skladu sa Poslovníkom Narodne skupštine Republike Srbije.

S obzirom na to da ste govorili po amandmanu i da ste pomenuli Poslaničku grupu Dveri, pravo na repliku sada ima šef Poslaničke grupe Dveri, narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Veliko hvala, gospodine predsedavajući. Vratili ste mi veru u vaše predsedavanje Domom Narodne skupštine. Zaista je ovo vrlo korektno sa vaše strane. Dajete šansu opoziciji da se čuje.

Dakle, gospođo Petrović, nema razloga da putem telefona dobijate instrukcije od Milana Krkobabića, šta ćete govoriti u ovoj raspravi. Siguran da Poslanička grupa PUPS može i sama da učestvuje u dijalogu sa Dverima.

Dakle, poznato je da Partije ujedinjenih penzionera Srbije nema nikakve veze sa penzionerima, već je jedna interesna grupa koja je lažni zaštitnik penzionera. Poznato je da su, od kada su oni počeli da zastupaju penzionere, penzionerima smanjene penzije za 10% i ukinuta je uredba po kojoj su imali usklađivanje visine isplate penzija sa cenama troškova života.

Poznato je, takođe, da su podržavali sve vlade do sada koje su upropastile Srbiju. Dakle, nije bilo nijedne vlade koja je upropastila Srbiju a da PUPS nije dao svoj doprinos. Dakle, nije pošteno uvek optuživati, recimo, DS ili SNS da su za sve krive. Ja nikada ne želim da zaboravim da podjednaku krivicu sa njima deli onaj koji im je davao podršku za vladajuću većinu, a to je uvek nepogrešivo bio PUPS.

PUPS je naravno za to dobijao nadoknadu. Nadoknada je bila direktorsko mesto za jednog ili drugog, možda u budućnosti i trećeg Krkobabića. Takođe, nadoknada je bila ministarsko mesto u izmišljenom ministarstvu, bez portfelja, takođe je nadoknada PUPS-u i ovo lažno direktorsko mesto, bez ikakvog javnog konkursa, bez fakultetske diplome, sa mesta sekretarice Milana Krkobabića na mesto direktora Pošte.

To se zove partijsko-parazitski sistem. To se zove pljačka ove države. To se zove iznošenje para iz javnih preduzeća u partijske ruke. To se

zove namešteni partijski direktori, partijsko zapošljavanje i pljačka građana Srbije preko partijsko-parazitskog sistema.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Vreme, gospodine Obradoviću.

Gospođo Petrović, imate pravo na repliku.

Reč ima narodna poslanica Mira Petrović. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Volim što ste tako postali naprasno hrabri, ali pre toga ste morali to da imate napisano. Pa bih vas molila za malo pažnje, ja sam vas slušala, vrlo, šta ste rekli.

Ja nikada nisam bila sekretarica, ali mislim da je uvredljivo za sve sekretarice Srbije to što vi govorite. Bez dobrih sekretarica apsolutno niko od nas ne bi mogao da funkcioniše.

Sa druge strane, ja sam vam malopre rekla, ali to je vaše nepoznavanje stvari i to je problem Dveri. Znae, vi ne znate suštinu, v.d. ne ide na konkurs, tek će biti raspisan konkurs, ali ću se vratiti sada na vas. Vratiću se na PUPS i vratiću se na to ko je upropašćavao ovu zemlju.

Vi ste u ovaj parlament ušli, ako se ne varam, sa DSS. Ja ću vam reći nešto, najgori period u istoriji Srbije bio je period od kada je DSS bio na vlasti. Vi ste sa njima ovde u koaliciji zajedno. Tako ste ušli? Tada su penzije smanjene na strašnih 49%. To je bukvalno bio genocid penzionera.

I tadašnji ministar Lalović je rekao da nije očekivao da će toliko pasti...

(Marko Đurišić: Onda smo mi digli penzije neopravdano. Dogovorite se šta je.)

Ja bih vas molila, gospodine Đurišiću, da uzmete reč kada budete hteli. Ja ću se vratiti, nije tačno da sam napadala DSS. Reći ću vam da su u njihovo vreme i u vreme kada je Čeda Jovanović bio sa njima, penzije iznosile 71% i mi težimo ka tome. Ali, za razliku od vas koji se uvek krijete iza nekog, iza tih nekih stranih sila koje vas ovde uvode, mi se nikada nismo krili.

Tačno je da smo podržali smanjenje penzija sada, ali nije tačno ono što ste vi rekli, što namerno iznosite, notornu laž, 70% penzionera nije osetilo smanjenje penzija, 30% ni po kojoj računici, ne mogu da budu svi penzioneri....

(Predsedavajući: Vreme. Zahvaljujem se.)

Nisam završila, imam vreme poslaničke grupe.

Imali ste pravo na repliku, dva minuta je predviđeno za repliku.

A pošto smo se previše udaljili od teme, sada ćemo, shodno članu 112, da napravimo pauzu od pet minuta da bismo se vratili na dnevni red.

Zahvaljujem.

(Posle pauze – 15.35)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 10. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Tomislav Ljubonović i

Zoran Krasić, narodni poslanik Vladimir Đurić, zajedno narodni poslanici Dejan Škulić, Gorica Gajić i Milan Lapčević i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Na član 10, predsedavajući, ja sam podneo amandman koji po oprobanoj metodi izuzetkom derogira određene članove Zakona o platama državnih službenika i nameštenika. Za 2017. godinu predviđen je izuzetak što se tiče napredovanja državnih službenika i činovnika – da sredstva nisu planirana za napredovanje u viši rang po osnovu postignutih rezultata rada.

S pozivom na član 16. i na član 48. stav 4. istog zakona, od kojih upravo član 16. garantuje pravo na nagradu za ostvarene rezultate, a član 48. stav 4, doduše, govori da se Zakonom o budžetu određuje procenat izdvajanja u toj budžetskoj godini, dakle, pošto se ovde pravi izuzetak za 2017. godinu kako se ne izdvajaju sredstva, znači, da je izdvajanje procentualno nula, pa postavljam pitanje Vladi – kako je moguće da niko od državnih službenika i nameštenika neće napredovati i zaslužiti na osnovu postignutih rezultata da napreduje u viši rang ili kako ćete obezbediti sredstva, i da li će to biti kao i za jubilarne nagrade pre dve ili tri godina za zaposlene u obrazovanju, kada je ministar bio gospodin Žarko Obradović, kada su lokalne samouprave dobile nalog da ne isplaćuju jubilarne nagrade, pa smo nakon pritiska predstavnika sindikata jubilarne nagrade morali kao lokalne samouprave da isplatimo krajem jedne budžetske godine za dve godine.

I, postavlja se pitanje – kolika je ušteda ili doprinos zaposlenih koji će na osnovu rezultata napredovati, koji na osnovu zakona ostvaruju pravo da napreduju, dakle, kolika je ušteda i sa kojim iznosom oni doprinose makroekonomskoj stabilnosti ili pokriću budžetskog deficita za 2017. godinu? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Predlogom zakona o budžetu u članu 10, čije brisanje predlažemo, navedeno je da sredstva za rad državnih službenika i nameštenika za nagrađivanje radnog učinka nisu predviđena. Mi smo zbog toga predložili da se ovaj član briše, kao što su još neke kolege poslanici takođe predložili.

U obrazloženju zašto se amandman ne prihvata Vlada je navela da član 48. Zakona o platama državnih službenika i nameštenika propisuje da se Zakonom o budžetu opredeljuje procenat koji će biti potrošen u ovu svrhu. Shvatamo da je Vlada onda predvidela nula procenata.

Isto tako, član 48. u stavu 1. eksplicitno kaže – nameštenik ima pravo na dodatak za ostvarene rezultate rada. Dakle, odredba je imperativnog karaktera, tako da shvatamo da je Vlada, u suštini, Zakonom o budžetu ušla u koliziju sa Zakonom o platama državnih službenika i nameštenika.

Mi zapravo želimo ovim amandmanom da podržimo zakonom propisana prava državnih službenika i nameštenika, koji kao ljudi od struke časno rade svoj posao, kako bi bili zakonski nagrađeni za kvalitetan rad, kako bi sistem ocenjivanja radnog učinka ovih ljudi bio manje obesmišljen i kako bi sačuvali načelo napredovanja i nagrađivanja zasnovanih na kvalitetu, a ne na partijskoj pripadnosti i poslušnosti.

Želimo da poručimo da oni, ljudi, više nisu dužni iz svog džepa i na teret nagrade za svoj kvalitetan rad snositi posledice nespremnosti Vlade da sprovede istinske reforme u javnom sektoru i oslobodi te ljude od struke tereta partijski instaliranog menadžmenta. Ako sredstava u budžetu nema, onda ih nema, zato što RTB Bor nije istinski reformisan, jer je tamo isti menadžment koji je firmu oterao u UPPR uprkos prethodnim investicijama nakon kojih je napravljen gubitak, pa se sada ponovo sa dve i po milijarde pojavljuje u budžetu da bi trošio budžetski novac, a za nagrađivanje kvalitetnih radnika para nema.

Oslobodite javni sektor partijskih kadrova pa će se novac za nagradu kvalitetnih državnih nameštenika naći. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Da.)

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem.

Podneli smo amandman na član 10. Predloga gde se kaže da – izuzetno u 2017. godini nisu planirana sredstva za napredovanje državnih službenika u viši platni razred itd. itd. E sad, kaže da nisu sada planirana sredstva, što ne znači da možda eventualno i neće biti, pa smo zbog toga zatražili, odnosno podneli amandman kojim se kaže: „Ukoliko se tokom izvršenja budžeta promene uslovi na internet strani Ministarstva finansija objaviće se podatak o planiranim sredstvima za napredovanje državnih službenika u viši platni razred“ i tako dalje i tako dalje.

Ovim smo želeli da rad Vlade postane transparentan ili pošto stalno pričamo kako treba da koristimo srpske reči – proziran ili providan, što znači da svaki građanin, ne samo mi ovde koji diskutujemo o tome, ne samo bilo ko koga se to tiče, nego svaki građanin koji bude želeo da se uveri u to kako se ova sredstva raspodeljuju, može da vidi ove podatke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Dali još neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Rade i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: U ovom predlogu zakona imate nekoliko članova koji su apsolutno nepotrebni, pre svega zato što je ono što ste predvideli u ovim članovima već normirano, regulisano nekim drugim zakonima, a Zakon o budžetu ne može ni na koji način da menja druge materijalnopravne propise.

Jedan od takvih članova je član 11, čije smo brisanje predložili. U ovom članu 11. govori se o obavezama prema korisnicima budžetskih sredstava na način kako se one srazmerno izvršavaju, pa šta će se desiti ako korisnici budžetskih sredstava ne ostvare prihode i primanja, da li će se utvrđivati prioriteta itd. I onda kažete, između ostalog, da ne možete da nam prihvatite amandman zato što se ovim članom preciziraju pravila za upotrebu odobrenih sredstava iz ostalih izvora finansiranja i prihvatanjem ovog amandmana mogla bi, zamislite, da se ugrozi stabilnost budžeta Republike Srbije.

Ovo je zaista nešto što nema veze sa logikom i pre svega što je apsolutno netačno. Ovo što ste vi napisali i pogotovo što ste predvideli ovim članom 11, zapravo, što predviđa, ako bi došlo do toga da ne bude punjen budžet na način koji je predviđeno, da dođe do neke nesrazmere itd. vi biste morali ovde predložiti rebalans. Onda bismo govorili o rebalansu, a ne o onome što je napisano u ovom budžetu.

Ovo zapravo asocira da vi, i mi verovatno zbog toga i nemamo predlog zakona o izvršenju budžeta, zato što vi očigledno radite kako vam padne na pamet – ovde fali, vi uzimate odande, ovde nema dovoljno, vi stavljate tamo. Vi očigledno menjate i aproprijacije i razdele itd. To je još jedan razlog više da je krajnje vreme da nam dostavite završni račun, zakon o završnom računu budžeta i onda ćemo moći relevantno da razgovaramo o svemu ovome što ste nam ovde vrlo sumnjivo u članu 11. predvideli.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Pre nego što počnem, prvo, zahvaljujem se svima koji su pažljivo čitali ovo i upućuju primedbe.

Drugo, molim vas da u vašim pitanjima ostavite prostor za odgovor i da ne kvalifikujete neke stavove ako za to nemate jake argumente. Ništa nije ovde sumnjivo u ovom članu. Ovaj član se trudi da ispoštuje procedure koje postoje i u Zakonu o budžetskom sistemu i svuda na drugim mestima u svetu.

Znači, drugim rečima, ako je nekim članom predviđeno, na primer, da se koriste sredstva iz izvora 01 iz budžeta, pa je onda neko dodao – pa se koriste sredstva iz granta, pa se koriste sredstva iz kredita, mi kažemo: ako vam je neko uskratio grant, vi nemate pravo da se okrenete i potrošite sredstva iz budžeta. Ako je nešto planirano određenim proporcijama, u tim proporcijama mora i da se realizuje. Ovim upravo tražimo ono što vi implicite tražite time da imamo rezultate izvršavanja budžeta.

Mi se upravo ovim obezbeđujemo da mora da postoji disciplina u izvršavanju budžeta, koja je upravo predviđena budžetom. Zato i postoje izvori finansiranja, zato se oni i raspoređuju na pojedine kategorije, da se sada tačno zna šta planiramo i iz kojih izvora. Kao što ne može neko iz kredita da finansira plate i ove druge stvari koje se finansiraju iz izvora 1, tako ne mogu iz opštih prihoda budžeta da se finansiraju neke druge veličine. Isto se odnosi na sopstvene prihode i sve druge izvore finansiranja.

Prema tome, ovo je nužno, ovaj član 11. nužan je da bi se poštovala ta pravila. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, koleginice Radeta?

(Vjerica Radeta: Replika.)

Nemate pravo na repliku.

(Vjerica Radeta: Onda ništa, hvala.)

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miroslav Aleksić i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Goran Ćirić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Radoslav Milojević i narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Ne znam čemu služi ovaj jauk preko puta kad god se ja javim za reč ili neko iz Demokratske stranke...

(Predsedavajući: Nastavite po amandmanu.)

Vratimo se na amandman. Predlažemo brisanje ovog člana u formulaciji u stavu 3. Predlažemo brisanje jer je ona nepotrebna, jer je Zakonom o budžetskom sistemu upravo definisana problematika oko neizvršenja budžeta.

Takođe, želimo isto da vidimo završni račun koji je već trebalo da bude pred nama. Ali ovaj amandman, ako ga usvojite, pokazaćete da li poštujete zakon ili ne poštujete zakon... Ako poštujete zakon, pošto nema potrebe da ovaj član stoji, i onda prihvatite naš amandman, što smo i rekli u formulaciji u stavu 3, da je potpuno nepotrebno da se nalazi ovaj stav i zato predlažemo brisanje, onda ćete dokazati da poštujete zakona. Ako ne poštujete zakon, kao što ga ne

poštujete oko nelegalnih vikendica, da li vašeg kandidata, gospodine Stojmiroviću... (Isključen mikrofon.)

(Radoslav Milojević: Ne znam zašto ste mi oduzeli reč kad imam dva minuta.)

PRESEDAVAJUĆI: Nisam vam oduzeo reč, ja sam vam isključio mikrofon da vam ne bih oduzeo reč.

(Narodni poslanik Radoslav Milojević dobacuje s mesta.)

Ne, ne, prvi minut je bilo obrazlaganje amandmana, sve ostalo nije bilo.

Zatražite ponovo reč, imate još nekih 40 sekundi.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Arsiću, hvala. Ja sam upravo rekao da je formulacija u stavu 3. potpuno nepotrebna i zato sam obrazložio zašto smo podneli ovaj amandman, jer je upravo Zakonom o budžetskom sistemu definisana problematika oko neizvršenja budžeta. I rekao sam da ćete na osnovu ovog amandmana pokazati da li SNS, tj. vladajuća većina poštuje zakon. Ako poštujete zakon, vi ćete prihvatiti ovaj amandman, bez obzira što dolazi od Demokratske stranke. I to sam uporedio sa tim kao što ne poštujete zakon oko vikendica i pitao gospodina Stojmirovića da li je to zato što će gospodin... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Uvažavam vašu konstataciju. Kao što sam ja rekao pre dva minuta da to prenosimo iz Zakona o budžetskom sistemu, to uvažavam. Mi ovo ponavljamo ne slučajno, nego namerno. Želimo ovim da pojačamo to. Ne vidim kako time kršimo zakon ako pojačavamo ono što piše u zakonu. Samo mi to objasnite. Ovde se dva puta ponavljalo – ne poništava.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, naravno, predlažem da se odbije ovaj amandman, saglasno onom obrazloženju koje nam je Vlada dostavila, a pogotovo jedna rečenica koja je karakteristična i pozivam predlagača da pročita još jednom tu rečenicu iz obrazloženja. Naime, prihvatanjem ovog amandmana mogla bi da se ugrozi stabilnost budžeta Republike Srbije. Za mene je ovo veoma jasan signal da ovaj amandman treba odbiti.

Međutim, ja razumem da predlagača ovog amandmana ne interesuje stabilnost budžeta Republike Srbije. On je to dokazao i u praksi. On je to dokazao na nekoliko primera, kada je samo u jednoj transakciji ošteti taj budžet lokalne samouprave za 14 miliona dinara, a mi smo ovde nekoliko puta iznosili i druge pojedinosti iz kojih smo mogli videti kako se odnosi prema budžetu. Iz tog razloga se nadam da njegova stranka i da gospodin predlagač

amandmana nikada neće biti u prilici da brine i da upravlja budžetom Republike Srbije, jer u tom slučaju ne bi ostao kamen na kamenu od budžeta. Zahvaljujem.

(Radoslav Milojević: Replika!)

PRESEDAVAJUĆI: Po osnovu čega replika?

(Radoslav Milojević: Čuli ste šta mi je sve rekao.)

Šta vam je rekao?

Sačekajte, prvo reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

LJUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, nisam možda ni razmišljao da se javim po ovom amandmanu, ali odgovoriću na pitanje koje mi je postavio kolega Milojević.

Prvo, bio je jedan poslanik ovde koji je stalno imao te amandmane – briše se. Ja sam mu u prošlom sazivu rekao – kolega, ne preterujte sa tim „briše se“, može neko da vas izbriše pa da vas više ne bude u Skupštini. E, to će se desiti i kolegi, najverovatnije.

A što se tiče Tomislava Nikolića i njegove kandidature, pa, ko god sa vaše strane stane protiv njega, izgubiće, nemojte da se sekirate.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Da li mogu sada da odgovorim gospodinu Markoviću pošto me je on prvo prozvao, a onda gospodinu Stojmiroviću, pošto me je i on prozvao? Da li imam pravo na dve replike?

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na dve replike. Vi ste jako vešt poslanik, odgovorićete i jedno i drugo, verujem.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Gospodine Markoviću, kako SNS brine o građanima Srbije možemo videti u Bačkoj Topoli gde poziva građane da u petak, 4. decembra 2016. godine dođu na pojačan pasulj svi oni građani koji su gladni. Pa, da li je to hrana za sve građane? Da li je to bolja budućnost koju ste vi obećali građanima Srbije 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, a evo i 2017. godine? Pa za pet godina, koliko ste na vlasti, upropastili ste zemlju i čestitam vam, zato što to niko nije uspeo da uradi za tako kratak period. Zadužili ste nas deset milijardi evra, smanjili ste nam plate, smanjili ste nam penzije. Zemlja u kojoj štrajkuju vojska i policija ne zove se zemlja koja ide u pravom pravcu.

Evo, ovde imamo i molbu i apel radnika IMT-a koji štrajkuju već šest meseci, štrajkuju šest meseci radnici IMT-a, traže poništenje nezakonitog stečaja i ponovno pokretanje proizvodnje. Pa sve je nezakonito čega se vi dotaknete. Ako radite zakonito, uhapsite kriminalca Zvonka Veselinovića. Ovo vas pitam već petnaesti put. Kako poštujete zakon? Svi kriminalci o kojima govorite su na slobodi. Pa, vi ste najubedljiviju pobjedu na svim izborima ostvarivali upravo u zatvorima. Upravo ste ostvarivali u zatvorima vi iz SNS, zato što ste isti kao oni koji glasaju za vas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Aleksandar Marković, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Poslednja osoba u ovom parlamentu koja ima pravo nekom da spočitava bilo šta upravo je prethodni govornik. Dakle, on koji je, čuli smo, napravio tri milijarde minusa u svojoj lokalnoj samoupravi. Ali neću da pričam samo o Smederevskoj Palanci. Mi smo ovde nekoliko puta iznosili razne primere bahatosti i lopovluka u Smederevskoj Palanci.

Evo, samo ću pomenuti njegove prijatelje i kolege iz njegove stranke koji su do pre nekoliko meseci upravljali opštinom Vračar. Saldo nakon njihovog vođenja opštine Vračar je da je pola imovine nestalo, ljudi, pola imovine, 70 stanova, hiljade kvadrata poslovnog prostora, 5.354 kvadrata poslovnog prostora Vračara je nestalo, obrisano, kao da nikad nije postojalo. E, to je saldo njihove vlasti na Vračaru, njegovih kolega, 70 stanova, 782 miliona dinara. Da ne pričam o ostalim ustanovama i javnim preduzećima čiji je osnivač opština Vračar. Sportski centar Vračar, i tu je 32 miliona minusa, poslovni prostor – rekli smo već, „Božidarac“, ustanova kulture koju ste uništili, likvidirali.

Dakle, gde god je Demokratska stranka upravljala, bilo čime, imali smo posle samo lopovluk, imali smo pljačku i imali smo nestalu imovinu, nestale kvadrature, nestale lokale, nestalu imovinu. I zato mislim da je prethodni govornik poslednja osoba koja uopšte može nekome da spočitava bilo šta, a kamoli neki lopovluk ili nešto. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku zbog spominjanja stranke ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Mogu samo, prvo, da se složim sa navodima kolege Markovića da su neki ovde definitivno poslednji koji treba da se bave nekim temama.

Pod dva, želim da se zahvalim na dodatnoj prilici za repliku. Uvek je, kao što znate, veliko zadovoljstvo nekima neke stvari ovde pomalo razjasniti. Sve ovo što neki ovde navode ili, kako sami kažu, „istačinju“, je li tako beše?, zaslužuju poneki mali komentar.

Neobično je da se pitanje pokretanja proizvodnje u ovoj zemlji postavlja Srpskoj naprednoj stranci. Neobično je, utoliko što upravo zahvaljujući merama koje sprovodi Srpska napredna stranka, Vlada koju ta stranka podržava, mi imamo desetinu za desetinom hiljada, pa reda veličine stotine hiljada, novih radnih mesta u ovoj zemlji, na temu proizvodnje. Utoliko je neobičnije da te ocene dolaze od strane onih koji su upropastili stotine hiljada radnih mesta u ovoj zemlji. I to ne tvrdim ja i niko ne treba meni da veruje na reč što se toga tiče, postoje relevantni izveštaji i statistika institucija koje su za to nadležne. Ako ikad iko bude želeo da popričamo o brojkama, možemo, nikakav problem, naprotiv, veliko zadovoljstvo.

Neobično je da se pominju vojska i policija od strane onih čiji su predstavnici, predsednici, ne znam šta im dođu, bile su tu neke raznorazne vlade, u hladovima, ne mogu više da ispratim ko je na kojoj funkciji, lično odgovorni za

200 miliona štete u čvrstoj stranoj valuti, upravo prema vojnim penzionerima, a što upravo mi rešavamo i Vlada koju podržava Srpska napredna stranka. Neobično je da neko ko je kao narodni poslanik, uz sve ono što smo mi razmenili od cifara i podataka u ovoj sali i dalje ne može da se preračuna, pa pominje nekih 10.000.000.000 nekakvog duga, iako je reč o jednoj vrlo jednostavnoj proverljivoj matematici. Ali nije neobično da ti neki budu fascinirani pojmom zatvora. To je jedino što je na mestu, kada je o tim ljudima reč. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Radoslav Milojičić.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Pa možemo jasno da izmerimo kako je radila Vlada od 2008. do 2012. godine, a kako radi sada vaša pogubna vlada, Vlada Srpske napredne stranke od 2012. do 2016. godine. Vlada između 2008. i 2012. godine, koju je predvodila Demokratska stranka sa SPS-om, sa kojim ste sada i vi u koaliciji, povećala je plate, povećala penzije, subvencije za poljoprivredu su bile 14.000 dinara i imali smo asistente za pomoć ljudima koji se bave poljoprivredom. Mislim da je 1.200 asistenata, evo, ministar Nedimović je tu, koji su dobili otkaz čim ste vi došli na vlast, davali smo subvencije za prvi stan, izgradili smo 30 obdaništa, 20 domova zdravlja u Beogradu, a o mostovima i svim ostalim infrastrukturnim projektima da ne govorim.

To što je Demokratska stranka uradila i u Ministarstvu odbrane, izgradivši 5.000 stanova za vojne penzionere i za vojne korisnike, završivši Aerodrom „Morava“, izgradivši vojnu bazu „Jug“, gde se sada obučavaju naši vojnici za multinacionalne operacije, vi to ne možete ni da okrećete. Ali vidim da ste pozvali u pomoć ministra policije, da će vam on sada pomoći u ovoj debati, a jedini iskreni naprednjak je Aleksandar Martinović, ja mu ovom prilikom čestitam, koji je rekao 17. jula 2012. godine – da je Srpska napredna stranka mafijaška organizacija...

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

(Radoslav Milojičić: Ne znam zašto ste mi isključili mikrofon.)

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Dakle, ovo je po osnovu pominjanja Srpske napredne stranke, a interesantno, mada opet ne neobično da smo imali pominjanje predsednika poslaničke grupe dr Martinovića. Nije neobično, iz samo jednog razloga – što neki ovde imaju dovoljno kuraži da ga pomenu samo onda kada izađe zbog obaveza vezanih za Odbor. Samo tada. Tako da, to je bilo potpuno očekivano i čestitam na hrabrosti i na unapređenju hrabrosti od strane nekih, ne znam kojih, ni ime im ne znam pa ne bih mogao ni da ga spomenem, sve i kad bih hteo.

Što se tiče dostignuća od 2008. do 2012. godine, ne znam kome treba da čestitam, da li nekoj stranci ili nekom pojedincu, zaista ne znam. Ali hajde da uputimo jednu zajedničku čestitku na ovim fenomenalnim rezultatima. Izvor, zvanični, Republički zavod za statistiku 2008. godina: broj zaposlenih –

2.821.724, a 2012. godina, isti izvor – 2.228.343. Razlika mu dođe, pa, više i od one statistike koja se tim nekim ljudima ne dopada, a koja je takođe u redu veličine od stotine hiljada, ovde dođe šest stotina hiljada. Ne znam kome, ali čim ga alociramo, predlažem da svi zajednički uputimo jednu ovako veliku srdačnu čestitku.

Što se tiče pitanja kojekakvih krećenja nečijih dostignuća, što je izgrađeno, podignuto, bog sveti zna, oko toga zaista mogu da se složim. To mi ne možemo da okrećimo, jer, kao što je poznato, fizika ne dozvoljava da se kreći vazduh i prazan prostor. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po kom osnovu?

(Radoslav Milojević: Molim vas, replika.)

Po kom osnovu replika? Spomenuo vas uopšte nije, ni u jednom trenutku. Ni u jednom trenutku vas nije spomenuo.

(Radoslav Milojević: Molim vas, dajte da završimo, samo kratko.)

Završili smo po ovom amandmanu.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Amandman koji je sličan i u duhu je amandmana koji je, takođe, predlagala opozicija i ideja je bila da Ministarstvo finansija bude u obavezi da svakog meseca na svojoj internet prezentaciji objavi mesečno izvršenje budžeta pre kraja meseca za prethodni mesec. U obrazloženju smo dobili da se ti izveštaji dva puta godišnje predaju Vladi, a da onda Vlada treba da izvesti Narodnu skupštinu.

Naša ideja jeste bila, u stvari, da obim i sadržaj tih izveštaja odredi sam gospodin ministar, koji je u svom izveštaju, kada je pričao o formiranju budžeta navodio da se radilo danonoćno, da je imao veliki tim, smatramo da ako bi on sam odredio taj obim izveštaja to ne bi bilo sporno, a to bi se inače uklapalo u onu priču, koja je vrlo često ovih dana spominjana, da mi već godinama ne dobijamo ni neki završni račun na kraju godine. U koliko bi se to radilo na mesečnom nivou, nikakav problem ne bi bilo to objediniti da taj izveštaj dobijemo na kraju godine. Time bismo u stvari omogućili da taj izveštaj bude lakše i donet.

A inače, da li je transparentno ili je prozirno, ili je providno, to je nešto što se zvanično proklamuje od SNS i to je možda jedno od retkih mesta gde se Srpski pokret Dveri slaže sa SNS. Dajte, da stvarno to vidimo, jer svi mi, građani Republike Srbije i mi narodni poslanici, kao njihovi predstavnici, punimo budžet i smatram da je sasvim logično da budemo, koliko-toliko, upućeni na način kako se taj budžet izvršava. Ukoliko ne znamo, angažovaćemo one koji znaju da nam to bolje objasne. Hvala vam veliko.

PRESEDAVAJUĆI: Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ne mogu da se složim sa odgovorom Ministarstva, jer zaista mislim da ako nema razloga da se kriju podaci i ako, u stvari, nemaju ništa da kriju pred građanima Srbije zašto ne bi izašli u susret i zašto ne bi, kao što ovaj amandman koji sam podneo predlaže, objavljivali podatke o trošenju budžeta na internet sajtu Ministarstva, bez obzira da li je laicima, običnim licima, razumljivo ili nije razumljivo. Ako ja, kao narodni poslanik i ako svi mi, kao 250 narodnih poslanika, ne možemo da dođemo do tih podataka, jer ne možemo da dobijemo završni račun, jer nam Vlada Republike Srbije ne dostavlja izveštaje o utrošku budžeta, kako onda možemo danas da raspravljamo uopšte o budžetu i kako možemo da glasamo za budžet.

Logično je ako usvajamo neki akt, predlog budžeta, to je samo jedna polovina, nama treba i završni račun, odnosno da vidimo kakva je praksa trošenje para, da bismo na osnovu toga imali jednu celokupnu sliku.

Zaista sam zabrinut za trošenje novčanih sredstava građana Republike Srbije, jer ako znamo, recimo, da nam se 15 milijardi uzima na akcizu za struju, da nam se 22 milijarde skida od zaposlenih u javnom sektoru, pa, recimo, u ministarstvu gospodina Stefanovića, u policiji, najavljuju štrajk, pa u ministarstvu gospodina Đorđevića, zbog toga najavljuju štrajk, jer su zaista bedno plaćeni, kod gospodina Šarčevića, čuli smo, u Ministarstvu prosvete, da su prosvetni radnici plaćeni ispod proseka, a njihov obrazovni status je daleko iznad republičkog proseka, jer u prosveti rade ljudi mahom sa fakultetskim diplomama, velikom većinom.

Mi zaista onda moramo da vidimo kako se troše ta sredstva, jer je zaista veliko, veliko nepoverenje, jer smo od samih predlagača ovoga budžeta čuli da ono što piše u budžetu nije tačno. Pa, tako, iako stoji firma „Endava,, mi smo čuli da njima neće biti obezbeđena sredstva. Vi ste zadužili 11.000.000.000 dinara i investirate u strane investicije. Inače, planirate da nas zadužite za 850.000.000 milijardi da biste, naravno, refinansirali, neće to povećati za toliko strani dug, ali građani Srbije moraju da znaju te brojke i te cifre.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku ministar unutrašnjih poslova, dr Nebojša Stefanović. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Istini za volju, u MUP-u postoji 26 sindikata. I, znači, u zavisnosti kako kojem sindikatu odgovara, kako kojoj političkoj stranci odgovara, kako odgovara onima koji saraduju sa kojim od sindikata, to se u medijima predstavlja ovaj sindikat je rekao ovo, ovaj sindikat je rekao ono. Nisu svi jednaki ni po broju članova koje imaju u MUP-u, ali nijedan od 26, uključujući i dva reprezentativna sindikata, nije najavio štrajk. Nijedan od sindikata.

Najavili su protest, koji će se održati u nedelju. Nisam najbolje razumeo zbog čega u trenutku kada smo povećali plate pripadnicima policije od 5% i kada će oni na godišnjem nivou dobiti bruto od 50 do 100 hiljada dinara. Dakle, jedan veliki broj ljudi će dobiti jednu celu platu na godišnjem nivou u odnosu na ono što primaju. Jedan deo ljudi je dobio nove uniforme, posle više godina da nisu dobijali nove uniforme. Zatim, modernizovana, oklopna vozila koja su zaista bila u teškom stanju, lošem stanju, dobiće jedan deo novih patrolnih vozila, jedan deo već sledeće nedelje, jedan deo u narednom periodu i, radimo na tome da podižemo standard ljudi koji rade u policiji. Naravno, u skladu sa ekonomskim moćima zemlje.

Da li bismo svi voleli da povećavamo sve mnogo više, mnogo više. Naravno, ali u periodu kada smo se zaduživali da bismo nekome povećali platu, pa smo onda za par godina dolazili u minuse u milijardama evra, danas to radimo iz realnih izvora. Razgovarao sam sa svim ljudima iz policije, mislim da je važno da razumeju da ono što sada radimo da radimo na duge staze. Oni su tražili jednokratnu isplatu, mi smo ponudili povećanje plate. Mnogo je veće povećanje plate za te ljude nego jednokratna isplata, za Vladu bi bilo lakše da da 20.000 dinara. (Predsedavajući: Privodite kraju.) Mnogo više dobijaju ovde, od 50 do 100 hiljada na godišnjem nivou, i mislim da je važno da to ljudi znaju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Želim samo kratku informaciju da dam povodom predloga sadržanog u amandmanu koji se odnosi na član 11. Znači, mi, kao što je navedeno u obrazloženju, već sada dajemo Republici, odnosno Republičkoj vladi izveštaje, šestomesečne izveštaje, kao što je to definisano Zakonom o budžetskom sistemu.

Pored toga, koliko ja znam, a nisam proveravao lično, moram da priznam, na e-parlamentu vi imate mesečne podatke o izvršenju budžeta. Prema tome, bilo bi dobro da proverite to. Što se tiče interneta, to je ono što vi tražite ovde, mi nemamo ništa protiv, jer ako izveštavamo Parlament, možemo da izveštavamo i sve, ali to moramo da obezbedimo da bude u skladu sa zakonima. Prema tome, moramo da obezbedimo da to bude definisano tačno – šta se daje, u kom formatu i kome je to dostupno. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović. Izvolite.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, ne želim uopšte da sumnjam u dobru nameru predlagača ovog amandmana i njegovu želju da građanima Srbije svi podaci budu vidljiviji, odnosno bolje dostupni. Ali, s obzirom na to da Ministarstvo i predstavnici Vlade kažu da u ovom trenutku to nije u skladu sa zakonom i da nije moguće, nema mogućnosti ni da se prihvati ovaj amandman, ali verujem da će u nekoj budućnosti biti prihvaćeno nešto ovako ili slično.

Hteo bih da kažem još jednu stvar vezano za onu moju preporuku koju sam dao malopre i ja stojim iza nje da treba koristiti naše reči, naše pismo, naš jezik. A ko mi to ne veruje, neka pročitava Zaveštanje o jeziku i pismo Stefana Nemanje, pa će sve da vidi u njemu. Nije veliki tekst, jedna strana. Onog trenutka kada izgubimo jezik i pismo i svoje reči, izgubili smo sve, ne treba nam vojna sila, ne treba niko da nas napadne, sami smo se predali.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam.

Iako su moji amandmani potpuno različiti, Vlada je dala gotovo istovetno obrazloženje kao i na amandman za član 9.

U mom amandmanu tražila sam da sve obaveze izvršene prema korisnicima budžetskih sredstava objavljuju na mesečnom nivou na internet prezentaciji Ministarstva finansija i to na način da se svakog meseca najkasnije do desetog dana u mesecu, a za prethodni mesec da Ministarstvo finansija objavi tačno koliko je budžetskih sredstava izvršeno srazmerno ostvarenim prihodima i primanjima budžeta.

U obrazloženju Vlada ističe da se Zakonom o budžetu Republike Srbije ne može definisati obaveza Ministarstva finansija u smislu objavljivanja na internet prezentaciji Ministarstva koliko je budžetskih sredstava izvršeno srazmerno ostvarenim prihodima i primanjima budžeta. U obrazloženju se dalje navodi da je u skladu sa članom 76. Zakona o budžetskom sistemu, između ostalog, utvrđena obaveza ministra da najmanje dva puta godišnje informiše Vladu o izvršenju budžeta.

U svom amandmanu ja ovo nisam dovođila u pitanje. Ono što sam tražila jeste da javnost u svakom trenutku na internet prezentaciji Ministarstva finansija može da pogleda koliko je budžetskih sredstava izvršeno srazmerno ostvarenim prihodima i primanjima budžeta. Odnos Ministarstva prema Vladi je jedno, a sasvim je drugo da javnost, odnosno svaki građanin ove zemlje može da se upozna sa ovim podacima. To su dve sasvim drugačije stvari. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Miloš Bošković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Svi ovi naši amandmani od člana 9. pa nadalje pre svega imaju za cilj da vas podsetimo da naše zakone o budžetu i Zakon o budžetskom sistemu oni koji su pisali da su pisali po sistemu – imam 126 glasova, pa mogu da ubacim šta god hoću u ta dva zakona. I zato ti zakoni ovako izgledaju.

Ali, samo da vam skrenem pažnju, nije to najveći problem. Mi imamo i stavku, kaže – prihod od smanjenja zarada u javnom sektoru. To je ona Mladina dijalektika. Kaže, da povećamo potrošnju, a šta ćemo da trošimo, trošićemo ono što nemamo. A onda ga zamene ovi drugi, pa kažu – mi treba da idemo na štednju. Pa šta ćemo da štedimo, od čega da štedimo? Pa da štedimo od onoga što nemamo. Poruka je ništa. Imamo stvarno budžetsku stavku, kaže – prihod od smanjenja zarada u javnom sektoru. To bi normalan čovek pomislio, odavde se uzme, pa se prebaci ovde. Međutim, nema šta da se uzme. To je ta priča, to je ta matematička škola i pogled na ekonomiju.

Ali ovde ima još vrlo interesantnih stvari. Vidite, za državne službenike mi plaćamo porez na lična primanja. Država sama sebi plaća porez. Interesantna stvar. Mi za državne službenike plaćamo i obavezne doprinose, a država je garant. Znači, država sama sebi plaća. Zašto? Da bi se izjednačili sa realnim sektorom, sa privatnim sektorom kojima se uzima. Ima još tako nekih interesantnih stvari.

Onda imamo interesantnu stvar, sindikati i privreda razgovaraju o najnižoj ceni rada po satu koliko to košta, ali kada dođete kod državnih funkcionera, onda nema te cene, nego je kaže – osnovica za obračun, pa je kod njih osnovica za obračun 26.000, a kod ovih jadnika po radnom času 102 dinara, koliko beše radni čas.

Ja mislim da je u skladu sa standardima Svetske banke da se donese propis, pa da se kaže – radni čas je toliko i toliko, za puno radno vreme to iznosi toliko i toliko, za sve ove koji rade malo složenije poslove povećavamo samo koeficijente, i svake godine samo menjamo osnovicu za obračun po jednom radnom času. Ali neće oni to, nego baš žele nešto drugo, da se zamuva, da se zakukulji, da se ne vidi.

Kada bi ovaj sistem radio, onda mi ne bismo menjali naše propise sledećih 20 godina, pošto donesemo, a ovde ne. Kako 126, e, ubacićemo u budžet. Kako 126, ubacićemo u budžetski sistem. I kada krenete sa nekom normalnom diskusijom, kako bi to trebalo, odmah istrči matematičar i objašnjava i na kraju se preigravaju pa nam kažu da je 100 mnogo veće nego 120. E, to je taj problem ovih naših propisa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Uz dužno uvažavanje, mislim da možda niste pročitali ovaj član onako kako je zamišljen, ili smo mi napravili grešku u formulaciji, pošto tu ništa nismo menjali, pretpostavljam da je više pitanje kako vi to doživljavate.

Ovde piše bukvalno: „Korisnik budžetskih sredstava, koji određeni rashod i izdatak izvršava iz drugih izvora“, znači, kad nije samo iz budžeta, nije samo 01, nego su neki grantovi, sopstvena primanja, krediti, – „obaveze može preuzimati samo do nivoa ostvarenja“... Znači, ako ste vi, recimo, imali 100 iz budžeta, a 100 iz sopstvenih prihoda i mi kažemo – ne možeš ti da se zadužiš 100 plus 100 ako ostvaruješ manje od sopstvenih prihoda od onih 100, samo kažemo ne možeš ti na osnovu projekcije i obećanja da se zadužuješ. Mi garantujemo za onaj deo koji je iz budžeta, ali kažemo – ne smeš ti budžet implicate da opteretiš više nego što imaš.

I prema tome, kaže – samo do nivoa ostvarenja tih prihoda ili primanja ukoliko je nivo ostvarenih prihoda ili primanja manji od aproprijacije. Znači, ako smo rekli 100 plus 100, u ovom prostom primeru, i vi ste ostvarili već 100 i prešli na 120, nema problema, ali ako ostvarujete manje od onoga što ste planirali nemate prava da preuzimate obaveze, jer ćete preneti to na nas. Mi štitimo budžet, ništa drugo. To je smisao ovog člana. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić, replika.

ZORAN KRASIĆ: Ja mislim da ekspert Svetske banke nije shvatio o čemu se radi.

(Dušan Vujović: Nisam ja ekspert Svetske banke.)

Dobro, ekspert, ukrajinski, tamo ste bili deset godina. Dobro. Niste vi to lepo shvatili. Da li vi znate od kad postoji ovakav član u našim budžetima? Od 2005, 2006, 2008, 2011, 2012, 2013. godine? Ne znate. Eto vidite. Ne znate, a držite nam predavanja.

(Dušan Vujović: Ne držim vam predavanja.)

Ne, saslušajte me dalje. Zašto u Zakonu o budžetskom sistemu ne postoje sva moguća pravila i za vanredne situacije i za veće prihode i za manje prihode u budžetu, nego ih unosite ovako?

(Dušan Vujović: Pazite šta govorite!)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine ministre, molim vas, sačekajte ...

ZORAN KRASIĆ: Unosite ih ovako. I šta radite na ovaj način?

to!) (Dušan Vujović: Vi zloupotrebljavate govornicu! Nemate prava na

Čekajte, ko vodi sednicu? Arsiću, je l' ti vodiš sednicu ili ministar?
PRESEDAVAJUĆI: Ja vodim sednicu.

Gospodine ministre, molim vas, dozvolite kolegi Krasiću da završi.

ZORAN KRASIĆ: Vidite, on mi ne da da pričam.

(Dušan Vujović: Ti mene vređaš!)

I vi mene vređate. Vi vređate sve građane Republike Srbije!

PRESEDAVAJUĆI: Pauza u trajanju od pet minuta.

(Posle pauze – 16.15)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Nastavljamo dalje sa radom.

(Zoran Krasić: Koliko mi je ostalo?)

Daću vam, gospodine Krasiću, još taj jedan minut koji vam je preostao od replike. Još jedan minut vodio sam računa. Samo minut za repliku koju ste imali.

Zamolio bih sve poslanike i ministre, radimo već dugo, malo su živci na izmaku, da dozvole da ovu sednicu završimo i da ne urušavamo ugled Parlamenta.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić, još jedan minut, pravo na repliku.

ZORAN KRASIĆ: Ja vrlo lepo stojim sa živcima, da znate.

Molim vas, ponavljam, kako je kada formirana koja većina onda su dolazile do izražaja sposobnosti, umna rešenja i mi smo dobili ovakve omnibus zakone u kojima se nalazi sve i svašta, propisuju se neka pravila, umesto da se to reši sistemskim propisom, kao što je Zakon o budžetskom sistemu. I tamo postoje neka pravila.

Ako je javni dug veći od 45%, onda se vanredno stanje upisuje, vanredni programi. Molim vas, i princip – može da se troši koliko se ima. Prvo obavezuje Vladu da obezbedi što više, a ovde ne. Ovde nam pričaju neke bajke, a na kraju vidimo loše. E zato smo i podneli amandman, da to izađe to na čistac.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Milojević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Nadam se da se smirila atmosfera i ja sam, čitajući sada ovaj amandman, pomislio da je ovo vlada Demokratske stranke, pošto je više od polovine ovih ministara, gospodin Knežević, Nedimović, Vujović na direktan i indirektan način bilo u DS.

(Predsedavajući: Nastavite po amandmanu, gospodine Milojeviću.)

Predlažemo brisanje u članu 12. stava 1. zato što je u članu 56. Zakona o budžetskom sistemu definisana procedura preuzimanja obaveza većih od planiranih aroprijacija. Nadam se da ćete izbrisati ovaj amandman. Meni nije zaista jasno, da od 300 amandmana koliko je predložila opozicija nijedan amandman nije dovoljno dobar da bude prihvaćen. To je ista situacija kao u predlaganju zakona, DS ima preko 15 izmena i dopuna zakona, i nijedna nije dovoljno dobra. Molim vas da ne gledate ko je predložio ovaj zakon, tj. izmene u članu 12. stava 1, da li je to DS ili neka druga opoziciona stranka, već ako je to u kompatibilnosti sa vašom politikom da to onda uradite i da izbrišete ovaj član.

Žao mi je što se ministar malopre iznervirao. U ova dva dana je zaista odgovarao adekvatno i korektno na predloge i na amandmane i u raspravi i u načelu. Naravno, dugo se svi nalazimo ovde, ja zaista molim sve, ali naravno ministar nema pravo tako da se ponaša prema poslanicima. Nadam se da poslanici nisu uradili nešto za izvinjenje, od strane poslanika. Ovo je naš dom, dom poslanika u Narodnoj skupštini, a ne Vlada i ne mesto gde ministri treba nama da određuju šta ćemo raditi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Rešili smo taj problem, gospodine Milojičiću. Zahvaljujem.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić i Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Goran Ćirić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabreja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nemanja Šarović i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam.

Svojim amandmanom tražila sam da su direktni korisnici budžetskih sredstava Republike Srbije pre najavljivanja novih obaveza na način propisan stavom 1. ovog člana u sistemu izvršenja budžeta obavezni da prijave preuzete, a neizvršene obaveze iz prethodne budžetske godine i iste objave na mesečnom nivou na svojoj internet prezentaciji.

Takođe, svakog meseca, a najkasnije do petog dana u tekućem mesecu, a za prethodni mesec, indirektni korisnici budžetskih sredstava Republike Srbije prijaviće preuzete, a neizvršene obaveze iz prethodne budžetske godine.

U obrazloženju predlagač navodi da je već propisana obaveza za direktne korisnike budžetskih sredstava Republike Srbije da pre najavljivanja novih obaveza moraju da prijave u sistem izvršenja budžeta preuzete neizvršene obaveze iz prethodne godine, što čini nesvrshodno i necelishodno propisivati obavezu da se prijave neizvršene obaveze iz prethodne budžetske godine objavljuju na svojoj internet prezentaciji.

Da pojasnim, insistirala sam da se svakog meseca, a za prethodni mesec objavljuju preuzete, a neizvršene obaveze iz prethodne budžetske godine, a ne ukupne neizvršene obaveze iz prethodne godine, kako je navedeno u obrazloženju predlagača. To jednostavno nisu iste stvari i predlozi, tako da obrazloženje samim tim nije dobro i nije ni jasno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Miloš Bošković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Samo da vam skrenem pažnju. Zar je moguće da u Zakonu o budžetu za 2017. godinu treba da stoji odredba u kojoj Vlada Republike Srbije kaže glasno, jasno – ne verujemo našima u lokalnoj samoupravi? Evo ovako kaže: „Izuzeto od stava 3. ovog člana, ukoliko jedinica lokalne samouprave ne obezbedi u budžetu i ne prenese sredstva osnovnim i

srednjim školama za finansiranje rashoda u skladu sa Zakonom o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja“, i tako dalje i tako dalje.

Pa kako je moguće u jednom pravnom sistemu da se ove stvari regulišu Zakonom o budžetu, a da nije regulisano odgovarajućim pravnim propisima, pre svega o obrazovanju, o finansiranju lokalne samouprave, o nadležnostima lokalne samouprave itd? Molim vas, šta sve stavljate u zakon? Samo što ne stavite još i ugalj, doduše, i renoviranje ve-cea itd.

Ne ide, ljudi, ovo u Zakon o budžetu. Pogledajte Zakon o budžetskom sistemu, tačno je propisano šta sve mora da sadrži Zakon o budžetu: opšti deo, posebni deo, račun finansiranja. Zašto dograđujete ove stvari? Zašto to ne rešite sistemski? 'Oćete li svake godine ovo da rešavate? Prozvali ste onog čoveka da je imao 16 javnih preduzeća. Koliko Kovačica ima javnih preduzeća? Ne znate. Deset. A jedan Vršac? Ima samo jedno javno komunalno preduzeće i fantastično radi. Što ne uzmete taj primer, pa tako proširite na sve lokalne samouprave, osim na gradove? Nećete vi sistemski da rešavate. Vi biste to ako može, ovako, u magli, u gužvi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Mladen Šarčević. Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Slažem se da treba sistemski rešiti neke dobre primere, ali u praksi ima lokalnih samouprava koje poštuju određena pravila i neke koje to ne rade. Ovo se odnosi na one uprave koje namenski dobiju novac. Govorim kada su škole u pitanju i, recimo, prevoz radnika, kao kategorija. Dešava se da ne isplate, pa onda kreću tužbe, onda se napravi još mnogo veća šteta. Tih gradova ima na desetine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Predlažemo da se ovaj član 14. Briše, zato što je on neprimenjiv u situaciji kada se gradovima i opštinama u Srbiji oduzimaju sredstva koja ste oduzeli smanjenjem iznosa poreza na zarade koji je prihod lokalnim samoupravama, a sa druge strane dajete za pravo sebi da dajete nagode gradovima i opštinama šta će prvo plaćati. Pa kažete, izmirivaće stalne troškove, troškove tekuće popravke, održavanje, i materijala, a što se tiče troškova za kapitalne investicije i druge rashode, moraćete da isplaćuju u skladu sa Zakonom o budžetu, odnosno u skladu sa propisima gde je RINO definisao rokove plaćanja.

Vi sada imate situaciju da je veliki broj gradova i opština u prethodnom periodu i prethodnim godinama imao blokirane račune škola i drugih ustanova zato što nisu bili u stanju da obezbede redovno funkcionisanje i finansiranje sredstava koja treba da se finansiraju iz lokalnih budžeta. Dakle, nastavlja se praksa da se gradovima i opštinama uzimaju sredstva, sa druge strane im se daju veće nadležnosti, a pritom vi ovim članom sada želite da njima kažete za šta će još oni trošiti ta sredstva.

Dakle, ovaj član potpuno gubi smisao i mislim da je, pre svega, trebalo da razmišljate o tome kako da pomognete gradovima i opštinama, a ne da im oduzmete 4,8 milijardi kroz smanjenje poreza. Transferna sredstva su ista unazad nekoliko godina i vama gradovi i opštine, kao i građani Srbije, služe da finansirate budžetski deficit, umesto da ga finansirate nauštrb gubitaša, javnih preduzeća, koji se i dalje bahate Srbijom na račun javnih preduzeća, na račun penzionera, na račun zaposlenih radnika u javnom sektoru, i MUP-a, i Vojske i zdravstva, i svih drugih sektora. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Mislim iz dosadašnjeg iskustva, vi to vrlo dobro znate, ali razlog iz kog želite da se briše ovaj član verovatno je samo da biste još jednom pokušali izneti neistine vezane za transferisanje sredstava lokalnim samoupravama.

Ono na čemu Vlada uporno insistira u prethodnom periodu jeste da lokalne samouprave za namenske transfere moraju da podnose račun, i to je ono što je, u stvari, ideja. Jako je važno da se uspostave pravila igre. Vi to znate, bili ste predsednik opštine. Sećate se i nekih vremena od pre 10, 15 godina kada ste na bazi samo jednog zahteva na A4 obrascu mogli da dobijete sredstva i da ih možda nikad ne opravdate.

Suština cele priče nije to.

(Miroslav Aleksić: Može i sad.)

To sada ne može više, znate vi to bolje nego ja, možda, a znate bar isto koliko i ja. Ako ništa drugo makar sam taj posao radio osam godina, i znam kako se razvijao sistem kontrole finansija u lokalnim samoupravama. Suština cele priče je, kod namenskih transfera mora da postoji sistem kontrole, mora da se opravdaju sredstva kako bismo mi na najadekvatniji način mogli da zaštitimo sredstva.

Mislim da je ovo samo jedan od onih amandmana u kojima se jednostavno pokušava da se potenciraju stvari koje ne stoje. A što se tiče samog sistema finansiranja lokalnih samouprava...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Zahvaljujem.

(Miroslav Aleksić: Replika. Samo kratko.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, gospodine Aleksiću, jedino od vremena zamenika.

(Miroslav Aleksić: Samo kratko.)

Nema potrebe.

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

DEJAN ŠULKIĆ: Hvala, predsedavajući.

Česta je praksa da lokalne samouprave ne izmiruju obaveze, između ostalog, i osnovnim i srednjim školama, i mislim da je, gospodine ministre, prošle godine bilo preko 100 škola kojima nisu izmirivane obaveze.

Međutim, u prilog zaštite lokalnim samoupravama, bio sam predsednik opštine u tri mandata, nijednom nismo kasnili sa izmirivanjem obaveza, ali to nije hir lokalnih samouprava da odbijaju da izmiruju obaveze prema osnovnim i srednjim školama, dakle, to je posledica nekih okolnosti.

Podnošenjem ovog amandmana samo iniciram da se razgovara o uzrocima, da se traže uzroci zašto do toga dolazi. Dakle, uzroci su objektivni, po prirodi. Lokalne samouprave kubure sa novcima, kao i država što kuburi. S druge strane, lokalna samouprava kuburi i sa državom, zato što je pre nekoliko meseci uskraćeno, preusmereno, preraspodeljeno oko 4,8 milijardi dinara. To su sve okolnosti koje utiču na rad lokalnih samouprava. Ali postoje i subjektivni razlozi.

Ja samo apelujem, to je možda više za ministra finansija, u svakom slučaju, da i drugi korisnici budžetskih sredstava treba da budu na ovakav način sankcionisani. Imate primer Velike Plane, gde je snagom pritiska partijskih činovnika iz Ministarstva, na partijske kolege u Velikoj Plani, opština Velika Plana izmirila 4.000.000 obaveza, za šta nije bila dužna. Dakle, u pitanju je presuda po kojoj je osnovna škola bila dužna da plati.

Molim Vas i apelujem da preispitate taj slučaj, i da Velika Plana, ako ne sa vraćanjem sredstava, barem sa tih 3.500.000, 4.000.000 kroz podršku nekoj programskoj aktivnosti bude na neki način obeštećena. Dakle, ne zalažem se za odgovornost, nikoga ne prozivam, već samo želim da se i tu sada napravi neka budžetska preraspodela, da se ispoštuje i opština Velika Plana, ako je ona u jednom trenutku zaleгла za Ministarstvo, izmirila nešto što Ministarstvo u jednom trenutku nije moglo. Ali šta tražim? Tražim da preispitate zapošljavanje više ...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega.)

Završavam ... više desetina novozaposlenih bez odobrenja Komisije, što ugrožava likvidnost opštine Velika Plana, i sada... (Isključen mikrofon.)

(Dejan Šulkić: I sada plate u upravi rastu.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković i Vesna Marjanović i narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Složila bih se sa članovima Vlade koji su rekli da pojedine lokalne samouprave ne ispunjavaju svoje obaveze. U krajnjem, to su u većini slučajeva

vaši ljudi. Znae vi sa kim imate posla, nisu to baš neki ljudi koji poštuju zakon i pridržavaju se procedura, to bar građani najbolje znaju.

Međutim, nastaje problem u formulaciji načina na koji ministar nadležan za poslove finansija sankcioniše lokalne samouprave koje se ponašaju na tako nezakonit način prema sredstvima koja su dobile za određene namene.

Naime, u zakonu piše, ja bih molila, gospodine Vujoviću, da odgovorite, da ministar nadležan za poslove finansija može privremeno obustaviti prenos transfernih sredstava iz budžeta Republike Srbije.

Šta ta reč „može“ znači? Da li to znači da on u svakom slučaju to radi kada se lokalne samouprave ponašaju nezakonito, da li odlučuje od slučaja do slučaja, a kada može, kada ne može, ako bude odlučivao kada će odlučiti da obustavi od izvršenja budžet, kada neće, da li će se voditi nekim kriterijumima koji će biti unapred određeni?

Da li će to određivati na osnovu toga ko je u kojoj lokalnoj samoupravi na vlasti, i, generalno, zbog čega se ova konstrukcija može privremeno obustaviti, prenos transfernih sredstava, zašto se ne zameni rečju „obustavlja privremeno prenos transfernih sredstava“, pa da to ne bude ostavljeno vama, gospodine Vujoviću, na slobodan izbor kada ćete neku lokalnu samoupravu da sankcionišete zato što ne poštuje zakon, a nekoj ćete malo progledati kroz prste kada ne poštuje zakon, jer ovako kako je stavljeno, čini se, da vam je upravo to namera. Tako da bi trebalo da stavite to da ministar u svim takvim slučajevima ili reaguje, ili da ne reaguje uopšte.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Uz podršku argumentima koje je gospođica Jerkov već izrekla, ovde imamo još jednu neobičnu stvar vezano za odgovor Vlade, ili reakciju Vlade na ove amandmane. Kao što je već rečeno u istovetnom tekstu su amandmani koje su podnele kolege iz DS kao i ja, posebno u članu 14. stav 5 – briše se.

U odgovoru kolegama iz DS je sedam rečenica, to se vidi ovde, ovde su četiri, ovde su tri. U odgovoru na potpuno isti amandman u istovetnom tekstu, ja sam dobio odgovor na jedno šesnaestak rečenica. To je vrlo neobična stvar, to se nikad nije desilo. Kada se odbije amandman, onda se kaže ovaj drugi, koji je istovetni, odbije se iz razloga zbog kojih je odbijen i ovaj prethodni.

Tako da, ovde imamo situaciju da Vlada, odnosno ko je pisao te razloge za odbijanje, ima oko iste stvari dva stava, jedan stav u sedam rečenica, drugi stav u šesnaest rečenica. Kada se uđe u suštinu, vidi se da se i suštinski razlikuju ova dva stava, pa bih voleo da mi ministar stvarno kaže šta znači – „može“, jer ima tu puno pravnika koji znaju da kada stavite tako neku reč u neku zakonsku normu to „može“ ispadne sve i svašta može, ne mora, ne zna se kada, ne zna se zašto. To znači, da je taj visok nivo odokativnog ocenjivanja, koji ne treba da postoji u ozbiljnoj državi. Treba da se napravi jedan jasan pravilnik ili

podzakonski akt druge vrste koji kaže – u slučaju da, to, to, to, onda ministar ili ministarstvo prekidaju transfer, a ne ovako (Predsedavajući: Vreme, kolega Živkoviću.) da to ostane slobodno uverenje ministra.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ja mogu da se složim sa vašim razmišljanjem, da bi bilo bolje da ne piše „može“, nego da bude definitivno određeni.

Međutim, ja sam pristalica istovremeno toga da na predlog koji uzima u obzir sve elemente, ministar sigurno ne odlučuje sam nego odlučuje u sklopu ovog zakona, u sklopu namenskih transfera, kazna se, odnosno ova mera se odnosi na nenamenske transfere, koji su takođe definisani ovim budžetom, a kontekst je takozvani RINO, zakon o plaćanju obaveza između korisnika budžetskih sredstava. Znači, ovo su obaveze lokalnih samouprava prema školama, odnosno od budžeta prema lokalnoj samoupravi. Bilo bi bolje da je to preciznije definisano, o tome možemo da razgovaramo.

Za objašnjenje kolege su verovatno smatrale, mislim da su postojale dve verzije ovde, moguće je da se dogodila i štamparska greška. Jedna je bila da se briše ceo član 14, a druga da se briše 14. stav 5. Pogledao sam, ovde su identični tekstovi ako vi govorite o vašem narednom amandmanu, tu delim vašu upitanost.

Da se vratim na suštinu. Suština je da se ovim stvarno pojačava ono što piše u Zakonu o budžetskom sistemu, pogotovo imajući u vidu to da je stupio na snagu taj takozvani RINO zakon, koji ovo radi samo privremeno. Ovo više služi kao mera u toku godine, pošto na kraju godine u decembru moraju sve kumulativne dospеле obaveze, transferi po RINO sistemu, da se izmire.

Znači, ovo je samo privremena mera u toku godine da bi opštine osetile da nešto ne rade po pravilu. Znači, ako dobiju namenska sredstva da plate profesorima, odnosno nastavnicima u školama i to ne urade, i ako mi to saznamo onda sledi takva mera. Čisto da ih upozori da to nije u redu, da dobijaju namenska sredstva kojima možda podmiruju neke druge obaveze, a ne one koje su po našem mišljenju prioritetne. (Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine ministre.) Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Zoran Živković: Replika.)

Nemate pravo na repliku, čak je i gospodin govori pohvalno o vašem amandmanu.

(Zoran Živković: Ja sam hteo da pohvalim. Stvarno.)

Nemojte da hvalite.

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja. (Da.)

ALEKSANDRA ČABRAJA: U članu 14. stav 3. kaže ovako: „Ukoliko korisnici sredstava budžeta Republike Srbije u izvršavanju rashoda i izdataka postupe suprotno odredbama stava 2. od člana, Vlada, na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansija – Odeljenja za budžetsku inspekciju, može doneti odluku o obustavi izvršavanja ostalih aproprijacija utvrđenih ovim zakonom za tog korisnika.“

Pa dalje u narednom stavu kaže – „ministar nadležan za poslove finansija može privremeno obustaviti prenos transfernih sredstava iz budžeta Republike Srbije“ i tako dalje. Sličan je i naredni stav.

Ja samo pre nego što pročitam amandman da prokomentarišem da nije sasvim jasno do kada ova obustava traje i čijom odlukom se obustavlja. Dakle, kada se kaže privremeno.

A naš amandman inače predlaže da se posle stava 5. dodaje novi stav koji glasi: „Ministarstvo finansija će putem svoje internet stranice redovno, a najkasnije do dvadesetog u mesecu za prethodni mesec, objavljivati spisak korisnika sredstava budžeta lokalne vlasti kojima je privremeno obustavljen prenos transfernih sredstava iz budžeta Republike Srbije, odnosno pripadajućeg dela poreza na zarade i poreza na dobit pravnih lica sa obrazloženjem razloga obustave.

Mislim da je jasno da ako bi se ovo objavilo, odnosno ako biste usvojili ovaj amandman, da bi nam bilo mnogo jasnije šta se ovde dešava, kada, dokle i kako? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: U članu 15. predviđeni su rokovi i način isplaćivanja dela sredstava republičkih javnih preduzeća u budžet Republike Srbije.

Mi smo predložili da se to briše, zato što je to već regulisano drugim zakonskim propisima, dakle, ovo je ista grupa amandmana, kao i svi ovi o kojima govorimo danas popodne.

Vlada je rekla da amandman ne može da se prihvati iz razloga – „što bi se predloženim našim amandmanom“, zamislite, „prihodi budžeta značajno smanjili, a što bi dovelo do povećanja fiskalnog deficita, odnosno ugrožavanja stabilnosti budžeta i finansiranja nadležnosti Republike Srbije.“ Još malo pa bi amandman doveo do državnog udara.

E, gospodine Vujoviću, ovo je vređanje. Ovo je vređanje zdravog razuma, ali mi, naravno, nemamo nameru da se svađamo kao vi, zato što znamo šta je naš posao. Vi govorite ovde o javnim preduzećima, o nekim sredstvima i o nekim eventualnim gubicima kada bi se naš amandman usvojio.

Da li vi to govorite, gospodine Vujoviću, o ovim milionskim gubicima republičkih javnih preduzeća? Da li govorite o Srbijagasu, Železnicama, o RTB Boru? Da li govorite o Resavici? Da li imate odgovor na pitanje – šta će biti sa 5.000 zaposlenih u Resavici? Da li imate odgovor na pitanje – jeste li im predvideli u budžetu, slučajno, dugujete im plate po pet godina, ni dinara po pet godina 5.000 ljudi u Resavici nije dobilo. Niste to predvideli ovim budžetom.

Dakle, naše primedbe se u ovom delu odnose čisto na formu i nepotrebno prenormiranje ovog budžeta. Suštinu niste uradili kako bog zapoveda i suština nije ono od čega će građani Srbije da osećaju neki boljitak. Možete ovako da radite kako god hoćete sve dotle dok nam ne dostavite izveštaj o završnom računu budžeta za prethodnu godinu, pa ćemo tek onda videti kako vi to raspolazete i kako ste raspolagali sredstvima budžeta koji se puni iz džepova građana Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, ja naprosto moram da reagujem na izlaganje kolegice Radete, vezano za „Resavicu“.

Pre svega, apsolutno odgovorno tvrdim, svi zaposleni u „Resavici“ svakog meseca primaju zaradu. Ne postoji dug ni za jednu neisplaćenu zaradu zaposlenima u „Resavici“. Od kada je ova vlada, dug prema zaposlenima je nula dinara.

Dakle, sve plate primaju na vreme i sve plate primaju na osnovu subvencija koje im definišemo iz budžeta: 4.470.000.000 dinara godišnje je subvencija koja ide direktno uz zarade zaposlenima.

Postoje dva problema kada je „Resavica“ u pitanju. Jedan je problem nekog neisplaćenog starog smenskog rada, koji je nastao u periodu od 2005. do 2013. godine, znači ne iz domena ove vlade. Drugi je to što im nisu plaćene obaveze za PIO za čitavu 2011. godinu i jedan broj meseci u 2012. godini.

Dakle, ova vlada nije ostavila dinara duga kada je „Resavica“ u pitanju. Sve obaveze se rešavaju, i sada planiramo i ulazimo u sistem da tu kompaniju konsolidujemo. Moram da napomenem da je tokom ove godine ljudima plaćeno 300.000.000 za neisplaćeni smenski rad, ponavljam, od 2005. godine, s jedne strane i, s druge strane, ove godine u budžetu smo odvojili još dodatnih 600.000.000 dinara za, da kažem, proces socijalnog programa i početka zatvaranja određenih rudnika koji su potpuno neekonomski. I, sa druge strane...

(Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine ministre.)

U ovaj budžet smo stavili i garanciju za investiciju za rudnik „Soko“, znači i investicioni program za povećanje proizvodnje u rudniku „Soko“, koji je jedan, da kažem, od najprofitabilnijih i sa najvećim zalihama uglja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Vujović.

Prvo je ministar zatražio repliku u trenutku kada sam dao reč gospodinu Antiću.

DUŠAN VUJOVIĆ: Gospodin Antić je tražio repliku zato što je spominjana „Resavica“ van konteksta ovog člana.

Ja tražim da odgovorim na vaš amandman na član 15. i da samo pojasnim.

Ovde, u stavu 1. govori se o tome da, u skladu sa ostalim zakonima – preduzeća, pa uključujući javna preduzeća, do 30. juna moraju da iskažu svoj rezultat finansijskog poslovanja u prethodnoj godini i imaju obavezu da uplate 100% tako izračunate dobiti, po dinamici koju odredi ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Znači, to se obično dogovara i to zavisi od toga u kom se obliku likvidnosti nalaze sredstva pojedinog javnog preduzeća. Neka imaju slobodna sredstva, nekima su sredstva plasirana i traže dinamiku koja im odgovora.

Pa onda, naredni stav definiše da u okviru toga najmanje 50% treba da se realizuje do 30. novembra, a ostatak naravno ponovo po dogovoru, koji piše u stavu 1. To je izuzetno važno zato što ćete primetiti da u budžetu za ovu godinu postoji stavka – neporeskih prihoda, koja je vrlo značajna stavka i smatra se rizičnom stavkom kad ne bismo imali elemente kojima je potvrđujemo.

Znači, mi elemente poreskih prihoda planiramo na osnovu projektovane makroekonomske dinamike, a elemente neporeskih prihoda upravo projektujemo na osnovu ovih veličina. Zato je to važna veličina. To je veličina koja je prošle godine doprinela 50.000.000.000 u realizaciji. Znači, to je skoro pola boljeg finansijskog rezultata koji je došao između ostalog i odavde, ali i od naplate digitalnih licenci i drugih neporeskih prihoda.

I konačno, poslednji član dozvoljava Vladi da im, u skladu sa razmotrenim, obično višegodišnjim, planovima restrukturiranja ili planovima razvoja javnih preduzeća, odobri da deo tako iskazane dobiti reinvestira, bilo da pokrije gubitak iz prethodnih perioda...

(Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine ministre.)

Bilo da investira u investicije ili da poveća likvidnost. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Vjerica Radeta, pravo na repliku.

VJERICA RADETA: Najpre kratko ministru Vujoviću, sami ste počeli odgovor rečenicom – „U skladu sa ostalim zakonima“. O tome mi i govorimo, sve je ovo regulisano nekim drugim zakonima i zato smo rekli da vam ne treba član 15.

Što se tiče odgovora ministra Antića, mislim da će zaposleni u „Resavici“ da se štipkaju od sreće da vide da li su to oni o kojima ministar Antić govori.

Gospodine ministre Antiću, i ostali ministri, kada smo vam govorili da ne smete da prihvatate briselske sporazume, onda je odgovor bio, odnosno da ne smete da ih potpisujete na osnovu svega onoga što su vaši prethodnici u vladama radili vezano za Kosovo i Metohiju, vi ste nam tada odgovarali da vi kao ozbiljna vlast morate da budete kontinuitet neke prethodne vlasti, jer tako valjda rade ozbiljne države.

Pa, onda – zašto niste prihvatili kontinuitet i u vraćanju duga radnicima „Resavice“? Zašto niste prihvatili kontinuitet u plaćanju doprinosa radnicima „Resavice“?

I, naravno, nije tačno, gospodine Antiću, ne znam da li ste vi bili skoro tamo kod tih rudara u kopovima, da li vi uopšte znate kakva panika tamo vlada? Da li vi znate koliko se ljudi plaše ovog što im pretite zatvaranjem, otkazima, nekakvim socijalnim programima, koji su apsolutno neprihvatljivi? Dakle, ja sam navela slučaj „Resavice“ kao primer. Mogla sam na isti način da govorim i o „Boru“ i o „Železnici“ i o svakom javnom preduzeću i o svakom preduzeću gde je država suvlasnik dela kapitala.

Jer vi, gospodo draga, odlično pričate, lepo vas je slušati, ali ne radite ništa.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice.)

I to je istina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Antić, pravo na repliku. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Dakle, apsolutno ne mogu da prihvatim da ova vlada ne radi ništa. Ova vlada je napravila ključne korake u konsolidaciji javnih preduzeća. Ponavljam, u fokusu su bili Elektroprivreda Srbije, Srbijagas, Železnice. Napravljen je veliki pomak.

Kad je „Resavica“ u pitanju, samo vas molim, nemojte vi da branite rudare od mene i vi meni da pričate kako je u rudniku. Ja s tim ljudima živim već treća godina i rešavam najteže moguće probleme. Svi oni koji bi hteli da zarade političke poene na njihovoj mucu, ja ih pozivam nek se spuste u tu jamu da vide kako je dole i onda bi znali da to nije stvar za igru, gospođo Radeta. Političke poene prikupljajte na nekoj jeftinijoj adresi od rudarske muke.

Ponavljam vam, ova vlada, zahvaljujem se na podršci svim kolegama, ministrima i Vujoviću, i kolegi Kneževiću, ali i predsedniku Vlade, ali ponavljam, celoj Vladi, koja je pokazala poseban osećaj prema ljudima iz „Resavice“.

Ponavljam, povećali smo im budžet, dali garanciju i spremamo im dosta dobrih stvari. Nažalost, tu nema demagogije, tamo gde nema uglja, taj rudnik mora da se zatvori, ta jama mora da se zatvori. Ali mi te ljude nećemo na ulicu, prepakovaćemo ih na drugo mesto gde ima... Ako u rudniku, u jami

„Vrška Čuka“, u opštini Zaječar, nema više uglja, a ima u „Lubnici“, koja je isto u Zaječaru, pa, prepakovaćemo te ljude, nećemo te ljude ostaviti na ulici, verujte mi, brinemo o njima više od onih koji se samo lupaju u grudi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Odgovor ministra Antića je bezobrazan i morao je predsedavajući da reaguje. Ne može ministar na ovaj način da se ophodi i na ovaj način da govori narodnim poslanicima. Mnogo ste vi bahati, gospodo ministri. Mnogo vi nešto umišljate, kao što malopre reče ministar Vujović – mene je ovde birala većina. Jeste vas birala većina, ali, gospodo, vi ste ministri i vodite računa o tome.

Gospodine Antiću, niko, bar ne mi srpski radikali ne prikupljamo jeftine poene i nikada se mi time nismo bavili. Zna se ko i na koji način prikuplja jeftine poene. Vi ste ti koji se dnevno slikate, dnevno držite konferencije, otvarate pogone da zaposlite 20 ljudi, a na konferenciji kažete da se zaposlili 200 ili 2.000.

Ali gospodine Antiću, evo, samo na jedno pitanje odgovorite, pošto vidim da dobro znate sve šta se dešava u „Resavici“, naravno nećete da kažete sve, ali očigledno da znate, dakle, odgovorite samo zarad javnosti – kome i po kojoj ceni „Resavica“ prodaje ugalj? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

(Neđo Jovanović: Povreda Poslovnika.)

Izvinite, ministre.

Prvo po Poslovniku Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Reklamiram član 107. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije. Zašto? Pa konačno se danas vidi da je dostojanstvo Skupštine ugroženo. Prvo na primeru ministra Vujovića, a sada na primeru ministra Antića.

Senzibilitet poslanika ne može da bude ni u kom slučaju osetljiviji od senzibiliteta ministara koji su ovde. Ja sam juče rekao da ministri ne mogu da budu voštane figure, da ih mi posmatramo ovde na odstrelu i da kritikujemo neumereno i neprimereno kako bismo ih dezavuisali, odnosno kako bismo diskvalifikovali njihov rad.

Ako je to cilj, onda ova skupština ne ide u dobrom pravcu, onda to nisu dobre poruke građanima, onda šaljemo jako loše poruke.

S druge strane, niko ne može da ospori pravo ministra da odreaguje. Ministar Antić je činjenično i, zaista, činjenično utemeljeno odgovarao na pitanje koje mu je postavljeno i zbog čega se takav pristup ministra, koji se određuje prema pitanju narodnog poslanika, posmatra maliciozno.

Moramo kao narodni poslanici konačno da shvatimo kako ćemo uspostaviti dijalog sa ministrima. Taj dijalog ne može da bude diskvalifikacija, omalovažavanje ni sa jedne ni sa druge strane.

Moramo konačno da uspostavimo rečnik koji je primeren ne samo Skupštini, nego rečnik koji treba da odslikava nas kao prave predstavnike građana, koje zaista i treba da predstavljamo.

Ja vas molim da u tom smislu narodni poslanici zaista ubuduće nastave rad i vode jedan korektan dijalog sa ministrima, a ne na način kako je to malopre bilo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

Sačekajte, gospodine ministre.

Prvo Nataša Jovanović, povreda Poslovnika.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Upravo reklamiram član 27, gospodine Arsiću. Da li vam je popustila koncentracija ili to tendenciozno radite, ali vi kao predsedavajući morate da poštujuete pravo narodnog poslanika da reklamira Poslovnik i ja vas upozoravam da ste prekršili ovaj član, jer niste reagovali sa mesta predsedavajućeg na takve kvalifikacije od strane ministra Antića, da ne govorim o onom incidentnom ponašanju ministra Vujoviću.

Jer, mi nismo ovde sluge ministara, već smo izabrani narodni poslanici, a oni kao niži po rangu, jer mi predstavljamo najvišu zakonodavnu vlast, dužni su da slušaju naše kritike, naše opservacije i naše argumente.

Gospodine Antiću, ne možete vi da kažete, a tu je trebalo da ga prekinete, gospodine Arsiću, koleginci Radeti da ona ne može da štiti. A što ne može? Pet hiljada puta bolje ćemo da zaštitimo i radnike, i rudare, i penzionere i poljoprivrednike od vas.

Kada smo, posle NATO zlikovačke agresije 1999. godine, nasledili takvo stanje u privredi u Srbiji, zahvaljujući upravo vladavini u kojoj je učestvovala Srpska radikalna stranka, zajedno sa vama, verovatno ste to zaboravili, pošto ste sad veliki Evropejci, podigli smo sve fabrike koje su bile srušene od strane danas vaših prijatelja, kojima hrlite u zagrljaj.

Prema tome, za vas je bilo konkretno pitanje od strane kolegice – kome i po kojim povlašćenim cenama, kojim trgovcima „Resavica“ prodaje ugalj? A što se tiče radnika, što se tiče njihove opreme, što se tiče njihovog zbrinjavanja, kada nam budu građani ukazali poverenje, mnogo bolje ćemo da vodimo... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolegice Jovanović, vi ste već ušli u repliku, a ne reklamiranje Poslovnika. Slažem se ja sa vama, ali delimično. Ministri treba da saslušaju narodne poslanike i da odgovore na njihova pitanja, a ako narodni poslanik nije zadovoljan da dobije pravo ponovo da diskutuje, da postavi potpitanje ili da demantuje ministra, a ne da omalovažava.

Neđo Jovanović, po Poslovniku. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Vi ste reagovali, ali ste reagovali kasno. Već je moja prethodnica uradila nešto što je apsolutno nedopustivo, čime je povredila član 106...

(Boško Obradović: Koji član Poslovnika?)

...Čime je povredila član 106. u vezi člana 27...

(Boško Obradović: Koji član?)

PREDSEDAVAJUĆI: Izvinite.

Gospodine Obradoviću, rekao je član 106.

(Boško Obradović: Nije.)

Rekao je, ja sam ga čuo.

(Boško Obradović: Nisam čuo.)

Kako da ga čujete kada urlate, maltene.

Zatražite ponovo reč. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: To je samo trenutna slika Narodne skupštine, nažalost, nedopustiva, nažalost, onakva kakva ne treba da bude pred građanima, ali mi je drago da građani mogu da prepoznaju ko tu sliku stvara.

Ja sam reklamirao vrlo jasno član 106. i, molim vas, da ubuduće na povrede ili zloupotrebe poslovnčkih prava reagujete odmah. Dozvolili ste da narodna poslanica završi kompletnu repliku. Pozvala se na povredu Poslovnika, a replicira ministru, što je apsolutno nedopustivo. Molim vas da ubuduće takve zloupotrebe poslovnčkih ovlašćenja sankcionišete odmah, a ne na samom kraju.

Ja, naravno, neću uzurpirati pravo ministra da odgovori na sva pitanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Verujte, gospodine Jovanoviću, da nisam prekinuo koleginicu Natašu, daleko je bilo od toga da je ona završila celu svoju repliku, ja je malo više poznajem nego vi.

Reč ima ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, naravno, uz apsolutno poštovanje prema ovom visokom domu, iz koga sam i ja ušao upravo u ministarsku klupu, i razumevanja, naravno, uloge Parlamenta i narodnih poslanika, i izvinjenje ukoliko je, možda, moja diskusija imala jednu dozu tenzije, molim da se razume da je ona pre svega posledica toga što ogromnu energiju poklanjamo upravo konsolidaciji Javnog preduzeća „Resavica“. I, onda, kada iz diskusije narodnog poslanika, koji ima toliko iskustva i kojeg ja respektujem sa stanovišta iznošenja ozbiljnih i odgovornih podataka, čujem podatak da radnici „Resavice“ pet godina nisu primili platu, dozvolite da je to nešto što ja ne mogu da prihvatim i na šta malo burnije reaguje, sa jedne strane.

Sa druge strane, Vlada i Ministarstvo, ponavljam, rade ozbiljan projekat konsolidacije tog javnog preduzeća, zaista, na prvom mestu i pre svega vodeći računa o sudbini tamo tih ljudi, rudara koji rade u tim teškim uslovima i u opštinama i delovima Srbije koji su, nažalost, nerazvijeni, i uzimajući u obzir ukupnu i ekonomsku, ali i socijalnu problematiku koja tangira čitav taj projekat.

Kada je u pitanju proizvodnja uglja u Resavici, ona, nažalost, nije velika, ona će u 2016. godini biti negde ispod 600.000 tona. Najveći deo tog uglja, negde gotovo 80%, jeste ugalj koji ide za potrebe Elektroprivrede Srbije,

zatim Energetike iz Kragujevca, manji deo toga, do 100.000 tona je komadni ugalj, koji se prodaje na licitacijama.

Gospođo Radeta, ja nisam komercijalista u javnom preduzeću „Resavica“.

(Predsedavajući: Bez ličnog obraćanja, ministre, i dva minuta je isteklo.)

Na sajtu Javnog preduzeća imate listu svih kupaca sa količinama, tako da vas pozivam da se tamo informišete.

PRESEDAVAJUĆI: Više niko nema prvo na repliku.

Nastavljamo dalje sa radom.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Članom 15. originalno je predviđeno da javna preduzeća i drugi oblici organizovanja čiji je osnivač Republika, uplaćuju do 50% dobiti u budžet do novembra. Mi amandmanom predlažemo da se to pooštri do 75% dobiti do septembra. Intencija ovog amandmana je da se skloni novac od partijskih menadžera i njihovih politika, da se novac skloni u budžet što pre i u što većem procentu, jer više verujemo Ministarstvu finansija, pa predlažemo da se novac tamo što brže centralizuje.

Primer, recimo, zašto je to potrebno uraditi jeste Aerodrom „Nikola Tesla“. Dobit Aerodroma u 2015. bila je 20.000.000 dolara, a u 2014. godini 30.000.000 dolara, što je ukupno 50.000.000 miliona dobiti, od koje država treba da povuče dividendu, da se novac slije u budžet i da od toga koristi imaju svi građani Srbije. Međutim, ta dobit bi bila znatno veća da, recimo, država nije izvršila otpis potraživanja Aerodroma od kompanije „Etihad“, i to za period oktobar 2014. septembar 2015. godine 22.000.000 dolara, i za period januar – septembar 2014. godine 17.600.000.

Dakle, ukupna dobit Aerodroma je 50 miliona, a otpis koji je učinjen ka „Etihadu“, dakle oprost „Etihadovih“ obaveza je 39.600.000, što je otprilike sličan red veličina. Za toliko je umanjen profit Aerodroma, za toliko je manje moglo biti uplaćeno u budžet, jer otpis potraživanja je učinjen na predlog „Etihada“, da se „Etihadovi“ dugovi prebiju Aerodromu sa obavezom države, prema Ugovoru, prema članu 72, koji to i predviđa. To javnost treba da zna.

Tako da, umesto da Aerodrom ravnopravno opslužuje sve avio-kompanije, Aerodrom je nateran od strane političara da otpiše potraživanje koje je njegova i naša, dakle, imovina građana, da se za toliko proknjiže troškovi. Građani treba da znaju – otpis potraživanja je rashod tekućeg perioda, za toliko se umanjuje dobit. Time je, dakle, umanjena dobit Aerodroma i prihodi budžeta.

Smatramo da je legitiman jedan takav politički dogovor koji je učinjen od strane političara, ali građani to treba da znaju. Treba da znaju i da se

po osnovu takvih dogovora manje novca uplaćuje u budžet, a ne da se to predstavlja građanima Srbije kao posao milenijuma. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Sa vašom logikom i celim objašnjenjem mogu da se složim, ali sve je to potpuno konzistentno sa poslednjom polovinom rečenice 1. stava. Pročitajte – prema dinamici koju odredi ministarstvo nadležno za poslove finansija. Znači, sve ovo što ste rekli je sastavni deo tog dijaloga i ovaj rok je samo krajnji rok. Znači, mi gledamo i našu dinamiku očekivanih mesečnih prihoda, kako poreskih, tako neporeskih, i mogućnosti pojedinih javnih preduzeća, stanje likvidnosti. Neki od njih imaju dobit koja ne može tako lako da se izvuče, jer je plasirana u neke dugoročnije plasmane, ili ima neka potraživanja koja mora da realizuje.

Prema tome, potpuno se slažem sa logikom koju ste rekli, ali mislim da je to sastavni deo politike koja je sadržana u ovom delu člana, po dinamici koju odredi ministarstvo. Možda možemo sledeće, ali pazite, ovo se odnosi na 2016. godinu, a na drugim mestima se ne precizira ta godina. Znači, mi ovo preciziramo za ovu godinu i mi smo već gro... Znači, sad završavamo 2016. godinu, a već u martu ćemo znati otprilike gde su oni, pa ćemo sačekati da bude revizija tih izveštaja do juna, pa se onda dogovara ko će kada i kako uplaćivati dobit, odnosno tamo gde nema ili će neko zadržati.

Prema tome, ovo je sad potpuno konzistentno sa ovim što piše u članu 15. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Suština ovog amandmana kojim je predviđeno da se najmanje 50% dobiti koju ostvare javna preduzeća uplati u budžet jeste da se praktično uvede obaveza da upravni odbor, kao upravljački organ, donosi odluku o tome šta je to najmanje 50% sredstava. To može biti 50, može biti 70, a može biti i 80%.

Ali, sa druge strane, da bi javna preduzeća imala bilo šta da uplate u republičku kasu, njih je prvo neophodno reformisati. I za pet godina vaše vladavine jedino što niste uspeli da uradite to je da rešite najveći problem o kome govorite pet godina – reformisanje javnih preduzeća, koja su izvor najvećih gubitaka. Polovina planiranog deficita odlazi na gubitke javnih preduzeća po osnovu izdatih garancija iz prethodnog perioda i gubitaka iz poslovanja koja ona ostvaruju.

Prema tome, potpuno je iluzorno u ovom trenutku govoriti o toj dobiti, zato što nju i nemamo, izuzev u slučaju Telekoma, možda Pošte i par takvih preduzeća, ne znamo koliko je ko uplatio jer u izveštaju o budžetu nismo videli, koja bi ta sredstva mogli da koriste kao što je navedeno u ovom članu, za

investicije, ali po odobrenju Vlade, koja može da im da saglasnost za to ili da im ne da.

Prema tome, da biste uopšte mogli da govorite o tome, prvo je neophodno stvoriti uslove da preduzeća budu profitabilna, očistiti ih od raznoraznih partijskih kadrova, jer ona u ovom trenutku i dalje služe za udomljavanje političkih članova iz vladajućih stranaka, pre svega iz SNS. I, sve dok je to tako, ne možemo govoriti o profesionalnim institucijama koje rade u cilju postizanja rezultata za Republiku Srbiju i građane koji u njoj žive. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević. Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Još jedan u nizu besmislenih amandmana. Čuli smo kolegu Aleksića gde kaže da su u članu 15. stavom 1. pored javnih preduzeća obuhvaćeni i drugi oblici organizovanja, čiji je osnivač Republika Srbija, kao i oblici organizovanja u kojima Republika Srbija ima učešće u vlasništvu.

S obzirom na to da su ovim oblicima, osim upravnih odbora, zastupljeni i drugi organi upravljanja, primera radi, nadzorni odbori, ne može se prihvatiti amandman u kome se navodi upravni odbor kao jedini subjekat upravljanja.

Znate, mi ovde slušamo kako se amandmani podnose da bi se poboljšali zakoni i da je to, normalno, u korist građana. Iskreno, sumnjam da predlagač amandmana nije bio svestan ovoga što sam iznela, dakle, da je amandman potpuno besmislen, s obzirom na to da osim upravnih odbora postoje i drugi oblici upravljanja u javnim preduzećima i drugim oblicima organizovanja čiji je osnivač Republika Srbija.

Dakle, bavimo se kampanjom, tj. naša opozicija se bavi kampanjom, koja, prosto, navodi – odbijte sve, odnosno budite protiv svega što dolazi od Vlade. No, građani Srbije su razumeli kakve su namere kolega poslanika iz opozicije i ja pozivam kolege poslanike da ne podržimo ovaj amandman u danu za glasanje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević. Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, amandmanom se traži da se u članu 15. stav 1. reči – „i drugi oblici organizovanja“ brišu.

Ovaj amandman ne treba prihvatiti, jer se u članu 15. jasno kaže: „Javna preduzeća i drugi oblici organizovanja čiji je osnivač Republika Srbija“.

To mogu biti akcionarska društva, mogu biti društva sa ograničenom odgovornošću koja će dobro poslovati i ostvarivati dobit.

Prihvatanjem ovog amandmana prihvodi budžeta bi se smanjili, što bi eventualno ugrozilo stabilnost budžeta. Zato ovaj amandman ne treba prihvatiti i pozivam kolege narodne poslanike da se u danu za glasanje ne izjašnjavaju za ovaj amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, ovo jeste jedan od sličnih amandmana koji smo podneli. Ja mislim da inače ovo što piše u ovom članu, a to je da najmanje 50% dobiti mora da se uplati u budžet, ne znači mnogo. Ne znači mnogo iz dva razloga. Prvo, ne može da se predvidi koliki je taj procenat. On može da bude i 100%, može da bude i 80, i 70% i mislim da bi bilo bolje da je taj procenat određen.

A, sa druge strane, imamo problem što preduzeća u kojima je država vlasnik u suštini i ne ostvaruju dobit onoliko koliko bi trebalo da ostvaruju dobit. Ja inače mislim svuda gde je država vlasnik da se u tim preduzećima krade i da je to ozbiljan problem koji imamo, da su mnogo efikasnija i bolja preduzeća u kojima nema državnog vlasništva, a mislim da to možemo da vidimo i na primeru VIP-a i Telenora u odnosu na Telekom. Mislim da bi Vlada trebalo time da se bavi, da vidimo na koji način da mi to promenimo i na koji način da uvedemo u praksu da ta preduzeća vode ljudi koji imaju znanje i iskustvo, a ne da to budu partijski kadrovi. Dokle god budu bili partijski kadrovi u preduzećima gde je država vlasnik ili suvlasnik, u tim preduzećima će se krasti i država od toga nema ništa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, nastavljajući praksu, da se izrazim srpskim jezikom, da učinimo što providnijim i jasnijim ono što Vlada Republike Srbije radi i što se dešava sa korišćenjem budžetskih i narodnih para, predložili smo još jedan amandman: „Javna preduzeća i drugi entiteti čiji je osnivač Republika Srbija obavezuju se da objavljuju na svojoj internet prezentaciji sve viškove prihoda nad rashodima i iste vrate u budžet Republike, najkasnije do isteka meseca za prethodni mesec.“

Dakle, naš cilj je veoma jasan – da utvrdimo šta se zaista dešava u javnim preduzećima čiji je osnivač Republika Srbija, da utvrdimo koliko Mira Petrović sedi u našim javnim preduzećima...

PREDSEDAVAJUĆI: Opomena, gospodine Boško Obradoviću.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Šta sam uradio?

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Izvinjavam se, samo da mi obrazložite šta sam uradio, da bih znao da ne grešim više.

PREDSEDAVAJUĆI: Nema potrebe da mi obrazlažete, slušao sam vašu diskusiju.

BOŠKO OBRADOVIĆ: A imate pravo da mi date opomenu kad hoćete i kako hoćete? Je l' to poenta?

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Morate da mi obrazložite zašto ste mi dali opomenu.

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavite po amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Čekajte, da li vi, gospodine predsedavajući, razumete da vi ne možete da delite opomene kako vi hoćete, nego morate da obrazložite zašto to radite.

PREDSEDAVAJUĆI: Ja to upravo radim u skladu sa Poslovníkom.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Jesam li prekršio Poslovník o radu? Šta sam uradio?

PREDSEDAVAJUĆI: Jeste.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ne smem da pominjem neka imena? Zabranjena su neka imena da se pominju? Šta?

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavite po amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, ja vas molim da obrazložite pred građanima Srbije zbog čega sam dobio opomenu. Zbog čega? Znači, vi imate pravo da mene opomenete, da me kažnjavate, da kažnjavate

narodne poslanike opozicije, a da čak ne obrazložite zašto to radite. Pa, objasnite to građanima Srbije. Evo, građani Srbije vas gledaju. Objasnite šta sam loše rekao, koga sam uvredio, šta sam povredio, šta je problem, gde sam prekršio Poslovnik. Pa ne možete opominjati kako vi hoćete. Ne možete više kažnjavati poslanike opozicije kako hoćete.

PRESEDAVAJUĆI: Dva minuta, gospodine Obradoviću. Isteklo je vreme.

E sad ću da vam objasnim. Sve ove rasprave koje vodite, vi namerno prozivate narodne poslanike, iznosite neke činjenice, samo zbog toga da biste ovde u Parlamentu isprovocirali raspravu i razloge za repliku. Bavite se svojim amandmanom. U vašem amandmanu piše: „Javna preduzeća i drugi entiteti čiji je osnivač Republika Srbija obavezuju se da objavljuju na svojoj internet prezentaciji sve viškove prihoda nad rashodima i iste vrate u budžet Republike, najkasnije do isteka meseca za prethodni mesec.“

Niste se time bavili.

(Boško Obradović: Niste mi dopustili da završim. Nemate pravo da to uradite. Nemate pravo na to. Na pomen nečijeg imena vi dajete opomenu.)

Kakve sad veze ima koleginica Mira Petrović? Nema nikakve. Verujte da nema nikakve.

Nastavljamo dalje sa radom.

Da li se još neko javlja po ovom amandmanu?

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Gospodine Arsiću, da li je vama poznat sadržaj člana 109. Poslovnika Narodne skupštine?

U tom članu piše u kojim slučajevima se narodnom poslaniku izriču opomene. Mi smo svi sedeli u ovoj sali i nijedan od uslova koji bi trebalo da se ispune da biste vi narodnom poslaniku izrekli opomenu, u slučaju prethodnog govornika, nije ispunjen. Koliko vidim, u njemu ne postoji odredba da predsedavajući može ukoliko govornik kaže nešto što se njemu ne dopadne, iz bilo kog razloga, da izrekne opomenu.

Molim vas, ili da povučete opomenu ili na drugi način da ispravite ovo što ste uradili, jer to što ste uradili apsolutno je u suprotnosti sa Poslovnikom. Molim vas, obrazložite mi na osnovu koje ste odredbe člana 109. vi narodnom poslaniku, Bošku Obradoviću, izrekli opomenu?

Niti je on prišao govornici bez dozvole predsednika Narodne skupštine, niti je govorio pre nego što je zatražio i dobio reč, niti ste ga upozorili da ne govori o pitanju koje je na dnevnom redu, pa on nastavio, niti je prekidao govornika u izlaganju, ni dobacivao, neposredno se obraćao, upotrebljavao psovke, uvredljive izraze. Mislim, šta ste vi malopre uradili, gospodine Arsiću?

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, niste pročitali najvažniji deo – koji se neposredno obraća drugom narodnom poslaniku.

ALEKSANDRA JERKOV: On je izrekao ime i prezime...

PRESEDAVAJUĆI: Rekao je ime i prezime koleginice Mire Petrović.

ALEKSANDRA JERKOV: Da li vi znate šta je neposredno obraćanje?

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se u danu za glasanje Skupština izjasni o povredi Poslovnika?

ALEKSANDRA JERKOV: Naravno da želim, s tim što imam utisak da vi ne razumete šta je neposredno obraćanje.

PRESEDAVAJUĆI: Izjasniće se.

Nemate pravo na repliku, reagovao sam na vreme. Molim vas, nastavljamo dalje.

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam.

Svojim amandmanom predložila sam da su javna preduzeća i drugi oblici organizovanja čiji je osnivač Republika Srbija obavezni da objavljuju, na mesečnom nivo, na internet prezentaciji sve viškove prihoda nad rashodima i uplate u budžet Republike Srbije. Takođe, svakog meseca, a najkasnije do petog u mesecu, a za prethodni mesec, javna preduzeća i drugi oblici organizovanja čiji je osnivač Republika Srbija će objaviti tačno sve viškove prihoda nad rashodima i uplate u budžet Republike Srbije.

U obrazloženju se navodi da se amandman ne prihvata iz razloga što se Zakonom o budžetu Republike Srbije „ne može definisati obaveza javnih preduzeća i drugih oblika organizovanja čiji je osnivač Republika Srbija“, odnosno obaveza „objavljivanja viška prihoda nad rashodima i uplata u budžet Republike Srbije na mesečnom nivou.“

Ovo obrazloženje nije dobro iz razloga što predlagač u prethodnim obrazloženjima prihvata mogućnost o izveštavanju o prihodima i rashodima, a ovde zatvara kao mogućnost bez obrazloženja razloga za takav stav. Posebno zbog razloga zato što se Zakon o budžetu može smatrati za leks specijalis u odnosu na izvršenje budžetskih rashoda i prihoda. Hvala.

PRESEDNİK: Zahvaljujem.

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nemanja Šarović i Milorad Mirčić.

Izvolite, reč ima Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Članom 16. Predloga zakona, na neki način, dobili smo poruku da posebni i pojedinačni kolektivni ugovori u delu koji se odnosi na isplate božićnih, godišnjih i drugih vrsta nagrada i bonusa neće da se primenjuje.

Eto, onda se postavlja pitanje, a zašto su sindikat i poslodavac pregovarali i napravili kolektivni ugovor, kada je to ugovor između dve ugovorne strane, kada se pojavi neko i kaže – puj-pike, ne važi to što ste potpisali. A ovamo imamo sijaset propisa u skladu sa evropskim standardima o kolektivnom pregovaranju, dogovaranju, pa mirnom rešavanju sporova itd. itd. I evo ga primer, neko se setio i kaže – zabranjeno, nema više, ne važe više posebni kolektivni ugovori u ovom delu kad su u pitanju direktni i indirektni korisnici sredstava, javnih sredstava. Zašto? Rekla je Vlada Republike Srbije i izglasala većina. Ovde se uopšte ne postavlja pitanje da li je to moguće, jer je u ovoj zgradi moguće sve ukoliko se 126 ručica do lakata podigne prilikom glasanja. I kako vi sad kažete, ovo je besmisleno što smo mi tražili?

PREDSEDNIK: Na član 16. amandman u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Članom 16. predlagača ovog zakona pribegava još jednom izuzetku. Da budem precizan u ovom članu imamo dva izuzetka. Imamo prvo izuzetak da se u 2017. godini neće isplaćivati sva ova izdvajanja sa nivoa republičkog budžeta, budžeta lokalnih samouprava, a drugi izuzetak, dakle, da se taj izuzetak ne odnosi na jubilarne nagrade.

Dakle, poput člana 10, o kome smo govorili maločas, ova izdvajanja će doći na naplatu. Zakon daje mogućnost da se poslodavac i zaposleni, odnosno predstavnici zaposlenih dogovore o određenim izdvajanjima. Pa, pobogu, postoji Socijalno-ekonomski savet na nivou države. Postoje socijalno-ekonomski saveti na nivou lokalnih samouprava. Lokalne samouprave, poslodavci, zaposleni učestvuju u tome, dogovaraju se. Dakle, na jedan ovakav način suspenduju se ti dogovori. To je, kako bih rekao, jedna višegodišnja tekovina, a sa druge strane se ohrabruju poslodavci da izbegavaju obaveze koje su preuzeli bilo u direktnim pregovorima sa zaposlenima kod zaključivanja, bilo da je u pitanju granski, odnosno posebni i pojedinačni kolektivni ugovor. Na takav način suspenduju se dogovori koji su postignuti sa zaposlenima.

Što se tiče izuzetka od ovog izuzetka, dakle, jubilarne nagrade, zašto to Vlada radi? Zato što smo imali pre nekoliko godina slučaj da su i jubilarne nagrade bile izuzete za zaposlene u obrazovanju, pa smo onda pod pritiskom sindikata i protesta bili prinuđeni na lokalne samouprave da u jednoj godini, o čemu sam govorio u toku današnje rasprave, izmire dvogodišnju obavezu zato što nije mogla da se izbegne ta obaveza. Dakle, ne možete ono što

je propisano zakonom, što je propisano ili ugovoreno posebnim i pojedinačnim kolektivnim ugovorima na onakav način da suspendujete. Dakle, država, odnosno lokalne samouprave kad su one u pitanju, ti nivoi budžeta, biće dužni kad-tad da izmire ovo što se sada izuzima. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljuje.

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković i Vesna Marjanovi.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Ovo je još jedan član koji govori o neposlušnim opštinama koje ne poštuju zakon i o kazni ministarstva nadležnog za finansije, ali ne o kazni koja će uslediti, nego o kazni koja može da usledi, kako piše u zakonu.

Kada nam je ministar prošli ovakav slučaj obrazlagao on je ispravno rekao da opštine treba da znaju da ukoliko ne poštuju zakon, i ministarstvo nadležno za poslove finansija sazna za to da opština ne poštuje zakon, da će slediti takve i takve posledice.

I vi biste, gospodine Vujoviću, bili apsolutno u pravu samo što to u zakonu ne piše. U zakonu ne piše da će slediti posledice i da će ministarstva nadležno za poslove finansija kazniti takve opštine. U zakonu piše da ministarstvo nadležno za poslove finansija može kazniti takve opštine, ali ne i da će u svim slučajevima to i učiniti.

Tako da vas ja ponovo pitam, kada ćete kazniti te opštine, a kada nećete? Kako ćete donositi odluku o tome, na osnovu čega? Da li smatrate da bi bilo primereno da u i drugim zakonima kada govorimo o kaznenim odredbama pišemo da ukoliko neko prekrši zakon kazna može biti nametnuta, a i ne mora i da je to nečija proizvoljna odluka.

Tako da vas molim da nas obavestite o kriterijumima na osnovu kojih ćete donositi odluke kada ćete neku opštinu kazniti za nepoštovanje zakona, a neku opštinu nećete kazniti ili će, kako mi sumnjamo, ta vaša odluka biti zasnovana isključivo na tome ko čini vlast u toj opštini, što bi prevazilazilo vaše nadležnosti kao ministra.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministre, vi ste se javili po ovom amandmanu ili je to u sistemu? Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala vam za dobra pitanja. Ovo su stvarno odlična pitanja za sve nas.

Znači, šta da radimo sa pravima koja zakon garantuje u uslovima kada nemamo dovoljno resursa, i to sopstvenom odlukom odlučujemo da nemamo dovoljno resursa. Obratite pažnju, ovo je definisano u ovom zakonu zato što se odnosi na konkretnu fiskalnu godinu. Mi smo otprilike znali da će se

odnositi na tri godine za koje planiramo program fiskalne konsolidacije. I ovo je mera koja sve boli.

U mnogim drugim situacijama se opredeljuje resursno. Svuda se kaže, sve ove stvari iz kolektivnih ugovora, sve ove stvari koje ovde definišemo, sve nagrade, bonusi i ostalo, obično piše ili bi trebalo da piše – u okvirima raspoloživih sredstava. To je ograničenje na nivou pojedinačnih javnih preduzeća. Svako, u stvari, operiše na osnovu raspoloživih sredstava.

Pošto smatramo da to kod nas uvodi dopunski element nejednakosti, neslaganja, razlike u percepcijama i ostalo, onda smo išli na formulacije koje ovu vrstu bonusa na neki način zamrzavaju i odlažu tokom cele fiskalne 2017. godine. To je nužna posledica naše rešenosti da izađemo iz ove situacije. Nadam se da nam je još jako malo ostalo, ali većina sveta tako funkcioniše.

Druga je stvar kad neko potpisuje kolektivni ugovor i time garantuje nekim drugim resursima. Mi ovo određujemo za javni sektor, ne za privatni sektor. I pošto mi sami sebi namećemo ograničenje bili bismo licemerni da Parlament izglasava ograničenja i prihoda, i rashoda i deficita, a da s druge strane pustimo da mogu da se ispunjavaju prava prema individualnim odlukama.

Znači, ovo je potpuno konzistentno. Da li boli? Sigurno boli. Da li ovome vidim kraj? Ja vidim ovome kraj relativno skoro. Hvala lepo.

Dva implicitna pitanja. Jedno pitanje je – na čiji predlog? Znači, mi se ovde sigurno naslanjamo na predlog resornog ministarstva, ne možemo to bez njih da radimo, ni slučajno. Drugo, obično se naslanjamo i na predlog situacije na lokalnu, u gradovima itd., zavisno od toga kakva je situacija kod njih itd. Znači, to je suština. Gledamo realne uslove.

Prema tome, nema razloga da ministar ne donese tu odluku, ako ima takav predlog, ako postoje razlozi za neko drugo rešenje, onda će sigurno da se gleda realnost. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Imam utisak da vi niste, gospodine Vujoviću, razumeli o čemu sam ja govorila. Ja govorim o stavu 3. ovoga člana, gde piše da – ukoliko jedinice lokalne samouprave ne obezbede u budžetu i ne isplate jubilarne nagrade itd. na predlog nadležnog ministarstva, ministar nadležan za poslove finansija može privremeno obustaviti prenos transfernih sredstava.

Moje pitanje vama je – zašto tu ne piše obustavlja prenos transfernih sredstava? Na osnovu čega ćete vi odlučivati, gospodine Vujoviću, kada ćete obustaviti, a kada nećete? Da li postoje nekakvi unapred određeni kriterijumi kada ćete obustaviti, a kada nećete? Kako ćete vi doneti tu odluku? Zbog čega to nije napravljeno kao vaša obavezna mera, nego kao vaša proizvoljna odluka? Upravo ono što vi govorite, da ne treba da imamo situacije krize, meni se čini da ste upravo vi to pravo sebi dodelili ovim i da mi nemamo jasne kriterijume na osnovu kojih ćete vi nekada doneti tu odluku, a nekada

nećete, a znate koliko imaju problema prosvetni radnici, pa čak i sa tom isplatom jubilarnih nagrada.

PREDSIEDNIK: Replika, ministar Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo kratak odgovor.

Način na koji ja čitam ovo – može, znači, sledeće: ministar ima odgovornost da donese odluku na predlog resornog ministarstva i da odredi meru privremenog obustavljanja transfera. Nemamo trajnu meru, samo privremeno obustavlja te transfere u toku fiskalne godine. Naša mogućnost da to „kažnjavamo“, pod znakom navoda, vrlo je ograničena. To je, maltene, kao neki ukor. Ali takva je situacija kod nas. Mi više od toga ne možemo.

Neko je ovde predlagao da se to publikuje na internetu. Nemam ja problem sa tim, ali situacija je takva da mi zbog samostalnosti lokalne samouprave, zbog nezavisnosti, ne možemo njima trajno da ukinemo transfere čak i ako ne ispunjavaju te obaveze. Možda ovi ljudi ovde, koji vidim da znaju gradove i opštine, znaju kako to funkcioniše. Znači, mi jedino možemo na predlog resornog ministarstva tu meru, i sada u okviru RINO sistema, da aktiviramo posle 45 dana bez problema, ali moramo u decembru sve to da ...

Ja nemam ništa protiv da stoji – mora, ali – „može“ u našim uslovima defakto znači mora.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 16. Amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Miroslav Aleksić i narodni poslanik Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre, i ja smatram da je član 16. potpuno obesmislio druge zakone i vi nastavljate sa usvajanjem kontradiktornih zakona, gde jedan zakon isključuje drugi. Vi ovde, praktično, suprotno zakonima koji predviđaju pojedinačne i kolektivne ugovore zabranjujete indirektnim i direktnim korisnicima budžeta i lokalnim samoupravama da isplaćuju nadoknade novogodišnje, božićne ili druge vidove bonusa, a s druge strane, takođe, u istom članu predviđate kaznu ukidanjem transfernih sredstava za one lokalne samouprave koje ne uplate jubilarne nagrade zaposlenima u osnovnom i srednjem obrazovanju.

Prvo, potpuno je besmisleno da opštine i gradovi plaćaju jubilarne nagrade, jer im ne isplaćuju zarade. Zarade isplaćuje Ministarstvo finansija, a nama nalažete da opštine iz svojih budžeta, od kojih ste već uzeli pare, treba da finansiraju jubilarne nagrade. Ako ste već uzeli pare opštinama, onda bar preuzmite na vas obavezu isplaćivanja jubilarnih nagrada. Onda, ako neko ne plati, kažete dalje – biće kažnjen ukidanjem transfera. Na ovaj način vi svrstavate sve u isti koš i one gradove i opštine koji su imali blokirane račune škola, blokiranje javnih ustanova, pa ste im onda netransparentno dodeljivali sredstva iz budžeta za tekuću likvidnost, kao što je to Kragujevac – 300.000.000, Niš – 200.000.000, Leskovac – 160.000.000, Novi Sad – 120.000.000, slučajno ili ne,

to su sve gradovi kojima upravljaju kadrovi SNS, a oni poput, recimo, Trstenika koji nijedan dan nije imao blokiranu nijednu školu i ustanovu, gde su svi toaleti napravljeni, gde se nijednoj školi ne duguje ništa, njih svrstavate u isti koš kao i ove kojima već dajete pare iz budžeta.

Prema tome, ovaj član zapravo ugrožava rad i normalno funkcionisanje lokalnih samouprava i drugih direktnih i indirektnih korisnika budžeta i obesmišljava postojanje kolektivnih ugovora, i treba ga ukinuti...

PREDSIEDNIK: Hvala, vreme.

Reč ima Zoran Živković, pa ministar.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Uz podršku argumentima koje je dao moj kolega koji je govorio pre mene, ponovo moram da ukažem na jedan paradoks, a to je da na amandman u istovetnom tekstu kolega dobije odgovor u sedam redova, a ja dobijem odgovor u 16 redova. Baš bih voleo da vidim metodologiju koja dovodi do toga. Znači, ili je neka vrlo ozbiljna metodologija ili neko nema pojma šta piše.

Ali da uđemo u suštinu, u obrazloženju koje je dato kolegi Aleksiću kaže se u jednom delu teksta – „Na zahtev reprezentativnih sindikata u osnovnim i srednjim školama, predviđeno je da na predlog ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja, ministar nadležan za poslove finansija može privremeno obustaviti“ itd. Od kada sindikati imaju pravo da zahtevaju nešto od Vlade, ili u ovom slučaju od Parlamenta koji treba da donese ovaj zakon? Koja je to formulacija? Zašto te formulacije nema u obrazloženju koje je dato meni? To je potpuno besmisleno.

Sindikati mogu da apeluju, mogu da se bore za svoja prava. Ja podržavam tu njihovu borbu, ali da vi odbijate amandman koji uskraćuje ministrima obrazovanja i finansija da po svojoj slobodnoj volji i oceni ukidaju neka sredstva lokalnim samoupravama, i to pravdate sindikatima, to je besmisleno. Postoji budžetska inspekcija, postoji DRI i njihov posao je da se bave time kako se troše budžeti i da li se ispunjavaju sve obaveze.

Konačno, još jednu rečenicu, ako mi dozvolite, to odokativno odlučivanje dovodi do toga da se pre pet dana iz dela budžeta za penzije prebaci Beogradu 65.000.000 za kićenje Beograda.

PREDSIEDNIK: Hvala vam puno.

Reč ima ministar Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Mislim da je jako važno da se razumemo šta smo mi mislili, šta je namera bila ljudi koji su pisali ovaj član, odnosno stav 3. ovog člana, koji je posebno predmet razmatranja, i šta je stiglo, i da imamo tu potpunu jasnoću oko toga šta ovde piše.

Znači, ovde piše sledeće – u obračunu plata se između ostaloga obračunavaju i jubilarne nagrade. Prva dva člana govore o tome da se ove stvari koje se dešavaju godišnjom frekvencijom... Tu postoje ograničenja. Ako neko kome 20 godina službe pada 2017. godine, zbog tog kratkoročnog ograničenja bude preskočen, on neće dobiti sledeću za narednih devet godina. Zato smatramo

da dugoročne stvari ne treba da budu predmet kratkoročnih ograničenja, jer jako mali broj ljudi dobija to i zato što se one i inače budžetiraju.

Prema tome, ovde kažemo – ukoliko lokalna samouprava koja to prenosi školama ne postupi po onome što je transferisano, onda Ministarstvo finansija na zahtev, na predlog resornog ministarstva, ima pravo da obustavi transfere u tom iznosu. Drugim rečima, da bi obezbedili sredstva da može da direktno da ... To piše tu. Pogledajte šta piše, evo, čitajte. Piše – „na predlog ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja, privremeno obustaviti prenos transfernih sredstava iz budžeta Republike Srbije, odnosno pripadajućeg dela poreza na zarade, u iznosu neisplaćenih jubilarnih nagrada zaposlenima u osnovnim i srednjim školama“. Znači, mi računamo njima jubilarne nagrade i kažemo, ako to ne isplatite, mi ćemo to obustaviti.

Ja sam objasnio intenciju ovog člana. Intencija člana je da se to izuzme, pošto se prvo ograničenje odnosi na godišnje, božićne itd. nagrade, a ovo se odnosi na desetogodišnje nagrade, razumete? Želeli smo da njih izuzmemo iz tih kratkoročnih ograničenja kroz koja sada prolazimo. To je bila naša namera i to ovde piše. I prema tome mi želimo da ostanemo pri toj nameri. Ako nemate drugo rešenje...

(Zoran Živković: Ima bolje rešenje.)

Onda predložite na Odboru.

(Zoran Živković: Replika.)

PRESEDANIK: Vama ili Aleksiću? Ne mogu obojici da dam repliku.

(Zoran Živković: Meni, pošto sam stariji.)

Dobro, mlađima ne mogu. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Postoji bolje rešenje koje je suštinski, generički potpuno logično, pošto već država, ministarstvo isplaćuje plate prosvetnim radnicima, gde je logika da ove nagrade isplaćuju lokalne samouprave? Nema nikakve logike u tome. Znači, promenite zakon. Ovo je pisalo u zakonu pa može da se promeni, nije to argument. Promenite zakon i potpuno je logično da te nagrade isplaćuje ministarstvo, odnosno iz budžeta. To je tako bilo do 2007. godine. Ne znam ko je to promenio, nije imao dobru nameru.

Generalno, potpuno je besmisleno da lokalne samouprave to plaćaju, jer može da se desi, recimo, da je neki učitelj devet godina radio u Beogradu, a onda iz nekog razloga se preseli u Svilajnac i sad neko u Svilajncu treba da mu da nagradu za 10 godina radnog staža. Potpuno besmisleno. On nije lokalni učitelj ili lokalni nastavnik, nego je on nastavnik, državni činovnik u Ministarstvu prosvete.

Prema tome, prvo prihvatite ovaj amandman i time pokažite dobru volju, a vrlo brzo nam dajte predlog zakona o izmeni Zakona i mi ćemo glasati apsolutno za to, i to je rešenje gde onda nema potrebe da vi budete arbitar, pa da vidite da li je nešto u redu, da li nešto nije u redu. Mislim da treba oko toga da se

složimo i da se slažemo, i očekujem da kažete da je moj predlog dobar. Hvala, ministre.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Pošto su se stekli uslovi, predlažem da konstatujemo potvrđivanje mandata narodnom poslaniku u Narodnoj skupštini za upražnjeno poslaničko mesto, kako bismo omogućili njegovu učešće u radu u Narodnoj skupštini.

Uručena vam je Odluka Republičke izborne komisije o dodeli mandata narodnog poslanika. Takođe, uručen vam je Izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, koji je utvrdio da su se stekli uslovi za potvrđivanje mandata narodnom poslaniku, te konstatujem potvrđivanje mandata narodnom poslaniku Goranu Pekarskom izabranom sa izborne liste Aleksandar Vučić – Srbija pobeđuje.

Na osnovu odluke RIK i izveštaja i predloga Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, a shodno članu 27. stav 5. Zakona o izboru narodnih poslanika, konstatujem potvrđivanje mandata narodnom poslaniku Goranu Pekarskom.

Čestitam i molim da pristupimo polaganju zakletve.

Poštovani narodni poslanice, u skladu sa članom 17. Zakona o Narodnoj skupštini, pristupite polaganju zakletve.

(Predsedavajuća čita tekst zakletve, a narodni poslanik ponavlja.)

„ZAKLINJEM SE DA ĆU DUŽNOST NARODNOG POSLANIKA OBAVLJATI PREDANO, POŠTENO, SAVESNO I VERNO USTAVU, BRANITI LJUDSKA I MANJINSKA PRAVA I GRAĐANSKE SLOBODE I PO NAJBOLJEM ZNANJU I UMEĆU SLUŽITI GRAĐANIMA SRBIJE, ISTINI I PRAVDI.“

Molim narodnog poslanika da pristupi potpisivanju teksta zakletve.

Čestitam u svoje ime i u ime poslanika Narodne skupštine Republike Srbije. Želim vam uspešan zajednički rad. (Aplauz.)

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Miroslav Aleksić: Replika.)

Ne možete obojica. Replicirao je jednome, a ne obojici.

Na član 16. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić i Vjerica Radeta.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Predložili smo da se briše član 17. koji govori o naknadama za rad predsednika i članova komisija i drugih stalnih i privremenih radnih tela u javnom sektoru. Predlog zakona o budžetu kaže da se te njihove naknade neće povećavati u 2017. godini.

Kao i za nekoliko prethodnih članova, gde smo predlagali brisanje, za ovaj član takođe mislimo da nije bilo potrebe da bude u Predlogu zakona o budžetu, zato što je ovo već regulisano drugim zakonima. Valjda se zabrana povećanja zarada u javnom sektoru odnosi i na sve ove koje ste ovde nabrojali. Ovde, takođe, govorite da direktni i indirektni korisnici sredstava budžeta Republike Srbije mogu formirati komisije i druga stalna ili privremena tela u skladu sa posebnim zakonom. Dakle, opet govorite da postoji poseban zakon ili drugi propis, pa je nama i dalje nejasno zbog čega to servirate ovde.

Inače, u Srbiji ima 11.470 direktnih i indirektnih korisnika budžeta i svako od njih ima svoja opšta akta, na osnovu kojih posluje i deluje.

Vi ne prihvatate amandman zato što kažete – članom 17. Predloga zakona zadužuju se nadležni organi i korisnici javnih sredstava da preispitaju potrebe postojanja i visine naknada koje se isplaćuju. Ovo jednostavno nije tačno. Ovo ne stoji u zakonu, ovo što ste vi napisali u obrazloženju zbog čega ne prihvatate amandman. Možda ste bili umorni, možda je mnogo amandmana pa niste uspeli da ispratite na koji se član odnosi koji amandman.

Vaše obrazloženje se ne odnosi na član na koji smo mi podneli amandman. Ovo govori da ste radili onako tek da uradite posao da biste u onu nedelju imali kao pripremljen Predlog budžeta. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ispred sebe imam, nadam se, isti tekst Predloga zakona o budžetu za 2017. godinu. Vaš amandman se odnosi na član 17. Član 1, koji ste već pročitali, glasi: „Naknade za rad predsednika i članova komisija i drugih stalnih i privremenih radnika tela u javnom sektoru ne mogu se povećavati u 2017. Godini“. Član 2. kaže: „Zadužuju se nadležni organi i korisnici javnih sredstava da preispitaju potrebu postojanja i visinu naknada iz stava 1. ovog člana, radi smanjenja izdataka po ovom osnovu, i u tom cilju iniciraju izmene zakona, drugih propisa, opštih i drugih akata kojima je uređeno plaćanje ovih naknada“.

To kod mene piše, ja ne znam, da li tu postoji neki nesklad između varijante zakona koji vi imate i koji mi imamo? Kod nas to piše i zato se obrazloženje upravo na to poziva.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 17. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? Niko.

Na član 17. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Milojević.

Želite li reč? (Da.)

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća, dame i gospodo narodni poslanici.

Poštovani ministre, pitali ste gde da uštedimo novac, kako ne bi smo oduzimali od plata i penzija građana, kako je predlagala DS i evo jednog konkretnog primera.

Ako želite, zaista, da uštedite novac, a ne da finansirate partijske poslušnike, DS je predložila da se ovim amandmanom ukinu nagrade za rad predsednika i članova komisija i drugih radnih tela. Jer, ako uzmemo na primer Ministarstvo pravde, gde je zaposlena osoba iks, ta ista osoba iks, u toku radnog vremena, održi sastanak komisije pola sata i dobije ozbiljna finansijska sredstva za tu komisiju. Zaposlen u javnom sektoru, zaposlen u Ministarstvu pravde. Vi ste postavili da u tom istom Ministarstvu bude član ili predsednik odgovarajuće komisije ili odgovarajućeg radnog tela, i ta osoba u svoje radno vreme održi tu komisiju i dobije dodatna sredstva. To je samo zadovoljenje partijskih poslušnika, koji ne mogu da se zadovolje na drugi način i zato DS predlaže ovaj amandman.

U temi, koliko je ovaj amandman dobar, govori podatak da ste takođe vi, iz SNS, u opštini Pećinci, samo za prošlu 2015. godinu potrošili 14.000.000 dinara za rad komisija radnih tela. Ljudi, opština Pećinci je jedna mala opština u Vojvodini i u toj maloj opštini vi iz SNS potrošili ste 14.000.000 dinara za rad komisija.

Zbog toga DS predlaže konkretno ovim amandmanom, da se ukine plaćanje članova komisija i radnih tela za osobe koje su već u radnom odnosu, tj već rade u javnom sektoru.

Ako želite da suzbijete partokratiju, ako želite da se zalažete i za decentralizaciju i za departizaciju sistema, onda je to...

PREDSEDNIK: Hvala, zahvaljujem.

Na član 17. amandman su zajedno podneli Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Hvala.

Dakle, gospodine ministre, nadovezujem se na deo diskusije prethodnog govornika, razmere zloupotrebe, kada su u pitanju komisije i raznorazna privremena tela koja se osnivaju zaista su velike. Podržavam kontrolu u ovoj oblasti.

Međutim, stavovima 2. i 3, za koje sam predložio da se brišu, mislim da to nećete postići, ako vam je to namera. Dakle, ona je, ovako, alternativna, više dogovorna, onako, zadužuju se budžetski korisnici, nadležni organi da preispitaju i tako dalje.

Da li će preispitati, nema nikakve kazne, poput kazne za lokalne samouprave ukoliko ne izmiruju svoje obaveze, nema rokova. Dakle, nećete moći da iskontrolišete nadležne organe i korisnike javnih sredstava u fazi

preispitivanja neophodnosti isplate, uopšte naknada za rad komisija i privremenih radnih tela, posebno kada je u pitanju visina. Kada budete dobili neko istraživanje, dobićete izveštaj da to tako treba i na tome će se završiti. Dakle, nemate nikakvu zaštitu u ovom članu da možete da delujete.

Tako da, moj predlog jeste, mislim nije amandman, ali možete da razmislite ubuduće, a možda će biti i neke izmene ovoga predloga budžeta, kasnije u toku budžetske godine, da se ministar zadužuje da u roku od šest meseci, tri meseca, koliko je vremena potrebno, da donese pravilnik, kojim će se regulisati, propisati kako se formiraju komisije, ko ih formira, za koje poslove, koje uslove treba da ispunjavaju članovi i, naravno, kada su u pitanju rasponi o visini naknada. Eto to je jedan doprinos da se na bolji način iskontroliše trošenje budžetskih sredstava. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 17amandman su zajedno podneli poslanici poslaničke grupe DS, znači od prisutnih Aleksandra Jerkov, Veroljub Stevanović. Vi? Aleksandra Jerkov.

Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Kao što smo imali prilike da čujemo od kolega koji su već govorili o ovom članu, u njemu se radi o naknadama za rad predsednika i članova komisija i drugih stalnih i privremenih radnih tela u javnom sektoru, i postoji taj stav 2. koji kaže da se zadužuju nadležni organi, korisnici javnih sredstava da preispitaju potrebu postojanja i visinu naknada iz stava 1. ovog člana, radi smanjenja izdataka po ovom osnovu, i u tom cilju iniciraju izmene zakona i propisa, opštih i drugih akata kojima je uređeno plaćanje ovih isplata.

S obzirom na to da se ovakav isti član, sa ovakvim istim stavom, nalazio i u prethodnom budžetu za 2016. godinu, mene interesuje da li vi imate nekakav podatak koliko je tih korisnika javnih sredstava zapravo ukinulo naknade za rad komisija, koliko ih je u tom cilju iniciralo izmene zakona, propisa i kolike su uštede ostvarene ili se, prosto, radi o jednoj odredbi koja ovde stoji tako da bi se stvarala slika kako vi imate nameru, jednoga dana, da ukinete naknade za rad u različitim komisijama. Mislim da svako zna da tih komisija ima koliko hoćete i da su naknade u njima više nego izdašne. govorili

Pošto je to, meni se čini, jedna načelna odredba kojoj uopšte nije ni mesto u zakonu, jer nema ni podataka šta se dešava ako neko ne ispuni to zaduženje, interesuje me, da li znate koliko je korisnika javnih sredstava postupilo sa istim ovakvim zaduženjem koje im je dato u budžetu za 2016. godinu i u koliko je njih zapravo ukinuta? Da li imate neke podatke ili nešto ovde očitó treba da se menja ako ste toliko posvećeni tome da se zaista na taj način uštede sredstva, čini mi se da baš i niste.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima ministar.

DUŠAN VUJOVIĆ: Već dva poslanika govore o tome da stavovi 2 i 3 člana 17, imaju više karakter, apela i ponavljaju se iz prethodne godine. Tu

potpuno možemo da se složimo. Želeo bih da oni ostanu, i želeo bih da napravimo napor da zamolimo sve korisnike sredstava, pogotovo velika javna preduzeća, da nam daju izveštaj o tome. Ministarstvo pravda je već radilo analizu, i koleginica Nela Kuburović može da nam kaže šta su uradili do sada. Ali mogu da vam kažem jednu stvar, a to je, da se 100% sprovodi zakon o tome da za svako takvo mesto mora da postoji saglasnost o tome da ne postoji konflikt interesa i o tome da postoji saglasnost Agencije za borbu protiv korupcije. Prema tome, taj deo ispunjavamo.

Ovaj deo, da li su oni smanjili, upodobili ili ukinuli te naknade, taj deo još uvek nemamo, zato što tu očigledno postoje protivrečni interesi ljudi koji smatraju da je to trošenje vremena i resursa. To je praksa u velikom broju zemalja u svetu, gde se službenici u javnom sektoru često kompenziraju za svoj trud učešćem u različitim takvim odborima. Nije lako naći rešenje, ali minimum koji možemo da uradimo to je da pokušamo da vidimo kako se to realizuje.

PREDSIEDNIK: Ministar Nela Kuburović. Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Samo da preciziram, pošto je malopre bilo pomenuto Ministarstvo pravde, kao neko ko ima komisije gde učestvuju zaposleni. Moram da skrenem pažnju da u Ministarstvu pravde nema takvih komisija gde u njihovom radu učestvuju zaposleni, već se organizuju komisije isključivo kada je reč o dodatnim ispitima, kao što je pravosudni ispit, javnobeležnički ispit ili ispit za izvršitelje, gde se angažuju sudije ili profesori i oni primaju naknadu. S tim što te naknade ne idu iz budžeta, s obzirom na to da sami kandidati već plaćaju naknade za polaganje ispita.

I ono što je bitno jeste da je Ministarstvo pravde smanjilo te naknade, s obzirom na to da je ranije postojala praksa da ispitivači dobijaju naknadu prema broju kandidata koji učestvuju na ispitu, pa je do 2012. godine postojala mogućnost da jedan ispitivač na javnobeležničkom ispitu dobije i naknadu do milion dinara po mesecu. To je ukinuto i sada su te naknade na neki način vrlo simbolične.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 17 amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17 amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17 amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17 amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Vladimir Đurić. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem.

Mi smo predložili ovim amandmanom na član 17. da se na neki način obuzda poplava ovih komisija i radnih tela. Kolega Dušan Pavlović je tokom rasprave u načelu nešto i govorio o tome, pa je tamo navodio primere iz raznoraznih lokalnih samouprava – Komisija za utvrđivanje uslova na plaži i slično.

Dobili smo odgovor od Vlade da Zakon o budžetu nije mesto gde se to ograničava, pa ćemo videti koji zakon jeste, pa ćemo predložiti izmene i dopune tog zakona.

Ali zašto je ovo bitno? Dakle, 11. jula 2016. godine DRI objavila je izveštaj o reviziji svrsishodnosti formiranja tih raznih komisija i drugih raznih stalnih tela u javnom sektoru i konstatacija DRI je da se stotine miliona dinara poreskih obveznika troše na komisije koje su osnovane bez jasnih kriterijuma i kontrole njihovog rada. U najvećoj meri se rad ovih komisija preklapa sa redovnom delatnošću za koje članovi ovih tela inače primaju platu, pa nema nikakve potrebe da se one posebno osnivaju.

Rukovodioci imaju obično diskreciono pravo da određuju naknadu za rad u ovim telima, a čest je slučaj da se osniva i više komisija za iste poslove. Sve su ovo konstatacije DRI. Iz navedenog je jasno da se formiranje komisije i drugih stalnih i privremenih radnih tela praktično zloupotrebljava kako bi se privilegovanim kadrovima omogućio dodatni izvor zarade u situaciji kada, između ostalog, Vlada i ovim zakonom o budžetu ne predviđa sredstva za povećavanje zarade zaposlenima po osnovu ostvarenog radnog učinka. Time se, zapravo, stvara sistem da se zaposleni svesno dovode u položaj saučesnika u sumnjivim radnjama tako što im se zarade drže na nerazumno niskom nivou, pa se onda selektivno privilegovanim na ovaj način obezbeđuje, kroz besmislene komisije, da stvaraju dodatni prihod, čime se zapravo stvaraju partijski poslušnici. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 17. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podneo Boško Obradović.

Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, ja bih vas pre svega zamolio da, ako vam vreme dozvoli, pogledate stenogram dok niste predsedavali, jer zaista nije imalo razloga za izricanje opomene, jer sam govorio isključivo o konkretnim stvarima i amandmanu.

A, isti slučaj je i sada kada našim amandmanom predviđamo da se naknade za rad članova organa upravljanja u javnim preduzećima obavezno objavljuju na zvaničnoj internet prezentaciji entiteta koji vrši isplatu, najkasnije do isteka meseca za prethodni mesec.

U obrazloženju jasno stoji, na ovaj način javnost će biti upoznata sa troškovima javnih preduzeća. Šta to konkretno znači? To znači da mi u našoj državnoj administraciji i upravi imamo niz zaposlenih na najvišim državnim funkcijama koji istovremeno ostvaruju i razne isplate po članstvima u radnim upravnim odborima, komisijama i u niz drugih paradržavnih organa u kojima se zapravo, takođe, ostvaruju dodatna primanja.

Da li, recimo, primera radi, da navedem možda gospođu Jorgovanku Tabaković, čija je plata 550.000 dinara, e sada zamislite da pored mesta guvernera Narodne banke Srbije ona ostvaruje još, recimo, članstvo u nekom upravnom odboru, u nekoj komisiji, u još ne znam kom državnom organu koji plaća dnevnice za njen rad, ili kao što sam govorio ovde u slučaju v.d. direktora Pošte gospođe Mire Petrović koja ostvaruje dodatna primanja kroz paušal na mestu narodnog poslanika u Skupštini Srbije?

Veoma je važno da znamo ko i koliko primanja dobija u ovoj državi po različitim osnovama, jer onda Jorgovanka Tabaković primera radi nema platu samo 550.000 dinara, već možda i više, jer je možda u nekim upravnim odborima, komisija. Isto tako, gospođa Petrović nema samo 200.000 ili 300.000 kao direktor Pošte, nego još kao i narodni poslanik.

PREDSEDNIK: Hvala.

Svakako ću pogledati beleške.

Na član 17. amandman je podnela Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela Ana Stevanović.

Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem se.

Mojim amandmanom predloženo je da se naknada za rad predsednika i članova komisija i drugih stalnih i privremenih radnih tela u javnom sektoru objavljuje na mesečnom nivou na internet prezentaciji organa koji isplaćuju predmetne naknade svakog meseca najkasnije do petog u tekućem mesecu, a za prethodni mesec svi organi koji isplaćuju predmetne naknade za rad predsednika i članova komisije i drugih stalnih i privremenih radnih tela u svom sastavu.

U obrazloženju predlagača navodi se da se ne može definisati obaveza objavljivanja naknada za rad predsednika i članova komisija i drugih stalnih i privremenih radnih tela u javnom sektoru. Dalje se navodi da je Zakonom o budžetu propisan način i rokovi za podnošenje finansijskih izveštaja za sve budžetske korisnike.

Podnošenje finansijskih izveštaja nije i ne može biti isto što i obaveštavanje javnosti. Obaveza izveštavanja je suštinski ista kao i obaveza obaveštavanja. Predlagač prihvata da može da se definiše izveštavanje, a ne može obaveštavanje, što uopšte nije logično. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 18. amandman su zajedno podneli Miljan Damnjanović i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podneo Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Vjerica Radeta.

Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Predložili smo brisanje ovog člana zato što mu, takođe, nije mesto u ovom zakonu o budžetu. Član 19. govori o drugim korisnicima javnih sredstava koji koriste poslovni prostor i pokretne stvari kojima upravljaju direktni ili indirektni korisnici budžetskih sredstava, odnosno budžeta lokalne vlasti i plaćaju nastale troškove tekućeg investicionog održavanja, odnosno zakupa, u skladu sa kriterijumima koje propisuje Vlada, odnosno izvršni organ lokalne vlasti.

Dakle, ovo je već negde propisano i nije bilo potrebe da stoji u ovom zakonu. Vi ne prihvatate amandman kažete zato – „što se iz obrazloženja ne vide razlozi koji upućuju na neophodnost usvajanja“, pa baš se vide i vrlo su precizno napisani, kažete, „imajući u vidu da će Vlada prilikom propisivanja kriterijuma na osnovu kojih će drugi korisnici koji koriste poslovni prostor i pokretne stvari kojima upravljaju direktni ili indirektni korisnici budžeta plaćati nastale troškove, troškove tekućeg i investicionog održavanja, odnosno zakupa, uzeti u obzir vrstu troškova“ i tako dalje.

Ovde je potpuno nejasno koji su to troškovi zakupa. Valjda zakupci plaćaju troškove zakupa. Valjda investiciono održavanje, ako plaćaju zakupci onda se zaključuju ugovori pa se onda prebijaju ti troškovi na ime zakupa na neki period, odnosno umanjuje se zakup na neki period.

Vi ste ovo prilično nejasno napisali tako da prosto ne može da se razume šta ste, u stvari, hteli da kažete u ovom obrazloženju. Ništa manje nije nejasno ni ovo što je u samom članu 19. napisano. Opet govorite i o lokalnim vlastima i o Vladi. Da li ovde postoji razlika čiji su poslovni prostori, ko je vlasnik poslovnog prostora, na koji način se dodeljuju, a da ne govorimo o raznim zloupotrebama kada je u pitanju dodela i poslovnog prostora i zakupa poslovnog prostora i zloupotrebe kod investicionog održavanja, fiktivnog, stvarnog i tako dalje? Dakle, mnogo je problema vezano za ovu materiju i ne može to samo ovim jednim članom da se reguliše, onako, tek da se pomene.

Zato smo rekli da ne može to ovako, ne treba ovde ovaj član, nego naravno u drugim zakonima, u drugim propisima, u drugim aktima je ovo regulisano. Nadamo se na prihvatljiv način ...

PREDSEDNIK: Vjerice, preteraste sa vremenom. Hvala.

Na član 19. amandman je podnela Branka Stamenković.

Izvinjavam se. Izvolite ministre.

DUŠAN VUJOVIĆ: Član 19. je direktno povezan, makar u našem tumačenju, sa članom 18. Član 18. definiše kako neki korisnik budžetskih sredstava može, i to se često dešava, ući u zakup nekih prostorija koje su vlasništvo nekog drugog korisnika. Znači, postoji zgrada, postoji sprat koji nekome pripada i neko drugi, ili ministarstvo ili služba, uđe u taj prostor. Mi kažemo – dobro, zakup neće plaćati, ali član 19. kaže da mora da plati nastale troškove, troškove tekućeg investicionog održavanja, odnosno zakup na osnovu kriterijuma koje Vlada odredi. Znači, ako ne postoji i ako su direktni korisnici onda neće plaćati zakup.

Ali ove direktne troškove mora da plati, pošto će inače to ministarstvo ili korisnik imati troškove koje ne bi imao da taj prostor nije nekome ustupio. To je jedini smisao ovoga, da u budžetu kažemo da održavamo tu disciplinu. Hvala.

(Marko Đurišić: Replika!)

PREDSEDNIK: Kakva replika sad vama? Nikakva.

(Marko Đurišić: Na ono od jutros što ste mi obećali. Rekli ste da ćete da tražite stenogram.)

Jeste i piše ovako – uvaženi poslaniče.

(Marko Đurišić: Nema imena?)

Piše, piše. Pročitajte naglas kolegama.

Na član 19. amandman je podneo Vladimir Đurić.

(Marko Đurišić: Spomenuli ste me imenom.)

Jeste, kako je rekao – uvaženi poslanik. Ako to nije lepo da vam ja kažem „uvaženi poslanik“, ne znam šta je. Znači kako sam škrt u tim komplimentima, „uvaženi“ i to kad neko nije korektan. Stvarno sam rekla kako je rekao „uvaženi poslanik“.

Na član 19. amandman je podneo Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podnela Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podnela Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam.

U amandmanu sam navela da drugi korisnici javnih sredstava koji koriste poslovni prostor i pokretne stvari kojima upravljaju direktni i indirektni korisnici budžetskih sredstava Republike Srbije, odnosno budžeta lokalne vlasti, plaćaju nastale troškove, troškove tekućeg i investicionog održavanja, shodno kriterijumima koje propisuje Vlada, i da ih objavljuje na mesečnom nivou na internet prezentaciji organa koji plaća predmetne troškove i vodi se predmetnim kriterijumima.

U obrazloženju se navodi da se ne može definisati obaveza Vlade i izvršnog organa lokalne vlasti da objavljuju na internet stranici kriterijume za plaćanje troškova nastalih usled korišćenja poslovnog prostora od strane drugih korisnika, a koji nisu direktni ili indirektni korisnici budžeta Republike Srbije.

Vlada navodi da, navodno, ne može da definiše obaveze, a s druge strane se propisuju obaveze za donošenje kriterijuma koje propisuje Vlada. Drugim rečima, mogu da propišu obaveze za Vladu, ali ne mogu i za druge budžetske korisnike. Slično kao i povodom prethodnog obrazloženja amandmana, zaključujem da ovo uopšte nije logično. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Na član 19. amandman je podnela Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandmane u istovetnom tekstu podneli su Zoran Živković, Tomislav Ljubenić i Milorad Mirčić, zajedno Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković, Vesna Marjanović i zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Prvo, reč ima Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Ovaj član govori o tome da Vlada Srbije može da otpiše dugove određenim privrednim subjektima ili da ih pretvori u kapital. Da li je moguće da vi u drugoj godini smanjenja plata i penzija, u kojoj nam je javni dug dostigao 74% BDP, u kojoj se opet najavljuju poskupljenja akciza, u kojoj nema para za plate zaposlenih u visokom obrazovanju, u kojoj vas prosvetari mole preko televizije za 15 hiljada dinara jednokratne pomoći, vi donosite odluku da Vlada i dalje može da preuzima dugove određenih privrednih subjekata, pa nam još u obrazloženju govorite da je to radi nekakvog ostvarivanja stabilnosti i poboljšanja opšteg stanja u Srbiji?

Evo, objasnite nam, očigledno da nikome od narodnih poslanika koji su podneli isti amandman kojim vas mole da obrišete ovu velikodušnu ponudu koju dajete pojedinim privrednim subjektima, znači, nije jasno kako možete da imate para da preuzimate dugove određenih privrednih subjekata na štetu budžeta Republike Srbije, a da nemate para ni za vraćanje penzija, ni za povećanje plata, ni za vraćanje plata na ono što je bilo, ni za jednokratnu pomoć, ni za Fond za mlade talente, nizašta od onoga drugog što smo mi predlagali u ova dva dana rasprave.

Ja ne mogu, gospodine Vujoviću, da prihvatim da nema para za mlade talente, a da ima da preuzimate dugove propalih javnih preduzeća i drugih privrednih subjekata, isto tako propalih, očigledno, ali ne znam što biste preuzimali njihove dugove, osim opet ako se ne radi o nekakvim vašim privatnim dilovima, o čemu treba da nas obavestite odmah, jer to je očigledno sve što radite.

PREDSEDNIK: Reč ima Tomislav Ljubenić.

TOMISLAV LJUBENović: Hvala.

Ovaj amandman Poslanička grupa SRS je, pored razloga koje smo naveli u obrazloženju, podnela zbog toga što smo u članu 20. Predloga zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu prepoznali nešto što nam se ne dopada, nešto na šta je SRS mnogo puta do sada upozoravala, a to je namera da se na jedan skriveni način država odrekne svojih sredstava koja potražuje po osnovu datih pozajmica, plaćenih obaveza po osnovu izdatih garancija privrednim subjektima, a poznato je da se u najvećem broju slučajeva radi o javnim preduzećima, jer je za njihove zajmove, koje nisu imali, država davala garancije.

Član 20. daje mogućnost Vladi da se odrekne svojih sredstava koja joj se duguju po ovom osnovu, tako što će ta svoja potraživanja pretvoriti u kapital ili, jednostavno, otpisati. Naravno, mnogo je manji problem pretvaranja u kapital, ali ovim članom je predviđena i mogućnost otpisivanja potraživanja, što znači prelivanje sredstava iz budžeta u javna preduzeća.

Srpska radikalna stranka se protivi ovakvom ponašanju Vlade sa državnim kasom i smatra da je to izuzetno nedomaćinsko ponašanje. S jedne strane imamo i te kako izražen udar na građane i to kroz smanjenje plata i penzija, dok sa druge strane imamo mogućnost da se javnim preduzećima otpišu date pozajmice ili sredstva koja je država plaćala kao garant onda kada javna preduzeća, koja su uzimala zajmove, nisu bila u prilici da otplaćuju dospele rate tih zajmova.

Ovom prilikom je važno istaći da je i ovim predlogom zakona o budžetu za 2017. godinu predviđeno davanje garancija Republike Srbije u iznosu od 24.900.000.000 dinara, član 3. Predloga zakona, i to upravo za zajmove javnih preduzeća Elektroprivredi Srbije, Srbijagas...

PREDSEDNIK: Hvala. Hvala puno.

Ministre, daću reč prvo svim predlagačima, pa onda vi.

Reč ima Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Član 20. je, ako je verovati ministru finansija, razlog zašto će ove godine deficit biti toliki koliki će biti, a i naredne godine će biti ponovo 1,7%. Jer, slušali smo ministra, objašnjavao nam je ovde u načelnoj raspravi da mi imamo primarni suficit, ali onda kada se dodaju neke druge stvari, a to su ove druge stvari, znači, otpisivanje dugova javnih preduzeća, odnosno prvo preuzimanje obaveze od strane države, a zatim otpisivanje ili eventualno izvršenje tih obaveza koje je tada Vlada preuzela jesu razlog deficita.

To što Vlada ovo radi, ja mogu da razumem kao politiku, ali mislim da jedan ovakav način da država preuzima obaveze zahteva i odgovornost onih koji su obaveze napravili. Ako će ovim članom budžeta da se regulišu obaveze, recimo, Železare Smederevo, da vidimo ko je odgovoran za 145.000.000 miliona evra duga samo u 2015. godini, ili preko 250.000.000 od 2012. godine naovamo. Ako će pod ovim članom zakona da bude Petrohemija, da vidimo zašto je dug u

2015. godini tri puta veći, odnosno gubitak, sa 17 na 51.000.000 evra, a cene inputa su bile manje. Ko je za to odgovoran? Toga u zakonu nema i nema ni namere Vlade, jer su tamo bili ljudi koje je Vlada postavila. Ja se pitam da li je Vlada njih postavila tamo da reše i poboljšaju performanse tih preduzeća, ili da iz njih izvlače pare na privatne račune pojedinaca iz vrha vlasti? Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Čuli smo već od mojih prethodnika šta je ideja. Ideja je da Vlada može da odluči o otpisu, a onda piše isto jedna neobična stvar za zakon, piše – da odluči o otpisu, pa kosa crta, i/ili. To nema u zakonima. Ne znam ko vam je bio pravni redaktor ovoga, ali to nije nikako dobra stvar.

U obrazloženju za odbijanje amandmana kaže se da ovo omogućava okončanje procesa privatizacije, bar u obrazloženju za moj amandman, što je malo teško shvatljivo, ali se bojim da to stvara mogućnosti za mnoge loše stvari. Reći ću vam jedan primer toga šta može da se desi kada u odnosu prema ugovornim obavezama, prema obavezama iz zakona Vlada može da se ponaša odokativno. Ne govorim o vama, govorim generalno.

Imamo u Paraćinu „Srpsku fabriku stakla Paraćin“, koja je privatizovana, pa reprivatizovana pre jedno pet, šest, sedam godina, koju je kupila neka firma iz Bugarske neki „rubin“, pa neki „glas“. U poslednjih 16 meseci oni su dužni Srbijagasu 30.000.000 evra, piše ovde, i EPS-u 60.000 evra. Vlasnik firme koji je to privatizovao zove se Cvetan Vasilev, koga juri bugarska država, koji je na internacionalnoj poternici, koji se nalazi kod nas, mogu da vam kažem i u kojoj ulici, i koga naša država ne isporučuje. Ostaju dugovi za gas, ostaju dugovi za struju, držimo kriminalca pod patronatom države i to sve omogućavaju zakoni koji su na tragu ovog člana čije brisanje tražimo. Ja mislim da se svi slažemo da je to nedopustivo.

Ja vas molim da ozbiljno ovo shvatimo. Privatizacija je imala svoje kontroverze, u to nema nikakve sumnje, ali na ovaj način sigurno neće biti završeno. Ja ću postaviti i formalno pitanje – zašto država Srbija čuva kriminalca pod zaštitom..?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, poslaniče, baš smo prekoračili vreme. Ministar želi da odgovori.

DUŠAN VUJOVIĆ: Prvo da budemo precizni. Ja sam još jednom pogledao pažljivo, sećam se kad smo pisali, tim iz Ministarstva finansija, ovaj član. Nismo mislili na potraživanja, nismo mislili na stare dugove. Dugovi se preuzimaju, ne preuzima Vlada odlukom, nego preko Zakona o javnom dugu. Prema tome, ovaj član se ne bavi dugom.

Drugo, ovde je reč, prvo i važno – Vlada odlučuje. Znači, ovde postoji dokument sa nekom analizom i Vlada eksplicitno odlučuje i prihvata na sebe odgovornost. Znači, ono što je najvažnije u celom ovom procesu, bez obzira, ovo se rešava od slučaja do slučaja, eksplicitnim zaključkom Vlade i

prema tome tačno se zna ko odlučuje, na osnovu kog predloga, znaju se posledice i fiskalne i sve druge. To znači ovo Vlada odlučuje. Ali to se zna, pazite.

Drugo, ovo se odnosi samo za pozajmice, koje su ponovo rezultat odluka Vlade. Znači, trenutno, da vam kažem primer, da ne uzimamo stvari koje ćete interpretirati politički – RTS ima pozajmicu koja se produžava i sada je pitanje da li će ta pozajmica, da li će oni naći načina da vrata ili će ona da bude, recimo, ako se dešava nešto kao što je privatizacija, a ovo je sa tom namerom pisano, da li će ona, i sada ovo „i/ili“ samo znači – može delimično da se otpiše, a delimično da se konvertuje u kapital kojim dalje može da se upravlja u procesu restrukturiranja, stečaja, privatizacije ili bilo čega drugog.

Šta to znači? To znači da država na osnovu prethodno donetih odluka o pozajmici, koje su posebne odluke, o garancijama, koje su bile posebne odluke o prihvatanju garancija i samim tim aktiviranjem tih garancija, da nakon toga, i tamo u Zakonu o privatizaciji, koji smo mi pripremali pre tri godine, piše – u cilju i u sklopu traženja trajnog održivog rešenja da ponudi ovo. Znači, ovo se ne daje blanko, ovo se ne daje unapred, nego kao sastavni deo ili unapred pripremljenog programa restrukturiranja ili privatizacije, ili nekog drugog strateškog rešenja, da bi se to rešilo.

(Predsednik: Vreme, hvala vam.)

Nema problema, samo da završim još pola rečenice. Znači, u tom kontekstu se ovo predlaže i ovo rešava.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDNIK: Ne, nema replike, sve je bilo u fenomenalnom tonu.

Na član 20. amandman je podneo Goran Ćirić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandmane u istovetnom tekstu podneli su Božidar Delić, Milorad Mirčić i Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman je podnela Aleksandra Čabraja.

Reč ima Aleksandra Čabraja. Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Hvala.

Evo, ja ću pročitati član 21. „U 2017. godini mogu se zaključiti poslovi sa finansijskim derivatima u skladu sa standardizovanim okvirnim ugovorom o finansijskim derivatima koji je uobičajen u poslovnoj praksi, odnosno na način uobičajen u poslovnoj praksi, radi zaštite od promene deviznog kusa i/ili rizika promene kamatne stope u vezi sa zajmovima i državnim

hartijama od vrednosti zaključenim, odnosno emitovanim u skladu sa ovim zakonom i/ili ranije važećim zakonima o budžetu Republike Srbije.“

Dakle, s obzirom na to da ovaj član ostavlja raznorazne mogućnosti zaključivanja poslova sa finansijskim derivatima, amandmanom koji smo podneli na ovaj član dodaje se novi stav koji glasi: „Poslovi zaključeni shodno odredbi stava prvog ovog člana objavljuju se na mesečnom nivou na internet prezentaciji organa koji zaključuje predmetne poslove. Svakog meseca najkasnije do dvadesetog u tekućem mesecu, a za prethodni mesec svi organi i Ministarstvo finansija objaviće sve poslove koji su zaključeni shodno odredbi stava prvog ovog člana.“

Dakle, ovim će se omogućiti da se vidi tačno koji su to poslovi, kao i da sve ovo što se po ovom članu bude zaključilo bude potpuno transparentno, svima dostupno, ja se nadam i svima jasno. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 21. amandman je podnela Ana Stevanović.

Reč ima Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam.

Amandmanom sam predložila da se poslovi zaključeni shodno odredbi stava 1. ovog člana obavezno moraju objavljivati svakog meseca na internet prezentaciji organa koji zaključuje predmetne poslove. Svakog meseca najkasnije do desetog u tekućem mesecu, a za prethodni mesec svi organi i Ministarstvo finansija objavljuje sve poslove koji su zaključeni shodno odredbi stava 1. ovog člana.

U obrazloženju se navodi da će se sve obaveze i potraživanja po osnovu transakcija sa finansijskim derivatima prikazivati u finansijskim izveštajima.

Na osnovu navedenog zaključujem da predlagač ne razlikuje osnovne pojmove izveštavanja i obaveštavanja. Izveštaji su obavezni i tu ništa nije sporno, ali ja govorim o obaveštavanju javnosti i građana koji u svakom trenutku mogu ovim podacima pristupiti putem internet prezentacije. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 22. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Petar Jojić.

Reč ima Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ja sam bio prijavljen i za 21, ali niste me videli.

Da pređemo na ovaj 22. Ne znam zašto bi propisi koji se bave računovodstvom bili prisutni u Zakonu o budžetu. I vi ste sad ovde propisali – ne iskazuje se amortizacija u 2017. godini. Kako ovaj član može da bude u ovom zakonu? Dilema. Kako uopšte može biti, recimo, član 21, koji govori o trgovini finansijskim derivatima – forvardi, fjučersi, opcije?

Znači, ovi članovi su potrebni da bi se dezavuisale odredbe brojnih drugih propisa. Eto, to je ta cela operacija. Zakon o budžetu za 2017. godinu biće mali Ustav i zato su oni ubacili sve i svašta u ovo, pa tako da može i otpis, burazerski... Imate javno preduzeće dužno 1.600.000.000 evra, kapital mu nije ni

800.000.000 evra, teraj... Ući će to sve u priču o prodaji banaka. A vi ste kukali na Mladana Dinkića i na one koji su ove stvari radili. Šta radite vi? Idete uporno Dinkićevim stopama. A ovih 15 sekundi požurite u Evropu.

PREDSEDNIK: Na član 22. amandman su zajedno podneli Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli Jovo Ostojić i Milorad Mirčić.

Reč ima Jovo Ostojić. Izvolite.

JOVO OSTOJIC: Poštovani poslanici, predsednice, na osnovu člana 161. stav 1. i stav 3. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“, broj 20/12 - prečišćen tekst) podnosimo na Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu sledeći amandman.

Amandman XXVII. Član 23. Predloga zakona „briše se.“
Obrazloženje – predloženo rešenje izmena člana 23. Predloga zakona. Objasnjenje predloženog rešenja: „Amandmanom se briše član 23, jer sve što se reguliše navedenim članom već je sadržano u drugim zakonima i Zakonom o budžetu ne sme da se menja materijalnopravni propis“. Znači, faktički, taj član 23. samo se obnavlja, on ne donosi ništa novo, nego ga ima i u drugim zakonima, a posebno u Zakonu o budžetu. Znači, ne sme da se menja materijalnopravni propis. Zakon o budžetu je i tehničko sredstvo iskazivanja, u numeričkom smislu svega onoga što predstavljaju prava, obaveze i odgovornosti.

Ako je ovaj član 23. i u neku ruku već prikazan u Zakonu o budžetu, a jeste, mi smatramo da bi ovaj član 23. trebalo da se izbriše. Cilj koji se želi postići je usvajanje amandmana. Hvala, isteklo mi je vreme.

PREDSEDNIK: Hvala vam, poslaniče.

Na član 23. amandman je podneo Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela Ana Stevanović.

Reč ima Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam, predsednice.

Podnela sam amandman koji se odnosi na to da se rashodi i izdaci, izvršeni shodno odredbi iz stava 1. ovog člana, obavezno objavljuju na mesečnom nivou na internet prezentaciji Vlade Republike Srbije. Svakog meseca, najkasnije do desetog u mesecu, a za prethodni mesec Vlada Republike Srbije objaviće sve rashode i izdatke izvršene shodno odredbi stava 1. ovog člana.

U obrazloženju se kaže da se Zakonom o budžetu Republike Srbije ne može definisati obaveza Vlade Republike Srbije u smislu objavljivanja na svojoj internet prezentaciji, odnosno objavljivanja rashoda i izdataka organa i organizacija Republike Srbije. Kako se navodi, Zakonom o platnim uslugama

uređuju se uslovi i način pružanja platnih usluga, nosioci platnih usluga, zaštita prava i interesa korisnika platnih usluga, oblast koja se odnosi na tajnost i zaštitu podataka o platnim uslugama.

Dakle, navode se uslovi, načini, nosioci zaštita, oblast, ali se nigde ne navodi transparentnost o kojoj ja govorim. Znači li to da Zakon o budžetu ne obavezuje Vladu. Drugi stav obrazloženja amandmana ne potvrđuje da je drugim propisom, zapravo predviđena obaveza koja se predlaže amandmanom, nego se ponavlja ono što je predloženo kao i izmena. Zahvaljujem se.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 23. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Sreto Perić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Kada smo pokretali postupak pred Ustavnim sudom i tražili ocenu ustavnosti Zakona o utvrđivanju nadležnosti AP Vojvodine, i prilično uspeli pred Ustavnim sudom, da se Ustavni sud izjasni da veliki broj odredbi tog zakona nisu u skladu sa Ustavom, pa, praktično od 2012. godine, i više i nisu deo tog zakona.

Mi smo imali u vidu da pored takozvanih izvornih nadležnosti koje pripadaju AP Vojvodini u skladu sa Ustavom Republike Srbije, Republika Srbija, republičkim nivo može i da poveri neke poslove iz svoje nadležnosti AP. Bili smo oprezni, a kada smo sada videli kako izgleda Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu i kada smo videli kako je napisan član 7. tog zakona, i kada smo videli šta ste sve razvrstali pod odgovarajućim pozicijama, ekonomskim klasifikacijama u okviru 8. člana, onda smatramo da gora stvar od nepostojanja dobrog zakona jeste upravo ovaj član kojim praktično tumačite šta ste napisali u prethodnim članovima zakona.

I, ovaj član vam je potpuno nepotreban da u ovakvom obliku bude u Predlogu zakona. Potpuno nepotreban, jer svi numerički brojevi već postoje i u članu 7. i u članu 8. pod odgovarajućim pozicijama. Slažem se da je mutno, jer ste napravili zbrku šta su izvorne, a šta su prenete nadležnosti.

PREDSEDNIK: Na član 24. amandman je podneo Dušan Pavlović. Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandmane u istovetnom tekstu podneli su Nataša Jovanović i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovaj amandman se odnosi na sredstva koja su iz programa Nacionalnog investicionog plana i smatrali smo, mi srpski radikali, da ne treba da postoji ovaj član, jer su posebnim zakonima regulisani načini raspodele sredstava. Ovde je po numeričkim, dakle, i po kontima to raspoređeno za određene projekte i njihovu realizaciju.

Gospodine ministre, SRS je izričito protiv nastavka politike Mladana Dinkića koju vi sprovodite i vi kao čovek i neko ko je bio stručnjak u drugim zemljama van Srbije vrlo dobro znate da ta politika, takve intervencije države na način da se politika direktno meša u određene projekte, kako su to zamislili Dinkić i Verica Kalanović, može samo da šteti državi.

Umesto toga, trebalo je da odbacite nešto što je postojalo još u vreme Josipa Broza. Sećate se onih zajmova za preporod, sedamdesetih, osamdesetih godina, koji su kasnije doveli do ogromnog zaduživanja u koje nas je tadašnji komunistički režim doveo, pa smo na kraju završili sa nekoliko stotina milijardi dolara spoljnog duga. Trebalo je da se vi usredsredite na, kao Vlada, kao neko ko se predstavljao, mislim na SNS, kao protivnik politike prethodnog režima, na razvijanje industrijskih parkova. Imate Zakon o slobodnim carinskim zonama i mogli ste, da ste bili sposobni za to, umesto ovih subvencija koje dajete stranim kompanijama – po deset hiljada za svako novo radno mesto, da privlačite one kompanije i strani kapital, pre svega ruski i kineski, bez takve vrste uslovljavanja da razvijate srpsku privredu. Onda bi se punjenjem budžeta ostvarila sredstva...

(Predsednik: Hvala vam, poslanice. Hvala.)

Nastaviću, pošto je sličan amandman i na član 26. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Iz godine u godinu, u budžetu se nalazi ovaj jedna prilično konfuzno napisan član koji treba da obezbedi finansiranje, realizaciju započetih projekata Nacionalnog investicionog plana do njihovog okončanja.

Ovaj budžet je budžet za 2017. godinu. Nacionalni investicioni plan je počeo negde 2006. godine i 2007. godine je krenula realizacija projekata. Prosto ne mogu da verujem da deset godina posle postoje projekti koji nisu završeni.

Mogu, nažalost, da poverujem da se u zemlji Srbiji sve to dešava, pa i to, a postavljam pitanje ko je odgovoran za to što te stvari nisu završene i posle deset godina. I, kada će se one konačno okončati.

Mi smo za brisanje ovog člana, jer on ne daje odgovore na ova dva pitanja. On ne daje odgovore kojom dinamikom kada će se projekti iz Nacionalnog investicionog plana završiti, ko će odgovarati za njih. Ovde se iz stava u stav neka sredstava negde prebacuju, pojavljuju se nadležna ministarstva, uprave, pa onda Ministarstvo privrede, pa onda Uprava za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama i sve je to potpuno netransparentno, i služi da se pokrije odgovornost onih koji rade na završetku ovih projekata.

Dokle god se u Predlogu budžeta jasno ne nađe o kojim iznosima se radi, o kojim projektima se još uvek radi, kada će se ti projekti okončati mi ćemo biti za brisanje jednog ovakvog člana. Naravno da brisanjem ovakvog člana ti projekti ne bi mogli da se završe. Pitanje je da li uopšte i treba da se završe? Mi

ne možemo da diskutujemo o tome kada imamo ovako napisan budžet, sa ovim članom budžeta koji nam ne daje odgovore na ključna pitanja. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Član 25. u originalnom tekstu predviđa mogućnost preusmeravanja sredstava Nacionalnog investicionog plana Upravi za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama. Sredstva koja su opredeljena Nacionalnim investicionim planom u budžetu su 422.000.000 dinara na Programu 1505, koji se zove Regionalni razvoj, Projekat 4001 – Podrška razvoju lokalne i regionalne infrastrukture. Pitam, kakve to veze ima sa crkvama?

Dakle, projekti koji su budžetom predviđeni za realizaciju Uprave za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama nemaju nikakve veze sa razvojem lokalne i regionalne infrastrukture. To su projekti namenjeni podršci u radu monasima i sveštenicima i obnovi crkvene imovine. Tako su u budžetu deklarirani i opisani, a ne lokalne i regionalne infrastrukture, pa je besmisleno novac koji je budžetom opredeljen infrastrukturi preusmeravati u crkve.

Mi smatramo da su građanima potrebni infrastrukturni, a ne crkveni objekti. I zato ovim amandmanom zapravo predlažemo da se kroz tekst člana 25. Vladi eksplicitno onemogućí da sredstva Nacionalnog investicionog plana preusmeri, tj. realocira Upravi za saradnju sa crkvama. Mislimo da nešto temeljno u ovom društvu nije u redu sa raspodelom novca, a to se najbolje vidi kada se uporedi vozni park ispred Patrijaršije i stanje, recimo, komunalne infrastrukture na lokalnim zajednicama ili, recimo, stanje zdravstvenih ustanova u lokalnim zajednicama. Građani to mogu vrlo lako da vide.

Konačno, Vlada je u obrazloženju odbila ovaj amandman navodeći da se radi o sredstvima namenjenim ranije preuzetim obavezama, verovatno po već započetim projektima. Onda moram da pitam – da li to znači da smo mi već sredstva namenjena razvoju infrastrukture usmerili u razvoj crkvene imovine. Hvala.

(Vladimir Đukanović: Poslovník.)

PREDSEDNIK: Ja mogu po amandmanu da vam dam reč. Ne može povreda Poslovníka.

(Vladimir Đukanović: Onda po amandmanu.)

Možete da diskutujete po amandmanu. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća. Vrlo ću kratko. Ne bih nikada reagovao, zaista, ali ako ćemo amandman da obrazložimo na takav način da se vređa crkva i naša verska osećanja, to je zaista skandal.

Malopre ste morali čak i da reagujete. Čovek je izvredao kompletno naše sveštenstvo i žao mu je što novac ide da se negde napravi crkva. Izvinite, ja sam jako radostan što će se na primer uložiti u Hram Svetog Save, zato što ćemo imati jedan takav velepni objekat i zato što će svako doći to da poseti. Mislim

da je to nešto što je u interesu ove države. A ovako vređati crkvu i ovako vređati uopšte naše sveštenstvo, to je zaista sramotno i skandal i zamolio bih vas da ubuduće reagujete. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala. Ja ne mogu...

Čekajte, čekajte, daću vam reč. Samo polako, da odgovorim, pošto sam i ja prozvana.

Znači, ja ne želim da reagujem svaki put, treba da se čuju stavovi svih poslanika. Ako poslanik Vladimir Đurić na taj način diskutuje o tome, to treba da se čuje u javnosti. Nije dobro da ja sve to cenzurišem i prekidam.

Izvolite, replika.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Ja, naravno, nemam ništa protiv sveštenstva. Kršten sam, vernik sam, bio sam na više krsnih slava nego na sopstvenim rođendanima, to mogu slobodno da kažem.

Niko nije uvredio sveštenstvo. Spomenuo sam vozni park ispred Patrijaršije. Nemam ništa protiv da sveštena lica voze automobile kakve god žele, ali samo smatram da je građanima preče opremanje domova zdravlja na nivou lokalnih zajednica i lokalne infrastrukture.

Amandmanom na član 8. takođe smo predložili da se određena sredstva namenjena Upravi za saradnju sa crkvama realociraju, obrazlažem zašto ne vređam sveštena lica, dakle, predložili smo da se deo sredstava realocira u opremanje domova zdravlja na nivou lokalnih samouprava, a da nismo dirali administrativna sredstva namenjena Upravi za saradnju sa crkvama i doprinose za socijalno osiguranje.

Samo smo predložili da i crkva shvati u kakvoj se teškoj ekonomskoj situaciji nalazimo, da se suzdrži od svojih projekata neko vreme, dok ne opremimo domove zdravlja i ostale zdravstvene ustanove na nivou lokalnih zajednica. Ja sam siguran da, uvaženi sveštenici, razumeju u kakvoj se teškoj situaciji nalaze građani i da ne vide problem u ovakvom predlogu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala vama.

Na član 25. amandman su zajedno podneli poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov i Balša Božović.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Amandman se odnosi na poslednji stav ovog člana gde se kao investitor javljaju i crkve i verske zajednice. Mi smo nekoliko puta javno isticali da smatramo da crkva ne treba da se javlja kao investitor, posebno ne kada su u pitanju objekti koji nisu namenjeni za versku upotrebu, s obzirom na to da je poznato da crkva gradi objekte koji imaju komercijalnu namenu. To su različiti turistički objekti i tako dalje.

Postavlja se pitanje kakvi su to objekti koji se 11 godina ne završavaju, zašto se ne završavaju, da li postoji ikakva prilika da oni budu završeni? Zbog toga predlažemo da se ovaj stav ovog člana briše, ako ne i ceo

član, zato što zaista i vi treba da sagledate da li ti objekti, koji 11 godina ne mogu da se završe, uopšte i treba da se završe. Očigledno da postoje nekakvi malo ozbiljniji problemi od toga da se iz godine u godinu, u godinu, u godinu, stalno pojavljuje isti član u svakom budžetu koji usvajamo ili ipak treba nešto da promenimo, jer tu nešto malo ozbiljnije nije u redu.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Dužna sam samo da kažem da sam obećala poslaniku Marku Đurišiću ako sam spomenula njegovo prezime da ću dati repliku. Spomenula sam njegovo prezime. On je rekao da neće replicirati. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice.

Neću, naravno, diskusija je završena i neću da koristim to vreme, ali sam samo hteo da se ustanovi da sam imao pravo. Hvala.

PREDSIEDNIK: Pošteno je da priznam ako sam napravila grešku. Jesam, napravila sam grešku. Izvinjavam se ja vama.

Na član 25. amandman je podneo Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Na član 26. amandmane u istovetnom tekstu podneli su Zoran Krasić, Nataša Jovanović i zajedno Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Nenad Konstantinović.

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović. Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo Gojković, da nastavim ovu priču o NIP-u.

Dakle, Dinkić i DS, a vi nastavljate tim putem, gospodo naprednjaci, koristili su projekte iz NIP-a da bi se slikali u kampanjama, otvarali škole, vrtiće, puteve, a to je bio ogroman izvor korupcije. Do dana današnjeg nemamo izveštaj, to je neko malopre ovde pomenuo, kako su korišćena ta sredstva, ko je i koliko uzeo za sebe i na koji način su dodeljivana.

Imamo slučaj, gospođo Gojković, pošto ste vi predsednik Odbora za kulturu i informisanje, arandelovačkog „Starog zdanja“, i vi znate, a verujem i neki poslanici u sali, da je to objekat od nacionalnog značaja i ta sredstva iz NIP-a koja su bila opredeljena za „Staro zdanje“ u Arandelovcu, nažalost, koristila su samo za malo krpjenje krova. Sada je poništena privatizacija, to propada, kao i mnogi započeti projekti koji su služili za političku promociju.

Mi moramo, a to ćemo činiti mi srpski radikali, naš kandidat za predsednika, koji je, verujem, i budući predsednik Srbije, i ako budemo imali parlamentarne vanredne izbore, svuda i na svakom mestu da govorimo građanima Srbije da nije posao političara da se na takav način bave privredom. Budite sposobni, dovedite strane investitore koji neće uzimati novac iz budžeta Srbije, već po uzore na zemlje Evroazijske unije i Kine, koju sam već pomenula,

napravite industrijske parkove, aktivirajte slobodne zone. Usvojili smo zakon još 2007. godine. Zaposlite ljude i prave i velike svetske kompanije, ako ste sposobni, za radna mesta koja će biti pristojno plaćena. Otvorite takve fabrike ovde u Srbiji. Lako je Jeremiću i njemu sličnima, koji ide, i plaćen je, ko zna kuda po svetu kamče pare...

(Predsednik: Hvala.)

Evo završavam, ali učinite i vi to, a ne kao stopama prethodnika, Dinkića, Tadića, Jeremića i ostalih da radite i da tako upropašćujete srpsku privredu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 26. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su podneli Marko Đurišić i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Član 26. se i dalje bavi razradom na koji način će se dalje trošiti sredstva Nacionalnog investicionog plana.

Mi smo u ovom članu imali intervenciju da se jednom godišnje dostavlja Narodnoj skupštini izveštaj o sprovođenju projekata Nacionalnog investicionog plana. Znači, ono što sam govorio i kod prethodnog amandmana i šta je naš problem sa ovim članovima jeste to što narodni poslanici ne znaju o kojim projektima se radi, koliko je još potrebno sredstava i vremena da se oni završe, ko su odgovorne osobe što se ti poslovi ne završavaju, evo već 11 godina kako su započeti. To nisu bili ne znam kakvi projekti koji nisu mogli da se završe u dve, tri, četiri godine. Uglavnom su bili mali projekti na puno mesta. Neko će reći zato da bi se neko slikao za izbore. Bila je ideja da se taj novac kapilarno rasporedi po celoj Srbiji kako bi građani Srbije brzo videli neke rezultate. Očigledno je da se u nekim projektima to nije desilo.

Da li je bilo zloupotrebe? Sigurno. Sa tolikim budžetom sigurno je bilo nekih zloupotreba. Ne vidim nijedan problem da o tome razgovaramo i da vidimo ko je odgovoran za to. Najgore je ono što se dešava sada, da se stalno bivši optužuju da su lopovi, da su ovo ili ono uradili, a da nema nikakvog dokaza za takve tvrdnje. Sve se vodi u političkoj areni, optužujemo jedni druge za jednu ili drugu stvar, a niko nema dokaze za takve stvari.

Zato vas molim da prihvatite ovaj amandman. Ne vidim šta je sporno. Vi spominjete neku uredbu po kojoj se Skupština izveštava. Ne izveštava se po toj uredbi, odmah da vam kažem. Ja nikad nisam video taj izveštaj. Ne znam gde se on izgubi i da li stvarno postoji.

(Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine Đurišiću.)

Ne vidim šta je problem da se jednom godišnje dostavi izveštaj Skupštini o realizaciji programa iz Nacionalnog investicionog plana.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Moje je da vas opomenem kad je dva minuta.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Momčilo Mandić i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Za razliku od onog prethodnog dela budžeta gde ima puno brojeva ovde nema mnogo brojeva ali ima puno reči, konfuznih rečenica iz kojih ne možete da shvatite šta je namera. A šta je namera? Ovaj član 28. govori o korišćenju sredstava za realizaciju projektnog investicionog održavanja i upravljanja nepokretnostima. Umesto da nama Vlada zajedno sa budžetom dostavi taj plan i kaže – u narednih godinu dana, koliko traje budžet, država će investirati u ovo, ovo i ovo, sa ovoliko sredstava, nešto će se završavati duže ili kraće, Vlada ovim ostavlja mogućnost da sama odlučuje, u nekom neodređenom periodu vremena, na koji će se način trošiti sredstva vezana za investiciono održavanje koje treba da se utvrdi na predlog Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije.

Smatramo da ovako ne treba da se radi. Ako hoćemo da imamo transparentan budžet, da znaju i poslanici i građani na koji način se troše sredstva svih građana Republike Srbije, onda je normalno da u budžetu sve ove stavke budu jasno iskazane. Da zajedno sa budžetom, kao što ćemo usvajati i planove Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, Penzionog fonda, ne znam ni ja, Puteva Srbije i drugih većih korisnika budžetskih sredstava, bude i ovaj plan za korišćenje i realizaciju projekata i da znamo šta je to, da onda kada dođe kraj godine vidimo šta je od toga završeno, šta nije završeno, ko je bio odgovoran za neke poslove koji su završeni pa da tu osobu pohvalimo, a onoga koji nije da smenimo. To je odgovorno ponašanje prema parama građana Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam.

Amandmanom predlažem poseban akt, odnosno da se na internet prezentaciji Vlade Republike Srbije, Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije i internet prezentaciji podnosioca predmeta inicijative objavljuju sredstva

za realizaciju projekata investicionog održavanja i upravljanja nepokretnosti, kao i predlog Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije i inicijative ostalih direktnih korisnika budžetskih sredstava.

U obrazloženju, mog odbijenog amandmana, Vlada navodi da se poseban akt kojim se uređuje raspored i korišćenje sredstava za realizaciju projekta investicionog održavanja i upravljanja nepokretnostima objavljuje u Službenom glasniku Republike Srbije, čime je, kako navodi predlagač, ispunjen uslov transparentnosti trošenja budžetskih sredstava.

Raspitala sam se i tiraž Službenom glasniku Republike Srbije iznosi 4.200 primeraka. Dakle, ovako mali tiraž treba da obezbedi transparentnost. Da li predlagač zaista misli da je ovaj broj primeraka dovoljan kako bi sva zainteresovana javnost i svi građani imali uvid u trošenje sredstava? Objavljivanje u „Službenom glasniku“ je prevaziđeno, potpuno nedovoljno i nikako ne može da ispunjava uslov transparentnosti. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Onome ko je pisao predlog ovog člana 28. garantovano je Vučić u poverenju šapnuo da će ipak biti parlamentarni izbori, jer je ovaj član zaista onako priprema za otvaranje kojekakvih popravki i dorada, sređivanja toaleta, dvorišta, fasada i tako dalje, zato što će to biti na inicijativu funkcionera u čijem razdelu je ovo predviđeno i direktora Republičke direkcije za imovinu.

Dakle, dušu dalo za predizbornu kampanju, ali mi naravno nemamo pojma šta je to. Konkretno, ni u kojim delovima Srbije, ni koji objekti, ni koje su to investicije, ništa, to je sve državna tajna ili tajna jednog čoveka, pa ćemo onda u kampanji da se zadivljujemo šta se to uradilo ili šta se priprema za rad.

Ali u obrazloženju odbijanja amandmana, ovde otkrivam nešto interesantno, što u članu 28. i nema, da se deo ovoga odnosi na investicije koje određuje Ministarstvo spoljnih poslova, kao i ostali direktni budžetski korisnici u zavisnosti od utvrđenog stanja predmetnih objekata i tako dalje. Interesantno mi je ovo Ministarstvo spoljnih poslova, pa se pitam i pitam predstavnike Vlade – da li se ovo odnosi na objekte koji su u vlasništvu Republike Srbije po belom svetu? Šta je sa objektima gde smo bili vlasnici? Kako su prodavani, na koji način, koliko para je Srbija dobila, koja je uloga, pod navodnicima, „poštenog“ Vuka Jeremića u prošlosti bila u svemu tome?

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice Radeta.)

Šta kažeš? Pa da završim rečenicu.

Dakle, molim ministre, ako imaju odgovore na ova pitanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Nisam vas ja prekidao, samo sam rekao da privodite kraju, ništa više.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj član 28. povezan je sa članom 27, ali ja nikako ne mogu da shvatim obrazloženje za neprihvatanje amandmana koje je isto za ove članove, jer se u članu 28. nigde ne spominje ni ministar spoljnih poslova, ni investiciono održavanje objekata u inostranstvu.

Mogu da razumem da je Ministarstvo finansija, koje je, pretpostavljam, pripremalo ove odgovore, imalo malo vremena, pa je možda napravilo grešku. Jer, nikakve veze nema ovo što piše u obrazloženju za neprihvatanje amandman ni sa sadržajem amandmana, ni sa sadržajem člana. Ali mogu da razumem grešku, jer je i Ministarstvo imalo malo vremena, kao što smo i mi imali još manje vremena. Znam da smo mi napravili neke greške. Verujem da je ovo greška Ministarstva finansija, ali bi bilo lepo da se to kaže.

Problem sa ovim članovima je nedovoljna transparentnost. To što se zajedno sa budžetom ne usvaja taj program investicionog održavanja, da mi tačno vidimo koliko će sredstava i za koje namene biti potrošeno, a ne sada, očigledno u kampanji koja nam sledi – to će se otvarati gradilišta, za krećenja, menjanja prozora, ne znam ni ja čega još i, ja verujem, kao što reče gospođa Radeta, koleginica, da treba da se daju odgovori na pitanja na koji način su u prošlosti trošena sredstva. Verujem da je zato Vuk Jeremić tako ekspresno dobio poziv da koliko sutra ode u policiju i prijavi se i, ne znam, tamo podeli sve ono što zna, pa ako ga već tužilac bude pitao – šta je to bilo vezano za obnavljanje zgrade u inostranstvu, verujem da će dati odgovor.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Đurišiću.)

Ali dobro je što država tako brzo sada, vidim, reaguje, zato očekujem da će i premijer vrlo brzo biti pozvan da kaže koji su to kompletni idioti koji su tada organizovali rušenje...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Pre nekoliko meseci Ustavni sud Republike Srbije je utvrdio da, čini mi se, dva člana, iz dva zakona koja se tiču sudija i sudova, nisu u skladu sa Ustavom i zakonom, odnosno sa Ustavom. To se u suštini tiče mnogo manje značajnog pitanja, operativno vrlo značajnog za funkcionisanje pravosuđa, ali, eto, Ustavni sud je odlučio.

Kada bi Ustavni sud pogledao član 29. ovog predloga zakona, verovatno bi se izjasnio i rekao – zakonom o budžetu Republike Srbije ne mogu da se rešavaju ove stvari koje se tiču organizacije i, ako se može reći, finansijskog poslovanja Visokog saveta sudstva. Doduše, možda i ne bi to rekao s obzirom na to da će uskoro da se proberu nove sudije. Verovatno će ponovo da se izaberu one stare koje su rekle da je Briselski sporazum politički pamflet, a ne pravni akt, jer ne proizvodi pravno dejstvo i nikoga ne obavezuje da se poštuje, tako da je to sve moguće.

Znači, u omnibus zakonu imamo sve i svašta, pa posle ovoga, vama uopšte nisu potrebni ovi drugi propisi, jer se od 9. do 40. člana nalaze norme iz podzakonskih akata, norme iz nekih zakona, a i imaginacije na temu kako da izigramo neki zakon, a sve se pravda sa finansijskom stabilnošću i vrlo teškom situacijom u kojoj se Srbija nalazi.

Predlažem da usvojite ove naše amandmane i da svedete Zakon o budžetu Republike Srbije na ono što bi rekle komšije – proračun. Samo proračun. Više cifarski, nego tekstualni.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Ideja amandmana je da se promeni početak člana 29. koji kaže: „Predsednik Visokog saveta sudstva nadležan je za davanje naloga za prenos sredstava“ i tako dalje, a da piše – da je Visoki savet sudstva nadležan za to, a ne predsednik Visokog saveta.

I ovo je moj pokušaj da nosioce najviših funkcija rasteretim obaveze koja im ne treba. Lakše bez samara, lakše bez obaveza, koje su inače diskutabilne i daju jedan veliki nivo odokativnosti.

U odgovoru na amandman kaže: „Amandman se ne prihvata iz razloga što je članom 6. stav 2. Zakona o Visokom savetu sudstva propisano da predsednik Vrhovnog saveta sudstva predstavlja Savet, rukovodi njegovim radom i vrši druge poslove u skladu sa zakonom“...

Ovo je argument za moj predlog? Ovo je, kako je definisan položaj predsednika Visokog saveta, argument za moj predlog? Da Visoki savet po budžetu dobije ovlašćenje da deli sredstva, a onda će predsednik tog saveta, u okviru svojih nadležnosti, po Zakonu o Visokom savetu sudstva, da odredi da li će to raditi on, napraviće neku normativu kad može, kad ne može, može to da prebaci sekretaru, može da ovlasti neko peto lice. Predlogom u amandmanu koji sam dao, ponavljam, kao i u slučaju ministara, rasterećuju se pojedinci cezarističkih ovlašćenja, a samim tim i rizika da pogreše, ili, još gore, da

namerno urade nešto loše, i da se to stavi u sistem da institucije budu nadležne za nešto, a onaj ko trenutno vodi tu instituciju, po zakonu koji definiše posao te institucije, preuzima svoj deo odgovornosti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković i Vesna Marjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Predložila sam da se svi nalozi dati od strane predsednika Visokog saveta sudstva za prenos sredstava koja se ostvare po osnovu naplate sudskih taksi obavezno objavljuju na mesečnom nivou i to najkasnije do desetog u mesecu za prethodni mesec, na internet prezentaciji Ministarstva pravde i Visokog saveta sudstva.

U obrazloženju se navodi da je Zakonom o budžetskom sistemu, Uredbom o budžetskom računovodstvu i Pravilnikom o načinu pripreme, sastavljanja i podnošenja finansijskih izveštaja korisnika budžetskih sredstava, korisnika sredstava organizacija za obavezno socijalno osiguranje i budžetskih fondova, propisan način i rokovi za podnošenje finansijskih izveštaja za sve budžetske korisnike, pa i Visokog saveta sudstva, tako da predlagač smatra da nema osnova da se ovim zakonom samo za jedan organ propisuju drugačiji rokovi i načini izveštavanja.

Dalje se kaže, citiram: „Pravosudni organi uključeni su u Sistem izvršenja budžeta, tako da je njihovo poslovanje, kao i poslovanje direktnih budžetskih korisnika vrlo vidljivo u sistemu“.

Pitam predlagača, kojom je to metodologijom moguće ustanoviti pojam „vrlo vidljivo“? Da pojasnim, u obrazloženju se prvo kaže da se ne može ustanoviti obaveza za jedan organ, a ja ustanovljam istu obavezu za sve. Ako se drži tog stava – da ne možete da ustanovite obavezu, zašto u drugoj rečenici obrazloženja amandmana predlagač sada objašnjava gde je propisana obaveza, za koju je prethodno Vlada kazala da ne može da je ustanovi.

Dakle, ostaje potpuno nejasno da li predlagač može da je ustanovi, ne može da je ustanovi ili ona uopšte ne postoji? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč?

Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović.

Imate jedan minut.

SASA RADULOVIĆ: Potpuna transparentnost i transparentnost su ključni za borbu protiv korupcije. Oni su ključni za uvođenje reda, oni su ključni za to da možemo da vidimo kako se troši novac poreskih obveznika, koliko efikasno radi državna uprava u svim mogućim oblastima, koliko dobro i domaćinski se ponaša?

Potpuna transparentnost treba da se odnosi na sve državne organe, da svi objavljuju, svakog meseca za prethodni mesec, i koliko je novca potrošeno, i kome je tačno otišao novac, znači spisak pravnih i fizičkih lica koji su dobili novac. Ne zaposlenih, nego onih koji rade po ugovorima. Svi ugovori moraju da budu objavljeni. To je jedini i najbolji način da sprečimo korupciju, koja izjeda budžet, izjeda javne finansije.

Znači, i ovaj amandman, kao i mnogo drugih amandmana koje smo podneli traže tu potpunu transparentnost i svaki od njih je Vlada odbila. (Predsedavajući: Privodite kraju.) Znači, ne postoji nijedan razlog, zašto ne bi sve državne organe naterali da transparentno svakog meseca, za prethodni mesec, objavljuju kako je svaki dinar iz budžeta potrošen i svaki otpor...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Raduloviću.

Vaša poslanička grupa nema više vremena.

Da li još neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ivan Manojlović. Izvolite.

IVAN MANOJLOVIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, vrlo ću kratko o ovome.

Ovo je već ne znam koji po redu amandman gde se jedna politička partija ponaša, po svemu sudeći i po onome što možemo da zaključimo ovde, kao da ima tapiju i kao da je izmislila internet.

Od samog ulaska u Parlament, jedino je internet ono što je njima bitna stvar, internet, internet. Zaista, ako se nešto ne bi objavilo na internetu kao da to ne postoji. I možemo da razumemo, jer oni izgleda jedino na internetu mogu da budu u nekoj većini, na internetu mogu da pruže građanima Srbije bolji život, bolje uslove, ali bojim se da će ipak, a na sreću građana Srbije, sve na tom internetu samo i da ostane. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Saša Radulović: Replika.)

Nema te pravo, kolega Raduloviću. Nije spomenuo ni ime, ni poslaničku klub, ništa. Nemojte, molim vas.

(Saša Radulović: Stranka je pomenuta.)

Nije, ni u jednom trenutku. Nije, ne.

Rečeno je – jedna poslanička grupa, a ne stranka, nije čak ni ime poslaničke grupe. Znači i sami koliko imamo puno poslaničkih grupa.

(Saša Radulović: Meni je jasno na koga se odnosi.)

Meni nije jasno. Evo, meni nije jasno.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ja sam, lično, veliki pristalica transparentnosti i saopštavanja svih podataka, ali u skladu sa svim zakonima koji važe kod nas.

Prema tome, ne možemo da saopštavamo podatke o pojedinačnim transakcijama, ne možemo da saopštavamo podatke koji nisu prošli odgovarajuću proveru konzistentnosti, proveru revizije i odluke Vlade, ako se radi o podacima o kojima je Vlada nadležna da odlučuje, ne možemo da tražimo neke stvari.

Sad ću vam citirati primere iz mog iskustva gde neki nezavisni organi traže da se saopštavaju podaci koje je neko dobio na uvid po službenoj dužnosti, a nema pravo da te podatke drži i saopštava. Znači, to je eklatantni primer kršenja principa podataka. Nema pravo.

Milicioner ima pravo da vas legitimise, al' nema pravo da vaše lične podatke dalje deli.

Ono što sam ja dobijao kao zahtev u Ministarstvu finansija je bilo da Ministarstvo finansija daje uvid u dokumente koje je ono dobilo da po službenoj dužnosti ocenjuje pitanja državne pomoći, pitanja nekih mera, pitanja nekih ugovora i tako dalje. Prema tome, takve primere moramo da izbegnemo.

Zato, ponavljam, sa punom odgovornošću, da, pristalica sam pune transparentnosti, punog izveštavanja. Radimo sve što je u našoj nadležnosti da završni računi budu završeni. Očekujem da ćemo vrlo skoro završiti završni račun za 2015. godinu i očekujem da ćemo u svim elementima ovog budžeta koji sada usvajamo to uraditi u narednoj godini.

Takođe, prihvatam implicitne sugestije brojnih poslanika ovde, da ovaj deo od člana 9. do kraja predstavlja rezultat, čini mi se, nesređenog navođenja pojedinih zakonskih rešenja i njihovog preciziranja da bismo obezbedili sve neophodne strane za izvršenje budžeta.

(Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine ministre.)

Potpuno je na mestu sugestija da se to reši zakonima kojima te oblasti prirodno pripadaju i kada to budemo imali sređeno onda ćemo sledeće godine, nadam se, moći da kažemo – u članu 9. sledeći zakoni regulišu izvršenje budžeta, i samo da navedemo nazive tih zakona i da ne moramo da ponavljamo sve ove stvari.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

(Saša Radulović: Replika.)

Nemate gospodine Raduloviću nikakvo pravo na reč.

(Saša Radulović: Nemojte da čitam stav 104.)

Hajde, pročitajte mi stav 104.

SASA RADULOVIĆ: Stav 104. vam kaže: „Ako se narodni poslanik“, a odnosi se i na govornika, „u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači

njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku.“

I to što vi odlučujete kao predsedavajući o tome da li će neko dobiti repliku ili ne, ne znači da možete da odlučite kako vam padne na pamet. Znači, ako je ovo tačno, a tačno je, i u slučaju prvog obraćanja poslanika SNS i u slučaju ministra, dozvolite jednu normalnu diskusiju i poštovanje Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, stvar je u tome što je ministar izneo neke činjenice, nije on vas pogrešno protumačio, i na izvestan način čak i izrazio slaganje sa vašim amandmanom.

Sad mi nije jasno šta ste vi pogrešno protumačili.

(Saša Radulović: Što se toliko upinjete da sprečite dva minuta razgovora?)

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Belačić i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Sličan je razlog kao i na moj prethodni amandman, s tim što se ovde radi o Državnom veću tužilaca. Amandmanom tražim da Državno veće tužilaca bude odgovorno za transfere sredstava i sve te druge stvari.

Opet u obrazloženju imam odgovor da je po članu 6. stav 2. Zakona o Državnom veću tužilaca propisano da predsednik Državnog veća predstavlja Državno veće, rukovodi njegovim radom i vrši druge poslove u skladu sa zakonom. Upravo to i predlažem, gospodine ministre sa saradnicima. Upravo to i predlažem, da se na osnovu tog zakona promeni ovaj stav, da Državno veće ima tu odgovornost, a u skladu sa Zakonom o Državnom veću odgovornost će u okviru svoje nadležnosti preuzeti ili predsednik ili neko drugi.

Time, još jednom, pokušavam da zaštitim od greške, namerne ili nenamerne, koja je posledica znanja ili neznanja ili previše znanja. Ume nekad da se preuči, da se prave greške koje su nedopustive.

Mi smo pre neki dan imali primer da jedan visoki rukovodilac kaže da nismo ratovali 17 godina i da je to rekord. Taj visoki rukovodilac nema pojma. Nismo mi ratovali i po 45 godina. Prema tome, kažite Vučić Aleksandru da 17 godina bez rata nije rekord.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne vidim kakve to veze ima sa vašim amandmanom.

Da li još neko želi reč? (Da.)

Reč ima ministarka Nela Kuburović.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Samo da razjasnim. Zakon o budžetu ne utvrđuje nadležnosti VSS, ni Državnog veća tužilaca zato što je to već propisano i Zakonom o VSS, i

Zakonom o Državnom veću tužilaca, i Zakonom o uređenju sudova i Zakonom o javnim tužilaštvima, gde upravo propisuju zašto su nadležni ovi organi kada je u pitanju raspodela sredstava iz budžeta. I Zakon o sudskim taksama upravo, koji se pominje ovde, govori koji je to deo sudskih taksi koji se raspodeljuje na plate zaposlenih u sudovima i tužilaštvima, a Zakon o budžetu u ovom delu samo propisuje proceduru na koji način se ta sredstva preraspodeljuju i ko je odgovoran.

Znači, Zakon o budžetu ne ustanovljava nadležnosti ovih organa koje su već ustanovljene drugim zakonima.

(Zoran Živković: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

(Zoran Živković: Kako? Ministarka je mislila na mene.)

Možda i jeste mislila na vas, ali nije ništa loše rekla o vama.

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković i Vesna Marjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Goran Ćirić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Milojević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Vrlo konkretan amandman, predlažem povećanje finansijskih sredstava lokalnoj samoupravi. Vi ste, kao najgora Vlada u istoriji Srbije, samo u ovoj godini lokalnim samoupravama oduzeli 5.000.000.000 dinara. Srpska napredna stranka je, za pet godina svoje bahate, korumpirane vladavine, lokalnim samoupravama oduzela 50.000.000.000 dinara. I odatle vama taj lažni suficit o kome vi pričate, dok građani sa druge strane gladuju.

Meni je žao što i vaši poslanici koji dolaze sa lokala, kao gospodin Marković, na primer, u hodnicima govore da je ovo skandal što se tiče lokalnih samouprava, a ovde moraju da dignu ruku ili da zvone kada vi pritisnete to

zvonce. To ne treba da bude uloga narodnih poslanika. A na šta ste doveli lokalne samouprave, čak i one u kojima vi vladate, govori podatak da u Kraljevu kao najbolju investiciju vi otvarate semafor, dok sa druge strane na Voždovcu, vi kao napredni, otvarate pešački prelaz. Pa šta će nam sada biti, otvaranje konzerve? Hoće li to biti uspešan projekat Aleksandra Vučića i...(Isključen mikrofon.)

(Radoslav Milojević: Pa zašto ste mi isključili mikrofon, molim vas?!)

PRESEDAVAJUĆI: Samo sam hteo da vas...

(Radoslav Milojević: Nemate ni za struju.)

Gospodine Milojeviću, samo sam hteo da vam kažem, da vas podsetim da ste vi u vašem amandmanu tražili da se uveća iznos za vašu opštinu Smederevsku Palanku, a da se oduzme iznos od grada Novog Sada. E sada, obrazložite u preostalih 35 sekundi zašto tražite da se umanjuje Novom Sadu, to bi voleli Novosađani da čuju, šta želi Demokratska stranka, i zašto da se uveća ...

(Radoslav Milojević: Samo mi dajte reč.)

Daću vam reč. Izvolite, još 35 sekundi.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Zato, gospodine Arsiću, što Novi Sad prednjači u investicijama. Jedva sam čekao da me to pitate, to jeste tema. Novi Sad otvara nadstrešnicu za bicikle. Gradonačelnik Novog Sada, što je još sramnije, uz prisustvo generala Vojske Srbije, ministre Đorđeviću, otvara kapiju. Pa, da li je svakog jutra kada izađe iz spavaće sobe i to otvaranje nove investicije? To je sramota za građane Srbije. Sramota!

(Igor Bečić: Poslovnik!)

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, reč ima Igor Bečić.

IGOR BEČIĆ: Član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Ja ne razumem da čovek koji je uništio svoju lokalnu samoupravu, koji je svoje poslovanje preveo na fudbalski klub, koji, kao i Demokratska stranka koja je za sve ove godine uništila sve što je mogla da uništi, proziva gradonačelnika Novog Sada koji otvara radna mesta, koji je otvorio hiljade radnih mesta u Novom Sadu, koji je sproveo investicije u Novom Sadu. Pa kako vas nije sramota?

Ja vas molim, predsedavajući, da zaštitite dostojanstvo Narodne skupštine, da ne dozvolite da ljudi na ovakav način blate ljude koji rade u interesu svojih građana i za podizanje kvaliteta života svojih građana.

PRESEDAVAJUĆI: Recite, gospodine Bečiću, je li bila povreda Poslovnika, član 107?

(Igor Bečić: Jeste, bila je povreda Poslovnika, i ne tražim da se Skupština izjasni, jer ove laži koje je prethodnik izrekao...)

Ne, nema potrebe, stvarno.

Znači ne tražite.

Dajem pauzu od pet minuta, zato što mislim da je uzavrela atmosfera zato što se nismo odmorili, nastavićemo, a i dosta sam u procesu razmišljanja o Milojičiću, pa da vidim šta da radim.

Polako samo.

Pet minuta pauza, nismo imali nijednu pauzu, mislim da je vreme. Eto, pošteno.

(Posle pauze – 19.30)

PREDSIEDNIK: Hajde sad na replike.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Velika je šteta što neke stvari treba da objašnjavamo, iako su razumnom čoveku potpuno jasne. Velika je šteta što to moramo da radimo samo zato što neki ljudi uporno pokušavaju da prigrabe malo pažnje za sebe. Ali to je možda i najmanji problem, ljudi koji ovo gledaju sve vide i razumeju. Možda je veći problem kada se to radi i sirovo i primitivno, i kada se doslovce ovde urlikom privlači pažnja. To je mnogo veći problem i to je načelna napomena. Uči stara mudrost, dame i gospodo – galama nije ni pesma, ni dokaz. Već smo razgovarali, neki načini apsolutno nisu načini kako se postaje dobar narodni poslanik. Šteta je što postoje ljudi koji uporno odbijaju da izvuku određeni zaključak i u tom smeru.

Pominje se SNS i zamera se nama i našim predstavnicima na lokalnom nivou, na mnogim mestima, što se postižu rezultati u smislu izgradnje neke infrastrukture, što se postižu rezultati u smislu uspostavljanja određene signalizacije, i to smo slušali danas. Što se to sve, svaki takav rezultat, obeležava. I zaista je čudno da neko osporava pravo da se bilo čiji trud primeti, da neko osporava pravo da će se neki ljudi, makar i simbolično, time što će se staviti do znanja kroz prisustvo nadležnih ljudi iz lokalne zajednice, nagraditi, tako što će se reći – da, zajednici je ovo što ste vi uspeali da izgradite, podignete, instalirate važno i hvala vam na tome.

A zaista je čudno da tako nešto dolazi upravo od strane onih koji su se po svojim zajednicama odnosili na najbogatiji, najružniji mogući način, ostavili ih u dugovima do guše, a jedino što im danas preostaje to je da nešto nama spočitavaju. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala vam, poslaniče.

Reč ima Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ovde je potpuno jasno da prethodni govornik nije imao šta da zameri Predlogu budžeta, da nije pričao o amandmanima, da nije pričao o Predlogu budžeta, već da je pričao o nekim neistinama, na način potpuno neprikladan za Dom Narodne skupštine, da vređa ovde i ministre i nas kao narodne poslanike. Ja znam da on nema šta da kaže o Predlogu budžeta, jer njega budžet ne interesuje, kada on ume samo da zloupotrebi budžet.

Njega ne interesuju mere štednje, fiskalna konsolidacija, jer to on ne ume da radi, on je navikao samo na bahatost i lopovluk. Njega ne zanima odgovorna finansijska politika, jer je on primer upravo za neodgovornu politiku koju je pokazao u svojoj opštini. Njega ne zanima kako da se zaustavi trend rasta javnog duga, jer on jedino što zna jeste da pravi dug i da zadužuje svoju opštinu. Ostavio je tri milijarde duga, tri milijarde.

Još jedna stvar, ne znam zašto je spomenuo Novi Sad. Novi Sad je ovih dana postao evropska prestonica kulture, dok je u njihovo vreme bio prestonica evropske korupcije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Jedan lep događaj koji se desio u Novom Sadu, a to je da jedna opština i jedan grad brine o svojoj vojsci, ovde je prikazan na jedan ružan način, i umesto da to bude ponos i primer kako drugi treba da se odnose prema svojoj vojsci pokazali su da neki drugi ne misle tako o svojoj vojsci, da misle ružno, a sve ono što se njoj daje i što se donira predstavlja se na jedan ružan način i kažu da to u suštini ne bi trebalo da se čini.

Ironija je još veća u tome što to radi neko ko je u svojoj opštini dozvolio da propadne jedan vodovod, da cena vode bude skupa, da se u ime toga možda i zarad toga, što možda u opštini i nema vode, kupuje i deli pivo umesto te vode i da se još pritom nenamenski troši.

(Radoslav Milojević: Replika.)

PREDSEDNIK: Nemojte, vi ste izazvali repliku, izvredali ste, da ne idemo dalje.

(Radoslav Milojević: Samo za cenu vode, najjeftinija je voda.)

Nemojte. Dobro, najjeftinija, najskuplja, nije važno.

Na član 32. amandman je podneo Zoran Živković. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovi amandmani i ovaj moj, neću da optužujem za to kolege koje su podnele slične amandmane, ali mogu da liče na lokalpatriotske amandmane, pa ajmo sad malo za Palanku, malo za Niš, malo za Kragujevac, malo za ne znam koji drugi i to, naravno, nije cilj. Cilj je, bar sa moje strane, siguran sam da i kolege imaju tu ambiciju, da ukažemo na potpunu neravnopravnost opština i gradova u odnosu na novac koji im je dodeljen po ovom osnovu. Kaže se da postoje nekakvi kriterijumi, nisam video kakvi su, ali po kojim kriterijumima, recimo, Leskovac može da dobije skoro za 30% više nenamenskih transfera od Niša? Po čemu? Manji je, beda je i u Nišu i u Leskovcu, ne znam koji to može da bude razlog. Ili, kako Novi Pazar može da dobije, uz sve uvažavanje stanovnika Novog Pazara, političkih institucija, to nije tema, ali to je grad koji je za sto i nešto hiljada stanovnika manji od Niša, a dobija samo za 70 miliona manje? Leskovac je upola manji od Niša, dakle, dobija 300.000.000 više.

Bilo bi dobro da nam ministar da objašnjenje koji su to kriterijumi koji su doveli do toga da imamo ove odokativne cifre koje su kao izvlačenje lotoa, pa šta ispadne – ispadne. Ili tu postoji neki lični animozitet ili neka lična

simpatija prema nekom gradu, da li je zbog tazbine, da li je zbog prve ljubavi, da li je ne znam zbog čega, rezultata na izborima, ali, generalno, ovde ne postoji sistem.

(Zoran Živković: Hvala, ministre, na odgovoru.)

PREDSEDNIK: Na član 32. amandman je podneo Veroljub Stevanović.

VEROLJUB STEVANOVIĆ: U obrazloženju koje je dato ili koje ste dali, gospodine ministre, odbijajući moj amandman, između ostalog, rekli ste da ste raspoređujući ova sredstva nenamenskog transfera u svemu poštovali kriterijume koji se nalaze u zakonu kojim se uređuje finansiranje lokalne samouprave. Ja kažem da to nije baš tako.

Dozvolite da postoje i neki koji se malo razumeju u te kriterijume, koji su malo to čitali, koje to zanima i koji razumeju i šta je tu ujednačavanje kao kriterijum, i šta je to kompenzacija, i šta je to solidarnost, i šta je to funkcionalni deo i šta je to opšti deo i, dakle, ako to razumeju, moraju da kažu da tu nešto ne štima. Ako je to sve u redu, kako vi kažete, vrlo dobronamerno ovo pričam, naravno, onda kako da objasnim slučaj Trstenika i Kragujevca? Trstenik je pet puta manji po broju stanovnika i po površini, tu su negde po razvoju, Kragujevac je pao dosta, pa su tu negde, a ima 40.000.000 veća sredstva u ovom delu. Kraljevo, neuporedivo manji grad od Kragujevca, ima gotovo dvostruko veća sredstva. Knić, nerazvijena susedna opština, samo 50% manja, a gotovo deset puta je manji od Kragujevca.

U isto vreme, grad Novi Sad, i to ću pokušati ja da objasnim, zašto, nemajući, naravno, ništa protiv Novog Sada, najrazvijeniji grad u Srbiji, veliki grad, koji ima dvostruko više stanovnika od Kragujevca i negde 50-60 hiljada više od Niša, Novi Sad ima sredstva u visini od 918.000.000, Niš 663.000.000, Kragujevac 426.000.000...

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Vreme, zahvaljujem.

VEROLJUB STEVANOVIĆ: Evo, samo rečenica.

Tražio sam da se Novom Sadu skine 100.000.000, da Kragujevac dobije 80.000.000...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Stevanoviću.

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Slaviša Ristić, dr Sanda Rašković Ivić i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, Slaviša Ristić i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima najpre narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 34. Predloga zakona predviđen je iznos od 100.000.000 evra, na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansija, a radi nastupanja, eventualno, ili otklanjanja posledica vanrednih okolnosti koje mogu da ugroze život i zdravlje ljudi ili da prouzrokuju štetu i tako dalje. Kada je ovo na dnevnom redu i u pitanju, opet nam nedostaje izveštaj o trošenju sredstava vezano za one poplave koje su se desile u Srbiji pre, već, tri godine.

Nije stanje onako kako se predstavljalo u medijima i dan- danas u Krupnju imamo nezavršenih objekata, imamo kuća koje nisu popravljene, iako su zaista bile oštećene u poplavama. Jednostavno, nikako da dođemo do ovog. Govorite svi o transparentnosti, ali nikako da dođemo do toga da stvarno jednom kažemo – evo, ljudi, ovo je ovako, ovo je koštalo ovoliko, dobili smo ovoliko para, ovoliko kredita, ovaj nam dao, onaj nam poklonio, onaj nam pozajmio.

Dakle, nemamo ništa konkretno na osnovu čega bismo mogli da zaključujemo da ćete vi i ova predviđena sredstva, ne daj bože da zatrebaju ta sredstva, ali mi moramo da znamo kako su potrošena ona koja su takođe ne daj bože, nažalost, bila potrebna i koje nismo imali. I onda se naravno postavlja pitanje u ovom kontekstu, kome to smeta pomoć Ruske Federacije, njihovog ministarstva za spoljne poslove i dan-danas se to provlači kroz medije i kod pojedinih političara i tako dalje. Dakle, fali nam više informacija i podataka da bismo rekli da vam verujemo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem predsedavajući, u članu 34. vi predvidate mogućnost daljeg zaduživanja u slučaju vanrednih situacija. To je nedopustivo i predlažemo da se ovaj član briše, upravo zbog nivoa javnog duga koji ste vi napravili za prethodne četiri godine, ili pet, vaše vladavine. Vi, u stvari, ništa drugo niste ni radili, nego ste se zaduživali, uzimali kredite, a paralelno sa time uzimali i sredstva građanima Srbije.

Dakle, za pet godina, odnosno četiri godine vaše vladavine, zadužili ste građane Srbije za 10.000.000.000 evra, to su podaci Ministarstva finansija. Pri tome ste za svega 100.000.000 evra podigli BDP. Dakle, sve Vlade, od 2001. do 2012, u proseku su godišnje za 2.500.000.000 evra podizale nivo BDP-a, a svega za 100.000.000 javnog duga.

Vi ste uradili nešto nemoguće i podigli javni dug za 74% i sada predviđate u ovom članu mogućnost i daljeg zaduživanja, što je nedopustivo, pa makar to bilo i vanredne situacije. U budžetu je imalo toliko pozicija gde je to moglo da se predvidi, čak ste podigli i tekuću budžetsku rezervu. Prema tome, mi smatramo da ovaj član treba izbrisati i ne dopustiti dalje zaduženje, jer smo govorili o tome da niste predvideli sredstva ni u Ministarstvu unutrašnjih poslova za prevenciju mogućih posledica usled vanrednih situacija.

Paralelno sa time, imamo situaciju da ljudi koji su zaposleni u Sektoru za vanredne situacije rade uz pomoć štapa i kanapa, a štrajkuje nam vojska, evo štrajkuje i policija, najavili su štrajk, u zdravstvu, u prosveti katastrofalna situacija, penzionerima smo uzeli, svima smo oduzeli i dalje predviđamo zaduživanja.

Dakle, nedopustivo je podizati javni dug i zato predlažemo da se ovaj član obriše, jer građani Srbije dovoljno duguju, dovoljno ste ih zadužili sa preko 24.000.000.000.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima, najpre po amandmanu, predstavnik predlagača ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Razumem vašu zabrinutost, ali ovo nije zaduženje, ovo je pravo da se zaduži za slučaj koji ne bih želeo da se nikada dogodi. Znači, ovo je za slučaj prirodnih katastrofa, i praktično, ovo se zove osiguranje, a ne dug.

Mi ćemo ovo zameniti čim se pojave instrumenti. Jedan od njih nudi Svetska banka, gde se pri minimalnoj ceni angažuju sredstva koja mogu da se aktiviraju za slučaj prirodnih katastrofa. Znači, za slučaj, ne daj bože, zemljotresa, velikih poplava i tako dalje. Setite se kako je bilo 2014. godine, pritekli su nam u pomoć mnogi i u svim zemljama gde se to dogodilo očekuju da se nakon toga, poučeni tim iskustvom, definišu neki programi koji ovo objašnjavaju. Što kaže neko, ovo će biti svima jasno, kad se dogodi ovakva situacija onda će sigurno Ministarstvo u sadejstvu sa Parlamentom ovo pokrenuti, a onda doći po Zakonu o javnom dugu i to naknadno verifikovati u Parlamentu. Poenta je u tome da je ovo osiguranje od katastrofalnih posledica da bi se to sprečilo i predupredilo.

Svetska banka ima instrument, imaju drugi instrument koji se zove Osiguranje za slučaj katastrofalnih događaja i on ima sličnost, samo što on ide do 150.000.000, procenjuju da bi za nas bilo adekvatno i po nekoj minimalnoj interkalarnoj stopi da se ta sredstva drže angažovana i raspoloživa za slučaj nepogoda, odnosno prirodnih katastrofa. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 34. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. Amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić i Dubravko Bojić i zajedno narodni poslanici Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Nenada Konstantinović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Vlada kaže: „Amandman se ne prihvata iz razloga što predloženom odredbom Vlada reguliše da ukoliko dođe do smanjenja prihoda po osnovu doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, upravni odbori mogu svojim odlukama da prilagode rashode tako smanjenom obliku prihoda, osim za rashode za socijalno osiguranje i na taj način obezbeđuju redovne isplate određenih prava iz socijalnog osiguranja.“

Pa, valjda u svim našim propisima koji regulišu obavezno osiguranje postoje odredbe koje definišu i situaciju kada se pojavi manjak prihoda. Postoji nešto što je i zakonska odredba na bazi jedne ustavne norme gde je država garant svim organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja. Pa, u Zakonu o budžetu definisali ste i te transfere do određenog iznosa. Pa ćete sigurno u okviru i rezerve biti u mogućnosti da eventualno i ta sredstva koristite. Pa, u krajnjem slučaju, ako je hitno i da se eventualno dođe i do nekog zaduživanja na tu temu. Ali ne, ovde je poruka sledeća – nisu važni drugi zakoni, važan je Zakon o budžetskom sistemu, sve što radimo, radićemo na osnovu tog zakona.

I naravno, nama sledi period intenzivnog donošenja prevedenih hrvatskih zakona koji treba da dokažu da smo na dobrom putu ka EU. To je ta brzina. Ništa se nije promenilo. Ko ima 126 može da ugradi šta god hoće u bilo koji propis, a što bi rekao prethodnik Đorđa Milićevića, Radovan Božović, kada imam 70 glasova i zemlju ću da proglašim da je...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Predlažem brisanje ovog člana 35. jer on u stvari obesmišljava budžet, jer on zapravo kaže da ukoliko se ostvare manji prihodi od organizacija za obavezno socijalno osiguranje u tekućoj godini da će njihovi upravni odbori smanjiti izdatke za socijalna davanja. To znači, da mi otprilike planiramo budžet i sada može biti ostvaren u planiranom iznosu manje ili više.

Ono što je ozbiljan problem jeste način i kriterijum dodele socijalne pomoći i da li on prepoznaje sve one grupe socijalno ugroženih stanovnika u

Republici Srbiji. Vi danas imate bezbroj slučajeva, i to možete videti u medijima, da se različite fondacije i mediji organizuju da pomognu porodicama koje nemaju rešeno stambeno pitanje ili onima koji su na bilo koji drugi način ugroženi, a imaju petoro, šestoro, sedmoro, osmoro ili više dece, ili bilo koji drugi vid socijalne ugroženosti. To nije sistemski rešeno u budžetu. To nije sistemski rešeno zakonima i zato se ta prava danas teško i ostvaruju.

Sa druge strane imate situaciju da se u određenim centrima za socijalni rad zloupotrebljava to pravo. Pa, imate situaciju da se u gradu Kruševcu koji ima 130.000 stanovnika, zapravo nešto manje, a Trstenik 43.000 stanovnika, u Trsteniku imate svega 700 korisnika socijalne pomoći, a u Kruševcu imate 7.500, dakle, deset puta više zato što se to zloupotrebljava u predizbornim kampanjama i što se kroz razna davanja, kroz centar za socijalni radi ljudi teraju da podrže određenu političku opciju, i to je realnost sa terena.

Prema tome, ne sme se ni dozvoliti da se proizvoljno opredeljuju sredstva i da se pretpostavlja da može doći dotle da određene socijalno ugrožene kategorije ne mogu ostvariti svoja prava, jer će ih biti sve više, jer ih ostavljate bez posla, jer su primanja u Srbiji nedovoljna...

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, po amandmanu.

DORĐE KOMLENSKI: Pa normalno da ovaj amandman ne treba prihvatiti, jer je istina apsolutno suprotna od svega ovoga što je uvaženi kolega ovde naveo. Ministarstvo i ova vlada u dovoljnoj meri brinu o najosetljivijim kategorijama stanovništva i zaista je stvarno postalo degutantno slušati više ovakve komentare koji su potpuno neprimereni, a ono što je najvažnije i potpuno neutemeljeni u činjenicama i u onome što je ovaj budžet, a i praksa i rad Republičke vlade pokazuju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo nekoliko činjenica.

Kolega Vulin je u nekoliko navrata rekao da se sredstva fondova pune dinamikom koja je bolja od plana, da se sredstva koja iz budžeta po dogovoru transferišemo smanjuju kao rezultat boljih performansi, a prava se definišu onim što definišemo godišnjim planom i PIO fonda i svih drugih fondova. A, ovde piše da ukoliko se dogodi situacija, i očekujemo za slučaj nečega što ne možemo da predvidimo, da ti fondovi ne ostvaruju i da to što njima fali prevazilazi ono što je planirano u budžetu, mi kažemo – morate da stegnete troškove, ali u poslednjem delu rečenice, osim za rashode na socijalno osiguranje.

Mi isključujemo, to se štiti, ali kažemo – ne možete da nastavite da trošite pare u drugim stvarima, ako ste započeli neke investicije ili neke druge troškove, to morate, ako uđete u vanrednu situaciju, to morate da skrešete. Potpuno normalno ponašanje svakog fonda. Ovde samo to obelodanjujemo, ali isključujući sredstva za socijalno osiguranje. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Suština ovog amandmana je da probamo još jednom da navedemo Vladu da isključi, odnosno da uključi zaposlene, konkretno kroz ovaj amandman, u lokalnoj samoupravi, što smo pokušali kroz nekoliko amandmana za promenu politike prema zaposlenima u državnim organima kako na nivou Republike, tako i u lokalnim samoupravama i autonomnoj pokrajini, da oni posle dve godine od kada je najvećem broju zaposlenih, znači, onima koji imaju veću platu od 25.000 dinara smanjena plata za 10%, dakle, da uključimo i njih, našim predlogom u ovom amandmanu, da im se vrati plata na onaj iznos od pre dve godine.

Slušali smo ovde, iako to nije tačno, i od predsednika Vlade da su sada manje-više svim zaposlenima kroz povećanje prošle godine i povećanje koje je predviđeno za januar mesec sledeće godine te plate iste, što je laž. Nikome nije ista plata. Znači, možda su najbliže toj plati došli zaposleni u obrazovanju. Oni će dobijati 99% plate koju su dobijali pre smanjenja. Ali, ako gledamo realne troškove rasta cena i ostalog što se dešavalo za dve godine, znači, svi su na gubitku.

Nismo dobili odgovor zašto su zaposleni u državnoj upravi toliko nebitni i kako ćemo da se borimo za efikasniji rad državnih organa, za manju korupciju i druge stvari.

I na kraju, nekoliko reči po ovom amandmanu. Ovaj naš amandman, nažalost, trebalo je Vlada da odbije, jer ovo što sam ja govorio vezano je za član 36, a mi smo ovde pogrešili i stavili smo član 35. Ja sam sve ovo govorio zato što ne mogu da govorim na član 36, ali je to i Vlada morala da konstatuje. Ako smo mi bili brzi u želji da reagujemo, pogrešili smo, ja to umem da priznam, onda je i Vlada morala da kaže – pogrešili ste, a ne da polemiše sa nama u obrazloženju za odbijanje amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

(Marko Đurišić: Ja imam još minut i po.)

Po amandmanu ste želeli da govorite?

(Marko Đurišić: Po onom prethodnom.)

Nisam shvatio da želite po amandmanu. Dao bih vam reč svakako.

Na član 35. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović i Milorad Mirčić.

Reč ima narodna poslanica Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, ovaj amandman se odnosi na raspodelu sredstava jedinicama lokalne samouprave za isplatu plata i, takođe, a i vi ste rekli da će to ubuduće biti drugačije regulisano, taj način

isplate je sadržan u drugim pratećim zakonima, zato smo i tražili da se član 36. briše.

Međutim, ono na šta ja želim da ukažem jeste da do današnjeg dana nije donet zakon o platnim razredima, odnosno ustanovljen platni razred od, recimo, jedan do tri za nivo lokalne samouprave i za državnu upravu. Moram samo da vam kažem za period kada je SRS bila na vlasti u opštini Zemun, mi smo odlukom SO 1997. godine doneli takvu odluku i to je sada, da vam to približim, u rasponu kao kada bi neko imao najnižu platu 50.000, 100.000 i 150.000. To je jedini način da se ustanovi visina zarade, kako bi ljudi mogli pristojno koliko-toliko da žive od svog rada.

Ali mi imamo drugi problem, ogromnu prezaduženost mnogih jedinica lokalne samouprave, nemogućnost da mnogobrojna javna preduzeća funkcionišu, pa tako, kao što je slučaj u Kragujevcu, Preduzeće za izgradnju grada Kragujevca, nažalost, posle toliko godina postojanja je pred gašenjem, jer ne može više da podnese teret dugovanja koje je nasleđeno i koje se gomilalo, ali i ne samo tu, nego i u mnogim drugim gradovima, gde takve, u pravom smislu reči, sa najboljim stručnjacima koje jedan grad i jedinica lokalne samouprave imaju – ljudi će ostati bez posla, a oni treba da budu nosioci razvoja i da učine sve kako bi taj grad imao nove investicije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Na član 36. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Dakle, u okviru člana 36. dajete mogućnost da lokalne samouprave mogu da planiraju uvećanje plata zaposlenih u ustanovama socijalne zaštite, predškolskim ustanovama i ustanovama kulture.

S obzirom na to da ovo nije obavezno, već zavisi od toga da li će neka opština imati sredstva da podigne zaradu ili ne, ja predlažem da se ovi iznosi uvećaju i to: za zaposlene u ustanovama socijalne zaštite na 10%, a predškolske ustanove za 10%. Dakle, one opštine i oni gradovi koji se domaćinski ponašaju, koji imaju uslova da podignu zarade svojim zaposlenima u lokalnoj samoupravi smatram da im treba dati mogućnost da to i učine, da ostvare zadovoljenje barem tih službenika koji rade te jako važne poslove, a da ne govorim o tome koliko je važan posao i u predškolskim ustanovama i u ustanovama socijalne zaštite.

Naravno, to treba da prati povećanje zarada i u drugim sektorima, ali to nije vezano za ovaj član. Zato mi smatramo da ovaj amandman treba prihvatiti, jer postoji jako veliki broj opština i gradova koji neće biti u stanju da isprate ovo povećanje i to predstavlja jedan ozbiljan problem u sistemu ovog predloženog člana zakona.

Dakle, ono što je bio trend u svim prethodnim godinama vaše vladavine u zadnje četiri godine, konačno se sada daje mogućnost da se mrdne sa mrtve tačke. Ja ne bih voleo sada da govorim o tome da je to u cilju predizborne

kampanje za izbore koji su najavljeni za 9. aprila, i predsednički i parlamentarni, ali ću vas podsetiti da kad su neki drugi davali mogućnost da se poveća, tada ste vi govorili, predstavnici današnje vlasti, kako je to predizborno povećanje penzija, plata itd. Dakle, naši radnici da nemaju kredite i kartice ne bi mogli da sastave kraj sa krajem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković i Vesna Marjanović.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 36. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Znači, jedan iz serije onih amandmana kojima pokušavam da rasteretim odgovornosti nosioce nekih funkcija za nešto za šta ne bi trebalo da budu odgovorni.

Naime, ovde se traži, ponovo je pitanje uskraćivanja sredstava kroz transfer, daje se mogućnost ministru za poslove finansija da ukine transfere za one opštine koje ili nisu planirale ili ne isplaćuju plate zaposlenih, možemo da ih ... Znači, opet je ideja da ministar svojom odlukom, bez bitnih kriterijuma, donese odluku da se jedan deo sredstava opština i gradova uskrati tim lokalnim samoupravama. Moje pitanje je – zašto je to posao ministra? Kaže, to je efikasnost, to će da dovede u red, imamo DRI, imamo poresku inspekciju, valjda imamo još, imamo finansijsku policiju, imamo MUP, imamo sindikate u lokalnim samouprava koji mogu oko toga da prave galamu, zašto bi to radio ministar? To je po istom rezonu po kojem su pravljene oni iznosi transfera za lokalne samouprave. Malopre sam pitao ministra, pitam ga ponovo – po kojim kriterijumima i po kom sistemu je to napravljeno?

I konačno, pošto je ovo poslednji moj amandman, mislim da će posle ove rasprave i mislim da se ministar složio najvećim delom sa tim da ima puno grešaka u ovom budžetu, da je on mogao da bude bolje napravljen, da je bilo vremena da se napravi bolje, da je bilo vremena da ranije dođe u parlamentarnu proceduru i da mi imamo kvalitetnije amandmane od ovih koje smo sada imali. Petnaesti decembar je rok za usvajanje, koliko znam, danas je još daleko od toga. Znači, bilo je sedam, osam dana više da završimo ovaj posao kako dolikuje ozbiljnom parlamentu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 36. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Član 37. govori o tome da su direktni korisnici budžetskih sredstava dužni da ministarstvu nadležnom za poslove finansija dostavljaju mesečne izveštaje o realizaciji projekata i programa koji se finansiraju iz Primanja od inostranih zaduživanja.

Ono što smo mi tražili je da se u ovom članu doda stav 3. koji kaže: „Vlada izveštava najmanje jednom godišnje Narodnu skupštinu o realizaciji obračunskih naloga iz stavova 1. i 2. ovog člana.“ Ne mogu potpuno da razumem obrazloženje za neprihvatanje koje kaže da se ne prihvata zato što će Ministarstvo finansija u redovnim mesečnim izveštajima obuhvatati i transakcije definisane ovim članom.

U redu je što ćete vi da obuhvatite i te izveštaje, ali mi hoćemo da Skupština dobije te izveštaje. Mi ih ne dobijamo. Ne, pa vi tvrdite da ih ima u Parlamentu. Ja nisam uspeo da ih nađem. Da ih ima u e-parlamentu, mogli ste da napišete – ima u e-parlamentu, niste pratili na času. Ali, očigledno, to nije slučaj. Mi imamo problem sa kontrolom trošenja budžetskih sredstava, sa stalnim kašnjenjem slanja završnog računa svake godine, sa činjenicom da se završni račun Republike Srbije nije raspravljao nikada u Parlamentu i nije se usvajao Parlamentu.

Ministar nam je u toku ove rasprave rekao – evo, spremili smo završni račun za 2015, biće do kraja godine. Problem je što Zakon o budžetskom sistemu nalaže da je taj rok 15. jun. Znači, zakon. Ne valja taj zakon, promenite ga. Sledeća rasprava je rasprava o Zakonu o budžetskom sistemu. Mogla je tamo Vlada da interveniše. Kaže, rok za dostavljanje završnog računa, ne znam ni ja, 31. decembar, pa da ne kršimo zakon, da makar mi uvedemo red. Ali očigledno nema namere da se uvede red, da se poštuju svi zakoni, da se iskreno pristupi transparentnosti u radu i da se pomogne da Skupština ostvari svoju kontrolnu ulogu koju ima po Ustavu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanik Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre, kolege poslanici, zarad istine, treba reći da je Odbor za budžet i finansije i javnu potrošnju u prošlom sazivu formirao pododbor koji se bavio izveštajima DRI po institucijama, ali ono na čemu se insistiralo, i dalje će se raditi u ovom sazivu, to je da za svaki završni račun, znači, izveštaj koji se odnosi na realizaciju budžeta, prvo bude odrađena revizija od strane DRI, a zatim u saradnji i sa Ministarstvom finansija i sa DRI, znači, o takvim izveštajima raspravlja Odbor.

Naša intencija je da zajednički svi vršimo nadzornu ulogu, onu koju ima Parlament. Jednostavno, kada se budu usaglasili standardi, o kojima je

govorio gospodin Vujović, zajedno sa DRI i jedinstveno izašli pred Odbor u Narodnu skupštinu, pred sve poslanike tada će, na kraju krajeva, moći svi da prisustvuju takvim sednicama, odnosno javnim slušanjima, i mislim da će to biti u interesu svih nas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 37. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, moram pred vama i pred svim kolegama narodnim poslanicima, kao i kompletnom javnošću Srbije da priznam da je ovo moj omiljeni amandman. Razlog za to je što mi ovde predlažemo da nakon svakog tromesečnog utroška budžetskih sredstava Ministarstvo finansija organizuje otvorenu televizijsku debatu na Prvom programu RTS-a na temu – utroška budžeta za prethodni period, uz obavezu da na televizijsku debatu pozove sve predstavnike poslaničkih grupa iz aktuelnog saziva Narodne skupštine Republike Srbije.

E, ovo je amandman koji je simbol demokratije u Srbiji. Ja sam siguran da će predstavnici vladajuće većine da ga podrže iz razloga što nemaju šta da kriju. Nakon svaka tri meseca trošenja narodnih para, ministar finansija, na čelu sa svojim timom, mojim uvaženim zemljacima gospodom Čojbašić i gospodinom Mijailovićem, doći će na RTS, doći ćemo svi mi iz svih poslaničkih grupa u ovom sazivu Narodne skupštine i zajedno debatovati kako se troše narodne pare.

Ako Ministarstvo finansija i vlast nemaju šta da kriju, onda oni nemaju razloga da ne podrže ovaj amandman. Naravno, Vlada je odgovorila da se Ministarstvo finansija ne bavi organizacijom emisija na RTS, ali se Ministarstvo finansija bavi plaćanjem iz budžeta aktivnosti RTS-a. Dakle, RTS bi, kada već dotiramo iz budžeta njen rad, mogla makar četiri puta godišnje da organizuje debatu o načinu trošenja narodnih para iz budžeta. To bi valjda bila elementarna stvar da građani konačno dobiju na Javnom medijskom servisu mogućnost sučeljavanja vlasti i opozicije po ovom ključnom pitanju koje interesuje svakog građanina Srbije – kako Vlada troši naše pare?

Dakle, gospodine Vujoviću, da sam na vašem mestu, ja bih ustao i rekao – svaka čast opoziciji, pravi amandman, sa najvećim zadovoljstvom ću doći da ispričam narodu kako trošim svaki dinar iz budžeta.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre, kolege poslanici, od realizacije budžeta i izveštaja ne treba praviti pozorišnu predstavu. Znači, Skupština Srbije ima svoju takozvanu kontrolnu ili nadzornu ulogu. To se sve dešava na Odboru ili kroz javno slušanje u Narodnoj skupštini Republike Srbije, gde su prisutni novinari RTS-a, ali ne samo te televizije i tog radija, već svih medija da ne bi došli u situaciju kako mi u stvari favorizujemo državne medije.

I na kraju krajeva, na takvim sednicama treba postavljati pitanja krajnje otvoreno svima, pa i kako se troše sredstva od građana Srbije za finansiranje RTS-a, i to je sasvim prihvatljivo i normalno da pitamo sve budžetske korisnike, ali je zato mesto gde se o tome priča upravo ovaj dom. Ne treba, jednostavno, ulogu Narodne skupštine prebacivati na neke televizijske emisije. I ono što ste dobili kao odgovor za ovaj amandman je potpuno, u stvari je odgovor zbog koga ne treba prihvatiti ovakvo rešenje, ali slažemo se da tako nešto treba u budućnosti da bude praksa ovde u Skupštini. Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate osnova za repliku, koleginica se složila sa onim što ste vi govorili, koliko sam ja shvatio. Nije u negativnom kontekstu govorila o vašem izlaganju. Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Znači, glasaćemo za amandman.)

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala.

Ovo je jako zanimljiv amandman, moram da priznam, po onom principu zaludni popovi i jariće krste.

Znate, to vam je onaj sistem kad neko hoće da degradira instituciju kao što je Narodna skupština Republike Srbije, inače gde jedino ministri dolaze da odgovaraju ljudima koje je narod izabrao. Vi hoćete, odnosno neko hoće da organizuje cirkus na televiziji, da se vidi kako se troše pare. Pa po toj logici onda

bi isključivo trebalo predstavnicima Ministarstva jedini da dođu i da predstave građanima na televiziji kako se troši novac, a ne da vodite televizijske debate i da pravite haos od toga. Prema tome, ovo je toliko glupo, da ja nemam reči, i zaista svaka čast Vladi što je ovo odbila.

(Boško Obradović: Mislim da su se stekli uslovi za repliku.)

PRESEDAVAJUĆI: Pa nisu, verujte. Nije vas pomenuo.

(Boško Obradović: Nemoguće. Zamislite da ja vama kažem da glupo vodite sednicu.)

Gospodin Đukanović je izneo svoj stav o sadržaju amandmana, ali pre svega govorio o obrazloženju Vlade Republike Srbije.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković. Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Prvenstveno moram da kažem da po svim istraživanjima, a pogotovo po istraživanju CRTE, dakle, organizacije koja se i bavi analizom Parlamenta i otvorenosti Parlamenta, ali i nekih drugih međunarodnih organizacija i institucija, naš parlament spada u najotvorenije parlamente u regionu jugoistočne Evrope, i da je rad ovog parlamenta veoma otvoren, pogotovo u smislu kontrole rada izvršne vlasti i rada Odbora za finansije, budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Samo ću napomenuti, da smo mi pre godinu i po dana sa *Westminster foundation* ušli u projekat formiranja Budžetske kancelarije, koja se isto tako bavi kontrolom javnih finansija i izvršenja, dakle, i realizacije budžeta. Sve što radimo u Parlamentu je otvoreno, svaki građanin može da se zainteresuje, da dođe, da razgovara, kako sa članovima Odbora, sa ljudima koji rade u Odboru kao administracija, sa ljudima koji su zaposleni u Budžetskoj kancelariji i da se informiše o svakom aspektu trošenja budžetskih sredstava. Kao neko ko je predsednik i Pododbora za kontrolu i razmatranje izveštaja DRI, isto tako, pozivam kolege one koje nisu članovi Odbora i koji su zainteresovani za rad i saradnju sa DRI, kako bismo što bolje i kvalitetnije kontrolisali rad državnih institucija i budžetskih korisnika, da nam se pridruže da zajedno radimo na jednom od najvažnijih poslova u našoj zemlji, a to je da dosegemo jedan nivo da se sredstava građana Republike Srbije troše na svrsishodan, i naravno zakonski uredan način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Gospodine Đurišiću, vama je preostalo minut i 16 sekundi. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Mislim da je važno da razgovaramo o ovom amandmanu i o tome na koji način se građani Srbije upoznaju sa trošenjem njihovog novca, ali i sa različitim pogledima na to, da li je to dobro ili nije dobro, da li može bolje i slično. Mislim da je ova debata, one koji su imali strpljenja da u prethodnih

četiri, pet dana prate ovu diskusiju, kada ona nije bila preterano žestoka i kada smo se bavili budžetom, mogla da pokaže građanima da ima različitih politika i različitog viđenja na koji način treba da se troši novac građana Srbije. Mislim da bi ovaj predlog samo tome doprineo.

Ove priče da će nešto biti da će da se formira, ne znam ni ja, odbor, komisija, da će da bude, od toga nema ništa. Od toga nema ništa.

(Aleksandra Tomić: Formiran je.)

Formira se već pet godina, i nikako da se formira. Doći će onda izbori, raspustiće Parlament, pa ćemo šest meseci da čekamo da se formira novi parlament, i onda ćemo za godinu dana opet kada dođe poslednji trenutak voditi raspravu o budžetu za 2018. godinu, i, nažalost, gotovo sam siguran da ćemo voditi na isti način kao i ove godine, jer tako vodimo poslednjih pet godina. Znači, nema rasprave o programima, nema diskusije o tome koji su rezultati trošenja novca.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, zbog istine treba reći da je formiran Pododbor i predsednik je gospodin kolega Marinković, koji se javio i objasnio u stvari čime se bavi Pododbor kada je u pitanju DRI, i izveštaji svih institucija. Znači, članovi svih stranaka su članovi tog pododbora i oni jednostavno pripremaju materijal za sednice Odbora, da zajedno sa Revizorom razmatramo izveštaj. Među tim izveštajima imaćemo i izveštaj Ministarstva finansija i, praktično, izveštaj o realizaciji budžeta.

Prema tome, kada dođu te sednice na dnevni red, naravno, svi će biti obavešteni, sve stranke, svi poslanički klubovi i praktično sve će biti javno kao što je i do sada bilo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj amandman je trebalo da Predlog zakona o budžetu upodobi sa Ustavom, koji kaže da zakoni stupaju na snagu „osmog dana po objavljivanju u Službenom glasniku“. Ovo je ponovo jedan zakon koji kaže „narednog“ dana po objavljivanju, iako ne mogu da razumem razlog, kao što ne mogu da razumem razloge i iz obrazloženja Vlade za neprihvatanje ovog amandmana.

Naime, evo, ovo je poslednji član zakona, mi ćemo koliko sutra, pretpostavljam, usvojiti ovaj zakon u Skupštini, biće 10. decembar, znači, čak i pre roka iz Zakona o budžetskom sistemu koji kaže da je 15. decembar poslednji rok za usvajanje zakona. Znači, to što budžetska godina počinje 1. januara 2017. ne vidim kakve veze ima sa stupanjem na snagu ovog zakona. Znači, insistiramo

na tome da se kod svakog zakona poštuje Ustav i da ovaj zakon, pošto nema tih razloga za hitnost, znači bili su razlozi za hitnost u procesu donošenja, ali u procesu stupanja na snagu stvarno ne vidim razloge za hitnost, jer ćemo usvojiti ovaj zakon u krajnjem zakonskom roku i svi budžetski korisnici imaju dovoljno vremena da se pripreme i da započnu budžetsku godinu u skladu sa zakonom i budžetskim kalendarom.

Problem je što Vlada očigledno po inerciji piše ove prelazne i završne odredbe i na svakom zakonu kaže – stupa odmah na snagu, i to je problem, taj nemaran i neodgovoran odnos prema građanima Republike Srbije i korisnicima, u ovom slučaju, budžeta, koji treba da imaju dovoljno vremena da se pripreme. I, imajuće.

Jeste, usvajani su budžeti i u prethodnom sazivu, i u nekim prethodnim sazivima u roku kraćem koji nije dozvoljavao stupanje na snagu osam dana, po usvajanju, ali sada imamo tu mogućnost i stvarno ne vidim zašto Vlada insistira da se ponovo ovaj rok skрати. Jer, konačno poštuemo Zakon o budžetskom sistemu, usvajamo u roku i nema razloga za skraćenje...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đurišiću.

Pošto smo završi pretres o amandmanima zaključujem pretres predloga zakona u pojedinostima. Pošto smo obavili pretres predloga zakona u načelu i u pojedinostima Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU (pojedinosti).**

Primili ste amandmane na Predlog zakona podneli narodni poslanici Saša Radulović, Milorad Mirčić, Vjerica Radeta, Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković, Dušan Pavlović, Maja Videnović, Dejan Šulkić, Gorica Gajić, Milan Lapčević, Miroslav Aleksić, dr Sanda Rašković Ivić, Goran Ješić, Vesna Marjanović, Zoran Krasić i mr Jasmina Nikolić, kao i amandman Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Primili ste izveštaj Odbora za finansije republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Poštovani građani, dame i gospodo, ovo je amandman na Zakon o budžetskom sistemu, koji traži da se uvede potpuna transparentnost.

Znači, da se za sve direktne i indirektne korisnike budžeta za sve firme koje su u direktnom ili indirektnom vlasništvu države propiše obaveza da svakog meseca za prethodni mesec objave tačno koliko su novca potrošili, da za svaki dinar koji su potrošili objave tačno kom pravnom i fizičkom licu je taj novac dat, za koju uslugu, da se objave svi ugovori po kojima država troši svaki dinar i to ne samo za republička javna preduzeća, za republička ministarstva, republičke ustanove, nego takođe i za pokrajinske i za sve državne organe u opštinama, gradovima u celoj Srbiji.

Ne vidimo nijedan razlog zašto ovaj amandman ne bi bio prihvaćen, ako je Vlada zaista iskrena u pogledu potpune transparentnosti i transparentnog vođenja javnih finansija, trošenja novca poreskih obveznika.

Naravno, amandman predviđa da ako su neki podaci tajni, a oni mogu biti tajni samo ako su tako propisani Ustavom ili nekim zakonom, onda se oni ne objavljuju, tako da ne stoji bilo kakva primedba Vlade, kao, kako bi se tobož objavljivali neki tajni podaci, zato što amandman to predviđa, odnosno sve ono što je pokriveno zakonom i Ustavom, gde su podaci tajni, odnosno ne objavljuju se, ne bi ni bili objavljivani.

Ovo je ključni korak, ako bi uradili, za borbu protiv korupcije. Ako Vlada ovo ne usvoji, odnosno ako većina ne usvoji Pokret „Dosta je bilo“ pobeđiće na izborima i ovo će biti jedna od prvih stvari koje ćemo uvesti. Za svaki dinar u državi mora da se zna kako se troši, mora da se objavi ugovor po kome je taj novac potrošen i moramo da znamo tačno koliko novca ide kom korisniku tih sredstava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Gospodine Rističeviću, vreme je preostalo vašem poslaničkom klubu 34 sekunde. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo treba odbiti zbog nepismenosti, elementarne nepismenosti. Ne postoji Zakon o „buddžetskom“ sistemu, ne postoji „autonomna“ pokrajna, kao što je kolega napisao, ne postoji „pokrajna“, postoji pokrajina. Ja mislim da će u nedostatku vremena to, ovu nepismenost, moj kolega Orlić najbolje objasniti. Ovo treba odbiti zbog elementarne nepismenosti mog kolege Rodnija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Ja se zahvaljujem poslaniku koji mi je omogućio repliku sa par uvreda, pa da podvučem ove stvari koje sam rekao.

Znači, jedan problem kod svega ovoga je bio jako kratko vreme, tako da su službe koje su ovo sastavljale napravile par grešaka.

Međutim, bez obzira na to, ključna stvar jeste da tražimo uvođenje potpune transparentnosti. Znači, za svaki dinar da se zna kako je potrošen, ne vidim nijedno moguće obrazloženje koje će da kaže da država ne treba ovako da

se ponaša, da ne treba jasno i transparentno da objavljuje svojim građanima kako troši taj novac.

Za sve stvari, koji su to tajni podaci koji bi mogli da nanesu štetu, recimo, državi ili nekome, za to moraju da postoje zakonska rešenja koja proglašavaju takve podatke tajnim.

Znači, ovo je jako važna stvar. Država bi morala da se obaveže. Takođe, bilo bi dobro da se uvedu i kazne za sve one koji ne poštuju ovaj zakon, da svi koji rukovode državnim organima, a ne objavljuju svakog meseca za prethodni mesec tačno koliko je novca potrošeno i ne objave sami sve ugovore onda kada su potpisani.

To što DRI proverava budžete, to što daju neke svoje izveštaje ne zamenjuje ovo što tražimo. Traži se potpuna transparentnost. Pored toga traži se da se objavi tačan popis imovine, posebno od Direkcije za imovinu pa nadalje, da tačno znamo kojom imovinom raspolaže Republika Srbija da bismo onda mogli na osnovu toga da pratimo kako se ta imovina koristi, kome je data u zakup, pa da onda ne bismo imali, recimo, pokušaje da se kroz Zakon o stanovanju provlači mogućnost za partijske kadrove da kupe stanove koje su dobili u zakup od države budzašto, na 20 godina u dinarima bez kamate.

Trebalo bi taj zakon da dođe u ponedeljak. Videćemo da li je ovaj sramotan član povučen.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Pravo na repliku narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da je moj kolega manje trčkao po sali, da je manje mahao poslovnica i jelovnicima, transparentima, svakako bi shvatio da iskoristi pravo na repliku i otkloni svoju elementarnu nepismenost. Mogao je makar reći – izvinite, ja sam upravljao sa 15 firmi, ja sam u isto vreme dobijao po milion i po evra mesečno, ja sam dobio 49 miliona, ja od imovine nemam ništa. Pa zamislite kad bi državu vodio onaj ko sa 49 miliona nije napravio ništa. Pa ako za sebe nije napravio ništa, šta će napraviti za mene, šta će napraviti za građane? Ko za sebe nije napravio ništa ne može ni za druge da napravi nešto.

Ja sam očekivao da on otkloni ovu elementarnu nepismenost i da kaže – dajte, ljudi, tamo, ispravite to, jer ja nikada nisam čuo za „zakon o budžetskom sistemu“. Nisam ja baš ekonomska gromada. Možda u Americi, pa ovi američki poreski begunci to znaju, postoji taj neki „budžetski“ sistem. Možda tamo postoji „autonomna pokrajna“. Ja za takvu „autonomnu“ pokrajnu nisam čuo, niti sam čuo za zakon o „budžetskom“ sistemu.

Molim sve kolege poslanike da dobro pogledaju ovaj amandman i da ubuduće iskontrolišu šta radi ovaj bivši stečajni upravnik, čovek koji bi da dobije državu Srbiju sve gurnuo u stečaj, sve radnike ostavio bez posla, kao što je ostavio one u Šećerani, u „Novom autoputu“, „Delta legalu“. Nije namirivao poverioce, već je namirio samo sebe, svoje najbliže prijatelje i svog kuma i kumu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Ja se još jednom zahvaljujem poslaniku što mi je dao još dva minuta da govorim o ovim suštinskim stvarima u budžetu.

Naravno, ja sam ponosan što sam štitio interese svih tih poverilaca u stečajevima koji su napisani. Branio sam njihovu imovinu od lupeža koji su preko partijskih veza hteli da pljačkaju tu imovinu i koji su koristili korumpirane državne agencije da do njih dođu.

Međutim, što se samog stečaja tiče, ja ću sa zadovoljstvom sprovesti stečaj SNS na narednim izborima, tako da bi poverioci, građani koji su dali glas dobili ovo što su dobili i mogli da dobiju bar deo zadovoljenja svog potraživanja.

Što se tiče ovog zakona i ovoga što predlažemo, predlažemo potpunu transparentnost i svaki pokušaj vređanja, skretanja sa teme praktično govori o tome da vladajuća većina ne želi da razgovara o tome. A zašto ne želi potpunu transparentnost? Zašto potpisuje tajne ugovore? Zašto se ne zna gde se troši svaki novac pa mi moramo recimo od zaposlenih da dobijamo informacije da Elektromreža Srbije gradi na Kopaoniku odmaralište za rukovodstvo? I naravno da čitava ta priča... Jeste, hvala koleginice, zove se „Tetreb“... Da tu informaciju nemamo, samim tim onda kada se potpisuju ugovori, kada se raspisuje tender.

I koje je to objašnjenje da se novac troši, recimo, na takve stvari, a sa druge strane uzima od penzionera?

Znači, u Srbiji je najveći problem partijski parazitski sistem i rešenje tog problema, odnosno sprečavanje partokratije da pljačka građane, da živi kao parazit na leđima svih je ono što će u stvari spasti Srbiju.

Jedan od ključnih lekova za to je potpuna transparentnost. Znači, za svaki dinar da se zna kako je potrošen, ko ga je potrošio i po kom ugovoru je potrošen i onda ćemo se time u stvari i odbraniti od korupcije koja je pojela celu Srbiju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, pominjanje stranke, najpre reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić, ovlašćeni predstavnik SNS. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Ja na osnovu ovlašćenog predstavnika, a repliku će koristiti moj kolega Orlić.

Samo da naglasimo, kada pričamo uopšte o transparentnosti i pitanju stečaja Srpske napredne stranke, pa stručnjaci za stečaj treba da znaju da su pravna lica političke stranke i da su ovlašćena lica, po zakonu, predsednici tih stranaka. Na računu Srpske napredne stranke stoji sav novac koji je finansiran iz budžeta Republike Srbije i nismo napravili tolike troškove da bi otišli u stečaj. To se nikada neće desiti, dokle god je gospodin Aleksandar Vučić predsednik te stranke.

Za nas se zna gde je koji dinar u državi, a za firme koje je vodio onaj koji priča sada o stečaju i kako je uspešno zastupao – nemojte više, molim vas, da nas branite. Prijatno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Kao što znate i kao što je već više puta rečeno u ovoj raspravi o budžetu za 2017, a sada, evo, i u raspravi o Izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu, moramo da se pridržavamo u formatu predloženih amandmana onoga što zakon nalaže.

Znači, ovde potpuno podržavam zahtev da transparentnost bude jedan od principa kojima će se rukovoditi Zakon o budžetskom sistemu, da izveštavanje bude primereno zahtevima i Parlamenta i Vlade da prati izvršenje i obaveze izvršenja budžeta i da izveštavanje bude usklađeno sa svim zakonima.

Nažalost, ovaj predlog ne zadovoljava nijedan od tehničkih i pravnih zahteva za amandman. Prvo, transparentnost se definiše kao jedan od termina i kao tačka 61a, ali on, sem, čini mi se, nepotpune i neprecizne definicije termina, definiše korisnike na jedan dosta literaran način, ne koristeći terminologiju koja je uobičajena u zakonu definisanja korisnika budžetskih sredstava. Drugo, on na istom mestu definiše, sem termina, pokušaja definicije termina, definiše koje su to obaveze, koja je dinamika izveštavanja, šta tu izveštavanje uključuje, znači, on prevazilazi, u jednoj tački definiše sve, od početka od kraja. To je, čak i da se slažem 100% sa svim što želite da predložite, to je nemoguće dati pod definicijom termina i prema tome ne može da bude prihvaćeno.

Drugo, postojeći zakoni već definišu kako se vrši izveštavanje o izvršenju budžeta. To što ste vi imali primedbe na to da li mi održavamo to što je u sklopu tih naših obaveza predviđeno, to je drugo pitanje. Ali mi ne možemo u zakonu da pišemo nešto što protivreči drugim obavezama.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, ministre.)

Treće, ovo što vi predlažete iziskuje neke informacije koje nisu nužno usklađene sa ostalim zakonima o dostupnosti informacija. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Gospodine Raduloviću, vi se nalazite u sistemu. Imate mogućnosti da se javite po amandmanu. Vreme koje je preostalo vašoj poslaničkoj grupi je minut.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala vam.

Drago mi je da se ministar slaže da je potrebna veća transparentnost i sasvim dozvoljavam da je moguća mnogo bolja i preciznija definicija, pa bih molio onda ministra i Vladu da tu definiciju i da. Mi ćemo podržati takav jedan predlog, ako ga Vlada dostavi, u kome će definisati precizno, onako kako Vlada smatra, da je u skladu sa svim propisima.

Ali nemojte da izbegnemo ovu temu, pošto mislim da je izuzetno važna. Znači, da sve mora da bude objavljeno. Ja ne poznajem tajno trošenje

javnih sredstava. Ono mora da bude javno. Praktično, svi podaci bi morali da budu javni, to nam već govori Zakon o dostupnosti informacija od javnog značaja i treba ga napraviti takvim da je to proaktivno.

Siguran sam da bi jedna ovakva transparentnost pomogla ministru finansija, i vama i budućem ministru finansija, da bolje vodi računa o tome kako se troši budžetski novac i da ne dozvoli partokratiji i političkim strankama, koje su praktično pojele celo društvo, da troše novac... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Član 2. se bavi taksama i Vlada predlaže neke izmene vezano za način određivanja taksi. Reči, po nama potpuno opravdano, „određenom subjektu“ u zakonskom predlogu, zamenjuje se rečima – „jedinicama lokalne samouprave“. Međutim, mi smo predložili da se ovo proširi, da takse mogu da uvode i državni organi i organi AP ili organ jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom.

Ne mogu da razumem obrazloženje za neprihvatanje ovog amandmana, jer se ono, prvo, poziva na odbijanje nekog drugog amandmana i govori da je ideja da se predlogom Vlade obezbedi veća predvidivost troškova građanima i privredi. Mislimo da je upravo namera da se nađe ovde, odnosno da se uvede u Zakon o budžetskom sistemu mogućnost da i državni organi i organi autonomne pokrajine budu ti koji uvode takse, u skladu sa zakonom, što je moguće, i upravo naš amandman ide ka tome da se obezbedi veća predvidljivost troškova građana i privredi.

Inače, ta predvidljivost je za ovih četiri, skoro već pet godina, vezano za ove skrivene troškove, pogoršana, što se tiče građana. Znači, ova vlada je u jednom od svojih obećanja najavljivala smanjenje svih taksi, seču itd., međutim, krajnji rezultat je da tih taksi, sa 320 i nešto, sada ima 380. Očigledno da je ovo sada ponovo najava da će da se država obračuna, ali isto je očigledno da će zbog novih izbora ovo obećanje biti zaboravljeno i dogodine ćemo imati isti broj taksi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Gospodine Đurišiću, vreme.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 17. Zakona o budžetskom sistemu regulisano je da se takse mogu uvoditi samo na osnovu zakona koji utvrđuje visinu takse, ali i mogućnost da se to pravo na osnovu zakona daje nekom određenom subjektu. I to je zaista bila preširoka formulacija. Vi ste pokušali u ovim izmenama zakona da to malo uredite, pa ste umesto toga rekli da su to

organi lokalne vlasti. Mi mislimo da umesto toga treba da stoji da su u pitanju korisnici javnih sredstava.

Naravno, vaše obrazloženje kaže da ne možete prihvatiti amandman zato što su ova važeća rešenja, za koja i vi i mi kažemo da nisu dobra, dovela do toga da su takse propisivali razni korisnici, a da se nisu bazirale na Zakonu o republičkim administrativnim taksama. To je, naravno, loše, ali naš amandman ne može doprineti da to i dalje bude tako. Sada, koliko god je ovo „određenom subjektu“ bilo preširoko, toliko je sada „organ lokalne vlasti“ preusko.

Postoje jednostavno korisnici javnih sredstava, postoji potreba da se izdaju i određena uverenja na osnovu Zakona o opštem upravnom postupku itd, dakle, za određene pravne subjekte koji nisu organi lokalne vlasti, ali nisu predviđeni ni Zakonom o republičkim administrativnim taksama. Jednostavno, mislimo da bi trebalo da prihvatite ovaj naš amandman zato što bi bilo manje zabuna sutra kod utvrđivanja visine taksi i organa koji te takse mogu da propisuju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodna poslanica Maja Videnović.

Reč ima narodna poslanica Maja Videnović. Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Gospodine ministre, i u načelnoj raspravi sam se u nekoliko rečenica osvrnula na ovo. Verujući da smo ovih pet dana posvećeni ovome i da ste umorni, ja vas molim da samo sa malo pažnje saslušate ono što smatram izuzetno važnim.

Naime, podnela sam amandman da se briše, a vi produžavate rok u kome važi zabrana zapošljavanja mladih ljudi, mladih naučnika, mladih lekara, mladih profesora, mladih učitelja i to smatram nepravičnim i nepravednim, to nije pošteno. Poruka koju ovaj budžet pruža mladim ljudima je da za njih nema nikakve nade i da za njih nema šanse. Oni mladi vredni ljudi koji su studirali i vredno radili sa nadom da država prepoznaje da za njih ima prostora i koji nisu odlučili da odu iz ove zemlje i da pobegnu zato što im država poručuje da za njih nema nade, ima nade samo za ugovore o delu i samo za stranačko zapošljavanje, ja vas molim da razmotrite ovaj amandman, od ovoga apsolutno nećemo odustati.

Ono što smatram potpuno neverovatnim je obrazloženje koje ste vi dali na moj amandman da se ukida zabrana zapošljavanja i da je nedopustivo da konstantno taj rok produžavate. Vi ste rekli da se ne prihvata „iz razloga što je mera privremenog režima zabrane zapošljavanja u javnom sektoru dala izuzetne rezultate u smanjenju obima rashoda za plate“ i doprinela je fiskalnom deficitu.

Prvo, nikakva privremena mera zabrane zapošljavanja za mlade ljude nije zato što vi produžavate iz godine u godinu, a drugo, da je to dalo izuzetne rezultate u smanjenju obima rashoda smatram nedopustivim

obrazloženjem Vlade i najjasnijom porukom, molim vas da zapamtite da fiskalna konsolidacija ne sme postati nekakva ideologija koja je jača od života. Ukoliko se ovaj zakon u ovom obimu usvoji, ja ću predložiti izmene zakona na prvoj narednoj sednici.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Mislim da moramo da interpretiramo sve u kontekstu u kom je doneto i sa namerom koja je doneta. Vi znate jako dobro da je, pre nego što je ova vlada koja i u drugom sazivu predlaže ovaj budžet, odluka doneta decembra 2013. godine o zabrani zapošljavanja. Onda je, da bi se ublažile ove posledice toga o čemu vi govorite, doneta odluka da Komisija može, na osnovu opravdanih razloga, tražiti izuzeće od tog pravila, znači, da može uključujući prava da zapošljava i mlade lekare i mlade naučnike i čitav niz drugih izuzetaka od pravila. Da li ona dobro radi ili ne radi, to je pitanje posebne analize i ocene.

Originalni plan je predlagao da se prelazak na novi sistem pripremi do 1. januara 2017. godine i da Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave počne, na osnovu temeljnih funkcionalnih analiza, da predlaže po svim sektorima, odnosno po svim delovima javnog sektora, ciljane vrednosti, maksimalni broj zapošljavanja, planirajući i prirodni odliv i potrebe i sve ovo o čemu ste govorili.

Nažalost, oni još uvek nisu dovoljno razvili svoj kapacitet da to rade i, prema tome, mi ovo produžavamo. Trebalo bi Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave da ima nadležnost, po zakonu, da planira i da kaže – imaćemo toliko i toliko lekara, dogovoreno sa RFZO, dogovoreno sa vama, dogovoreno sa budžetom, da to imamo kao plansko razvijanje, da zapošljavamo tamo gde treba i gde imamo ljudi, a ne zapošljavamo tamo gde ne treba, uključujući i sve druge političke, socijalne...

Zašto nismo to razvili, pozvaćemo koleginicu Anu Brnabić da nam tačno kaže stanje. Mi smo u nekim ministarstvima i nekim sektorima uradili funkcionalne analize. Pazite, to objektivno kasni. I zbog toga što to objektivno kasni, oni će negde u martu dati inovirano stanje maksimalnog broja zaposlenih, a tek krajem naredne godine će imati, ja vam kažem kakva je situacija, ja vam kažem iskreno.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Vujoviću.)

Prema tome, mi ovo produžavamo samo zbog toga što na ovaj način, preko Komisije to regulišemo...

PRESEDAVAJUĆI: Daću vam mogućnost da odgovorite, pošto ću omogućiti i koleginci Videnović dodatna dva minuta, kao pravo na repliku.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala vam, gospodine potpredsedniče.

Hvala i vama što razumete važnost ovog pitanja. Ja razumem vaše opravdanje i ne ulazim u vaše namere. Iskreno rečeno, one nisu ni relevantne.

Relevantne su posledice i relevantno je, kao što smo i govorili pre nekoliko dana, da cenu vaših napora za smanjenje deficita i za smanjenje fiskalne konsolidacije plaćaju građani. Za ljude, za mlade lekare koji danas upisuju kurseve nemačkog jezika i odlaze da rade negde drugde, nikakvo opravdanje nije to što Ministarstvo za lokalnu samoupravu i za državnu upravu nije uradilo nešto što je trebalo da uradi. Naprotiv. To što ste sada izneli je još jedan minus koji nisam ni stigla malopre da argumentujem.

Ja vas molim još jednom da razmislite dobro, da pokušate. Znači, u ovom budžetu ne samo što ste produžili zabranu zapošljavanja, nego nigde ni na jednoj aproprijaciji ne vidimo nove programe za mlade, nove mere kojima ćete pomoći da se mladi ljudi zapošljavaju, niti se reguliše ovo.

Sa druge strane, ono što moram da kažem, Komisija, nekakva komisija u Beogradu koja analizira da li u nekom malom mestu nedostaje lekar, posledicu toga što to malo mesto nema lekara plaćaju građani. Ne samo taj lekar koji čeka na svoj posao, upisuje kurs i spreman je da ode iz ove zemlje, nego činjenica da se mladi ljudi ne zapošljavaju, cenu toga plaćaju građani, zato što je obim njihovih prava, koja oni imaju, tim smanjen.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, predstavnik predlagača ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Da bismo tačno znali o čemu govorimo, moram da vam pročitam drugi stav, vi citirate 1. stav: „Korisnici javnih sredstava ne mogu zasnivati radni odnos sa novim licima radi popunjavanja slobodnih, odnosno upražnjenih radnih mesta do 31. decembra 2016. godine“, pa sad menjamo „2017. godine.“ I kažemo: „Izuzetno od stava 34, ovog člana, radni odnos sa novim licima može se zasnovati uz saglasnost tela Vlade, na predlog nadležnog ministarstva, odnosno drugog nadležnog organa, uz prethodno pribavljeno mišljenje Ministarstva.“

Znači, ovo je formulacija koja dozvoljava da sve to što ste rekli bude urađeno. Niko nema božansku silu da zna gde tačno nedostaju ljudi, gde imamo lekare koji nisu zaposleni. Prema tome, postoje planovi, ministar Lončar je već o tome govorio. I prema tome, mi na tome radimo, pokušavamo da napravimo sistem, ali je potrebno mnogo više vremena, mnogo više znanja i informacija da bismo to uradili na valjani način. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.
Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovani gospodine ministre, ja takođe predlažem da se obriše stav 1. gde se predviđa produžavanje ove mere zabrane zapošljavanja u 2017. godini, koja je uvedena krajem 2013. godine i četvrtu godinu zaredom mi imamo isti problem.

Dakle, sa jedne strane imate jedinice lokalne samouprave, ako govorimo o njima, kao deo javnog sektora, koje po Zakonu o maksimalnom broju zaposlenih imaju daleko manje nego što im je propisano i ne mogu da

ostvare pravo od Komisije na prijem niti jednog radnika. Ja ću vam navesti svoj primer. Bio sam gradonačelnik četiri godine, imamo daleko manje radnika nego što je propisano: za četiri godine dobili smo samo jednu jedinu saglasnost za zapošljavanje. Da ne govorim o Paraćinu i drugim mestima.

Sa druge strane, imate one koji se ponašaju nedomaćinski i dobijaju saglasnost i te vladine komisije, koja zapravo ima za cilj samo da se zapošljavaju stranački i partijski kadrovi SNS, kako po opštinama, tako po javnim preduzećima, EPS-u, EMS-u, Srbijagasu i tako dalje. Što se tiče toga koliko je ta komisija dala saglasnosti, pa to niko ne može da utvrdi, to sam bog zna.

Bojan Cvejić, novinar „Danasa“, dobio je sudski spor protiv Vlade Republike Srbije zbog nedostavljanja podataka koliko je ljudi zaposleno u javnom sektoru posle Odluke o zabrani zapošljavanja. Prema tome, to niko ne zna. Vlada plaća kazne zato što ne poštuje odredbe zakona koje je ona usvojila.

Dalje, takođe, u ovom amandmanu predlažem da se povećaju pozicije gde se predviđa povećanje penzionerima sa 1,5 na 5%, zaposlenima u Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu odbrane na 10%, zaposlenima u srednjem i osnovnom obrazovanju 10% i ustanovama socijalne, zdravstvene zaštite na 10%, kao i predškolskim ustanovama na 10%. To predlažem zato što građani danas žive zahvaljujući...

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, gospodine Aleksiću. Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Amandman je podnet na Predlog budžeta, a ono što smo čuli u toku rasprave što se tiče obrazloženja budžeta samo me je učvrstilo u nameri da ostanem pri amandmanu. Dakle, što se tiče stava 2, gde se predviđa povećanje i za penzije, predlažemo sa 1,5 na 5%, a za sve strukture zaposlenih na 10%, dakle, i za obrazovanje i za naučnoistraživačke delatnosti, kultura, zdravstvena zaštita, predškolske ustanove i sva ministarstva koja predstavljaju takozvana ministarstva sile.

Što se tiče stava 1, gde se produžava zabrana zapošljavanja do kraja 2017. godine, odnosno ograničenje ili pod određenim uslovima, predlažem da se taj stav briše zato što to retko ko poštuje, s jedne strane. S druge strane, ova zabrana, zato što se ne poštuje, ona sprečava s jedne strane kvalitativno poboljšanje kadrovske strukture, dakle, to je opravdanje, kao što reče koleginica, kada treba da se prime mladi lekari ili drugi stručnjaci, ali zato kada treba da se prime partijski kadrovi, onda se to ne poštuje.

Dakle, ima i primera što se toga tiče. U Velikoj Plani je povećan broj zaposlenih za više desetina, imamo dva pomoćnika, jedan je pekarski radnik za razvoj preduzetništva, a za informisanje je naš bivši kolega poslanik iz SRS, penzioner, direktor doma zdravlja, nije iz PUPS-a, penzioner, dok je opravdanje onda kada treba da se prime mladi lekari u domu zdravlju da postoji ograničenje,

odnosno zabrana zapošljavanja, ali kada treba penzioner da bude direktor doma zdravlja za 200.000 dinara, onda to nije suprotno zakonu.

Tako da predlažem da se ovaj stav briše. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović. Izvolite, ministre.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Da se vratimo na suštinu ovog člana, kao što je već bilo poznato iz saopštenja u medijima, teškom mukom smo našli prostor u budžetu za ovo ograničeno povećanje penzija od 1,5% i povećanje plata na način na koji je opisano u zakonu.

Budžetski prostor, tj. ograničenje ovde je ključna reč. Ne dobra volja, ne dobra želja, ne to da želimo da pomognemo svim zaposlenima u javnom sektoru, ne to da želimo da pomognemo Srbiji, nego u mogućnosti.

Očigledno je da vaš predlog, ako ga ja dobro čitam ovde, predlaže zamenjivanje postojećih procenata nekim drugim procentima. Ako je tako moguće, moje pitanje vama je – zašto stavljate sa 1,5 na 5%, a ne na 18%? Zašto stavljate sa 5 na 10%, a ne na 17 ili 16 ili 25%? Znači, drugim rečima, ako nema budžetskog i resursnog ograničenja, zašto sputavate dobre želje? Pokušavam sve vreme da kažem da nije pitanje šta želimo, nego je pitanje šta u okviru onoga što imamo, resursno u fiskalnom prostoru sve zajedno, možemo da raspodelimo i da ostanemo u tim gabaritima?

Takođe, rekli smo javno, ja sam to rekao o prezentaciji budžeta, odnosno zakona o budžetu za narednu godinu i koji se odnosi i na ovaj predlog, da imamo dva parametra: jedno je da se učešće plata u javnom sektoru, u BDP, smanjuje i minimalno se smanjuje sa 8,5 na 8,4% ,i da se učešće penzija u BDP smanjuje na srednji rok, plate budu 8%, ne više od 8%, a penzije ne više od 11%. To su ograničenja koja su nam data.

(Predsedavajući: Vreme, gospodine ministre. Zahvaljujem.)

Jedini izlaz je da brže raste bruto domaći proizvod i da samim tim povećavamo guber.

Prema tome, razumem vašu dobru želju, ali vi pokušajte da razumete da imamo realno ograničenje koje moramo da poštujemo. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Gospodine Šulkiću, osnov vašeg javljanja?

Izvolite, replika.

DEJAN ŠULKIĆ: Razumem, ministre, koji su budžetski okviri. Ali sami ste rekli više puta u toku rasprave u ova dva, tri dana i to piše negde u obrazloženju, a to možemo da čujemo i svakodnevno na televiziji, da ovaj budžet predstavlja u stvari preraspodelu. Dakle, on ima svoje okvire i ja na to nemam primedbu. Vi ste tolike okvire pružili, verovatno toliko može, ali imam primedbu na preraspodelu.

Dakle, ovo je rezultat preraspodele, zato što sada postoje neki dogovori i procene, dakle, da ovde treba da bude povećanje za 1,5%, 3%, 6%, i

tako dalje, onako kako ste predložili. Zašto 10%? Zato što već nekoliko godina traje ta takozvana privremena obustava, a da pri tome mi ne znamo koliko ta obustava može da potraje.

Vi sami u obrazlaganju ili u odbrani ovoga budžeta govorite optimistički da su te projekcije dobre i da će one uskoro dovesti do toga da nećemo biti prinuđeni da ovo ograničenje traje. Onda se postavlja pitanje – zašto to ne kažemo ljudima? Ovoliko mora da traje do 2018. godine, do 2020. godine. Zašto se to ne kaže, ako može sada da se proračuna? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Ovo je zanimljiv član zakona koji postoji i mogao bi da se gleda kao neko istorijsko štivo, jer vidite kroz njega promenu raznih politika kroz godine, i onda Vlada počinje svoj predlog zakona tako što menja ovaj član rečenicom, izuzetno od stavova 27 – 31, i onda sprovodi svoju politiku za sledeću godinu, koja nije u skladu sa fiskalnim pravilima o kojima govori ovaj član.

I, ako je Vlada htela da stvarno uvede red onda nije mogla da donese predlog ovog zakona koji sadrži „izuzetno od“, nego, recimo, ministre, trebalo je da kažete da, recimo, ako spoljni dug pređe tih čuvenih mastrihtskih 60% da će Vlada nešto da uradi, a ne da stoji 45 koliko sad stoji u zakonu.

Tako da, mislim da ovo ne donosi red u sistem. Ali šta je naša suština, hajde da pređem na suštinu našeg amandmana. Ponavljam, ne mogu da razumem zašto su zaposleni u državnim organima, organima autonomne pokrajine i lokalne samouprave izuzeti već drugu godinu od izuzetaka iz budžeta. Zašto omalovažavamo njihov rad? Stalno se pozivamo – treba nam efikasnija državna uprava, a onda donesemo u budžetu da nema onoga što je predviđeno zakonom da se nagrađuju oni koji dobro rade, koji pređu u viši status i slično. Znači, to je loše.

I sada, ja ministre, vi verovatno u svom svakodnevnom radu, vaši najbliži saradnici koji su danas ovde sa vama, sigurno su dobro nagrađeni za svoj rad, Skupština NIS-a, Upravni odbor Komercijalne banke, a šta ćemo sa hiljadama drugih. Ovih hiljadu i po strana, recimo, nije uradilo vas troje. Desetine sigurno, stotine ljudi je radilo na ovome. Oni nemaju nikakvu nadoknadu i priznanje za svoj rad...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Đurišiću.)

I vi ih ponovo zaboravljate.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodna poslanica dr Sanda Rašković Ivić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnelo narodni poslanik Goran Ješić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodna poslanica Vesna Marjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo podneli amandman zato što smatramo da je potpuno nepotrebna intervencija na ovom članu, a to je 27j. Zato što sve ovo što je dograđeno, na neki način već postoji. Ali obično to tako ide kad se uzmu loši prevodi nekih stranih dokumenata.

Međutim, pošto se radi o prioritetima javnih investicija, mislim za sledećih šest meseci Vlada može da napravi nešto što bi bilo istorijski epohalno, bez para napravila bi ogroman rezultat. Evo, šta vam predlažem.

Pošto Narodni muzej ima velikih problema, Narodni muzej preselite u ovu zgradu Savezne skupštine i da ona ima dva naslova: Privremeni narodni muzej i Trajni muzej propalih država Jugoslavije. Ovde je propala Kraljevina Jugoslavija, baš u ovoj zgradi. Pa je SFRJ propala. Pa je SRJ propala. Pa je Srbija i Crna Gora propala, i samo zbog toga što je Tadiću u onoj staroj zgradi govornica bila mnogo blizu do poslanika, samo dva metra, on je prebacio ovde. Ako se mi tamo budemo vratili, evo, Narodnom muzeju, ne treba rekonstrukcija.

Tamo se bolje radi. Tamo se donose srećniji zakoni. Tamo nijedna država nije propala. I zato vam ne treba ni srednjoročni plan prioriteta. To možete odmah da uradite, na opštenarodno zadovoljstvo. A 2000. godine tamo je bilo 80 zaposlenih radnika, koji su opsluživali Narodnu skupštinu. Svaki narodni poslanik je imao svoju kancelariju, svoju stolicu, a vidite ovde ne možemo ni da se po'vatamo po ovim hodnicima. Koliko sada imate, jedno 600 zaposlenih? Pa to sve košta.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljuje.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Da, to je intervencija na član 31. Evo, ja moram stvarno da kažem, ja ne dozvoljavam da Vlada napada Vladu. Vi, u ovom sazivu napadate prethodni saziv vlade. Vi smatrate da ništa ne valja u onom zakonu koji je donela prethodna vlada. I, vi sad menjate, čak i šta treba da sadrži, recimo, budžetski kalendar, šta treba da sadrži budžet. Pa, to je sve kod nas bilo idealno. Ovaj zakon je donet 2009. godine i deset puta je menjan, ovo mu je 11 put kako ga menjamo. Molim vas, a nama sve gore i gore posle tih vaših izmena.

Šta se ovde predlaže – da do 15. marta, znači, svaki korisnik sredstava dostavi i godišnji izveštaj o učinku programa za prethodnu godinu.

To se u originalu kaže – učinkovitost, ali pošto vi idete ka Evropi, ja bih vam preporučio da stavite jedan drugi termin ovde, to je – izveštaj o – proaktivnoj ishodnosti programa. To bi bilo mnogo bolje, to bi razumeli ovi u Seličevici, znate kako fino.

Korisnik javnih sredstava sam piše izveštaj o sebi i o svom mišljenju kako je on u prethodnoj godini bio uspešan. Pa, molim vas, gde to još ima? Gde to još ima?! Šta želite više da komplikujete sa ovim propisima? Pa, siđite malo u jedinice lokalne samouprave, otidite u Rakovicu pa da vidim da li ćete da razumete završni račun i budžet koji oni tamo napišu. Pa, to niko živi ne može da shvati. Oni ga pišu nogama, a ne rukama, znate.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Meni je drago što vaš ton sad ide u ilustrativnom pravcu i što ono što smo pre imali više nemamo. I to mi je vrlo drago.

Drugo, želeo bih ovde samo bolje da razumem vaše primedbe na član 31. U ovom članu mi sve zadržavamo što je bilo pre, samo u drugom koraku budžetskog procesa, ovo što ste rekli za Parlament itd. to prihvatam kao dosta dobru mentalnu konstrukciju i možemo o tome da razmišljamo svi, ali ovde mi dodajemo samo sledeće, u drugom koraku 15. marta mi dodajemo samo – „kao i godišnji izveštaj o učinku programa za prethodnu godinu“. Pa, ovde smo proveli tri dana, četiri dana, svi traže izveštaj. Mi sada to stavljamo ovde i vi sada kažete da vam to nije jasno. Ja ne razumem. Mi upravo to tražimo.

Druga stvar koju tražimo dopunom, tražimo da nam do 1. septembra dostave – izveštaj o učinku programa za prvih šest meseci tekuće godine. Znači, to je isto ono što vi tražite.

Treće, tražimo izveštaj koji sadrži učinak programa prvih šest meseci tekuće godine, za lokalnu vlast. Sve tražimo ono što vi tražite. Znači, mi na nivou lokalne vlasti tražimo isti odnos i prema ograničenjima, i prema programima i prema ciljevima.

I najvažnija stvar koju ovde tražimo, tražimo da se u aprilu, kada utvrđujemo, takozvane, prioritetne oblasti finansiranja, mi se stalno ovde mučimo gde mala sredstva da raspodelimo, mi tražimo da nam svi dostave projekte na nivou pripreme da bismo mogli da ocenimo gde da ulažemo pare: u put, u železnicu, u struju, u dalekovode, u cevovode itd. To je, čini mi se, vrlo logično i to rade sve normalne zemlje u svetu. Prema tome, ovo što mi ovde predlažemo je jedno produbljavanje postojećeg, prvo, da se držimo kalendara i, drugo, produbljavanja ključnih koraka po tom kalendaru.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Omogućiću vam dodatno dva minuta da odgovorite, pošto ću omogućiti i gospodinu Krasiću pravo na repliku. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Je l' ja mogu nešto da kažem. E, meni je drago da ste vi napokon mene shvatili. Ja sam vas pohvalio što vi nemate poverenje u

lokalnu vlast. Ja vas hvalim. Kada biste vi znali šta se sve tamo dešava, još više bi bili sedi, verujte mi. Ja ne verujem ni Državnoj revizorskoj instituciji, ja ne verujem ni Fiskalnom savetu, ali nemojte vi da se opterećujete mojim mišljenjem o njima.

Pazite, ja vam samo skrećem pažnju, ako vi očekujete da će jedna lokalna samouprava sama da napiše svoj izveštaj o sebi šta je radila, to, izvinite na izrazu, može o rep da ide. Može.

I meni je drago što ste vi prihvatili da postoji veliki problem nenamenskog trošenja sredstava u lokalnoj samoupravi. I meni je dobro što ste to digli na državni nivo, nije to sad samo partijski nivo, partijski problem. Ja znam da to jeste partijski problem.

Vidite, ovi vas optužuju za zapošljavanje. Ja vas ne optužujem, ja vas podstičem. Što više zaposlite vaših, što više opteretite finansije, to ćete pre da propadnete. Zašto? Pa, nema kapaciteta da se isplate. Onda će vaši da grabe, vama oči da vade. Ja to hoću da postignem. Ja hoću što pre da dođem mirnim putem do velike promene. Ja hoću da vas posvađam, da oči povadite. I sada kažem – vi u lokalnu, Ministarstvo finansija ništa vama ne veruje, oni misle da ste vi kriminalci, da vi kradete. Ja vas tu podržavam, gospodine Vujoviću. Napokon ste vi shvatili. Pa ja sam majstor za borbu protiv NATO-a. Ja znam kako se neprijatelj...

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme, gospodine Krasiću.

Gospodine Vujoviću, želite li? (Ne.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić, po amandmanu.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, pa, jačina tona kojim se obraćamo ne može da nadvlada argumente.

Ono što danas imamo ovde kao Predlog budžeta uopšte ne doprinosi nekoj konstruktivnoj raspravi na osnovu ovog amandmana. Ovim amandmanom je predlagač hteo, ministar, da objasni kompletnu situaciju koja se odnosi i na javni sektor i uopšte na zakon koji se odnosi na zabranu zapošljavanja i za 2017. godinu, ali za potrebu da se kalendar, o kome pričamo, Zakon o budžetskom sistemu, unapred definiše sa datumima, da bismo kada govorimo o budžetu, kao danas, imali unapred već pripremljen plan i jednostavno lakše razmatrali sve ove tačke.

Zbog toga ovakav amandman ne treba prihvatiti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mi se slažemo sa idejom predlagača da se konačno i jasno zakonom definiše u budžetskom kalendaru da se programske aktivnosti i izveštavanja o programskim aktivnosti eksplicitno nađu i mislimo da je to dobro.

Ono što smo mi predložili našim amandmanom, to je da upravo u ovom trenutku, kada direktni korisnici budžeta u skladu sa ovim zakonom dostave izveštaj o izvršenju godišnjeg programa, to je 15. mart, odnosno tamo, čini mi se, 1. septembar, polugodišnje izveštaje o realizaciji programa, da se ti izveštaji u tom trenutku objave i na internet stranici, kako bi svi građani mogli da vide na koji način su trošena sredstva u prethodnoj godini.

Ministarstvo, odnosno Vlada, odbilo je naš predlog, sa obrazloženjem kako se sada zakonom definiše objavljivanje usvojenih budžeta, završnih računa i programa na internet stranicama direktnih budžetskih korisnika, odnosno institucija organa koji usvajaju budžete. Ali problem je što to nije slučaj, što se budžetski kalendar ne poštuje. Ne vidimo razloga da ne stoji ova odredba, da onog trenutka kada korisnici dostave Ministarstvu taj izveštaj o izvršenju programa, o realizaciji programa, taj izveštaj bude i na sajtu.

Podsetiću vas, još nismo dobili završni račun, iako je rok 15. jul. Po ovom zakonu o kojem govorimo rok je 15. jul i mi ga još nismo dobili. Da li će to biti u narednim godinama, ja sam siguran da hoće, a ne vidim nikakav problem da se i onaj izveštaj, onako kako ode u Ministarstvo, po ovom zakonu, takav izveštaj objavi na internet stranici institucije koja ga šalje Ministarstvu. I ne može to da se zameni usvajanjem, pa tek onda objavljivanjem završnog računa.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Bogdanović.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovo je sličan amandman prethodnom. Treba da doprinese većoj transparentnosti i upoznavanju građana sa načinom trošenja novca. Član 8. menja član 37. zakona i govori o tome kako se donose finansijski planovi direktnih korisnika sredstava budžeta Republike Srbije, i da sada u okviru tih predloga finansijskog plana treba da stoje programske informacije, i to je dobro.

Ono što smo mi tražili jeste da se te programske informacije nađu i na zvaničnoj internet stranici budžetskog korisnika. Znači, taj izveštaj koji ide Ministarstvu da bude javno objavljen, da mogu sa njim da se upoznaju pre svega korisnici, a na kraju i građani, pošto se radi o budžetskim korisnicima.

Mislim tu na PIO fond, na Fond za zdravstveno osiguranje i druge institucije, koje treba sada da pređu i da rade na tom programskom finansiranju, da ti programi, onako kako odu u Ministarstvo na pripremu za odobravanje tih programa i planova, budu objavljeni na internet stranici.

Ne vidimo nijedan razlog da se to ne prihvati. Znači, ponavljam, objavljivanje budžeta i završnih računa tek kada budu usvojeni od strane našeg parlamenta, od strane lokalnih parlamenata ne može tek onda da se to objavi, po nama to nije dovoljno brzo i dovoljno kvalitetno. Ne vidimo nijedan problem da oni izveštaji koji idu prema Ministarstvu ne budu dostupni i građanima. Ako u

njima nema ništa da se krije, zašto Ministarstvo ne prihvata naš amandman i zašto neće da podrži veću transparentnost u radu i trošenju državnog novca?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đurišiću.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Moram da vam kažem jednu stvar. Mi se ovde sistematski zalažemo za bolje, transparentnije, pravovremeno informisanje o svemu. Ja stičem utisak da ovde... Čitam rečenicu na koju vi dajete amandman – kao prilog predloga finansijskog plana, direktni korisnici budžetskih sredstava dostavljaju izveštaj o učinku programa za prvih šest meseci tekuće godine. To se odnosi na investicione projekte koje oni pripremaju i realizuju, koje nismo još ni pogledali.

Nemam ništa protiv. Vi njih ubedite da oni to stave na svoju stranicu. Ja ne mogu bez odgovarajuće procedure da stavljam to sve na stranicu. Čini mi se da je vama taj zahtev, želja da sve bude transparentno malo ishitrena. Ona mora da bude sastavni deo procesa. Na ovaj način možete da napravite totalni haos, da svako svakog dana sve svoje izbaci na hodnik – evo vam kompletna informacija o svemu što imam ja kod kuće, pa gledajte. Nemam ništa protiv, ali moramo da imamo uređen sistem, pre toga.

Ovde pokušavamo da uredimo sistem, da nam projekti ne padaju s neba, da znamo koji broj projekata konkuriše za resurse koje imamo, da o tome odlučujemo, da o tome znamo na vreme, od identifikacije do realizacije projekata, da Ministarstvo finansija zna u aprilu koji će se projekti pojaviti da konkurišu za budžet. Ove godine uključujemo projekte u budžet. Prema tome, jako je bitno da to planiramo vrlo precizno i ne smemo da preteramo. Treba da imamo informacije, ali nemojte da se obavezujemo za nešto što nećemo moći da ispoštujemo.

Drugo, precizna informacija, znači kolege iz Trezora potvrđuju, svakog meseca šaljem kompletnu informaciju na nivou trocifrene klasifikacije na Portal za kontrolu javnih finansija od decembra 2015. godine, ona kaže, ako treba bilo kome tehnička pomoć, doći će ekipa ovde da vas provede kroz taj portal i da vam pokaže. Znači, to je mesečni izveštaj o izvršenju, a sve ove informacije koje tražite moramo prvo da testiramo, da dodamo na taj portal, pa ćemo posle da vidimo kada će da budu dostupne svima. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Osnov javljanja replika. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Znači, nama nije bila ideja da mi sada opteretimo Ministarstvo i zatrpamo vas. Mi kažemo da korisnik, taj izveštaj koji uputi vama objavi na svojoj internet stranici. Da li smo mi sada kao društvo za to zreli ili nismo, možemo o tome da diskutujemo. Da li bi kada bi se sada odjednom objavilo mnogo podataka građanima bilo jasnije na koji način se troše njihove pare, mogu da se složim da ne bi bilo, u prvom trenutku, ali bi ih možda naučili. Građani bi

imali priliku da lako dođu do informacija, a ne da čekaju ono što vi sada predviđate, objavu budžeta, pa onda objavu završnog računa da bi videli na koji način su ti programi izvršeni i koliko novca je potrošeno, manje ili više, da li po planiranoj dinamici ili ne.

Često smo ovde u diskusijama čuli ovih dana, postoji budžet, postoji skupštinska potkomisija, postoji taj portal o kome ste govorili, koliko to ljudi realno koriste? Znači, to je kao argument kada se ovde ukinu direktni TV prenosi i onda kažete – imate te prenose na internetu. Reći ću vam, pre dva dana kada su prekinuti prenosi, prenos Skupštine je gledalo 412 ljudi. Znači, to možete da vidite, 412 ljudi je gledalo, od sedam miliona građana Republike Srbije. Da li je to realno i da li to doprinosi informisanju građana Srbije o tome šta se radi ovde u Parlamentu i kada mi raspravljamo o najvažnijem zakonu u toku godine, o budžetu i o tome kako će građani da troše pare?

Znači, nije želja da opteretimo vas, znači institucije koje urade već taj izveštaj, pošalju ga vama, da ga objave na svojoj internet stranici. Ne vidim da je tu nešta sporno i da je tu išta tajno.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 11. amandmana u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik mr Jasmina Nikolić i narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: To je promena jednog člana koji se odnosi na prinudnu naplatu. Sada ja vama postavljam pitanje – zašto ovaj član malo ne modeliramo i kažemo da se primenjuje na građane Republike Srbije? Znači, kada bi ovaj član primenili na fizička lica, građane Republike Srbije, je li znate kada bi poverioci naplatili potraživanje? Na sveti nikad.

Sad vi meni kažite – zašto je država zaštićena, država kao dužnik, država kao neko ko treba da ispuni neku svoju obavezu, u odnosu na fizička lica? E, to je jedan razlog.

Drugi razlog, čuo sam da otvarate duple račune kod korisnika javnih sredstava. Otvarate račune gde će da se sklanjaju sredstva za redovni rad, nešto ovako da se ostavi za prinudnu naplatu, jer dolaze na naplatu neke stvari, što iz Strazbura, što sa nekih drugih strana i tako dalje, i tako dalje.

I, treća, najvažnija, primedba – zašto ste sredstva EU stavili u istu ravan sa sredstvima za plate zaposlenih kod korisnika javnih sredstava? Zašto? Evropska unija nam otima Kosovo i Metohiju. Evropska unija im je dala telefonski broj – 383. Zašto ih onda štitate? Biće nekada nekog vremena da pričamo. Ja bih sve resetovao ova njihova potraživanja prema nama. Resetovao bih, resetovao bih, jer bankarski multiplikator pravi čudo, pravi takozvani numerički žiralni novac koji ne postoji. Ako saberete šta se sve u svetu duguje...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Pa eto, prekinuli ste me, a ja sam u kontinuitetu mogao da nastavim.

Ovim članom na koji ja podnosim amandman vi tražite od građana da potkazuju zloupotrebe u korišćenju sredstava EU, ali ne da bi se kaznio onaj ko vrši zloupotrebe, nego da Vlada Republike Srbije bude tužibaba prema EU. Znači, ovo je obrnuti proces. Nekada je bio proces – dragi penzioneri, vrlo rado bismo mi vama podigli penziju, ali ne smemo od EU, od MMF-a, a sada je situacija druga, znate, mi se zalažemo za EU, ali imamo problema, te pare krađu u koaliciji ovi iz Brisela i ovi iz lokalne samouprave – i onda vi potkazujete njih, a sve pod firmom budžetske kontrole trošenja sredstava, da to bude lepo, čisto.

A nama se 35% svih sredstava koja dođu iz Brisela izgube u konsalting uslugama, naplati – znate, imam teču u Briselu, on će da vam pomogne, pogotovo će biti oko ekologije, da znate. Što će tu da bude drpanja para, videćete. I zato se svi u Vladi grabe da budu u Evropskim integracijama, da im prst bude malo pored onog kajmaka tamo i oči povadiše. Jadni Ružić nije mogao da sastavi ni šest meseci da bude ministar, odmah ga ove ženturače promeniše. Eto to je tako, tako funkcioniše.

Znam da vi ovo nećete da prihvatite, ali meni je bitno da javnost prihvati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstatinović i Zdravko Stanković.

Reč narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mi se dosledno zalažemo, što ovaj amandman i pokazuje, za veću transparentnost i jačanje kontrolne uloge Parlamenta. Mi smo našim amandmanom tražili da se ceo ovaj izveštaj o radu mreže koja treba da kontroliše nepravilnosti u trošenju para koje dolaze u Srbiju, od strane Evropske komisije, jednom godišnje podnosi nadležnom skupštinskom odboru, znači Odboru za finansije i budžet.

Vlada je odbila ovaj amandman pozivajući se na član 56. Zakona o Narodnoj skupštini, koji govori o tome da Vlada podnosi svoj izveštaj o radu Narodnoj skupštini i zatim, onda, dalje govori o tome da nadležni skupštinski odbori kroz tromesečne izveštaje ministarstava mogu da vrše kontrolu rada svakog ministarstva. Činjenica je da svi ministri ne ispunjavaju ovu obavezu po zakonu i po Poslovniku, ne dolaze najmanje jednom u tri meseca da podnose svoj izveštaj o radu.

Drugo, ova tema je posebno važna, čim se posebno nalazi u zakonu, posebno je definisana, način na koji se troše sredstva dobijena od strane Evropske komisije, a ona su sigurno najveća koja dolaze po raznim programima u državu Srbiju i mere se stotinama i stotinama miliona evra godišnje, smatramo

da ona ne mogu da budu deo ukupnog izveštaja o radu određenog ministarstva, odnosno o radu Vlade.

Zato smatramo da je potrebno, kao što ovaj član posebno definiše organizaciju rada ministarstva, da se tako po ovom dostavlja i poseban izveštaj nadležnom odboru Skupštine Srbije. Žao mi je što Vlada konstantno odbija naše amandmane koji podižu transparentnost i jačanje kontrolne uloge Parlamenta.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, gospodine Đurišiću.

Gospodine Vujoviću, vi ste želeli reč po ovom amandmanu. Izvinite.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ako se sa ovim brojevima dobro razumemo, vaš amandman se odnosio na predlog izmena člana 19, koji se odnosi u stvari na član zakona 68b, je l' tako. U tom članu, ono što je novo, to je da se posle operativna tehnička saradnja sa Evropskom kancelarijom za borbu protiv prevara i druga nadležna tela i službama Evropske komisije dodaje samo – kao i administrativne provere prijavljenih nepravilnosti u postupanju sa finansijskim sredstvima Evropske unije. Ovo se odnosi isključivo na sredstva EU, oni samo traže da postoje tela i to je preduslov da bi nam davali bez kontrole u Briselu. Znači, potpuno je obrnuto. Oni kažu napravite tela koja po stručnosti i po svojim pravilima odgovaraju nama, i mi ćemo onda da vam damo sredstva da vi sami na osnovu programa koji sami definišete trošite i nas o tome izveštavate.

Oni nam daju više slobode. To je Glava 32 proširena na sve ove oblasti. Bitno je, da to interpretiram, možemo mi da kažemo šta želimo, ali nam oni kažu naučite vi kako to da vodite, pa ćemo vam mi dati sredstva. Ovde se samo dodaje, sa takozvanog olafa, proširuje na administrativnu proveru prijavljenih nepravilnosti. Ništa drugo. Mi tu već pišemo izveštaj i prema tome, nemam ništa protiv da se taj izveštaj da, da se proširi na portal Skupštine, ali nemojte da ga pišete kao poseban – samo da se izveštaj kopira između ostalog Parlamentu i nema problema. Hvala lepo.

(Marko Đurišić: Replika.)

PRESEDAVNIK: Ne.

Na član 20. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno Zoran Krasić i Milorad Mirčić i Jasmina Nikolić, i zajedno Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević, Dušan Pavlović i Miroslav Aleksić.

Izvolite. Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Od kada je donet Zakon o budžetskom sistemu tekuća budžetska rezerva je određena do 2,5% od ukupnih prihoda i primanja od prodaje nefinansijske imovine. Bilo je sigurno problema, ali je to bilo prihvaćeno kao standard koji mora da se poštuje, i to je funkcionisalo. Prosto sam zaprepasćen, posle ovako uspešne 2016. godine, da vi ovo sa 2,5% dižete na 4%. Zašto to radim? Ionako imate tako lepe aproprijacije ekonomske klasifikacije, toliko maglovite sa iznosima, imate taj budžetski kontni plan koji vam omogućava – sad ga vidiš sad ga ne vidiš. Sve možete da radite, ne znam odakle

vam potreba da jedan tvrdi standard 2,5% podižete na 4%. Da li je moguće da postoji tolika potreba za nezajajljivošću da se popunjavaju, navodno, neke rupe, pošto je to tekuća rezerva, a istovremeno imate i mogućnost kratkoročnog zaduživanja radi očuvanja likvidnosti, za popunjavanje budžeta, neravnomerni priliv sredstava, a hvalite se kako je dobar priliv sredstava. Nikad bolja naplata.

Prosto, ako se uzme šta su razlozi za ovo, ti razlozi ne postoje. Razumeo bih ovo da je problem veliki sa budžetskim sistemom. Međutim, vi se hvalite kako sve dobro ide. Nemate potrebe da dižete procenat tekuće budžetske rezerve, nemate potrebe. Ako ovo uradite ovako, onda vi nama sužavate mogućnosti da vas kontrolišemo. Pored toga što ste nam suzili, jer ne donosite završne račune.

PREDSIEDNIK: Hvala vam puno.

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević. Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Evo i mi smo predložili da se ovaj procenat od 2,5% na 4% vrati u prvobitne okvire kao što je to bilo prethodnih 15, 20 godina. Ne vidimo ni jedan jedini razlog zašto bi ove godine tekuća budžetska rezerva bila za procenat i po veća, odnosno nominalno za nekih 16, 17 milijardi veća nego što je bila u budžetu prošle, preprošle ili svih prethodnih godina. Šta će se to specijalno desiti naredne godine da Vlada ima diskreciono pravo da raspolaže sa 15, 16 milijardi dinara više i da ta sredstva može da plasira prema nekom svom nahodjenju, kome god hoće?

U obrazloženju ste rekli da se izuzetno sredstva rezerve mogu koristiti za izvršavanje obaveza budžeta lokalne samouprave usled smanjenog obima prihoda budžeta. Na osnovu kojih pretpostavki mi unapred znamo da će se budžeti lokalnih samouprava u smanjenom obimu puniti, kada smo čuli pre dva meseca kada se menjao Zakon o finansiranju lokalne samouprave da to neće ugroziti lokalne samouprave i da postoji već rezerva i kompenzacioni fond koji će nadomestiti te manje prihode.

Zaista nam nije jasno zašto se ova sredstva povećavaju, kada je intencija svakog budžeta u demokratskim društvima da bude što transparentniji, da građani znaju gde njihova sredstva idu. Zašto baš 4%? Zašto nije 24%, na primer? Ako ovakvim rezonima idemo pa uvek će se naći neka specijalna situacija gde treba Vlada da interveniše. Intencija svakog normalnog društva je da ta rezerva bude što je moguće manja.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem puno, poslaniče.

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naš amandman ide ka tome da umesto što Vlada povećava budžetsku rezervu sa 2,5 na 4%, treba da se dalje smanjuje, kao što je bilo prethodnih godina. Ako idemo ka većoj transparentnosti budžeta, trošenja para, ne vidimo razlog zašto se sada budžetska rezerva, posle nekoliko godina kako se smanjivala, to je činjenica i to pohvaljujemo, ponovo povećava. Jedini razlog da razumem ovo povećanje je to što je 2017. izborna godina.

Naravno, ne možete u budžetu baš da pokažete gde ćete vi ovih skoro dve milijarde ili ne znam koliko para potrošiti – na izbore; gde će sve ići ministri i kandidati da se slikaju, da otvaraju nešto, postavljaju kamene temeljce i pričaju šarene laže.

Sasvim je sigurno, pošto smo čuli od premijera da ćemo imati parlamentarne izbore, da ćete, ministre, iz ove rezerve morati da izdvojite 64.000.000 za troškove parlamentarne kampanje.

To je ono što će da dobiju sve političke stranke koje budu učestvovala na izborima i prešle cenzus. Ali pitanje je kako će ti izbori na kraju biti održani, da li ćete pre tih izbora pohapsiti sve potencijalne kandidate. Krenuli ste, evo, da hapsite jednog, ovog jednog ...

PREDSIEDNIK: Poslaniče, to baš nema veze sa amandmanom.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pa ima veze sa čim će se trošiti budžetska rezerva.

PREDSIEDNIK: E nema veze sa tim, nemojte da pričate.

MARKO ĐURIŠIĆ: Da, zato što Vlada namerava da potroši mnogo više para građana Srbije u izbornoj kampanji. Malo im je ono što su sami uzeli poslednjih godina od građana, sad im treba još više iz budžeta da bi oni dobili izbore. A pošto se plaše tih izbora, krenuli su i da hapse.

PREDSIEDNIK: Hvala, poslaniče.

Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Vi vidite predložene izmene.

Znači, prvo, vratite se prvog dana kad smo diskutovali o osnovnim karakteristikama i dimenzijama ovog budžeta konstatovali smo da smo 43.500.000.000 dodali projektnih kredita i sa njima smo dodali i čitav jedan vektor neiskorišćenih delova tih kredita. Povećanje tekuće budžetske rezerve do 2.000.000.000 je relativno malo u odnosu na povećanje obuhvata budžeta i predstavlja sigurnost da bismo mogli da odreagujemo na sve elemente u održavanju likvidnosti koji su potrebni. Vi jako dobro znate da se lokalne samouprave javljaju sa zahtevima za pokrivanje tekuće likvidnosti. Vi jako dobro znate da, ako ne možemo da predvidimo bilo koji element, niko ne može sad sa sigurnošću da kaže koliki će biti troškovi izbora i kolika će biti prava pojedinih stranaka, kao i koliki će biti administrativni troškovi da se izbori otprate.

Prema tome, prošle godine smo pokrivali iz tekuće budžetske rezerve. I ove godine imamo tu neki prostor da to obezbedimo.

Ali nemojte da brkate rezervu i izveštavanje o tome. To su dve potpuno različite stvari. Rezerva likvidnosti vam služi da možete da reagujete, kao što je ovih 100.000.000 predviđeno kao rezerva, a izveštavanje, kao što vam ja kažem, treba da bude što pre posle izvršenja i što preciznije, što transparentnije. To su dve potpuno različite stvari.

Ako mislite time, mi smo bili došli dotle istorijski da smo sve podelili u male fioke i onda bismo za svaku stvar umesto male šibice uzeli upaljač, mi smo morali sve to da radimo preko hodnika, razumete, da bismo

prebacili iz jedne u drugu fioku. E to je kada niste sigurni onda još uvek kompenzirate pravila. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala, ministre. Zahvaljujem.

Aleksandra Tomić, po amandmanu.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zarad istine, gospođo predsedavajuća i poštovani ministre Vujoviću, pošto ne znam da li ste pratili koliki je bio budžet RIK-a za prošlu godinu i ovu. Planirano je za 2017. godinu 100.000.000 manje nego prošle godine kada smo imali parlamentarne izbore. Prema tome, izlaganje da se spremaju mnogo veće pare za izbore za ovu godinu jednostavno ne stoji. To je politička podmetačina kroz ovaj amandman, a kada pričamo o tome da li ima hapšenja ili nema, svako mora da se odazove kada treba da da izjavu policiji.

PREDSEDNIK: Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

ZORAN KRASIĆ: Razmišljam da li da pohvalim odmah ili u replici, pa rekoh hajde odmah.

Važno je da nije promenjeno u ovom članu. I dalje je ostala obaveza da do 15. jula Vlada dostavi Narodnoj skupštini predlog zakona o završnog računu budžeta. Samo da konstatujem da 15. jula nije dostavljen završni račun, Predlog zakona o završnom računa budžeta za 2015. godinu. Očekujem da će 15. jula 2017. godine da bude dostavljen za 2016. godinu.

Da vas pohvalim, niste promenili odredbu da 1. novembra Vlada dostavi Narodnoj skupštini ono što treba da dostavi, ali ove godine niste dostavili. Eto.

A što se tiče onih proaktivnih ishodnosti, znam da to traže ovi iz Brisela, ovi što daju pare, što preko budžeta to treba da ide pa da se nešto prati, pa da se prave papiri kako su svi nešto radili, to ja vrlo dobro znam, ja njih znam od 2004. godine, ali nemojte to džabe da ubacujete u ovaj zakon.

Kada ovako nešto ubacite odmah se pojačaju apetiti u lokalu, odmah kažu – aha, evo ga još jedan ventil, ovde ćemo da se ugradimo. Delujete podsticajno za njih, jer ovo tretiraju kao normativni okvir za politički uticaj i „kam gi pare“. Sveto Trojstvo. Izbegnite to, a sve to dolazi posle na naplatu građanima Republike Srbije. E zato smo podneli ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Na član 22. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Na član 22. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo ovog Predloga zakona.

Reč ima Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ovo je rezultat rada u prethodne tri godine Ženske parlamentarne mreže i svih odbornica koje čine lokalne skupštine koje su imale konferenciju ovde u plenumu, poslednju nacionalnu konferenciju 4. novembra, kada je praktično 700 žena iz Srbije prisustvovalo toj konferenciji. Održan je i sastanak 1. decembra zajedno sa OEBS-om sa ciljevima da rodno odgovorno budžetiranje postane sastavni deo budžeta Srbije. Tako je praktično u članu 22. dopunjeno amandmanom da finansijski izveštaj za izvršenje budžeta mora da uključi učinak na unapređenju rodne ravnopravnosti.

To znači da će svi oni aspekti koji se odnose na rodno odgovorno budžetiranje biti sastavni deo izveštaja o realizaciji budžeta. Tačno će se znati koliki je učinak žena, koliki je muškaraca i to je ono što su glavni ciljevi rodno odgovorne politike, koji su inače i osnovni standardi demokratije i članica EU, ali i zemalja koje žele da idu tim smerom.

Još ću reći da ove ciljeve takođe pokušavaju da uvedu i zemlje u regionu koje nisu članice EU u svoje lokalne budžete i u republičke budžete. Ovom prilikom se zahvaljujemo ministru Vujoviću što je imao sluha, pre svega, i prošle godine i ove, da ide po fazama u koracima jedan, dva i tri, po dubini, praktično, da rodnu ravnopravnost svede i postane sastavni deo rodnog budžetiranja u Srbiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala puno.

Na član 27. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre, ja sam predložio da se izvrši korekcija ovog člana 27, gde se u jednom delu kaže, ukoliko budžetski korisnik sredstva ne utroši u skladu sa zakonom, odnosno nenamenski ih potroši, da se može izdati nalog da se obustavi prenos budžetskih sredstava, ukoliko to utvrdi nadležna budžetska inspekcija.

Dakle, ja predlažem da se umesto „može“ stavi – „da izdaje nalog“, jer ako neko prekrši zakon i to utvrdi budžetska inspekcija, neophodno je da on snosi određene konsekvence. Na taj način ćemo izbeći određene slobodne procene da li će neko nekog kazniti ili ne, izbeći ćemo bilo kakvu diskriminaciju i svi će biti pod istim uslovima i jednakim kriterijumima.

Dakle, mi imamo situaciju da govorimo sad i o tome i o tekućoj budžetskoj rezervi, koja između ostalog služi da se određenim gradovima i opštinama prebacuju sredstva za tekuću likvidnost ukoliko nemaju adekvatna punjenja budžeta, a ja bih pre rekao ukoliko se ne ponašaju domaćinski i racionalno, i na taj način diskriminišemo one koji su dobri.

Sada stalno pominjemo, slušam ovde, gospodina Milojevića, koga pominju kao gradonačelnika ili predsednika opštine Smederevska Palanka, koji je ostavio velike dugove, a mogu vas podsetiti i reći vam da imate sijaset takvih slučajeva i primera gradonačelnika i predsednika opština iz Srpske napredne

stranke kojima se daju sredstva iz budžeta. Pa evo, recimo, više puta pominjani i Kragujevac, i Niš, i Leskovac, i Novi Sad i mnogi drugi, sa stotinama miliona iz republičkog budžeta.

Dakle, ne možemo imati različite aršine i moramo biti jednaki prema svima, ukoliko želimo da poštujemo zakon. Hvala.

(Radoslav Milojević: Replika.)

PREDSEDNIK: Neuspeo pokušaj.

Na član 28. amandman su zajedno podneli Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

(Radoslav Milojević: Replika.)

Nije uspeo pokušaj. Smejete se, kažete – spomeni me i tako.

(Radoslav Milojević: Mogu samo da dobijem reč? Mnogo sam povređen.)

Sve je u redu, i ja sam isto povređena i uvređena. Nemojte da vičete.

Da li Lapčević želi reč? Ne želi, očigledno. Hvala vam puno.

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Nisam imao nikakvu lošu nameru, prosto, samo sam ga pomenuo u kontekstu i drugih predsednika opština.

Dakle, što se tiče člana 30, predlažem da se izbriše kategorija fiskalnog analitičara, zato što, prvo, Zakon o budžetu ne treba da tretira zapravo sistematizaciju Fiskalnog saveta. Fiskalni savet je nezavisni državni organ koji je odgovoran Narodnoj skupštini Republike Srbije i oni imaju određenu sistematizaciju na koju ne bi trebalo mi da utičemo.

S druge strane, ja ne znam šta će to drugo raditi fiskalni analitičar u odnosu na do sada zaposlene u Fiskalnom savetu i ljude koji već obavljaju određene poslove. Tako da, predlagač nije ni obrazložio nužnost ove promene fiskalnog analitičara u ovom članu Zakona o budžetskom sistemu. Smatram da je ukoliko je to bila ideja za zapošljavanje nekog novog člana Fiskalnog saveta to moglo da se uradi na jedan drugačiji način. Smatram da sve poslove koje Fiskalni savet treba da obavlja mogu da obavljaju ljudi koji danas čine Fiskalni savet, a on se sastoji od tri člana koja su zadužena za vršenje stručnih i administrativnih poslova vezano za funkcionisanje budžeta, da unaprede kulturu fiskalne odgovornosti u Republici Srbiji nezavisnom analizom fiskalne politike.

Dakle, nisam siguran da je Fiskalni savet i u prethodnom periodu i vezano za ovaj budžet konsultovan kao nezavisni organ, kao što se ne konsultuju ni Zaštitnik građana ni Poverenik za informacije. Jednostavno, to je u maniru ove vlade i ne vidim da će se rad Fiskalnog saveta više uvažiti ukoliko ubacimo kategoriju fiskalnog analitičara, i stoga predlažem da se taj deo ovog člana 30. obriše.

PREDSIEDNIK: Na član 31. amandman je podneo Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Član 31. je takođe u vezi sa članom 30, a tiče se sistematizacije, da se tako izrazim, u Fiskalnom savetu, gde se zapravo pored fiskalnih analitičara brišu i specijalni savetnici, jer postoji glavni ekonomista u Fiskalnom savetu. To su, zapravo, lica koja treba da pomognu Vladi i da pokažu put kojim ona treba da ide.

Ono što je dobro, jeste da je Fiskalni savet vezano za ovaj budžet mnogo puta upozoravao na one slabosti budžeta. Tu pre svega mislim na javna preduzeća. Zapravo, Fiskalni savet je više puta upozorio i danas je upozoravao da je najkritičnija tačka ovog budžeta za 2017. godinu upravo nerešen problem sa javnim preduzećima i da to može povećati deficit koji je predviđen za 2017. godinu. Zapravo, neophodno je izvršiti reformu javnih preduzeća, neophodno je rešiti te probleme koji traju godinama, kako bismo, zapravo, istinski mogli da ozdravimo naš budžet, a ne da se fiskalna konsolidacija svodi samo na uštede iz džepova građana i na teret građana Republike Srbije.

Prema tome, smatram ko god bude radio u Fiskalnom savetu, da li su to specijalni savetnici, glavni ekonomisti, da ti ljudi rade svoj posao i njih treba uvažavati prilikom njihovih analiza i njihovih stavova u pogledu budžeta.

PREDSIEDNIK: Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ovaj amandman je zapravo u vezi sa prethodna dva amandmana i time završavam, pošto se i poslednji odnosi takođe na to, a evo i gospodin Nedimović me je pitao kada ću završiti. Evo, sada završavam.

Dakle, što se tiče Zakona o budžetskom sistemu i Zakona o budžetu, suma sumarum, ja mogu reći da kada treba da se štedi, štede obični građani, kada treba da se troši, troši Vlada i troše ministri, kada treba da se primenjuje zakon, on se primenjuje selektivno i važi...

PREDSIEDNIK: I šta, nisu potrebni poslovi fiskalnog analitičara ili treba?

MIROSLAV ALEKSIĆ: Ne, govorio sam i o analitičarima, pa sam se...

PREDSIEDNIK: A niste još, ja vas nisam pročitala na sledeći amandman.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Odustajem od tog amandmana.

PREDSIEDNIK: Hvala puno.

Samo da ja to pročitam, da ne ispadne posle da sam preskočila.

Na član 34. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Reč ima ministar Zoran Đorđević, po amandmanu.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Ja imam obavezu sada na kraju da kažem opoziciji, a čekao sam da vidim da li će još neko da kaže nešto, sve vreme obmanjujući javnost da tobože ne postoji neka transparentnost o izvršenju budžeta, a poslanici vrlo dobro znaju da na sajtu Parlamenta, na Portalu za nadzor nad javnim finansijama, pa čitam ovde šta postoji, pristup svakom poslaniku, a to je da – Portal sadrži podatke o utvrđenim aproprijacijama budžeta za tekuću godinu po direktnom korisniku budžeta, sa prikazom učešća svakog pojedinačnog budžeta direktnog korisnika u ukupnom budžetu, kao i prikaz budžeta po planiranim sredstvima po funkcionalnoj klasifikaciji i izvoru finansiranja. Pored ovih podataka, Portal sadrži i izveštaje o izvršenju budžeta po direktnim korisnicima po aproprijacijama, na osnovu kojih će za potrebe narodnih poslanika moći da se vrše unakrsne analize podataka o izvršenju budžeta po direktnim korisnicima.

Portal za nadzor nad javnim finansijama predstavlja softverski alat kojim je obezbeđeno povezivanje Narodne skupštine sa postojećim sistemom u Ministarstvu finansija – Upravi za trezor, na način koji će narodnim poslanicima omogućiti neposredan pristup informacijama i obezbediti da na jednostavan i efikasan način prate trošenje sredstava iz budžeta Republike Srbije i vrše nadzor nad javnim finansijama.

Narodna skupština svrstava se u malu grupu nacionalnih parlamenata koji na sličan način vrše nadzor nad trošenjem javnih finansija: Državni zbog Republike Slovenije, Parlament Brazila, Parlament Škotske i drugi.

Toliko o tome da ne postoji, narod može da proveriti, na sajtu Parlamenta postoji ovo i trošenje po trocifrenim aproprijacijama možete u realnom vremenu da gledate. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala puno.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predlog zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

(Marko Đurišić: Poslovník!)

Reč ima Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, smatram da ste povredili član 106. koji govori o tome da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres. Mi smo malopre na dnevnom redu imali amandman kolege Aleksića kojim se briše član 34. Zakona o budžetskom sistemu, koji govori o broju specijalnih savetnika i fiskalnih analitičara.

Znači, ni jednom jedinom reči se ne radi o transparentnosti budžeta, o izvršenju budžeta, o kontrolnoj ulozi Parlamenta i o tome gde je Parlament Srbije u odnosu na druge parlamente u svetu. Vi ste morali ovo kratko

predavanje koje je gospodin Đorđević, ministar odbrane, hteo da održi poslanicima Narodne skupštine da ne dozvolite, jer nije u skladu sa Poslovnikom, jer to nije tema dnevnog reda. Mogao je ministar kada smo govorili o tome na koji način i da li se dovoljno transparentno ili ne troše sredstva građana Srbije da se javi za diskusiju i da nam održi ovo predavanje, i to bi bilo na mestu. On je očigledno sad dobio ovaj pripremljeni tekst, ali je to prekasno.

Kao što nama nekad ne date reč zato što zakasnimo, jer jesmo ili nismo u sali, pa ja zbog toga dobijem i dve opomene, onda ste morali da prekinete gospodina Đorđevića i da ga zamolite da ovo svoje predavanje odloži za neku drugu priliku i ja bih bio rad da ga saslušam i o ovome i o nečemu drugome, ali mora za sve da postoji vreme i mesto.

Tome služi ovaj Poslovník i zato i postoji u njemu član 106. koji kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda. Ja vas molim, jeste, dugo smo radili, ali čeka nas naredne nedelje nova sednica, zakazali ste nam novu sednicu sa dvadeset dve tačke dnevnog reda, znači radićemo dugo, molim vas da se pridržavamo Poslovnika i ovako pri kraju rada. Hvala.

PRDSEDNIK: Hvala. U pravu ste.

(Radoslav Milojević: Je li mogu repliku?)

Nema replike. Kako replika kada je ministar pročitao nešto što ste svi diskutovali? Nema replike, taman posla.

Znači, u pravu ste, ima na sajtu, sve što pričamo da nije transparentno, transparentno je, i idemo dalje.

Prelazimo na 7. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA ISPLATE PENZIJA (pojedivosti).

Ministar želi da se izvini. Nisam mu dala da se izvinjava. Izvinjavam se ja što ga nisam prekinula.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podnele Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Što bi rekao ministar Vujović, e da vidimo o čemu se ovde radi, o Predlogu zakona o dopuni Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija. Da bi narod koji ovo eventualno gleda tačno znao o čemu se radi, ovaj zakon je trebalo da se zove zakon o privremenom, ako je privremeno, otimanju dela penzija. Iako je obećavano da će to otimanje penzija trajati znatno kraće, ovo se poprilično već odugovlači. Planirate i za narednu godinu sa nekim 1,5%, vi to zovete povećanje, ali to nije povećanje, pošto tamo gde su uzete penzije, penzionerima kojima se uzimaju već skoro tri godine, penzije moraju da se vrate na nivo koji je bio 2014. godine, pa onda mora da se

vрати sve ono što je od 2014. godine do dana isplate, odnosno tog povećanja, sve to da se isplati i tek posle toga se može govoriti o povećanju penzija. Ovo je neko usklađivanje koje je jad i beda i koje, nažalost, neće ništa doprineti niti budžetima naših penzionera, niti će imati bogzna kakve koristi od ovoga.

Dakle, ništa ovim, gospodo ministri, niste uradili, niti ste pomogli u poboljšanju standarda, ali mi je ovde i interesantan Ustavni sud koji ćuti ko zaliven, a svojevremeno su doneli odluku da neće raspravljati o ovom zakonu zato što je privremenog karaktera. Ali o tome ćemo kada budemo kod Ustavnog suda.

(Predsednik: Hvala. Vreme.)

Molim vas, samo jedno kratko pitanje ministru Vujoviću.

(Predsednik: Pitaćete ga u okviru drugog amandmana.)

Nemam više amandmana, ali zaista deset sekundi. Samo molim ministra Vujovića da mi objasni šta je – rodno budžetiranje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Objasniće, prošao je taj amandman, na kraju ću mu dati priliku, ali ne u okviru ovog zakona. Molim vas, ne u okviru ovog zakona, ne mogu.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić i Miroslava Stanković Đuričić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Je li ovo na član 21. prethodnog zakona ili na ovaj poslednji?

PRESEDAVNIK: Poslednji zakon, član 1. Predloga zakona menja se i glasi.

ZORAN KRASIĆ: Pa kako me niste videli da sam prijavljen?

Dobro, hajde, pošto se vama žuri u EU.

PRESEDAVNIK: A gde se vama žuri?

Ne.

Ovim članom ste vi rekli da se evropski limiti za određivanje penzija, 15.000, 25.000 i 40.000, to su evropski standardi, usklađuju sa evropskim procentom rasta od 1,5%. Ja vas vraćam na nešto što odražava promene u socijalnom stanju, u socijalnoj politici. U socijalnoj zaštiti važi jedan princip, da sva socijalna davanja prate kretanja na tržištu. Nekada je to bio rast troškova života, a sada je to potrošačka korpa, inflacija, jer to su ljudi koji ne mogu da prihodeju.

I samo sam predložio ono što već postoji u postojećim zakonima, ali vi ste rekli – mora po evropskim, penzija od 15.000, penzija od 25.000, penzija od 40.000, to su granične vrednosti. U zavisnosti od tog iznosa kažnjava se penzioner po propisima EU. Ja kao veliki protivnik EU koja nam otima KiM, da vas podsetim, tražim da se vrati na nešto što je normalno za Srbiju. Evo, preklinjem vas, molim vas, radi života u Srbiji, prihvatite ovaj amandman, ništa ne boli, a i nije teško biti fin.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Sreto Perić i Vesna Nikolić Vukajlović. Izvolite.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Milorad Mirčić i Jovo Ostojić.

Reč ima narodni poslanik Jovo Ostojić.

JOVO OSTOJIC: Hvala.

Predsedniče, poslanici, pošto je već ova diskusija polako načeta, ja ću da obrazložim da u stvari ovaj amandman 3. ima izuzetno dobru nameru, ko želi da razume. Onaj ko ne želi da razume, onda je ta namera loša, odnosno zato je loša što onaj ko treba da razume, ne razume.

Ovde se radi o drastičnom smanjivanju penzija. Znači, ne idu penzije niti gore niti dole, nego padaju. Kako god rastu cene, tako penzije padaju, a ovde se htelo da se taj pad nižih penzija zaustavi. Vi ne dozvoljavate da se to zaustavi, vi to još više rušite. Rastu cene, a penzije padaju. Pa nećete mi sada valjda reći da rastu?

Zbog čega niste prihvatili ovaj amandman koji je SRS podnela, koja vidi napred, koja ne gleda unazad? To je stranka koja je stranka budućnosti. Ovo što ste vi sada ovde uradili sa ovim amandmanom, to nije u redu. Morate priznati da nije u redu i ja vas molim da to ispravite. Ne ispravljate vi to zbog onih koji podnose amandmane, nego ispravljate zbog penzionera, zbog onih koji žive od toga veoma bedno i jadno. Naveli ste ovde da ima penzija od 15.000, od 25.000...

(Predsednik: Hvala. Vreme. Moram da vas prekinem.)

Molim vas, dajte samo da završim, imam dve sekunde još.

PREDSEDNIK: Nemate. Sve je u redu. Ne pričate o amandmanu.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Nikola Savić i Tomislav Ljubenović.

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Ja sam ovim mojim amandmanom tražio da ovaj zakon, o kome je ovde reč, prestane da važi od Nove godine, znači od 1. januara 2017. godine. Zbog čega sam to tražio i šta to u suštini znači? To znači da je isteklo ono vreme koje je bilo potrebno da se penzije smanje i da penzije treba vratiti na nivo od pre dve godine, do 2014. godine, a svako povećanje koje eventualno bude doneto i propisano treba da se odnosi na ovaj iznos koji je važio pre ovog povećanja.

Sve drugo bi bila manipulacija i bila bi medveđa usluga penzionerima, priča o povećanju od jedan ili 1,5% nije ništa drugo nego vredanje penzionera, pa čak i ono jednokratno povećanje u iznosu od 5.000 dinara koje je Vlada opredelila penzionerima ništa ne znači penzionerima, bar većini penzionera ništa ne znači. Ja pretpostavljam da je Vlada razmišljala o ovome. Imajući u vidu činjenicu da smo se od Vlade, od ministara, od premijera, od svih

ovde iz vladajuće koalicije naslušali na svakom koraku, i u ovoj sali, kako nam dobro ide, kako je ova vlada postigla nezapamćene rezultate, jednostavno, evo, ovo vam je prilika da pokažete da nam je zaista krenulo, da su ti rezultati zaista onakvi kakvim ih vi predstavljate i da izađete napokon u susret penzionerima i da im vratite ono što su pošteno zaradili. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli Miljan Damjanović i Nemanja Šarović.

Na član 1. amandman su zajedno podneli i od predlagača tu su Marko Đurišić i Miroslav Aleksić.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovo je vrlo važno i Vlada je bila krajnje neiskrena kada je predložila ovaj zakon, jer je onda morala u njegovom nazivu da obriše reč „privremeno“. Znači, ovaj zakon je privremen, tako stoji u nazivu, dakle, ovo je zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Ono što, ova izmena kako je Vlada predložila, čini ovaj zakon trajnim, ovo znači da penzije neće onako kao što je bilo obećano kada je zakon usvajan, biti umanjene, već 20, odnosno 25%, a ne 5,8% kako je ovde premijer govorio. Mene pita moj komšija Voja – računao sam celu noć i svaki put kad računam vidim da mi je penzija manja za 25%. Nikako ne mogu da dođem do tog broja od 5,8% koliko je govorio predsednik Vlade.

I evo vam reči gospodina Vulina od pre dve godine i dva meseca, kada smo usvajali zakon i kada je dat amandman da se obriše rok trajanja ovog zakona do isplate za decembar 2017. godine, gospodin Vulin kaže: „Ovoj vladi ostalo je još najmanje tri godine“. Laž – imali smo izbore pre godinu dana. Onda kaže: „Na ovaj način mi smo hteli da kažemo samo jednu stvar – mi se nadamo da će prihodna strana budžeta da se popravi i mnogo pre 2017. godine. Zašto bi sebe ograničavali? Mi verujemo u ovu zemlju i verujemo u njenu privredu i verujemo u njene ljude. U svakom slučaju, to ćemo uraditi pre 2017. Godine.“

Sada ja vas pitam, na kraju 2016. godine – šta vi radite? Zakon o privremenom umanjenju penzija postaje trajan zakon. Trajan zakon i to je ovde premijer svim građanima Srbije poručio – nisam smanjio penzije 20-25%, nego 5,8% i ja ću da ih dižem svake godine za 1%. I onih 700.000 građana kojima je oteto 20 i 25% od penzije, treba da znaju da dok je Aleksandar Vučić tu, nikad ih neće dobiti nazad.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme. Nemate više vremena. Ne, vaša grupa je potrošila sve vreme.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Aleksandra Jerkov, Radoslav Milojević, Maja Videnović.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Osim same činjenice da vi očigledno nemate nameru da penzionerima vratite penzije na staro, niti da im vratite ono što su za vreme

umanjenja imali, prosto nas zabrinjava taj jedan neverovatan odijum koji i sam premijer, a očigledno i politika Vlade, ima prema onim penzionerima koji imaju veće penzije. Najveće poniženje od vlasti Srpske napredne stranke je to što ste vi nekako uspjeli da ubedite građane da su penzije od 40.000 dinara velike, da je to bogatstvo za te ljude koji imaju 40.000 dinara penzije.

Ja mislim da je to najporaznija činjenica, da su ljudi sa penzijama od 40.000 dinara zaista počeli da važe za ljude koji raspolažu nekakvim velikim parama i da su to ljudi kojima ostali penzioneri zavide. A to što je premijer u nekoliko navrata rekao da on lično smatra da su pre umanjenja te razlike bile nepravedne, nepravdične itd., da su njegovim roditeljima smanjene penzije, da se one sada neće vratiti na nivo pre smanjenja, da njegovi roditelji neće dobiti povećanje, znate, to je njegova privatna stvar. Njegova privatna stvar je ako on misli da njegovi roditelji imaju prevelike penzije. On treba to da reši sa svojim roditeljima, da se sa njima dogovori da oni te penzije uplate u humanitarne svrhe ili nešto drugo da urade, ali on nema prava da drugim penzionerima koji su imali penzije veće od 40.000 dinara taj novac koji im je oteo ne vraća.

Ponoviću još jednom – najveća nepravda i najveće poniženje za građane Srbije je to što ste ih ubedili da su penzije od 40.000 dinara velike i to je slika i prilika vaše trogodišnje vlasti i ovog celog umanjenja penzija.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Replika, reč ima Vladimir Orlić?

VLADIMIR ORLIĆ: Slobodno knjižite po amandmanu, gospođo predsednice, pošto je ovo, verujem, poslednja amandmanska rasprava.

A obrazloženje zašto smatram da ne treba prihvatiti amandman bilo bi isto kao i obrazloženje za sve ostalo amandmane na koje nismo davali odgovor želeći da pokažemo ekonomičan odnos prema vremenu, iz vrlo očiglednog i jednostavnog razloga – što nema nikakve potrebe ni smisla da podržavamo amandmane za koje nisu zainteresovani ni njihovi predlagači, predlagači koji su ovde opet u dva minuta pravili neku načelnu raspravu i pričali o svemu osim o onome što su predložili sami. Sve to pokazuje ne samo odnos prema amandmanu, nego i odnos prema pitanju ovih penzija i generalno bilo šta što je od interesa za građane ove zemlje. Hvala lepo.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Da li ministar želi reč? (Ne.) Hvala.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i celini.

Poštovani poslanici, s obzirom na to da je Narodna skupština završila raspravu o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem subotu, 10. decembar 2016. godine, sa početkom u 10.00 časova, kao Dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Pete sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

(Sednica je prekinuta u 22.00 časa.)